

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΓ΄

Πέμπτη 16 Δεκεμβρίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2689
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Γυμνάσιο Δραπετσώνας, το 8ο Οκταθέσιο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο του Πανεπιστημίου Πατρών και το Καραμούζιο Γυμνάσιο Αστακού Αιτωλοακαρνανίας, σελ. 2703, 2722, 2745
3. Καταδικαστέα αναφορά για την επίθεση και τον τραυματισμό του Βουλευτή κ. Κ. Χατζηδάκη από ομάδα διαδηλωτών, σελ. 2701, 2702, 2703, 2704, 2713, 2718, 2721, 2722, 2731, 2734, 2735, 2736, 2746, 2750

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 2689-2692
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 2692-2697
3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 17 Δεκεμβρίου 2010, σελ. 2728
4. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:
 - α) Προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης:
 - i. σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων των συμβασιούχων στο Δήμο Πολυγύρου του Νομού Χαλκιδικής, κ.λπ., σελ. 2698
 - ii. σχετικά με τις εκλογικές δαπάνες συνδυασμών και υποψηφίων στις αυτοδιοικητικές εκλογές κ.λπ., σελ. 2701
 - β) Προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την κατασκευή ανισόπεδου κόμβου στο Βελεστίνο κ.λπ., σελ. 2699
 - γ) Προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής:
 - i. σχετικά με τον έλεγχο των ποσοτήτων πετρελαίου στον Πρίνο κ.λπ., σελ. 2703
 - ii. σχετικά με το μέλλον των επενδύσεων των αγροτών της Κρήτης σε φωτοβολταϊκά συστήματα κ.λπ., σελ. 2708
 - iii. σχετικά με τη διακίνηση επικίνδυνων νοσοκομειακών αποβλήτων, τις αρνητικές επιπτώσεις στη δημόσια υγεία και το περιβάλλον κ.λπ., σελ. 2713
 - δ) Προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με το Κέντρο Αποθεραπείας Φυσικής και Κοινωνικής Αποκατάστασης (ΚΑΦΚΑ) Αμφιλοχίας του Νομού Αιτωλοακαρνανίας κ.λπ., σελ. 2705
 - ε) Προς την Υπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την ανάγκη δημιουργίας Τμήματος Υποδοχής 1 στο Γυμνάσιο των Ανωγίων, τη στελέχωση της Μαθητικής Εστίας κ.λπ., σελ. 2707
 - στ) Προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των μουσικών συνόλων της Χώρας κ.λπ., σελ. 2710
 - ζ) Προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τη στάση της Ελληνικής Αστυνομίας στα συλλαλητήρια της Αθήνας κ.λπ., σελ. 2715

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: "Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης", σελ. 2718

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της καταδικαστέας αναφοράς:

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 2703
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε. , σελ. 2735

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 2731
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2750
ΖΩΗΣ Χ. , σελ. 2702
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 2718
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Α. , σελ. 2713
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 2704
ΜΙΧΟΣ Λ. , σελ. 2721
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ. , σελ. 2734
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β. , σελ. 2702
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 2722
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 2736
ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 2701
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 2746
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 2745

Β. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 2703, 2704, 2705
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 2707, 2708
ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 2715, 2716, 2717
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 2699, 2700, 2713
ΖΩΗΣ Χ. , σελ. 2701, 2702
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 2710, 2711, 2713
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. , σελ. 2708, 2709
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Α. , σελ. 2713
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. , σελ. 2707, 2708
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι. , σελ. 2699, 2700
ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α. , σελ. 2705, 2706
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 2704, 2705, 2709, 2710
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α. , σελ. 2713, 2714
ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ Γ. , σελ. 2711, 2712
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β. , σελ. 2702
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ. , σελ. 2698, 2699
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ. , σελ. 2715, 2716, 2717
ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 2701, 2702
ΤΖΕΚΗΣ Α. , σελ. 2698
ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ. , σελ. 2706

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΒΛΑΤΗΣ Ι. , σελ. 2729
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε. , σελ. 2735
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 2747, 2748, 2749
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 2731
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2750
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. , σελ. 2737, 2739
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 2718, 2734, 2738, 2739
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 2732
ΜΙΧΟΣ Λ. , σελ. 2721
ΜΙΧΟΥ Μ. , σελ. 2743
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ. , σελ. 2734
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. , σελ. 2728
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ. , σελ. 2741
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. , σελ. 2749
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 2722
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 2736
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 2730
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ. 2726, 2728
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. , σελ. 2742
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α. , σελ. 2724
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 2746
ΤΟΛΚΑΣ Α. , σελ. 2740
ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ Β. , σελ. 2743
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 2745

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΓ'

Πέμπτη 16 Δεκεμβρίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 16 Δεκεμβρίου 2010, ημέρα Πέμπτη και ώρα 9.39' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 15 Δεκεμβρίου 2010 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΜΒ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 15 Δεκεμβρίου 2010, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

«Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις»

«Κύρωση Συμφωνίας Έδρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του FRONTEX (Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), για τη φιλοξενία του επιχειρησιακού γραφείου FRONTEX στην Ελλάδα»

«Κύρωση Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη συνεργασία σε θέματα εσωτερικής ασφάλειας»

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας, να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Βουλευτή Β' Αθήνας κ. Λάμπρο Μίχα τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται σε καταγγελία σχετικά με την μη κάλυψη των προγεννητικών εξετάσεων από τα ταμεία του δημόσιου.

2) Οι Βουλευτές Ευβοίας, κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ και Β' Αθηνών κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία οι Εμπορικοί Σύλλογοι Λίμνης και Μαντουδίου και Περιχώρων Νομού Εύβοιας αιτούνται τη συνέχιση της λειτουργίας της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Λίμνης.

3) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο αναφέρεται σύμφωνα με παρεμβάσεις, η ανάγκη για την αναδιάρθρωση του Καρναβαλικού Συνεργείου.

4) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Ιατρικός Σύλλογος Αθηνών εκ-

φράζει τη διαμαρτυρία του σχετικά με την ολόημερη λειτουργία των νοσοκομείων για την αποδόμηση του δημόσιου χαρακτήρα ΕΣΥ και τον επαγγελματικό θάνατο των γιατρών.

5) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο αναφέρονται τα ζητήματα του εμπορίου της πόλης των Πατρών σύμφωνα με τον Εμπορικό Σύλλογο.

6) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο αναφέρεται η διαμαρτυρία των κρατούμενων του σωφρονιστικού καταστήματος Αγ. Στεφάνου Πατρών για τις συνθήκες που επικρατούν.

7) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο αναφέρεται η καταγγελία του κ. Κωνσταντίνου Δημακόπουλου για το χρέος που κλήθηκε να πληρώσει στην εφορία.

8) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο αναφέρεται καταγγελία του κ. Γιώργου Αυλωνίτη σχετικά με τα προβλήματα που υπάρχουν στους δρόμους της Πάτρας.

9) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Επιτροπή των Εργαζομένων της ALDI Ελλάς Σουπερμάρκετ Συμμετοχική ΕΠΕ και ΣΙΑ ΕΕ και Thessaloniki Logistics A.E. αιτούνται να βρεθεί λύση σχετικά με την απόφαση περί οριστικής διακοπής της λειτουργίας της ALDI στην Ελλάδα που θα έχει σαν συνέπεια να χάσουν την εργασία τους επτακόσια περίπου εργαζόμενοι.

10) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι περιβαλλοντολογικές οργανώσεις αιτούνται προτάσεις σχετικά με το σχέδιο νόμου Επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης Στρατηγικών Επενδύσεων.

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στις διαμαρτυρίες της συντονιστικής επιτροπής για την καθυστέρηση του έργου του Διακονιάρη.

12) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Δημογιάννης Γιάννης εκφράζει τη διαμαρτυρία του για τη νομοθετική παρέμβαση της Υπουργού κ. Μπιρμπιλή για τα οικόπεδα που βρίσκονται εντός

σχεδίου πόλεως και έχουν μετατραπεί σε αγροτεμάχια.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται το κλείσιμο στρατοπέδων και την μείωση των αντιστράτηγων.

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην παρέμβαση του Υφυπουργού Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας να αποστείλει τους φακέλους των πέντε νοσοκομείων της χώρας, μεταξύ και του ΠΓΝΠ, στην εισαγγελία του Αρείου Πάγου.

15) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην ανυπαρξία πεζοδρομίων στο Ρίο και στην Πάτρα.

16) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στο πρόβλημα με τα απορρίμματα στην Πάτρα, καθώς καμμία λύση δεν είναι ορατή για την Ξερόλακκα Νομού Αχαΐας.

17) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ομοσπονδία Φορτηγών Αυτοκινητιστών Ελλάδος Διεθνών Μεταφορών ζητούν της επίλυση του θέματός τους αναφορικά με το ζήτημα της ασφαλιστικής κάλυψης και της υποχρέωσης χωριστής καταγραφής εσόδων-εξόδων της διαχείρισης του καθεστώτος TIR.

18) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στα κρούσματα αδικαιολόγητων αλλά και εθνικώς επιζήμιων επιθέσεων εναντίον των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, που αφορά εννέα εργαζόμενους στο Δήμο Πατρέων οι οποίοι παραμένουν απλήρωτοι επί τρεις μήνες.

20) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην καταγγελία της κ. Αλεξάνδρας Φιλιππάτου σχετικά με τις καθαρίστριες των σχολείων της Πάτρας και των άλλων σχολικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για τις εκλογές, αν και δεν είναι αρμοδιότητα τους.

21) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ένωση Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος Νομού Λακωνίας εκφράζει την διαμαρτυρία της για την ακαταλληλότητα των κτηριακών εγκαταστάσεων των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών στο Νομό Λακωνίας.

22) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στα αίτια των υπεράριθμων αιτήσεων φωτοβολταϊκών συστημάτων.

23) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρει το αίτημα έξι βουλευτών για κοινή σύγκληση των ΚΤΕ Αγροτικής Ανάπτυξης και Ενέργειας για το θέμα της τοποθέτησης φωτοβολταϊκών από αγρότες.

24) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στις καταγγελίες υπαλλήλων της ΔΕΗ, που φθάνουν στο σωματείο, για συνδικαλιστή από την Περιφέρεια Πελοποννήσου, ο οποίος φαίνεται να αμείβεται με υπερβολικό ποσό.

25) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο αναφέρεται, ότι γράφτηκαν στους εκλογικούς καταλόγους μετανάστες με ψεύτικες

διευθύνσεις χωρίς να ελεγχθούν από το Υπουργείο Εσωτερικών.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στους χιλιάδες επαγγελματίες οπλίτες που δεν έχουν μονιμοποιηθεί ακόμα στις Ένοπλες Δυνάμεις κ.λπ..

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στο γεγονός ότι το υπουργικό συμβούλιο της Τουρκίας ενέκρινε την έρευνα για την επέκταση των χωρικών μας υδάτων, ως προς το θέμα της συνεκμετάλλευσης του Αιγαίου.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ομοσπονδία Φορτηγών Αυτοκινητιστών Ελλάδος Διεθνών Μεταφορών εκφράζει τη διαμαρτυρία της για την υπουργική απόφαση Τ. 1861/34/Β0019/2008, σχετικά με την υποχρέωση χωριστής καταγραφής εσόδων - εξόδων της διαχείρισης του καθεστώτος TIR.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ένωση Κύριου Προσωπικού του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου εκφράζει τη διαμαρτυρία του για την συρρίκνωση του Π.Ι. κ.λπ..

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην εγκράτεια του Πενταγώνου για την συμφωνία Παπανδρέου και Ερντογάν για το Αιγαίο.

31) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στο ότι, εφεξής, θα απαιτούνται πάνω από τριάντισι χρόνια για να πάρει ένας δημόσιος υπάλληλος το εφάπαξ.

32) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία τα Σωματεία Πρακτόρων ΟΠΑΠ από διάφορους νομούς ανά την Επικράτεια αιτούνται επαναρρύθμιση με ευνοϊκούς όρους των οφειλών από πρακτορεία που καταβάλουν τις οφειλές τους κ.λπ..

33) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Εκπαιδευτικό Προσωπικό Ακαδημιών Εμπορικού Ναυτικού αιτείται την ένταξη των Ακαδημιών Εμπορικού Ναυτικού στο Υπουργείο Παιδείας και Διά Βίου Μάθησης, ώστε οι ακαδημίες να λειτουργήσουν ως σύγχρονα ιδρύματα.

34) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμος Καλυβίων - Θορικού Νομού Ανατολικής Αττικής αιτείται τη στελέχωση του Κέντρου Υγείας Καλυβίων με ελεγκτές για τα ταμεία κ.λπ..

35) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία αιτείται τη συνέχιση της λειτουργίας της Δημόσιας Υπηρεσίας Οικονομικών, Σκάλας, του Δήμου Ευρώτα Νομού Λακωνίας.

36) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Γυθείου Νομού Λακωνίας αιτείται τη συνέχιση της λειτουργίας της Δημόσιας Υπηρεσίας Οικονομικών Γυθείου.

37) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην καταγγελία μίας κατοίκου από τα Βραχνέικα Νομού Αχαΐας γιατί δεν φτάνει η αλληλογραφία στο σπίτι της.

38) Η Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Πολύτεκνων Γονέων Νομού Καρδίτσας εκφράζει τη διαμαρτυρία του για τη φημολογούμενη επικείμενη κατάργηση του επιδόματος για το τρίτο παιδί κ.λπ..

39) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία η Ανώτατη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος εκφράζει τη διαμαρτυρία της για τις μειώσεις των επιδομάτων και την φορολογική επιδρομή εις βάρος τους.

40) Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εκπαιδευτικό Προσωπικό Ακαδημιών Εμπορικού Ναυτικού αιτείται την ένταξη των Ακαδημιών Εμπορικού Ναυτικού στο Υπουργείο Παιδείας και Διά Βίου Μάθησης.

41) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία η Ομοσπονδία Φορτηγών Αυτοκινητιστών Ελλάδος Διεθνών Μεταφορών εκφράζει τη διαμαρτυρία της για το ζήτημα της ασφάλισης και του προϋπολογισμού εσόδων εξόδων διαχειρίσεως δελτίων TIR.

42) Οι Βουλευτές, Λέσβου κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία η Β' Ένωση Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης Δωδεκανήσου εκφράζει τη διαμαρτυρία της για την ολοκληρωτική έλλειψη κοινωνικής πολιτικής για τις ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού.

43) Οι Βουλευτές, Β' Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ και Νομού Αττικής κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι αντιπρόσωποι του Τμήματος Ελληνικής Γλώσσας Bergson στο Παρίσι αιτούνται να ανανεωθεί η απόσπαση των δέκα εκπαιδευτικών που έκαναν αίτηση παραμονής.

44) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Μουζακίου Νομού Καρδίτσας αιτείται την αποκατάσταση των προστατευτικών ζαρζανέτ του ποταμού Παμίσου στο Δήμο του.

45) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην άκαρπη σύσκεψη μεταξύ της Υφυπουργού Εσωτερικών και Γενικών Γραμματέων Περιφερειών για το θέμα των απορριμμάτων της Πάτρας.

46) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στις συμπλοκές μεταναστών στην περιοχή Μποζαϊτικών στην Πάτρα.

47) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην πρωτοβουλία ενός ιδιώτη που ανέλαβε το βάψιμο του Δικαστικού Μεγάρου Πατρών θέλοντας να κρατηθεί η ανωνυμία του.

48) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην κριτική του προέδρου ΣΕΒ Πελοποννήσου που ασκεί στην Κυβέρνηση για τα οικονομικά μέτρα που έχει λάβει.

49) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Εργατοϋπάλληλικό Κέντρο Βόλου Τμήμα ΓΣΕΕ εκφράζει τη διαμαρτυρία του για τη διακοπή πληρωμών ιατρικών δαπανών από το Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφελείας, των ασφαλισμένων από τα ταμειακά διαθέσιμα των Σιδηροδρομικών σταθμών.

50) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι Εμπορικοί Σύλλογοι Λίμνης και Μαντουδίου και Περιχώρων Νομού Ευβοίας αιτούνται τη συνέχιση της λειτουργίας της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Λίμνης.

51) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στη διαφωνία μεταξύ της πρώτης και νυν διοίκησης της Μονάδας Σπαστικών

Παίδων για τη χαμένη ευκαιρία της Αχαΐας να αποκτήσει μία υπερσύγχρονη μονάδα.

52) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Πηλίου Ευβοίας καταγγέλλει την υποχρηματοδότηση των περικοπών θέσεων και προσωπικού στον τομέα της Υγείας που έχουν αντίκτυπο στην ευρύτερη περιοχή του Πηλίου.

53) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι μαζικοί φορείς της νότιας Καρυστίας διαμαρτύρονται με υπόμνημα για την κατάργηση της ΔΟΥ Καρύστου.

54) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στις έντονες διαμαρτυρίες των πολιτών που χρησιμοποιούν τις παραγλυκείες αρτηρίες εξαιτίας της ελλιπούς σήμανσης.

55) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην συνέντευξη του Γιάννη Δημαρά ζητώντας συνεννόηση του αιρετού Περιφερειάρχη με το Δήμαρχο Δυτικής Αχαΐας για το θέμα διαχείρισης απορριμμάτων της Πάτρας.

56) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Κανελλόπουλος Θεόδωρος, Συνδικαλιστής ΔΕΗ εκφράζει τη διαμαρτυρία του για την επαναφορά των εισοδηματικών κριτηρίων για την χορήγηση των πολυτεχνικών επιδομάτων.

57) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Θεσσαλίας και Κεντρικής Ελλάδος ζητά την ενίσχυση των εξαγωγικών μεταποιητικών επιχειρήσεων εντάσσοντας την εισαγωγή πρώτων υλών στις διαδικασίες απαλλαγής από το ΦΠΑ.

58) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στο γεγονός ότι μένουν χωρίς γιατρούς οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ για μία εβδομάδα, εξαιτίας αιτημάτων των γιατρών που χρονίζουν.

59) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται ότι τεταμένο κλίμα που επικρατεί στην Αγορά της Πάτρας από τη διαμάχη μεταξύ των εμπόρων και υπαλλήλων για τις αποδοχές και το ωράριο.

60) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Θεσσαλίας και Κεντρικής Ελλάδος ζητά τριετή παράταση του χρόνου καταβολής εξαμηνιαίων τοκοχρεωλυτικών δόσεων αποπληρωμής του δανείου για τις επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν πρόβλημα μετά την ένταξή τους στην ρύθμιση των οφειλών τους στους Νομούς Καρδίτσας και Τρικάλων.

61) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Επιμελητήριο Καρδίτσας ζητά τριετή παράταση χρόνου καταβολής των εξαμηνιαίων τοκοχρεωλυτικών δόσεων αποπληρωμής των δανείων των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν πρόβλημα μετά την ένταξη τους στην ρύθμιση των οφειλών τους.

62) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρει ότι δεν είναι ακόμα γνωστός ο αριθμός των υπαλλήλων που θα μεταχθούν από τις Περιφέρειες και τις Νομαρχίες στους Δήμους και ποιο κόστος θα έχει αυτή η μετάταξη κ.λπ..

63) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην πρωτοβουλία ενός ιδιώτη που ανέλαβε το βάψιμο του Δικαστικού

Μεγάλου Πατρών θέλοντας να κρατηθεί η ανωνυμία του.

64) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εκπαιδευτικό Προσωπικό Ακαδημιών Εμπορικού Ναυτικού αιτείται την ένταξη των Ακαδημιών Εμπορικού Ναυτικού στο Υπουργείο Παιδείας και Διά Βίου Μάθησης, ώστε να λειτουργήσουν οι Ακαδημίες ως σύγχρονα ιδρύματα.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 5944/04-11-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολόπουλου Νικολάου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 50435-1/1-12-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
& ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

01 DEC 2010

Αθήνα, 1-12-2010

Αριθ. Πρωτ. 50435 - 1

Ταχ. Δ/ση : Νίκης 5
Πλ. Συντάγματος
Ταχ. Κώδικας : 10180
Πληροφορίες : Γ. Αρκάδης
Τηλέφωνο : 210 333 2082
Fax : 210 333 2097

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ.: Βουλευτή:
- κ. Νίκο Ι. Νικολόπουλο

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Ερώτηση του βουλευτή κ. Νίκου Νικολόπουλου.
ΣΧΕΤ: Ερώτηση με αριθμ. πρωτ. 5944/4-11-2010

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού, σας διαβιβάζουμε τα με αριθμ. πρωτ. 54277/ΕΥΣ 6850/30-11-2010 και 13357/26-11-2010 έγγραφα της Γενικής Διεύθυνσης Αναπτυξιακού Προγραμματισμού Περιφερειακής Πολιτικής και Δημοσίων Επενδύσεων και της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας του Υπουργείου μας.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΕΚ/ΣΗΣ
Κ.Α.Α.

Ο Υφυπουργός

Παναγιώτης Ρήγας

Μαρία Κοτρογιάννου

Εσωτερική Διανομή:
Γραφείο κ. Υφυπουργού
Γραφείο Κοιν/κού Ελέγχου

✓✓

2. Στην με αριθμό 5965/05-11-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αυγενάκη Ελευθέριου δόθηκε με το υπ' αριθμ. πρωτ. Βαθμός Προτερ. 141104/ΙΗ/1-12-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Παι-

δείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. – Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.yperth.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
GKOSK

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

61 DEC 2010

Μαρούσι, 30- 11- 2010
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
141104/ΙΗ

ΠΡΟΣ :Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ.
- Λευτέρη Αυγενάκη
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 5965/5-11-2010»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 5965/5-11-2010, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Λευτέρης Αυγενάκης σχετικά με τη «Μείωση των κονδυλίων των Ανώτατων Τεχνολογικών Ιδρυμάτων της χώρας», σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Για το τρέχον οικονομικό έτος η ετήσια επιχορήγηση για τις λειτουργικές δαπάνες των Τ.Ε.Ι. και την πληρωμή των ωρομίσθιων εκπαιδευτικών τους έχει καθοριστεί στο ποσό των 143.502.000 € και για την σίτιση των σπουδαστών στο ποσό των 24.300.000 €.

Ειδικότερα για το Τ.Ε.Ι. Κρήτης, η χρηματοδότηση για τις λειτουργικές δαπάνες και την πληρωμή των ωρομίσθιων εκπαιδευτικών έχει καθοριστεί στο ποσό των 12.405.000 € και για την σίτιση των σπουδαστών στο ποσό του 1.935.000,00 €.

Η διάθεση των πιστώσεων για τις λειτουργικές δαπάνες και τις δαπάνες σίτισης των σπουδαστών, γίνεται σταδιακά προς τα Ιδρύματα, ανάλογα με το καθοριζόμενο από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, ποσοστό διάθεσης των πιστώσεων.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ.Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Δ.Ο.Υ.
4. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

3. Στην με αριθμό 6000/08-11-2010 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Γεωργιάδη Σπυρίδωνος – Αδωνίδος και Πλεύρη Αθανάσιου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 69174 /1-12-2010 έγγραφο από τον

Υφυπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης η ακόλουθη απάντηση:

03 DEC 2010

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΠΟΚ/ΣΗΣ & ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚ/ΣΗΣ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤ/ΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΧΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

Αθήνα 1 Δεκεμβρίου 2010
Αρ. Πρωτ. : 69174

ΤΑΧ. Δ/ΝΣΗ : Ευαγγελιστρίας 2
ΤΑΧ. ΚΩΔΙΚΑΣ : 105 63 Αθήνα
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Έφη Γκόλια
ΤΗΛΕΦΩΝΟ : 213 1361347
FAX : 210 3741150
E – mail : perivalon.dty@ypes.gr

ΠΡΟΣ: ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒ/ΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

ΘΕΜΑ: Αποκατάσταση ΧΑΔΑ

Σχέτ.: Η αρ. 6000/8-11-10 Ερώτηση των κ.κ. Βουλευτών Αδ. Γεωργιάδη και Αθ. Πλεύρη

Σε απάντηση της ανωτέρω Ερώτησης σας ενημερώνουμε ότι στη χώρα παραμένουν σε λειτουργία 251 ΧΑΔΑ ενώ άλλοι 449 ΧΑΔΑ βρίσκονται σε διαδικασία αποκατάστασης.

Αναφορικά με το χρόνο ολοκλήρωσης της αποκατάστασης των ΧΑΔΑ, αναμένουμε στοιχεία από τις Περιφέρειες όπως ζητήθηκαν αναλυτικά με τα 64775/11.11.2010 και 68280/1.12.2010 έγγραφα μας και μόλις αυτά ληφθούν θα σας ενημερώσουμε σχετικά.

Σε ό,τι αφορά την επιβολή και το ύψος προστίμων για τη λειτουργία στην Ελλάδα παράνομων χωματερών, αρμόδιο να απαντήσει είναι το συνενωτώμενο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

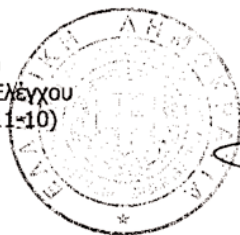
1. Υπ. Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής
Γραφείο Κοινοβ/κού Ελέγχου
2. Βουλευτές κ.κ Αδ. Γεωργιάδη και Αθ. Πλεύρη
(Δια των Υπηρεσιών της Βουλής)

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ

ΕΣΩΤ. ΔΙΑΝΟΜΗ

1. Γραφείο Υφυπουργού
2. Γραφείο Κοινοβ/κού Ελέγχου
(σχετ. Ερωτ 6000/8-11-10)
3. Δ.Τ.Υ./ Δ'

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΣΤΑΥΕΝΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΑ ΚΥΡΙΜΗΣ

4. Στην με αριθμό 6010/08-11-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αποστολάτου Βαΐτση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 50811/1-12-2010

έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
& ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

01 DEC 2010

Αθήνα, 1/12 2010

Αριθ. Πρωτ. :50811

Ταχ. Δ/ση : Νίκης 5
Πλ. Συντάγματος
Ταχ. Κώδικας : 10180
Πληροφορίες : Μαρία Κυριαζή
Τηλέφωνο : 210 333 2028
Fax : 210 333 2097

ΠΡΟΣ ✓ Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ.: 1. Βουλευτή:
κ. Βαΐτση Αποστολάτο

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Ερώτηση του βουλευτή κ. Βαΐτση Αποστολάτου.
ΣΧΕΤ.: Ερώτηση με αριθμ. πρωτ. 6010/8.11.10.

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού σας διαβιβάζουμε τα με αριθμ. πρωτ. 52641/866/Γ.Δ.Δ.Ο.Π./19.11.10 και Β13-850/22.11.10 έγγραφα της Γενικής Δ/σης Διεθνούς Οικονομικής Πολιτικής και της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου.

Ο Υφυπουργός

Παναγιώτης Ρήγας

Εσωτερική Διανομή:

Γραφείο κ. Υπουργού
Γραφείο κ. Γεν. Γραμματέα
Γραφείο Κοιν/κού Ελέγχου

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΕΚ/ΣΗΣ

κ.α.α.

Αλεξόπουλος Σταύρος

Σημ. Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

5. Στην με αριθμό 6085/11-11-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μπεκίρη Μιχαήλ δόθηκε με το υπ' αριθμ. πρωτ. Βαθμός Προτερ.

143714/ΙΗ/1-12-2010 έγγραφο από την Υφυπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

01 DEC 2010

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Μαρούσι, 1-12-2010
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
143714/ΙΗ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.yperth.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
IRIS

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ.
-Μιχάλη Β. Μπεκίρη

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 6085/11-11-2010»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 6085/11-11-2010, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Β. Μπεκίρης και αφορά στους ελέγχους των σχολικών κυλικείων, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Ο Υγειονομικός έλεγχος των κυλικείων, η τήρηση του καταλόγου των επιτρεπόμενων ειδών, η ύπαρξη άδειας και ο έλεγχος της ποιότητας των προς πώληση προϊόντων γίνονται από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, τις Αστυνομικές Αρχές και από τον Ε.Φ.Ε.Τ. (Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων).

Παράλληλα, τον έλεγχο της ομαλής λειτουργίας των κυλικείων και τη διάθεση από αυτά των προβλεπόμενων προϊόντων, ασκεί και η Επιτροπή Ελέγχου που υπάρχει σε κάθε σχολική μονάδα, στην οποία συμμετέχουν ο Διευθυντής του Σχολείου και ο εκπρόσωπος του συλλόγου γονέων-κηδεμόνων (Κ.Υ.Α. 64321/Δ4/16-05-2008, ΦΕΚ 1003/30-05-2008 τ.Β').

Οι Επιτροπές ελέγχου, εφόσον διαπιστώσουν ότι διατίθενται άλλα προϊόντα εκτός των επιτρεπόμενων έχουν τη δυνατότητα να εισηγούνται στα αρμόδια όργανα την καταγγελία της σχετικής σύμβασης.

Επίσης, στις περιπτώσεις που κατά τη διενέργεια των υγειονομικών ελέγχων στα σχολεία διαπιστωθούν παραβάσεις ή παραλείψεις, θα πρέπει να εφαρμόζεται πιστά και με αυστηρότητα η ισχύουσα Υγειονομική Νομοθεσία, προς κάθε κατεύθυνση, με την επιβολή κυρώσεων (διοικητικών και ποινικών) με στόχο πάντα την προστασία της υγείας των μαθητών.

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

6. Στην με αριθμό 6233/16-11-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολόπουλου Νικολάου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1033/1162079/

1-12-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

13 Δεκ. 2010

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα, 01.12.2010.
Αριθ.Πρωτ: /1033 /1162079.

Ταχ. Δ/ση : Λεωχάρους 2
Ταχ. Κωδ. : 105 62 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες : Μ. Παπαδοπούλου
Τηλέφωνο : 210.33.75.247
210.32.35.132
210.32.35.114
FAX : 210.32.35.135

ΠΡΟΣ :

✓ Γη/Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ:

Βουλευτή κ. Νικ. Νικολόπουλο
Δια της Βουλής των Ελλήνων

ΘΕΜΑ: Αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης στην Πάτρα.

Σε απάντηση της με αριθ. πρωτ. 6233/16.11.2010 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος, σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η τελωνειακή υπηρεσία, βάσει των διατάξεων του αρθρ.3 του ν. 2960/2001 ΦΕΚ 265/Α/22.11.2001) είναι αρμόδια δια των οργάνων της στα σημεία εισόδου-εξόδου από τη χώρα, σε τελωνειακούς περιβάλλους και στο εν γένει τελωνειακό έδαφος, να ελέγχει πρόσωπα, αποσκευές, εμπορεύματα και μεταφορικά μέσα για τον εντοπισμό παράνομων δραστηριοτήτων που αφορούν οι ανωτέρω διατάξεις μεταξύ των οποίων και τη λαθρομετανάστευση.

Ειδικότερα, στα λιμάνια της Πάτρας και της Ηγουμενίτσας, στα πλαίσια των ανωτέρω διατάξεων και σε συνεργασία με τις Αστυνομικές και Λιμενικές αρχές, οι τελωνειακοί υπάλληλοι διενεργούν ελέγχους για να διαπιστωθεί η ύπαρξη ή απόκρυψη μεταναστών μέσα σε φορτηγά οχήματα αλλά και σε Ι.Χ. κατά την είσοδο των οχημάτων στα λιμάνια αλλά και κατά την ώρα αναχώρησης των πλοίων.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Δ. ΚΟΥΣΕΛΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

- 1.Γραφείο κ. Υπουργού
- 2.Γραφείο κ. Υφυπουργού
- 3.Γραφείο κ. Γεν. Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων
- 4.Γραφείο κ. Γεν. Δ/τή Τελωνείων και ΕΦΚ
- 5.Δ/ση 33η
- 6.Γραφείο Κοιν/κού Ελέγχου

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες Ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Θα συζητηθεί η τρίτη με αριθμό 343/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων των συμβασιούχων στο Δήμο Πολυγύρου του Νομού Χαλκιδικής κ.λπ..

Κύριε Τζέκη, έχετε το λόγο για δύο λεπτά για να παρουσιάσετε την επίκαιρη ερώτησή σας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι μία απλή ερώτηση, αλλά για ένα πολύ σημαντικό ζήτημα που αφορά είκοσι εργαζόμενους του Δήμου Πολυγύρου του Νομού Χαλκιδικής, οι οποίοι προσελήφθησαν κανονικότητα μέσω ΑΣΕΠ για να καλύψουν εποχικές ανάγκες του συγκεκριμένου δήμου, αλλά μέχρι σήμερα που μιλάμε και σύμφωνα και με την απόφαση του επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, δεν έχουν πληρωθεί.

Επειδή πιστεύουμε ότι αυτός που εργάζεται απαιτεί το μισθό για να μπορέσει να ζήσει αυτός και η οικογένειά του -και μάλιστα, βέβαια, στις εορτές που έρχονται και την Πρωτοχρονιά- θα πρέπει η Κυβέρνηση, κατά την άποψή μας, κυρία Πρόεδρε -αλλά και το νόμιμο αυτό είναι, αυτός που δουλεύει να πληρώνεται- να δώσει μία απλή απάντηση ότι άμεσα θα πληρωθούν οι είκοσι εργαζόμενοι του Δήμου Πολυγύρου. Η σύμβασή τους είναι ορισμένου χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ. Ήσασταν πολύ σύντομος.

Στην επίκαιρη ερώτησή σας θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Γεώργιος Ντόλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Πράγματι, κύριε Τζέκη, είναι ένα υπαρκτό θέμα, ένα σοβαρό θέμα, το οποίο το αντιμετωπίζουμε και με σοβαρότητα και με τη δέουσα λεπτότητα.

Κατά την άποψή μας, σύννομα έγιναν οι προσλήψεις αυτών των συμβασιούχων ορισμένου χρόνου και η σχετική νομοθεσία αναφέρει ότι δεν απαιτείται έγκριση από την πράξη Υπουργικού Συμβουλίου για να προσληφθούν αυτοί οι άνθρωποι. Απαιτείται μόνο έγκριση από το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας, η οποία υπήρξε. Ο δήμος προχώρησε στην πρόσληψη αυτών των συμβασιούχων, αλλά υπήρξε αρνητική απάντηση από τον επιτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Όπως θα γνωρίζετε, το Υπουργείο μας δεν υπεισέρχεται στις πράξεις αυτής της υπηρεσίας. Αρμόδιο Υπουργείο είναι το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Ωστόσο, ασχοληθήκαμε συστηματικά με το θέμα και ήδη η υπηρεσία έχει ετοιμάσει έγγραφο με το οποίο ενημερώνει τον επιτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τις απόψεις μας, έγγραφο το οποίο κοινοποιεί και στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Η επιχειρηματολογία του επιτρόπου είναι ότι δεν είναι εποχικές, αλλά είναι πάγιες οι ανάγκες. Η σχετική νομοθεσία δεν αναφέρεται μόνο σε εποχικές ανάγκες, αλλά και σε πρόσκαιρες ανάγκες. Πρόσκαιρες ανάγκες προκύπτουν και εκτάκτως, παραδείγματος χάριν, όταν υπάρχει ασθένεια αρκετών μονίμων υπαλλήλων της συγκεκριμένης υπηρεσίας, κάτι στο οποίο αναφέρεται ο Δήμος Πολυγύρου. Και επί των απόψεων αυτών, ελπίζουμε ότι θα σκύψει ο επιτροπος και το Ελεγκτικό Συνέδριο, έτσι ώστε να αντιμετωπιστεί το ζήτημα.

Όπως αντιλαμβάνεστε, δεν μπορεί να υπάρξει μία ευθεία παρέμβαση σ' αυτήν την υπηρεσία από την Κυβέρνηση γιατί αυτό δεν το επιτρέπει το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο. Ωστόσο, επαναλαμβάνω, ότι για εμάς το θέμα είναι πολύ σοβαρό. Οι εργαζόμενοι αυτοί πρέπει να πληρωθούν όσο το δυνατόν συντομότερα. Επίσης, πρέπει να σας πω ότι δεν υπάρχει, κατά την άποψή μας, κανένα ενδεχόμενο να μην πληρωθούν εν τέλει για τη δουλειά την οποία προσέφεραν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Άγγελος Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Περίμενα μία ξεκάθαρη απάντηση από την Κυβέρνηση ότι αυτοί οι είκοσι εργαζόμενοι θα πληρωθούν. Δεν είναι ζήτημα αλληλοκάλυψης ευθυνών. Η ευθύνη της Κυβέρνησης είναι συλλογική. Και βέβαια, αναφέρει μέσα ο επιτροπος ότι εδώ πρόκειται για πάγιες και διαρκείς ανάγκες του Δήμου Πολυγύρου. Και εδώ ακριβώς είναι η δικιά μας πολιτική πρόταση ότι όλοι αυτοί που καλύπτουν αυτές τις ανάγκες πρέπει να είναι και μόνιμο προσωπικό.

Αφ' ης στιγμής, όμως, έγινε η πρόσληψη μέσω του ΑΣΕΠ για οχτάμηνη σύμβαση, δεν μπορεί να έρχεται η Κυβέρνηση, κυρία Πρόεδρε, και να λέει ότι δεν μπορούμε να εισέλθουμε στη δικαιοδοσία μίας υπηρεσίας, όταν αυτό το Υπουργείο Εσωτερικών σε συνεργασία με το Υπουργείο Δικαιοσύνης βλέπει ότι υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα, που είναι η άρνηση του επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου να πληρωθούν οι συγκεκριμένοι είκοσι εργαζόμενοι στο Δήμο Πολυγύρου με οχτάμηνη σύμβαση. Πέρασαν τώρα τέσσερις μήνες, πάμε στον πέμπτο, δεν πληρώνονται και η Κυβέρνηση λέει ότι θα κάνουμε γράμμα και προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης μήπως τυχόν και πληρωθούν οι εργαζόμενοι.

Όχι! Είναι συγκεκριμένο. Εδώ υπάρχει -όπως είπατε κι εσείς- η έγκριση από την αρμόδια υπηρεσία της περιφέρειας της νηριακής Μακεδονίας. Υπάρχει και το δικό σας έγγραφο, το οποίο επικαλείται ο κύριος επιτροπος, το ν. 2190 και εσείς λέτε ότι δεν ισχύουν τα συγκεκριμένα άρθρα όταν είναι για πρόσληψη τέτοιου προσωπικού.

Άρα, δηλαδή, η Κυβέρνηση εδώ πρέπει να πάρει την ευθύνη. Κι ευθύνη για εμάς, βέβαια, έχουν και οι εκλεγμένοι, οι οποίοι, για να μπορέσουν να κάνουν το έργο τους, πηγαίνουν σε τέτοιου είδους συλλογικές συμβάσεις, ενώ μπορούν να απατήσουν τη μονιμοποίηση αυτού του προσωπικού που εργάζεται εδώ και χρόνια σ' αυτές τις συμβάσεις εργασίας και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Ολοκληρώνοντας, κυρία Πρόεδρε, γιατί το ζήτημα πραγματικά «καίει» αυτήν την ώρα, περιμένουμε εδώ τη διαβεβαίωση από την Κυβέρνηση ότι τη Δευτέρα θα πληρωθούν οι είκοσι εργαζόμενοι του Δήμου Πολυγύρου. Διαφορετικά, τη Δευτέρα θα πάμε για κατάληψη του δήμου. Και βέβαια θα είμαστε παρόντες κι εμείς εκεί μαζί με άλλους εργαζόμενους της περιοχής που δεν μπορούν να αποδεχθούν αυτά τα φαινόμενα. Δεν φτάνει, δηλαδή, μόνο η πολιτική της Κυβέρνησης που περικόπτει μισθούς, δικαιώματα ασφαλιστικά κ.λπ., έρχεται τώρα να πει σ' αυτούς, οι οποίοι εργάζονται νόμιμα, ότι δεν δικαιούστε τα δεδουλευμένα σας.

Απαιτούμε, λοιπόν, να δώσετε την εντολή άμεσα τη Δευτέρα να πληρωθούν οι είκοσι εργαζόμενοι του Δήμου Πολυγύρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά για να δευτερολογήσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Το Ελεγκτικό Συνέδριο, κύριοι συνάδελφοι, και ο επιτροπος δεν είναι Κυβέρνηση, είναι η δικαιοσύνη και θα ήμασταν εκτεθειμένοι εάν επιχειρούσαμε να δώσουμε εντολή, την οποία θα είναι υποχρεωμένος ο επιτροπος να υπακούσει.

Εμείς αυτό το οποίο λέμε είναι ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να πληρωθούν και θα πληρωθούν, μέσα από νόμιμες διαδικασίες.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ναι, αλλά έρχονται Χριστούγεννα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Εμείς ενημερώνουμε για τις απόψεις τις υπηρεσίας μας τον επιτροπο, κοινοποιούμε αυτή την ενημέρωση στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Εκτιμώ ότι ούτε και το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει τη δυνατότητα να κάνει μία ευθεία παρέμβαση και δεν θα την κάνει. Αλλά πιστεύουμε ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα, με βάση τις απόψεις της υπηρεσίας, ο επιτροπος θα επανεξετάσει το ζήτημα και θα υπάρξει θετική έκβαση.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Δηλαδή, υπάρχει περίπτωση στο νέο έτος;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέν-

ντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Επαναλαμβάνω και είμαι πολύ προσεκτικός, κύριε Τζέκη.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν είναι κυβέρνηση. Υποθέτω ότι δεν θα έχετε την άποψη ότι η Κυβέρνηση οφείλει κάθε φορά που ανακύπτει ένα τέτοιο ζήτημα, να δίνει εντολή στη δικαιοσύνη να πράξει αυτό το οποίο εντέλει η Κυβέρνηση. Αυτό θα οδηγούσε σε μία κατάσταση την οποία κανένας από εμάς -και εσείς πιστεύω προσωπικά- δεν θα την αποδεχόσασταν.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Να δώσουν εντολή να πληρωθούν έναντι τη Δευτέρα, για να μπορέσουν να κάνουν τις γιορτές τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κύριε Τζέκη, μη διακόπτετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Εγώ συμμερίζομαι και την ευαισθησία σας και να είστε βέβαιοι ότι την ευαισθησία αυτή την έχουμε κι εμείς και θα υπάρξουν επικοινωνίες και μαζί σας και με τους εργαζόμενους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με την πρώτη με αριθμό 334/13-12-2010 επίκαιρη ερώτησή της Β' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ροδούλας Ζήση προς τους Υπουργούς Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την κατασκευή ανισόπεδου κόμβου στο Βελεστίνο κ.λπ..

Κυρία Ζήση, μπορείτε να παρουσιάσετε την επίκαιρη ερώτησή σας.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η επίκαιρη ερώτησή μου, κυρία Πρόεδρε, είναι επανάληψη και συμπύκνωση πολλών ερωτήσεων που έχω καταθέσει στη Βουλή για ένα πολύ σημαντικό έργο του Νομού Μαγνησίας, ανάγκη και απαίτηση των πολιτών της και κυρίως, των πολιτών του ευρύτερου Δήμου Βελεστίου. Πρόκειται για την κατασκευή του ανισόπεδου κόμβου Βελεστίου, έργο οδικής ασφάλειας και σοβαρή υποδομή περιφερειακής και βιώσιμης ανάπτυξης.

Γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, το έργο και την περιπέτειά του, αφού έχετε επισκεφτεί την περιοχή και έχετε ασχοληθεί ο ίδιος με το θέμα. Από το Φεβρουάριο του 2003, όταν ήμουν Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ, ήταν έτοιμες οι μελέτες για την κατασκευή του έργου, μελέτες οι οποίες ανετράπησαν στη συνέχεια από τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με κατάληξη τη δημοπράτηση του έργου τον Οκτώβριο του 2009, με προϋπολογισμό 4 εκατομμύρια ευρώ και εξασφαλισμένες πιστώσεις από το ΕΣΠΑ.

Παρά το γεγονός ότι τον Απρίλιο του 2010 υπεγράφη σύμβαση με τον ανάδοχο του έργου, η κατασκευή του κόμβου δεν έχει ακόμα ξεκινήσει. Γιατί; Διότι για την έναρξη των εργασιών απαιτείται η απόδοση στον ανάδοχο των υπό απαλλοτρίωση εκτάσεων, που έχουν συνολικό εμβαδόν, δημόσιες και ιδιωτικές μαζί, περίπου δεκαεπτάμισι στρέμματα.

Το πρόβλημα των καθυστερήσεων οφείλεται σαφώς στο γεγονός ότι η προηγούμενη κυβέρνηση προκήρυξε το έργο χωρίς να έχουν προχωρήσει καθόλου οι απαιτούμενες απαλλοτριώσεις για την κατασκευή του. Όμως, τι πρόκειται να κάνει η σημερινή Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, για να ολοκληρωθούν οι απαλλοτριώσεις δημοσίων και ιδιωτικών εκτάσεων;

Οι απαλλοτριώσεις που πρέπει να γίνουν στο χώρο του εργοστασίου αρμάτων, ο διάλογος και οι αντιρρήσεις μεταξύ του Υπουργείου Υποδομών και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας για την παραχώρηση της συγκεκριμένης έκτασης του χώρου του εργοστασίου ή για τη διαδικαστική αναγκαστικών απαλλοτριώσεων ή τη διαδικασία εξωδικαστικής εξαγοράς, κατασπαταλούν ωφέλιμο χρόνο και καθυστερούν το έργο. Ποιος είναι ο διυπουργικός συντονισμός, κύριε Υπουργέ, για το συγκεκριμένο θέμα και εν τέλει, οι αποφάσεις σας και το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης αυτής της διαδικασίας;

Πιστεύουμε στην ασφάλεια του Στρατού και του εργοστασίου αρμάτων, καθώς και στο αίτημα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας για την αντιπλημμυρική προστασία του 304 ΠΕΒ. Αυτή η προστασία είναι αίτημα της ευρύτερης περιοχής, είναι τεχνική απαίτηση του έργου, είναι τελικά προστασία και ασφάλεια για όλους. Όμως, παρ' ότι έχει ανατεθεί η μελέτη το έργο της αντιπλημμυρικής προστασίας δεν έχει ενταχθεί σε χρηματοδοτικό

πλαίσιο. Δεν ξέρουμε, δηλαδή, αν το έργο αυτό μπορεί να γίνει.

Μπορείτε, κύριε Υπουργέ, να μας δώσετε οικονομικά στοιχεία του έργου και συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα;

Και τέλος, η επίκαιρη ερώτησή μου εκφράζει την απορία, κύριε Υπουργέ, εάν έχουν γίνει από το Υπουργείο σας εκείνες οι πράξεις και οι συντονισμένες διαδικασίες, ώστε να είστε σε θέση σήμερα να μου δώσετε συγκεκριμένη απάντηση για όλα τα στοιχεία φυσικού και οικονομικού αντικείμενου, αλλά και χρονοδιαγράμματος της κατασκευής του ανισόπεδου κόμβου του Βελεστίου.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Στην επίκαιρη ερώτησή της κ. Ζήση θα απαντήσει τώρα ο Υφυπουργός κ. Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Έχει απόλυτο δίκιο η κ. Ζήση. Το έργο ήταν έτοιμο για να ενταχθεί και να δημοπρατηθεί από το 2003. Δυστυχώς, όμως και για πολλά άλλα έργα η απελθούσα κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν έπραξε το καθήκον και αυτό που είχε υποχρέωση. Δημοπράτησε το έργο παραμονές των εκλογών του 2009, αφού πέρασαν έξι χρόνια, περίπου, ένα έργο το οποίο είναι ενταγμένο στο σχεδιασμό των Μεσογειακών Αγώνων. Απολύτως αναγκαίο και για την ασφαλή και γρήγορη μετακίνηση των ανθρώπων και την μεταφορά των εμπορευμάτων, αλλά και την υποστήριξη των Μεσογειακών Αγώνων.

Το προκήρυξε παραμονές εκλογών και η ημερομηνία της δημοπράτησης ήταν μάλιστα 20 Οκτώβρη του 2009. Αρχές του χρόνου υπήρξε ανάδοχος και διασφαλίστηκαν οι πόροι από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων από τη δική μας πλευρά. Δυστυχώς, όμως, όπως και σε πολλά άλλα δημόσια έργα η απελθούσα κυβέρνηση όταν τα δημοπρατούσε, τα δημοπρατούσε χωρίς ωριμότητα. Και ένα βασικό στοιχείο της ωριμότητας ενός έργου είναι οι ελεύθεροι χώροι για να αναπτυχθούν τα εργοτάξια και να κατασκευαστεί το έργο.

Εδώ το έργο θα κατασκευαστεί σε περίπου δεκαεπτά στρέμματα εκ των οποίων τα δεκατέσσερα περίπου στρέμματα ανήκουν στο ΤΕΘΑ, δηλαδή στο Ταμείο Εθνικής Άμυνας και τα υπόλοιπα σε ιδιώτη. Για τα μεν τέσσερα περίπου στρέμματα που ανήκουν σε ιδιώτη έχει κινηθεί κανονικά η διαδικασία από τη δική μας πλευρά και εντός των ημερών ολοκληρώνεται η διαδικασία της απαλλοτρίωσης.

Όμως, το εργοτάξιο δεν μπορεί να αναπτυχθεί αν δεν είναι ελεύθερος και ο χώρος από το ΤΕΘΑ. Από την αρχή του χρόνου στην επικοινωνία που είχαμε με το ΤΕΘΑ μας είπαν -και αυτή πλέον είναι η επιλογή από την πλευρά τους, λόγω και των άλλων δημοσιονομικών περιορισμών που υπάρχουν και δεν έχουν τα αναγκαία κονδύλια να αναπτύξουν τις δικές τους αναγκαίες επενδυτικές δραστηριότητες, τις αναγκαίες για το στρατό και τις ευρύτερες δραστηριότητές του- πως χρειάζεται την αντίστοιχη αποζημίωση.

Κινήσαμε πράγματι τη διαδικασία της απαλλοτρίωσης, έχει βγει κοινή συναινέσει. Το συνολικό κόστος είναι περίπου 250.000 ευρώ, τα οποία υπάρχουν διαθέσιμα από την πλευρά του Υπουργείου Υποδομών σε κωδικό και προχωρά αυτή η διαδικασία.

Υπάρχει, όμως, ένα θέμα. Η κατασκευή έργων στην περιοχή τα προηγούμενα χρόνια από το πρώην ΥΠΕΧΩΔΕ συντείνει στο να πλημμυρίζει, όταν έχουμε έντονες βροχοπτώσεις, το στρατόπεδο και να παρουσιάζονται πάρα πολλά προβλήματα και στη λειτουργία της παραγωγικής μονάδας, που είναι πολύ σημαντική για τον ελληνικό στρατό. Εύλογο, λοιπόν, το αίτημα να κατασκευαστεί ένα αντιπλημμυρικό έργο το οποίο θα προστατεύει και το στρατόπεδο, αλλά θα προστατεύει και την ευρύτερη περιοχή και τα νερά του. Με την τάφρο, που είναι ενταγμένη στη μελέτη που εκπονούμε, θα παροχετεύονται τα νερά στη Λίμνη Κάρλα, η οποία τις επόμενες ημέρες θα ξεκινήσει πλέον να δέχεται νερά και από τα αντλιοστάσια του Πηνειού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Αυτός είναι ο σχεδιασμός από τη δική μας πλευρά και είμαστε απολύτως σύμφωνοι με το ΤΕΘΑ και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Χθες είχαμε, αγαπητοί συνάδελφοι, μία συνάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχετε και τη δευτερολογία σας, κύριε Υφυπουργέ, για να μιλήσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει υπερβεί ο χρόνος σας. Υπήρξε ένα μπλοκάρισμα του ρολογιού στην αρχή. Έχετε μιλήσει υπέρ αρκετά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Με συγχωρείτε.

Χθες οριστικοποιήσαμε αυτό το σχεδιασμό. Σήμερα το απόγευμα έχω συνάντηση με τον κ. Χρυσόχοϊδη και πιστεύω ότι θα δοθεί και η οριστική λύση.

Πρόθεση, πάντως, της Κυβέρνησης είναι, αφού υπάρχει και ο ανάδοχος και το έργο είναι αναγκαίο, άμεσα να διασφαλιστούν οι πόροι για την κατασκευή –το τονίζω αυτό– του αντιπλημμυρικού. Για την κατασκευή του έργου και της απαλλοτριώσεως τόσο του ιδιωτικού, όσο και του χώρου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας οι πόροι είναι διασφαλισμένοι.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστούμε, κύριε Μαγκριώτη.

Το λόγο έχει η ερωτώσα Βουλευτής και Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Ροδούλα Ζήση.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Υπουργέ, κύριε Γιάννη Μαγκριώτη, ήταν στα πρώτα κοινοβουλευτικά μας βήματα που συναντηθήκαμε στην άποψη της περιφερειακής ανάπτυξης στο στόχο «η Ελλάδα των Περιφερειών» και χαίρομαι που είναι και ο Υπουργός Εσωτερικών σήμερα εδώ.

Είναι σήμερα που παλεύουμε –και χρησιμοποιώ τα δικά σας λόγια όταν επισκεφθήκαμε το Βελεστίνο και το Βόλο– για το ξέπρασμα της παρούσας κρίσης και συμφωνούμε στη δημιουργία αναχωμάτων στην ύφεση και σε μια αναπτυξιακή επίθεση με τις δημόσιες αναπτυξιακές υποδομές σημαντικούς μοχλούς ανάπτυξης της οικονομίας και την περιφερειακή ανάπτυξη –όπως είπατε– στις πρώτες θέσεις των απόλυτων προτεραιοτήτων μας.

Το πολύπαθο αυτό έργο του κόμβου του Βελεστίνου, που έχει διαχρονικό πρόβλημα σχεδιασμού, απαλλοτριώσεων και πόρων, δεν αποτελεί, κύριοι Υπουργοί, δυνατό αρμό στον ιστό των περιφερειακών υποδομών για την ανάπτυξη, τον τουρισμό, το εμπόριο, τις μεταφορές, την ποιότητα ζωής;

Θα μπορούσα ως μηχανικός να σας μιλήσω για τις τεχνικές λεπτομέρειες, τα λάθη, τις ευθύνες, τη δεοντολογία, τις παραλείψεις και τις εναλλακτικές προτάσεις. Όμως, αν το έκανα αυτό μαζί σας, κύριε Υπουργέ, θα καταλήγαμε στο θέμα: πολιτική βούληση, αποφασιστικότητα, προτεραιότητα και βέβαια στο «δει δη χρημάτων».

Γι' αυτό κάνω έκκληση στην ευαισθησία σας για την ελληνική περιφέρεια και για το Δήμο Ρήγα Βελεστινλή. Κάνω έκκληση στην πολιτική σας υπευθυνότητα και στην πολιτική σας επάρκεια και σας ζητώ την αλήθεια των στοιχείων σας και του προγραμματισμού σας. Καλύτερα την αλήθεια που πικραίνει, που μας κάνει να υπομένουμε, παρά τις νέες υποσχέσεις, που συνιστούν προσωρινή ελπίδα και ανακούφιση και στην ουσία σηματοδοτούν αναβολές ή καλές ενδοχές.

Υπάρχουν τα χρήματα για την αντιπλημμυρική προστασία, κύριε Υπουργέ; Είναι όντως προτεραιότητα η πράσινη ανάπτυξη; Είναι προτεραιότητα η περιβαλλοντική θωράκιση και η προστασία της κυκλοφοριακής σύνδεσης του ανισόπεδου κόμβου του Βελεστίνου; Υπάρχει απόφαση του Υπουργείου Υποδομών να ολοκληρώσει τις περιφερειακές υποδομές;

Αν έτσι συμβαίνει, τότε η πολιτική σας δίνει ασφάλεια στους πολίτες και οι λύσεις μπορούν να δοθούν. Δόξα τω Θεώ και επισημονικό προσωπικό υπάρχει και έμπυχο υλικό υπάρχει και εμπειρία υπάρχει. Πρέπει, όμως, να το αποδείξετε με τις βέλτιστες πρακτικές σας και την αποτελεσματικότητά σας.

Σε ένα πλαίσιο ασφάλειας, διαφάνειας και ευκαιριών, σε μια στρατηγική ανάπτυξης με σοβαρό βηματισμό, ναι, η κρίση, κύριε Υπουργέ, μπορεί να γίνει ευκαιρία και για τον ιδιωτικό και για το δημόσιο τομέα της ανάπτυξης. Οι καθυστερήσεις, όμως και οι αναβολές, οι καλές προθέσεις και οι επαναλήψεις των ερωτήσεων και των ιδίων απαντήσεων, είναι οι φυσικοί δολοφόνοι της

ανάπτυξης.

Επιμένω, κύριε Υπουργέ, πολιτικά, γιατί περιμένω και προσδοκώ πολλά από την πολιτική και τις δυνατότητες της σημερινής Κυβέρνησης της χώρας. Γι' αυτό θέλω τις συγκεκριμένες απαντήσεις σε ό,τι αφορά στο χρονοδιάγραμμα του έργου του κόμβου του Βελεστίνου, στο χρονοδιάγραμμα της ολοκλήρωσης των απαλλοτριώσεων, στο χρονοδιάγραμμα της ολοκλήρωσης της αντιπλημμυρικής προστασίας και στα οικονομικά στοιχεία του φυσικού αντικείμενου αυτού του έργου, του συνολικού αυτού έργου, με όλες τις εκφάνσεις, όλες τις ανάγκες, όλα τα επιμέρους τεχνικά έργα.

Και ξέρετε, κύριε Υπουργέ, οι απαντήσεις σας ακόμη κι αν είναι λιτές–τις προτιμώ εγώ λιτές, αλλά συγκεκριμένες– ακόμη και αν όπως σας είπα πριν κι αν δεν ευνοούν τις επιθυμίες μας στο άμεσο χρονικό περιβάλλον, θα σηματοδοτήσουν την αλλαγή σκέψης και δράσης, την αλλαγή στο μοντέλο ανάπτυξης, που έχει ανάγκη η χώρα –για το οποίο έχει κάνει πολλές φορές επίκληση η Κυβέρνηση– το οποίο στηρίζω και υιοθετώ με όλες μου τις δυνάμεις στις καθημερινές, αν θέλετε, πρακτικές και στη λειτουργία μας.

Για τη βιωσιμότητα και την ολοκλήρωση αυτών των έργων, χρειάζονται σοβαρές, υπεύθυνες αποφάσεις, σοβαρά και συγκεκριμένα στοιχεία, για να μπορέσουμε όλοι μαζί να προχωρήσουμε. Γιατί δεν είναι μόνο οι Μεσογειακοί Αγώνες, απ' όπου αναγκαστικά, λόγω της κρίσης, γίνονται εκπρώσεις στα έργα και δεχόμαστε κάθε φορά τις αρνήσεις για την ολοκλήρωση κάποιων έργων, όπως στην προκειμένη περίπτωση το Μεσογειακό Χωριό και ίσως και άλλα έργα. Δεν είναι μόνο αυτό. Είναι το μέλλον της ελληνικής περιφέρειας. Είναι έργα πνοής για τον τόπο. Είναι οι μοχλοί ανάκαμψης της οικονομίας μας οι δημόσιες επενδύσεις, αλλά βεβαίως και το ασφαλές οικονομικό και κοινωνικό πλαίσιο και για τη δυνατότητα και των ιδιωτικών επενδύσεων προς όφελος των πολιτών, των κατοίκων και της ποιότητας ζωής.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Ο κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Είναι καταϊγιστικά τα θέματα που θέτει η κυρία συνάδελφος και ο χρόνος δεν επαρκεί να απαντήσω σε όλα.

Γνωρίζω πάρα πολύ καλά, όπως και όλοι οι συνάδελφοι της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ πως βούληση της Κυβέρνησης είναι η περιφερειακή ανάπτυξη. Άλλωστε ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», που ξεκινά την ελλιδοφόρα πορεία του σε λίγες μέρες, θα είναι ο βασικός μοχλός της τοπικής και περιφερειακής ανάπτυξης, αυτός που θα οργανώσει τις δυνάμεις στις περιφέρειες, γιατί ο άνθρωπος της περιφέρειας ξέρει καλύτερα τα προβλήματα και τις προτεραιότητές του.

Απαντώ, λοιπόν, ακόμη πιο συγκεκριμένα, τονίζοντας πως δεν είναι απλώς βούληση της Κυβέρνησης, γιατί από το 2003 –και το γνωρίζετε εσείς καλά, γιατί ήσασταν τότε στην ηγεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ– υπάρχει σχεδιασμός και προτεραιότητα και υπήρχε και ετοιμότητα. Αν η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συνέχιζε αυτό τον προγραμματισμό το 2004 και δεν περίμενε τις παραμονές, τα τελευταία εικοσιτετράωρα της προκήρυξης των εκλογών του 2009, για να το δημοπρατήσει και χωρίς ωριμότητα –όπως τόνισα προηγουμένα– χωρίς δηλαδή ελεύθερα τα γήπεδα για να αναπτυχθούν τα κατασκευαστικά μέτωπα, θα ήταν εδώ και χρόνια κατασκευασμένο και φυσικά θα ήταν σε χρήση και λειτουργία σε όφελος των πολιτών, αλλά και της οικονομικής δραστηριότητας της περιοχής.

Δεν μένουμε, όμως, στη βούληση. Έχουμε το σχέδιο και σας απαντώ πάρα πολύ συγκεκριμένα.

Τα χρήματα για την κατασκευή του κόμβου είναι περίπου 2,5 εκατομμύρια ευρώ. Είναι διασφαλισμένα από την πλευρά του Υπουργείου Υποδομών. Τα χρήματα για τις απαλλοτριώσεις, τόσο της ιδιωτικής έκτασης, που ολοκληρώνεται σε λίγες μέρες, όσο και της δημόσιας του ΤΕΘΑ, επίσης είναι διασφαλισμένα από την πλευρά του Υπουργείου. Το πρόσθετο αίτημα από πλευράς ΤΕΘΑ, το οποίο είναι λογικό για την κατασκευή του αντιπλημμυρικού, που καλύπτει τόσο το στρατόπεδο όσο και την

ευρύτερη περιοχή και τροφοδοτεί με πρόσθετα νερά τη λίμνη Κάρλα, που αναπλάθει και αλλάζει όλο το περιβάλλον της περιοχής, οικολογικό, κοινωνικό, περιβαλλοντικό, αλλά και παραγωγικό θα καλυφθεί. Υπάρχει ο σχεδιασμός από τη δική μας πλευρά.

Χθες στην τελευταία σύσκεψη με το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας συμφωνήσαμε. Και σήμερα το απόγευμα είναι η σύσκεψη με το Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης για να ενταχθεί στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του 2011-2012 η κατασκευή του αντιπλημμυρικού έργου, που συνολικά θα κοστίσει γύρω στα 14 εκατομμύρια ευρώ. Προσέξτε, για ένα έργο 2,5 εκατομμυρίων ευρώ απαιτείται η κατασκευή ενός αντιπλημμυρικού έργου, αλλά ευεργετικού και για την ευρύτερη περιοχή –και πρέπει να γίνει, είναι και στον δικό μας σχεδιασμό- κόστους 14 εκατομμυρίων ευρώ.

Η μελέτη για το αντιπλημμυρικό ολοκληρώνεται σε λίγες μέρες από την πλευρά του Υπουργείου Υποδομών. Η δημοπράτησή του μπορεί να προχωρήσει προς το φθινόπωρο του 2011 και να ολοκληρωθεί στο τέλος του 2012.

Είμαι βέβαιος πως η συνεργασία των τριών Υπουργείων τις επόμενες ώρες –να το πω έτσι πάρα πολύ απλά χαρακτηριστικά- θα δώσει λύση και απάντηση στο θέμα και στις αρχές του νέου έτους θα αρχίσει η κατασκευή του ανισόπεδου κόμβου στο Βελεστίνο με την πολυχρησιμότητά του.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Θα συζητηθεί η δεύτερη με αριθμό 331/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Ζώη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με τις εκλογικές δαπάνες συνδυασμών και υποψηφίων στις αυτοδιοικητικές εκλογές κ.λπ..

Ο κ. Ζώης έχει το λόγο για δύο λεπτά να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτησή του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να ευχαριστήσω τόσο το Προεδρείο όσο και τον Υπουργό και τον Υφυπουργό, για την υπομονή που επιδείξατε και για τη διευκόλυνση που μου παρείχατε.

Κυρία Πρόεδρε, θα θυμάστε προφανώς και εσείς πριν από λίγους μήνες τη συζήτηση που αναπτύχθηκε και εντός της Αιθούσης, αλλά και εκτός της Αιθούσης, σχετικά με το νόμο που έφερε προς ψήφιση ο κ. Ραγκούσης και η Κυβέρνηση για τις δαπάνες και για τον έλεγχο των δαπανών εν όψει των αυτοδιοικητικών εκλογών.

Ανεξαρτήτως των επιμέρους επιφυλάξεων, κύριε Υπουργέ, σας θυμίζω ότι η Νέα Δημοκρατία και άλλα κόμματα, σας δώσαμε τη συγκατάθεσή μας και ψηφίσαμε αυτό το σχέδιο νόμου επί της αρχής. Θυμίζω, για να το συνδέσω με την ερώτησή που σας κατέθεσα, ότι η γενικότερή μας επιφύλαξη ήταν ότι ερχόμαστε ακριβώς λίγο πριν τις αυτοδιοικητικές εκλογές, νομοθετούμε αυστηρά, αυστηρότατα, υψώνουμε πάρα πολύ τον πήχη των απαιτήσεων –και καλώς, λέω τώρα- και το στοίχημα είναι να περάσουμε όλοι πάνω από αυτό τον πήχη.

Έχει συσσωρευτεί τόσο οργή στην κοινή γνώμη από την αυταμαμία που επιδεικνύει ο πολιτικός κόσμος να αντιστοιχηθεί με τις αποφάσεις και τους νόμους που ψηφίζει ώστε θα συνιστούσε σοβαρό λάθος να επιδείξουμε και αυτή τη φορά ότι είμαστε κατώτεροι των περιστάσεων.

Είμαι σίγουρος ότι διαβάσατε την επίκαιρη ερώτησή μου. Έχει να κάνει με την υπόθεση που είδε το φως της δημοσιότητας με αφορμή τα δημοσιεύματα της εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». Δεν σχολιάζω το γεγονός ότι ίσως αυτό θα έπρεπε να γίνει εκ μέρους του Υπουργείου Εσωτερικών και ίσως είναι μία ευκαιρία, μία καλή αφορμή να δούμε αν θα μπορούσε στο εξής το Υπουργείο Εσωτερικών να παίρνει την πρωτοβουλία και να μην περιμένουμε τα δημοσιεύματα των εφημερίδων και τα μέσα ενημέρωσης να επιλαμβάνονται και να μας ενημερώνουν.

Υπήρξε η περίπτωση δημάρχων οι οποίοι δεν πήραν κωδικό από την Κεντρική Βάση Δεδομένων του Υπουργείου Εσωτερικών. Είναι σαφές ότι η διάταξη του άρθρου 10 είναι αναγκαστικού δικαίου. Δεν υπάρχει διακριτική ευχέρεια κανενός να προβεί ή να

μην προβεί σ' αυτό το άνοιγμα του κωδικού. Υποχρεούνται όλοι. Είναι σαφής η διάταξη. Ενώ είναι προφανές ότι συνεπάγεται την έκπτωση εκείνων των αιρετών προσώπων που δεν μπορούν να δικαιολογήσουν τα ποσά που έχουν δαπανήσει ή εκείνων που απέκρυψαν τα ποσά που έχουν δαπανήσει έχοντας ανοίξει κωδικό, δεν υπάρχει σαφής πρόβλεψη για το τι γίνεται όταν δεν παίρνει κανείς έστω κωδικό. Βεβαίως ερμηνευτικά υπάρχει απάντηση, όμως δεν είμαι εγώ που θα δώσω την απάντηση αυτή.

Εγώ θα περιμένω από την υπεύθυνη ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών και την Κυβέρνηση να δώσει την ερμηνεία της και θα παρακαλούσα προκαταβολικώς να μην παραπέμψετε στις ανεξάρτητες επιτροπές που βεβαίως κατά νόμο είναι αρμόδιες για να επιβάλουν τις προβλεπόμενες κυρώσεις γιατί θα σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτοί περιμένουν από σας να ερμηνεύσετε αυτό το «κενό» του νόμου.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Ζώη θα απαντήσει ο Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Ραγκούσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Πριν ξεκινήσω την απάντηση, θα μου επιτρέψετε να εκφράσω με απόλυτο τρόπο την αποδοκιμασία αλλά και την αγανάκτησή μας για τη χρεωστική ανανδρη επίθεση εναντίον του κ. Χατζηδάκη και μάλιστα να τονίσω ότι αυτή η αποδοκιμασία δεν σχετίζεται πρωτίστως με το γεγονός ότι είναι μέλος του ελληνικού Κοινοβουλίου. Δεν είναι αποτέλεσμα μιας καλώς εννοούμενης κατά τα άλλα συναδελφικής αλληλεγγύης, αλλά σχετίζεται πρωτίστως με το γεγονός ότι ο κ. Χατζηδάκης είναι άνθρωπος.

Μία γενικότερη και ανεξάρτητη από το χθεσινό θλιβερό γεγονός παρατήρηση είναι ότι είναι δικαιολογημένη η αγανάκτηση των πολιτών και δικαιολογημένα –πιστεύω- θεωρούν ότι βασικός υπαίτιος που παραλίγο η χώρα να χρεοκοπήσει είναι η «γκρίζα» πλευρά του κομματικού συστήματος, είναι η «γκρίζα» πλευρά της Μεταπολίτευσης. Στη δημοκρατία όμως, σε μία ευνομούμενη, σύγχρονη, πολιτισμένη, δημοκρατική πολιτεία και κοινωνία οι λογαριασμοί των πολιτών με τα κόμματα λύνονται στις εκλογές και όχι και σε καμμία απολύτως περίπτωση στους δρόμους χειροδικώντας, ιδίως σε μία περίοδο όπου η Ελλάδα είναι σε πόλεμο οικονομικής επιβίωσης. Αν η Ελλάδα χάσει αυτό τον πόλεμο οικονομικής επιβίωσης, δεν θα υπάρξει νικητής στην Ελλάδα και θα είναι ανυπολόγιστη η ζημιά για ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Σ' αυτό τον πόλεμο οικονομικής επιβίωσης ένα είναι το πολυτιμότερο πολεμοφόδιο που έχει η χώρα, που έχει η Κυβέρνηση, που έχει ο ελληνικός λαός στη διάθεσή του, η ενότητα και η προσπάθεια του ελληνικού λαού.

Κύριε Ζώη, απαντώντας στην επίκαιρη ερώτησή σας θα ήθελα να πω ότι πράγματι με το ν. 3870 που από κοινού συζητήσαμε και σχεδόν στο σύνολό του από κοινού ψηφίσαμε τα περισσότερα κόμματα –όχι όλα- έχει γίνει μια πολύ έντονη και πολύ συστηματική προσπάθεια σ' ένα χρονικό πλαίσιο που δεν το επιλέξαμε εμείς. Αυτό είναι αλήθεια. Οι εκλογές των Οκτωβρίου του 2009 βάσει των οποίων ο ελληνικός λαός μας ανέθεσε την εντολή να κυβερνήσουμε τον τόπο για τα επόμενα χρόνια αλλά και η υποχρεωτική πραγματοποίηση εκλογών μέσα σ' ένα χρόνο ήταν ένα πράγματι ασφυκτικό χρονικό πλαίσιο το οποίο –επαναλαμβάνω- δεν ήταν επιλογή μας.

Ψηφίζοντας το ν. 3870 θεσπίσαμε μια σειρά από διατάξεις κάνοντας πράγματι μία προσπάθεια όσο το δυνατόν πιο συστηματική μπορούσαμε με τα δεδομένα εκείνης της περιόδου για να κάνουμε μία ακόμη κίνηση, να φέρουμε ένα ακόμη αποτέλεσμα στην προσπάθεια αναβάθμισης γενικότερα του πολιτικού συστήματος και της αυτοδιοίκησης και –γιατί όχι- να πλήξουμε συνθήκες και διαδικασίες που όλοι έχουμε από κοινού εντοπίσει και οι οποίες στην πραγματικότητα βάλλουν την ηθική υπόσταση της πολιτικής γενικότερα αλλά και της αυτοδιοίκησης ειδικότερα.

Με το άρθρο 10 του συγκεκριμένου νόμου προβλέφθηκε πράγματι η υποχρέωση λήψης κωδικού απ' όλους τους συνδυασμούς για δήμους άνω των δέκα χιλιάδων κατοίκων. Σύμφωνα με

την παράγραφο 3 του άρθρου 15 –παρακαλώ εδώ να δώσετε τη μεγαλύτερη προσοχή σας- απαγγέλλεται έκπτωση σε βάρος των επικεφαλής των συνδυασμών και των υποψηφίων σε περίπτωση συνδρομής των προϋποθέσεων της παραγράφου 5 περίπτωση α' του άρθρου 10. Η εν λόγω διάταξη ορίζει ότι σε περίπτωση μη τήρησης της προβλεπόμενης διαδικασίας δημοσιοποίησης των εσόδων και των δαπανών των συνδυασμών και των υποψηφίων στην κεντρική βάση δεδομένων του Υπουργείου Εσωτερικών καθώς και η απόκρυψη ή η αναλήψης παράθεση των δημοσιοποιούμενων στοιχείων συνεπάγονται έκπτωση του επικεφαλής του συνδυασμού και των υποψηφίων εάν το πραγματικό ύψος δαπανών υπερβαίνει κατά το 1/3 το ανώτατο επιτρεπτό όριο. Η έννοια λοιπόν των διατάξεων αυτών είναι ότι η προαναφερθείσα κύρωση επιβάλλεται εφόσον οι παραβάσεις έχουν συντελεστεί σωρευτικά.

Σε κάθε περίπτωση –και παρ' ότι είχατε μία αναφορά και μου ζητήσατε να μην το κάνω αλλά πρέπει να το κάνω γιατί αυτό είναι το σωστό και πρέπει οι συνάδελφοι ακόμα μια φορά να μας ακούσουν να το λέμε- αποκλειστικός αρμόδιος για τις ποινές που επιβάλλονται είναι οι Επιτροπές Ελέγχου δαπανών και αυτές, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, έχουν συγκροτηθεί ήδη σε κάθε περιφέρεια. Σ' αυτές προεδρεύει ανώτατος δικαστικός λειτουργός, ο πρόεδρος των εφετών του οικείου διοικητικού εφετείου και μετέχουν εκπρόσωπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, του ΣΔΟΕ και ένας εκπρόσωπος της ΤΕΔΚ και της ΕΝΑΕ ανάλογα με την περίπτωση και με την προϋπόθεση ότι δεν ήταν υποψήφιοι.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Θα μου επιτρέψετε να πω το αυτονόητο –και πιστεύω ότι σας εκφράζω όλους- ότι και το Προεδρείο όχι απλά δεν συμφωνεί, αλλά καταδικάζει τέτοιου είδους επιθέσεις από τους γνωστούς-αγνωστούς κάθε φορά που βεβηλώνουν, αν θέλετε, τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων.

Κύριε Ζώη, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Θα συμφωνήσω, κυρία Πρόεδρε, ότι τέτοιου είδους προβοκάτιες κατά της ειρηνικής διαμαρτυρίας των συμπολιτών μας έναντι της κυβερνητικής πολιτικής δεν βεβηλώνουν μόνο το πρόσωπο που είναι αποδέκτης των επιθέσεων αλλά βεβηλώνουν συνολικά το δημοκρατικό μας πολίτευμα.

Επανερχομαι στην επίκαιρη ερώτησή μου. Κύριε Υπουργέ, λυπάμαι γιατί δεν διέκρινα την πρόθεση εκ μέρους σας να υπερασπιστείτε το πόνημά σας με το ίδιο πάθος που το υπερασπιστήκατε όταν μας το φέρατε εδώ για συζήτηση και ψήφιση. Ποιος είναι ο εγγυητής της τήρησης της νομιμότητας; Οι αρμόδιες προς κύρωση επιτροπές ελέγχου; Αν οι αρμόδιες επιτροπές κάνουν ότι δεν κατάλαβαν και αν οι αρμόδιες επιτροπές λένε «περιμένουμε να μας δώσει οδηγίες το Υπουργείο Εσωτερικών για το τι κάνουμε σ' αυτές τις περιπτώσεις», ποια θα είναι η συνέπεια; Ποιος γίνεται καταγέλαστος; Οι αρμόδιες επιτροπές γίνονται καταγέλαστες ή εμείς; Σας είπα από εκείνο εκεί το Βήμα ότι νομοθετώντας και σγκώνοντας τόσο τον πήχη πρέπει να είμαστε έτοιμοι μετά τις εκλογές –ανατρέξτε στα Πρακτικά, έτσι ακριβώς σας το είπα- να εφαρμόσουμε αυτό το νόμο, όσο αυστηρός και αν είναι.

Εγώ δεν ήμουν τόσο αυστηρός πριν ψηφιστεί αυτός ο νόμος όσο ήσασταν εσείς, τώρα όμως είμαι πολύ αυστηρός και ζητώ το αυτονόητο, κύριε Υπουργέ. Θέλετε-δεν θέλετε, θα δώσετε ερμηνεία του νόμου ή σ' αυτήν την Αίθουσα ή έξω απ' αυτήν την Αίθουσα και πρέπει να το κάνετε σ' αυτήν την Αίθουσα γιατί εδώ μέσα πρέπει να λύνονται αυτά τα θέματα. Αν δεν το κάνετε εδώ, θα σας προσκαλέσουν και θα σας προκαλέσουν, κύριε Υπουργέ, και δεν θα έχετε τρόπο διαφυγής.

Τι θα πει «το πολιτικό σύστημα»; Σηκώνουμε τα χέρια ψηλά γιατί δώσαμε την αρμοδιότητα να επιβάλλουν κυρώσεις οι αρμόδιες επιτροπές αλλά στο πρώτο ερώτημα που δημόσια τέθηκε δεν πήραμε θέση; Και τι μήνυμα στέλνουμε σε όσους ήταν νομοταγείς και έσπευσαν να τηρήσουν τη νομιμότητα; Ότι μπορούν και αυτοί την επόμενη φορά να μην πάρουν κωδικό; Και να κάνουν τι; Να περιμένουν τις επιτροπές της άλλης εκλογικής αναμέτρησης για να ξεχάσουν ή να δηλώσουν και αυτές αναρμόδιες

για το τι συνέβη; Εγώ θα σας έλεγα να πείτε και τι θα συμβεί όχι μόνο για όσους ήταν υποψήφιοι και εξελέγησαν, αλλά και για όσους ήταν υποψήφιοι και δεν εξελέγησαν, μη παίρνοντας και αυτοί κωδικό, μη τηρώντας και αυτοί τη νομιμότητα. Να πάμε ακόμα πιο πέρα.

Με ποιο τρόπο δηλαδή διαφυλάσσουμε την αξιοπιστία μας; Υψώνοντας τους τόνους κατά τη διάρκεια συζητήσεων νομοθετικών πρωτοβουλιών; Ή όταν πρέπει επιτέλους να εφαρμόσουμε και να εγγυηθούμε την τήρηση της νομιμότητας;

Η ερμηνεία είναι μια. Είναι δύσκολη και ακουμπάει υποψηφίους όλων των παρατάξεων. Αλλά αυτή είναι η ερμηνεία, κύριε Υπουργέ. Όταν δεν ανοίγεις κωδικό κατά μείζονα λόγο εκπίπτεις και εσύ. Όταν παίρνεις κωδικό και αποκρύβεις να δηλώσεις πόσα ξόδεψες, εκπίπτεις. Όταν δεν παίρνεις καθόλου κωδικό τι γίνεται; Περιμένουμε από ποιον να πάρει την πρωτοβουλία; Περιμένουμε ποιον; Εδώ δεν χρειάζεται καν να πάει κάποιος να καταγγείλει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Ζώη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ξέρετε ανοίγοντας τη βάση δεδομένων ποιοι δεν πήραν κωδικό. Ποιοι μας έγραψαν στα παλιά τους τα παπούτσια.

Θέλετε να αναθεωρήσουμε το νομοθέτημά σας; Φέρτε μια αλλαγή εδώ στη Βουλή. Αλλά ως τότε πρέπει να δώσετε τη σωστή ερμηνεία του νόμου και κυρίως να δώσετε οδηγίες στις επιτροπές για άμεση και απαρέγκλιτη τήρηση της νομιμότητας.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Ραγκούσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Ζώη, ομολογώ ότι με ξαφνιάσατε –και το ομολογώ αυτό- με την ένταση αλλά και το περιεχόμενο της ανταπάντησής σας.

Σύμφωνοι μπορεί να μην δώσατε ιδιαίτερη προσοχή σ' αυτά που σας είπα προηγουμένως, αλλά δεν νομίζω ότι δεν έχετε δώσει προσοχή στο άρθρο 15 του συγκεκριμένου νόμου το οποίο με υποχρεώνει –παρ' ό,τι θα στερηθώ ένα μεγάλο κομμάτι του χρόνου μου- να το διαβάσω για να ακούσετε και εσείς και να ακούσουν και οι συνάδελφοι ότι αυτά τα οποία είπατε και μάλιστα με πολύ έντονο δεν στηρίζονται πουθενά, διότι το άρθρο 15 είναι απολύτως ξεκάθαρο.

Ο τίτλος του άρθρου 15 είναι «έκπτωση από τα αιρετά αξιώματα». Λέει: Α) απαγγέλλεται έκπτωση από τα αξιώματα του περιφερειάρχη και του δημάρχου, όταν οι αντίστοιχοι συνδυασμοί των οποίων είναι επικεφαλής, υπερβούν κατά το 1/3 το ανώτατο επιτρεπτό όριο εκλογικών δαπανών, καθώς και όταν δεν υποβληθούν στην επιτροπή του άρθρου 12 του παρόντος τα βιβλία εσόδων-εξόδων και οι σχετικές αναλυτικές καταστάσεις των οικείων συνδυασμών» Σαφέστατα! «Β) απαγγέλλεται έκπτωση από τα αξιώματα του αντιπεριφερειάρχη του περιφερειακού και δημοτικού συμβούλου για όσους υποψηφίους έχουν υπερβεί...» κατ' αντιστοιχία εδώ είναι για τους συμβούλους. Σαφέστατα! «Γ) απαγγέλλεται έκπτωση εις βάρος των επικεφαλής των συνδυασμών και των υποψηφίων σε περίπτωση συνδρομής των προϋποθέσεων της παραγράφου 5, περίπτωσης α του άρθρου 10»...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: ...ερμηνεία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ποια ερμηνεία να δώσουμε, κύριε Ζώη; Να δώσουμε ερμηνεία για μια...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Με τη λογική μας, κύριε Υπουργέ. Λυπάμαι που σας διακόπτω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Μην συνεχίζετε το ίδιο λάθος που κάνετε.

Η διάταξη είναι ολοφάνερη. Είναι ξεκάθαρη. Λέει σε ποιες περιπτώσεις ρητώς επιβάλλεται έκπτωση και στην τρίτη –που σχετίζεται η τρίτη με την λήψη κωδικού ή όχι- μιλάει για τις προϋποθέσεις. Και να σας πω, κύριε Ζώη, γιατί μιλάει για τις προϋποθέσεις, και ζητάτε να δώσουμε και ερμηνεία.

Θα ήταν σωστό και θα ήταν λογικό με βάση την αρχή της αναλογικότητας να νομοθετήσουμε μια διάταξη σύμφωνα με την

οποία θα πρέπει να εκπέσει ένας υποψήφιος περιφερειάρχης ή δήμαρχος ο οποίος ούτε το 30% των ορίων των εκλογικών δαπανών δεν κάλυψε, ο οποίος πράγματι δεν ικανοποίησε τη βούληση του νόμου να αναρτήσει στο διαδίκτυο τα στοιχεία του.

Αυτό που λέει ο νόμος αυτός είναι ότι επειδή είναι μείζον το θέμα της διαφάνειας και της δημοσιότητας σ' αυτόν τον δήμαρχο και τον περιφερειάρχη θα επιβληθεί αυστηρότατο πρόστιμο. Όταν διαπιστώσουμε ότι αυτός ο οποίος δεν ανήρτησε στο διαδίκτυο -που για πρώτη φορά εφαρμόζεται- τα στοιχεία του συνδυασμού του και έχει ταυτόχρονα υπερβεί το 1/3 ή έχει αποκρύψει συνειδητά τα στοιχεία αυτά, με τα οποία υπερβαίνει το 1/3, τότε βεβαίως οδηγείται στην έκπτωση. Αλλά δεν μπορεί ένας δήμαρχος, ένας περιφερειάρχης που εξελέγη με 60%, 70%, 80%, κύριε Ζώη, να εκπέσει του αξιώματος έχοντας δαπανήσει το 20% των εκλογικών δαπανών σε μια συγκυρία και για μια αυτοδιοίκηση και για ένα πολιτικό σύστημα, επειδή και μόνο στην πρώτη φάση εφαρμογής του νόμου δεν ανήρτησε στο διαδίκτυο τα στοιχεία του. Αυτός είναι ο νόμος που ψηφίσαμε, κύριε Ζώη. Και δεν επιδέχεται καμμία ερμηνείας.

Δεύτερον -και σας παρακαλώ πάρα πολύ σ' αυτό το σημείο, ιδιαίτερα το τονίζω- δεν επιτρέπεται να ζητάτε από τον Υπουργό να παρέμβει στις ανεξάρτητες Επιτροπές Ελέγχου. Δύο φορές είπατε ότι γνωρίζετε οι ανεξάρτητες Επιτροπές Ελέγχου ποια απορία έχουν, πώς προσπαθούν να τη λύσουν κ.λπ.. Εγώ απορώ πώς το λέτε αυτό γιατί εγώ δεν γνωρίζω. Καμμία επιτροπή δεν έχει έρθει σε επαφή μαζί μου, ούτε επιδίωξα να έρθω σε επαφή με καμμία απολύτως επιτροπή.

Διευκρινίζω -και τελειώνω, κυρία Πρόεδρε- ότι μέχρι τις 14 Δεκεμβρίου συνδυασμοί και υποψήφιοι είχαν υποχρέωση να υποβάλουν τις αναλυτικές καταστάσεις εσόδων και δαπανών. Και το επόμενο διάστημα των πέντε μηνών θα ελέγξουν πλήρως με μια απολύτως ανεξάρτητη διαδικασία όλα αυτά τα στοιχεία. Και θα προβούν στις αποφάσεις τους. Ό,τι γραπτώς υποβληθεί ως ερώτημα -προτελευταία παρατήρηση- από τις ανεξάρτητες Επιτροπές Ελέγχου στο Υπουργείο, ευχαρίστως θα τεθεί στη διάθεση του Κοινοβουλίου και ευχαρίστως αν χρειαστεί, εδώ είμαστε να το συζητήσουμε. Δεν έχει υπάρξει μέχρι τώρα κανένα σχετικό ερώτημα.

Τρίτον. Και σας παρακαλώ πάρα πολύ κρατείστε το και ως το πιο σημαντικό. Γι' αυτόν το νόμο είχαμε μια συζήτηση προχθές και με τον κ. Κεφαλογιάννη. Για μια άλλη πλευρά αυτού του νόμου για την οποία κατά την γνώμη μου ο κ. Κεφαλογιάννης έκανε λάθος γιατί απλώς δεν έχει καλή γνώση του νόμου. Είναι μια πρώτη σημαντική προσπάθεια που κάνουμε σ' αυτή την κατεύθυνση.

Εμείς δεν είπαμε ποτέ, κύριε Ζώη, ότι έχουμε το αλάθητο ούτε ότι αποκλείεται στην πορεία εφαρμογής ενός τόσο σύνθετου και νέου νομοθετήματος να μη βρεθεί κάτι το οποίο θα χρειαστεί να ξανασυζητήσουμε. Και αλίμονο αν πρώτα και κύρια το ελλειμτικό Κοινοβούλιο δεν είχε τη δυνατότητα και την ευχέρεια να έρθει απολογιστικά και να πει και στην Κυβέρνηση αλλά και στο σύνολο της Ολομέλειας ότι μια, δυο, τρεις παρατηρήσεις να τις ξαναδοούμε εν όψει των επόμενων αυτοδιοικητικών εκλογών και γιατί όχι και τον βουλευτικών εκλογών. Αλλά αυτό απαιτεί νηφαλιότητα, ηρεμία, ψυχραιμία και πάνω απ' όλα αποδοχή του βασικού κανόνα ότι εγκαταστήσαμε μια νέα ανεξάρτητη διαδικασία κάνοντας ένα σημαντικό βήμα μπροστά στην εξυγίανση των οικονομικών της αυτοδιοίκησης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Dura lex sed lex.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Σας ενημερώνω ότι θα τηρείται ο νόμος πολύ αυστηρά για όλους.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Από εδώ και πέρα θα τηρηθεί; Πριν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Τηρήθηκε. Και στην αρχή πηγαίναμε πολύ καλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση αφού ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και

τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής πενήντα επτά μαθητές και μαθήτριες καθώς και δύο εκπαιδευτικοί από το 2ο Γυμνάσιο Δραπετσώνας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίζουμε με την τέταρτη με αριθμό 348/13-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής, σχετικά με τον έλεγχο των ποσοτήτων πετρελαίου στον Πρίνο κ.λπ..

Κύριε Βελόπουλε, έχετε δυο λεπτά για να παρουσιάσετε την επίκαιρη ερώτησή σας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία Πρόεδρε, θα κάνω ένα μικρό σχόλιο για τον κ. Χατζηδάκη γιατί ειλικρινά θλίψη και πόνο προκαλεί η εικόνα και μόνο ενός ανθρώπου -γιατί μιλάμε για τον άνθρωπο- και αυτά που υπέστη χθες ο πρώην υπουργός.

Η εικόνα είναι όμως το αποτέλεσμα, κυρία Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι. Το αίτιο είναι αλλού. Τι φταίει; Είμαι νέος Βουλευτής. Η άποψή μου είναι ότι φταίει η λειτουργία του Κοινοβουλίου. Και το λέω ευθαρσώς. Φταίει η δική μας λειτουργία. Είναι ελεύθεροι οι Βουλευτές να ψηφίσουν ό, τι θέλουν, κύριοι Βουλευτές και κύριε Πρόεδρε;

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: ... (δεν ακούστηκε)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μισό λεπτό, κυρία Βόζεμπεργκ. Θα τα πούμε όλα εδώ. Αν θέλετε να μιλάμε, θα μιλάμε.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Να μιλάμε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είδαμε το παράδειγμα Βουλευτού του ΠΑΣΟΚ. Διαφώνησε. Τον διέγραψαν. Φταίνει τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας υπενθυμίζω το χρόνο σας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ο χρόνος ισχύει για μένα; Προηγούμενως όταν μίλησε ο Υπουργός και ο Βουλευτής...;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κύριε Βελόπουλε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν κατάλαβα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο χρόνος ισχύει για όλους και επειδή είναι δέκα οι ερωτήσεις...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ας πρέπει τουλάχιστον η γυναίκα του Καίσαρα να είναι ακριβοδίκαιη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας παρακαλώ, δεν μπορείτε να σχολιάζετε περισσότερο από τους χρόνους που έχετε για την παρουσίαση της ερώτησής σας.

Παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε με, κυρία Πρόεδρε, αν θέλετε να ακούσετε κάποια στιγμή την αλήθεια. Απλά πράγματα είναι.

Φταίμε και εμείς γιατί τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης λειτουργούν εναντίον του πολιτικού συστήματος και κανείς δεν μιλάει.

Φταίμε όλοι μας! Αυτό θέλω να σας πω, κυρία Πρόεδρε. Φταίμε όλοι μας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Τηρούμε μια αμυντική στάση απέναντι στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Και είναι απορίας άξιον πως ακόμα η Βουλή δεν αποφάσισε κάποια στιγμή να βάλει τάξη στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Είμαι μέλος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Ασυδοσία και αναρχία! Ούτε άδειες υπάρχουν, ούτε τίποτα! Βγαίνουν, μας βρίζουν όλη μέρα, δεν ξέρω δικαίως ή αδικώς, μας εκθέτουν καθημερινά και κανένας δεν μιλάει. Αυτό ήθελα να πω, κυρία Πρόεδρε.

Να σας πω και κάτι άλλο για να κλείσουμε εδώ. Δεν ήταν γνωστοί-άγνωστοι, κυρία Πρόεδρε. Χωρίς κουκούλες ήταν αυτοί που χτυπούσαν τον Υπουργό. Είναι ντροπή για την Ελλάδα να βλέπεις εργαζόμενους ανθρώπους, οι οποίοι μάλλον από λάθος συναισθήματα, από οργή, από αγανάκτηση χτυπούν Υπουργούς, οι οποίοι -το τονίζω εγώ μια φορά- εκλέγονται από άλλους πολίτες. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω εδώ και ζητώ συγγνώμη.

Κάποια στιγμή έπρεπε να μιλήσουν και οι Βουλευτές, όχι οι Υπουργοί, οι Βουλευτές, κυρία Πρόεδρε. Οι Βουλευτές, οι οποίοι είναι οι πιο καταπιεσμένοι πολιτικοί στην Ελλάδα.

Κύριε Υπουργέ, ξέρετε ότι σας τιμώ πάρα πολύ, γιατί είστε ο μοναδικός Υπουργός της Μεταπολιτεύσεως που αναλάβατε ένα τεράστιο χρέος να βρούμε στην υπόθεση των πετρελαίων, τι συμβαίνει και γιατί σαράντα χρόνια δεν μιλάμε.

Φτάσαμε σ' ένα σημείο να κόβουμε μισθούς και συντάξεις. Εξ ανάγκης; Γιατί το λέει το μνημόνιο; Γιατί το λέει η τρόικα; Γιατί στερούμε όνειρα και ελπίδες του ελληνικού λαού; Γιατί δολοφονούμε τα όνειρα των νέων; Το κάνουμε. Εξ ανάγκης, θα το δεχτώ.

Η αλήθεια είναι μια και μοναδική, κύριε Υπουργέ, ότι και στην υπόθεση των ορυκτών υπάρχει ένας προβληματισμός. Γιατί το λέω αυτό; Η σημερινή ερώτηση είναι, αν θέλετε, το τι φταίει και η απάντηση

Από το 1974 μέχρι σήμερα, κύριε Υπουργέ, σε ένα σημείο η Ελλάδα κάνει εξόρυξη πετρελαίου, στον Πρίνο. Το ξέρετε καλύτερα και από εμένα. Περιέργως, στον Πρίνο μόνο. Γιατί ξέρετε και εσείς; Ξέρω και εγώ, ξέρουμε και πολλοί εδώ μέσα ότι και στο Ιόνιο έχει πετρέλαιο και στην Κρήτη έχει πετρέλαιο και στο Αιγαίο έχει πετρέλαιο. Δεν είναι δικά μου λόγια. Είναι λόγια ειδικών επιστημόνων και παραδοχή του Πρωθυπουργού της Ελλάδας και προς τιμή του για πρώτη φορά έγινε μέσα στη Βουλή.

Το 1976-86, το 1986-97 δόθηκαν, όμως, δισεκατομμύρια δραχμές του ελληνικού λαού για μελέτες και για έρευνες. Αυτές οι μελέτες, κύριε Υπουργέ, -και μάλιστα ήταν στη ΔΕΠ και στη ΔΕΠ-ΕΚΥ, σας λέω και που- πού είναι;

Δεύτερο ερώτημα και σημαντικότερο. Πείτε μου ένα κράτος, κύριε Υπουργέ, -αν έχουμε το Θεό μας και αναρωτιόμαστε γιατί μας δέρνουν και γιατί μας βρίζουν- που ιδιωτική εταιρεία βγάζει πετρέλαιο και δεν ξέρουμε πόσο πετρέλαιο βγάζει;

Αυτή η εταιρεία η Ενεργειακή Αιγαίου, σαράντα χρόνια εκεί γίνεται εξόρυξη και αν ρωτήσω εσάς και τους προηγούμενους της Νέας Δημοκρατίας δεν ξέρουμε πόση ποσότητα πετρελαίου έχει βγάλει, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κύριε Βελόπουλε. Συνεχίστε στην δευτερολογία σας. Έχει τελειώσει ο χρόνος σας προ πολλού.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κλείνω εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά δήλωση, λοιπόν, της εταιρείας λέει: Βγάζω εκατό βαρέλια. Και μπορεί να βγάλει δέκα χιλιάδες βαρέλια. Είναι έτσι, Υπουργέ, ναι ή όχι; Αυτή είναι η ερώτησή μου. Και αν δεν πρέπει να ντρεπόμαστε όλοι που γίνεται αυτό το πράγμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Θα σας απαντήσει ο Υφυπουργός κ. Μανιάτης.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να προσθέσω και την προσωπική μου καταδίκη απέναντι στο θλιβερό γεγονός των βιαιοπραγιών σε βάρος του Κωστή του Χατζηδάκη και είμαι βέβαιος ότι αυτά είναι τα αισθήματα όλων των συναδέλφων.

Κύριε Βελόπουλε, ξέρετε πολύ καλά πόσο εκτιμώ το γεγονός ότι δίνετε έναν αγώνα για την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας. Μάλιστα, το κόμμα σας, συνολικά η Κοινοβουλευτική σας Ομάδα έχει καταθέσει και μια επίκαιρη επερώτηση για τη συνολική αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου. Φαντάζομαι ότι θα μας δοθεί η δυνατότητα να την απαντήσουμε.

Τώρα, να μπω στο κύριο σώμα της ερώτησής σας. Το 1999 τα δικαιώματα εκμετάλλευσης του Πρίνου παραχωρήθηκαν, αφού είχαν προηγηθεί από το 1973-74 μέχρι το 1999 διάφορες μεταβολές, στην «ΚΑΒΑΛΑ ΟΙΛ». Ο βασικός στόχος της σύμβασης που υπήρξε τότε μεταξύ του ελληνικού δημόσιου και της συγκεκριμένης εταιρείας ήταν: πρώτον, να συνεχιστεί η εξόρυξη πετρελαίου και φυσικού αερίου από τη συγκεκριμένη περιοχή, να συνεχίσουν να υπάρχουν οι περίπου τριακόσιες θέσεις εργασίας στην ευρύτερη περιοχή της Καβάλας και ασφαλώς ένα τρίτο δεδομένο να συνεχίσει να επικαιροποιείται και να υπάρχει διαχρο-

νικά μια πολύ σοβαρή ελληνική τεχνογνωσία που είχε κατακτηθεί κατά τα προηγούμενα χρόνια με τη λειτουργία της ΔΕΠ, της Δημόσιας Επιχείρησης Πετρελαίου, στη συνέχεια της ΔΕΠ-ΕΚΥ, στη συνέχεια των ΕΛΠΕ και της Ενεργειακής Αιγαίου. Τώρα στη συνέχεια η «ΚΑΒΑΛΑ ΟΙΛ» παραχώρησε τα δικαιώματά της στην εταιρεία Ενεργειακή Αιγαίου.

Πως γίνεται τώρα η παρακολούθηση της παραγωγής πετρελαίου από τη συγκεκριμένη εταιρεία; Μέχρι τις 29 Σεπτεμβρίου 2009, μέχρι περίπου πριν ένα χρόνο η παρακολούθηση αυτή γινόταν από τα ΕΛΠΕ. Συγκεκριμένα, υπήρχε σύμβαση ανάμεσα στο ελληνικό δημόσιο και την εταιρεία ΕΛΠΕ Ανώνυμη Εταιρεία συνολικού μισθώματος 110.000 ευρώ το μήνα και τα ΕΛΠΕ είχαν διαθέσει μια ομάδα επιστημόνων, μηχανικούς πετρελαίου, οικονομολόγους, γεωλόγους κ.λπ. και παρακολουθούσε τη συγκεκριμένη εξόρυξη. Επαναλαμβάνω μέχρι τις 29 Σεπτεμβρίου 2009.

Από το Σεπτέμβριο του 2009 μέχρι και τον Ιούνιο του 2010, που υπήρξε ένα κενό που σταμάτησε η σύμβαση μεταξύ ΕΛΠΕ και ελληνικού δημοσίου, την παρακολούθηση της παραγωγής ποσότητων την είχε το ελληνικό δημόσιο, δηλαδή η Διεύθυνση Πετρελαϊκής Πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Από τον Ιούνιο του 2010 και σήμερα και εφεξής την έχει η ειδική πενταμελής επιτροπή, την οποία συγκρότησα εγώ με δική μου απόφαση με στελέχη του Υπουργείου Περιβάλλοντος και στελέχη του ΙΓΜΕ.

Τώρα, κυρία Πρόεδρε, απλώς θα ήθελα να πω με ποια εργασία γίνεται η παρακολούθηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχετε και τη δευτερολογία σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Απλώς, να σας πω το εξής, διότι ο κύριος συνάδελφος, προφανώς κάνει λάθος.

Υπάρχει πλήρως καταγεγραμμένο το πρόγραμμα εξορύξεων ανά έτος και θα το καταθέσω. Η διαδικασία παρακολούθησης γίνεται με δύο τρόπους και προϋπολογιστικά και απολογιστικά. Πιο συγκεκριμένα: Τρεις μήνες πριν την έναρξη κάθε έτους η συγκεκριμένη εταιρεία καταθέτει στο Υπουργείο προϋπολογισμό οικονομικό και ταυτόχρονα προγραμματισμό εργασιών και επενδύσεων του έτους. Στη συνέχεια τρεις μήνες μετά τη λήξη του έτους, επίσης, καταθέτει απολογισμό.

Στη δευτερολογία μου θα καταθέσω το πρόγραμμα και θα κάνω και ένα σχόλιο για το πόσες ποσότητες ανά έτος έχουν παραχθεί και που βρισκόμαστε σήμερα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, για να καταλάβουμε καλά, το ελληνικό κράτος είναι ανίκανο να κάνει ελέγχους -έτσι; απλά πράγματα- και αναθέτει σε μια ιδιωτική εταιρεία, γιατί η συγκεκριμένη εταιρεία που είναι τα ΕΛΠΕ ανήκουν σε ιδιώτη, να ελέγχει πόση ποσότητα πετρελαίου βγάζει η περιοχή του Πρίνου. Τότε να καταργήσουμε και την εφορία, να καταργήσουμε και το ΣΔΟΕ και να δώσουμε σε ιδιώτες να κάνουν ελέγχους φορολογικούς στους φορολογούμενους πολίτες, κύριε Υπουργέ.

Αν αυτό δεν είναι απόδειξη της ανικανότητας; Να σας το πω διαφορετικά. Ζούμε στην Ελλάδα. Ποιος μου εγγυάται εμένα ότι η ιδιωτική εταιρεία δεν συμφωνεί με τον Πρίνο και λέει αντί για χίλια, εκατό βαρέλια, κύριε Υπουργέ;

Μπορείτε εσείς να το πείτε ότι έτσι είναι όλα σύννομα, είναι σωστά; Τυπικά είναι εντάξει, δηλαδή; Κάναμε μια σύμβαση και ο Βελόπουλος, ο ιδιώτης, είναι ο επιστάτης και λέει εκατό βαρέλια. Είστε βέβαιοι για αυτό;

Δεν αναφέρομαι στην Κυβέρνησή σας, γιατί αυτό είναι μια ιστορία δεκαετιών. Αναρωτιέμαι δεν υπήρχαν κυβερνήσεις σαράντα χρόνια; Δεν έλεγαν: Πάμε, ρε παιδί μου, στον Πρίνο να δούμε τι βγάζουν, μας δίνουν εκατό βαρέλια, μήπως είναι χίλια; Γιατί από τα χίλια πάμε στα πέντε χιλιάδες τώρα, κύριε Υπουργέ.

Εσείς ήσασταν στον Πρίνο προχθές και λέγατε ότι πάμε για πέντε χιλιάδες βαρέλια. Μπορεί να έχει και δέκα χιλιάδες βαρέλια. Ξέρετε πολύ καλύτερα από εμένα ότι βορειοανατολικά της Θάσους, η Ενεργειακή Αιγαίου δεν μπορεί να κάνει εξόρυξη πετρελαίου, γιατί είναι πάνω από τα έξι ναυτικά μίλια. Γιατί δεν

θέλω να τα πω όλα εδώ μέσα.

Για να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα και να μου πείτε ειλικρινά, δώστε μου τη λίστα να δούμε πόσο πετρέλαιο βγάλαμε, να το δούμε μαζί. Επιτρέψτε μου, όμως, επειδή ζούμε σε μια χώρα, στην οποία πρέπει να ελέγχεις και τους ελεγκτές. Δυστυχώς, αυτή είναι η αλήθεια, πρέπει να ελέγχουμε και τους ελεγκτές. Όταν οι ελεγκτές είναι ο ιδιώτης, τα πράγματα δεν φαίνονται και πολύ καλά, κύριε Υπουργέ.

Προς τιμή σας να τονίσω ότι κάτι πάτε να κάνετε με το φορέα διαχείρισης. Κύριε Υπουργέ, ξέρετε τι κάνει σήμερα η Τουρκία που μιλάμε εδώ μέσα; «HURRIET» χθεσινή, εκπαιδεύει δικούς της πράκτορες της MIT σε θέματα ενεργειακά. Και εμείς δεν έχουμε φορέα διαχείρισης. Και παλεύετε εδώ και ένα χρόνο εσείς προσωπικά για να κάνετε φορέα διαχείρισης. Δηλαδή, τι να συζητάμε; Και λέμε τι φταίει, όταν υπάρχουν χρήματα για τον ελληνικό λαό -να υπάρχουν- και είναι τα ορυκτά, είναι το πετρέλαιο.

Ακούστε τώρα και την άλλη είδηση, κύριε Υπουργέ και θέλω να μου πείτε αν είναι αλήθεια ή όχι. Ξέρετε καλύτερα από εμένα ότι είναι αλήθεια. Το ΙΓΜΕ μπορεί να κάνει έρευνες πετρελαίου; Το Ινστιτούτο Γεωλογικών Μεταλλευτικών Ερευνών;

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι. Το Ινστιτούτο Γεωλογικών Μεταλλευτικών Ερευνών δεν μπορεί να κάνει έρευνες πετρελαίου. Και έχει ΔΕΠ και ΔΕΠ-ΕΚΥ. Αυτή είναι η αλήθεια.

Το θέμα είναι ότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ζήτησε τις μελέτες. Από πού θα τις πάρει, από τα ΕΛΠΕ του Λάτση; Που είναι οι μελέτες; Στη ΔΕΠ, ΔΕΠ-ΕΚΥ; Που είναι οι μελέτες, αφού το ΙΓΜΕ δεν έχει μελέτες; Δεν μπορεί να κάνει έρευνες το ΙΓΜΕ.

Κλείνω, κύριε Υπουργέ μου. Για ένα πράγμα είμαι βέβαιος ότι τους επόμενους μήνες θα συζητάμε όλοι για το θέμα αυτό, για την εξόρυξη του πετρελαίου. Θέλω εσείς ειλικρινά και το τονίζω προσωπικά, εσείς και ο Πρωθυπουργός να δεσμευτείτε ότι δεν θα κάνουμε αυτό που γράφεται στις αμερικανικές εφημερίδες, δεν θα πάμε στη συνεκμετάλλευση.

Επαναλαμβάνω, επειδή γράφεται κατά κόρον από αγγλικές και αμερικανικές εφημερίδες το θέμα, επειδή ελέγχετε πολλούς, να προσέξετε το ποσοστό. Μη δώσουμε έναντι πινακίου φακής, επειδή είναι χρεοκοπημένη η Ελλάδα, τον πλούτο που ανήκει στον ελληνικό λαό και μην τον μοιράσουμε στον οποιοδήποτε.

Και κλείνοντας να πω και κάτι άλλο. Χρυσός, Χαλκιδική. Ακούστε, κύριε Υπουργέ, γιατί το έκανε και ερώτηση το ΚΚΕ. Πουλήθηκαν για 9,5 εκατομμύρια ευρώ, επί ΠΑΣΟΚ το 1999, αν δεν κάνω λάθος, στη Χαλκιδική τα μεταλλεία. Σήμερα έχουν 9,5 δι-εκατομμύρια ευρώ χρηματοπιστωτική αξία.

ΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Και τα αμοιβαία...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε τα αμοιβαία, κύριε συνάδελφε. Έχετε απόλυτο δίκιο. Και τα αμοιβαία που πουλήθηκαν είναι παραπάνω από το κεφάλαιό τους, γιατί είναι «φούσκα» η ιστορία.

Λέω, όμως, το εξής, κύριε Υπουργέ: Πέρα από το κυάνιο, πέρα από τους ηθικολόγους, ξέρετε καλύτερα από εμένα ότι και χρυσός υπάρχει και όλα υπάρχουν. Κάντε γρήγορα βήματα. Σταματήστε να κόβετε μισθούς. Λεφτά υπάρχουν. Είναι στα σπλάχνα της μάνας ελληνικής γης, αλλά μην τα μοιράσετε σε κανέναν άλλο. Είναι του ελληνικού λαού. Τελεία και παύλα, κύριε Υπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υφυπουργέ, έχετε τρία λεπτά για τη δεύτερολογία σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κυρία Πρόεδρε, έχω τρία λεπτά για να απαντήσω ουσιαστικά σε μια επίκαιρη ερώτηση, που η απάντησή της θα χρειαστεί τουλάχιστον είκοσι λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υφυπουργέ, τον Κανονισμό τον ψηφίσατε και τον έχετε προτείνει εσείς. Μη χάνετε χρόνο, λοιπόν.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είστε ικανότατος εσείς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Δεν είμαι ικανός τόσο πολύ.

Απαντώ απολύτως τηλεγραφικά, γιατί είχε ανατεθεί στα ιδιωτικά ΕΛΠΕ. Είχε ανατεθεί στα ΕΛΠΕ μέχρι τότε που το ελληνικό

δημόσιο είχε σημαντικό έλεγχο. Όταν ο έλεγχος των ΕΛΠΕ πέρασε κυρίως στον ιδιώτη, με απόφαση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους τα δικαιώματα αυτά ήρθαν στο ελληνικό δημόσιο. Άρα, το ελληνικό δημόσιο έχει πια την ευθύνη.

«Πού είναι οι μελέτες;», ρωτήσατε. Οι μελέτες αυτήν τη στιγμή είναι φυλαγμένες σε οκτώ αποθήκες, κλειδωμένες με επιτροπή του Υπουργείου που έχει παραλάβει όλο το αρχειακό υλικό, όλες τις έρευνες όλων των δεκαετιών που έχουν γίνει από ιδιωτικές και κρατικές εταιρείες στην Ελλάδα. Άρα είναι στη διάθεση και μόνο του ελληνικού δημοσίου.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πού ήταν; Στα ΕΛΠΕ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ήταν στα ΕΛΠΕ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Στο Λάτση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ακούστε. Ήταν στη ΔΕΠ. Η ΔΕΠ μετονομάστηκε ΔΕΠ- ΕΚΥ, η ΔΕΠ-ΕΚΥ συγχωνεύθηκε με τα ΕΛΠΕ και όταν τα ΕΛΠΕ πέρασαν στον έλεγχο ιδιώτη, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους με γνωμοδότησή του υποχρέωσε την τότε κυβέρνηση και η κυβέρνηση του 2007 πέρασε νόμο και αυτά πια έχουν περάσει στο ελληνικό δημόσιο.

Για το φορέα υδρογονανθράκων και για τη συνεκμετάλλευση, ο Πρωθυπουργός της χώρας πριν από λίγες ημέρες απήντησε εδώς. Περιττεύει οποιαδήποτε προσθήκη δική μου.

Για το χρυσό και για όλα τα πετρώματα, για όλο τον ορυκτό πλούτο της χώρας θα σας απαντήσω, εάν συζητηθεί η επίκαιρη επερώτησή σας.

Να κλείσω τώρα με τον Πρίνο, που είναι το κύριο σώμα της ερώτησης του συναδέλφου. Να σας πω ότι μέχρι σήμερα συνολικά ο Πρίνος έχει βγάλει περίπου εκατόν είκοσι εκατομμύρια βαρέλια και πάνω από οκτακόσια εκατομμύρια κυβικά μέτρα φυσικό αέριο. Η κορύφωση της παραγωγής του έγινε το 1984 με 9,5 εκατομμύρια τη χρονιά εκείνη.

Τα τελευταία χρόνια προφανώς έχει μειωθεί σημαντικά η παραγωγή. Θα σας πω ότι το 2009 ήταν μόλις εξακόσιες είκοσι οκτώ χιλιάδες βαρέλια, το 2008 τετρακόσιες σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Άρα, βαίνει μειούμενη και γι' αυτό η συγκεκριμένη εταιρεία έφερε και το καινούριο γεωτρήπανο, προκειμένου να διερευνήσει νέες ποσότητες.

Συνολικά πάντως, κύριε συνάδελφε, εμένα οι υπηρεσίες του Υπουργείου μου παρέδωσαν και θα την καταθέσω για τα Πρακτικά, αναλυτική κατάσταση από το 1982 μέχρι και το 2008 -για το 2009 σας ανέφερα τα στοιχεία- για τις ακριβείς ποσότητες που βεβαιωμένα με βάση τους τότε ελέγχους που έγιναν, έχει παραχθεί πετρέλαιο από το 1982 μέχρι και το 2008.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι από το δημόσιο, από τους ιδιώτες, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Την καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Ιωάννης Μανιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα κατάσταση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εγώ σας ευχαριστώ.

Στη συνέχεια θα συζητηθεί η πρώτη με αριθμό 341/13-12-2010 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ανδρέα Μακρυπιδή προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με το Κέντρο Αποθεραπείας Φυσικής και Κοινωνικής Αποκατάστασης (ΚΑΦΚΑ) Αμφιλοχίας του Νομού Αιτωλοακαρνανίας κ.λπ..

Κύριε Μακρυπιδή, έχετε δύο λεπτά για να αναπτύξετε την ερώτησή σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, το ΚΑΦΚΑ στην Αμφιλοχία Αιτωλοακαρνανίας είναι ένα από τα μεγαλύτερα, τα πιο σύγχρονα προνοιακά ιδρύματα και θα έλεγα ίσως το μεγαλύτερο και πιο σύγχρονο στην περιφέρεια. Στις τρεις πτέρυγες με εξήντα κλίνες προσφέρονται υπηρεσίες σε εκατοντάδες ασθενείς που έχουν προβλή-

ματα φυσικοθεραπείας, κινησιοθεραπείας, λογοθεραπείας.

Δυστυχώς και αυτό το μεγάλο και σύγχρονο προνοιακό ίδρυμα είναι σχεδόν απαξιωμένο σήμερα. Έχει προβλήματα και όσον αφορά τη στελέχωσή του με το απαιτούμενο ειδικό επιστημονικό προσωπικό, αλλά και με το νοσηλευτικό. Είναι αποτέλεσμα του τρόπου που αντιμετωπίστηκε αυτό το μεγάλο προνοιακό ίδρυμα από τις προηγούμενες διοικήσεις και όσον αφορά τη στελέχωση με το απαιτούμενο προσωπικό, αλλά και όσον αφορά τις σπατάλες, τις αλόγιστες δαπάνες.

Σήμερα απαιτείται άμεση παρέμβαση από τη μεριά της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας όσον αφορά και τη στελέχωσή του για να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις και να συνεχίσει να προσφέρει τις υπηρεσίες σε εκατοντάδες ασθενείς, αλλά και όσον αφορά μια έκτακτη επιχορήγηση που χρειάζεται, προκειμένου να αντιμετωπίσει άμεσα τρέχοντα οικονομικά προβλήματα.

Η όποια καθυστέρηση και όσον αφορά τη στελέχωση και όσον αφορά τη χρηματοδότηση, δυστυχώς θα δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στην παραπέρα λειτουργία αυτού του μεγάλου και σοβαρού προνοιακού ιδρύματος, που νομίζω ότι δεν θα είναι προς τιμήν ούτε της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου, ούτε της Κυβέρνησης, ούτε συνολικά της πολιτείας, όσον αφορά το ευαίσθητο αντικείμενο που έχει να κάνει με την πρόνοια.

Θα ήθελα να μας απαντήσετε πώς το Υπουργείο Υγείας σκέπτεται να αντιμετωπίσει και τη στελέχωση, αλλά και την απαιτούμενη χρηματοδότηση στο ΚΑΦΚΑ Αμφιλοχίας.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Στην επίκαιρη ερώτησή σας θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Τιμοσίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητέ συνάδελφε, η ερώτησή σας αφορά σε ένα πράγματι από τα αρτιότερα και σε ένα από τα καλύτερα Κέντρα Αποθεραπείας Φυσικής και Κοινωνικής Αποκατάστασης, τα λεγόμενα ΚΑΦΚΑ, στην Αμφιλοχία του Νομού Αιτωλοακαρνανίας. Και ενώ οι προϋποθέσεις να παράσχει τις υπηρεσίες του θα έπρεπε να ήταν οι καλύτερες, εσφαλμένες πολιτικές της προηγούμενης περιόδου δημιούργησαν συνθήκες τέτοιες που κάθε τόσο το ΚΑΦΚΑ της Αμφιλοχίας να παρουσιάζει προβλήματα είτε δυσλειτουργίας, είτε αδυναμίας να κάνει αυτό που οφείλει να κάνει.

Θέσατε πολύ σοβαρά ζητήματα. Θέσατε κατ' αρχάς το ζήτημα του προσωπικού. Θέσατε θέματα οικονομικής διαχείρισης. Θέσατε ζητήματα πώς μπορεί στη σημερινή συγκυρία κάποιος να αντιμετωπίσει τα πραγματικά προβλήματα.

Θα ήταν, όμως, χρήσιμο να κάνω μια πολύ σύντομη αναφορά στο τι παραλάβαμε και πώς σε αυτό το χρονικό διάστημα έγινε η τακτοποίηση υποχρεώσεων.

Ξέρετε και εσείς, κύριε συνάδελφε, ότι η σημερινή διοίκηση με φιλότιμη προσπάθεια κατέβαλε ιδιαίτερες προσπάθειες για να πετύχει μια μείωση του κόστους, η οποία όμως δεν απέβη και δεν αποβαίνει εις βάρος της παροχής υπηρεσιών. Θα σας έλεγα ότι περίπου 60% έχει μειωθεί το λειτουργικό κόστος και αυτό δεν έχει αποβεί, επαναλαμβάνω, εις βάρος των υπηρεσιών που υπάρχουν εκεί.

Στο υπάρχον προσωπικό, από τους δεκαεπτά μόνιμους υπαλλήλους υπηρετούν σήμερα δώδεκα. Ήδη είναι στις διαδικασίες -έχει τελειώσει από το ΑΣΕΠ- τέσσερις θέσεις, μία θέση γενικού γιατρού, μία θέση επισκέπτη υγείας, διοικητικό-λογιστικό που έχει ανάγκη, γιατί έχει απομείνει μόνο με ένα άτομο και μία θέση μαγειρού, που την έχει απαραίτητα ανάγκη.

Υπάρχουν και άλλες ανάγκες. Θέλω, όμως, να θυμίσω ότι δυστυχώς στο προηγούμενο διάστημα αυτές οι ανάγκες αντί να μπουν σε μια μόνιμη διαδικασία και να μπορεί έτσι το δημόσιο και το ίδιο το ίδρυμα να καλύπτει τις ανάγκες του μέσα από εκεί, είχαν λειτουργήσει με θέσεις «STAGE», με αποσπασμένους για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα, είτε από εδώ, από την Αθήνα είτε από άλλα μέρη, χωρίς να υπάρχει μία λογική, η οποία να μπορεί να διευκολύνει τις επόμενες διοικήσεις να πάρουν μόνιμες αποφάσεις.

Παρίσταται εδώ και η πρώην Υφυπουργός κ. Φώφη Γεννηματά,

η οποία ήταν στην ίδια θέση με τη δική μου και είχε απαντήσει σε παρόμοια ερώτηση με τα ίδια προβλήματα, αν δεν κάνω λάθος, τον Απρίλιο του 2010. Και είναι αυτή που τουλάχιστον στην περίπτωση του ΚΑΦΚΑ είχε συμπεριλάβει μέσα στη θέση στελέχους με επικουρικό προσωπικό, να μπορεί να ανανεώνεται κάθε φορά για να καλύψει ανάγκες.

Θα πούμε περισσότερα στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Μακρυπιδής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, χαίρομαι γιατί είναι εδώ και η κ. Γεννηματά και δείχνει ότι το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας έχει και συνέχεια. Δεν μπορώ να παραβλέψω ότι και η προηγούμενη πολιτική ηγεσία και η σημερινή διακατέχεται από την απαιτούμενη κοινωνική ευαισθησία, που όσον αφορά το συγκεκριμένο προνοιακό ίδρυμα, το ΚΑΦΚΑ Αμφιλοχίας, εσείς γνωρίζετε πολύ καλά ότι εκεί παρέχονται υπηρεσίες σε ευαίσθητες κοινωνικά ομάδες του πληθυσμού, αλλά και σε άτομα με ειδικές ανάγκες και αναπηρίες και γι' αυτό κάνω τη συγκεκριμένη ερώτηση.

Σήμερα η κατάσταση έχει φτάσει στο μη περαιτέρω. Απαιτούνται άμεσες παρεμβάσεις από την πολιτική ηγεσία σε δύο κατευθύνσεις. Δεν είναι η ώρα να καταλογίσουμε τις ευθύνες στο χτες. Είναι γεγονός ότι οι προηγούμενες διοικήσεις και ρουσφετολογικά και πελατειακά αντιμετώπισαν το συγκεκριμένο ίδρυμα. Είναι γνωστό ότι υπηρετούσαν σε σύνολο είκοσι οργανικών θέσεων, δεκαπέντε με οργανικές θέσεις ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, δεκαπέντε αποσπασμένοι, δεκαπέντε με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου και τριάντα με «STAGE». Εβδομήντα άτομα δηλαδή που δεν είχαν που να καθίσουν, όταν στοιχειώδως ανταποκρινόντουσαν στις ανάγκες που είχαν οι νοσηλευόμενοι.

Είναι γεγονός ότι οι σπατάλες και οι αλόγιστες δαπάνες είχαν ξεπεράσει κάθε όριο. Αυτό, όμως, δεν δίνει άλλοθι σε κανέναν σήμερα να μην αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα κατάματα και απαιτείται από την πολιτική ηγεσία να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων για την εύρυθμη λειτουργία του προνοιακού ιδρύματος ΚΑΦΚΑ Αμφιλοχίας σε δυο κατευθύνσεις:

Το πρώτο που είναι απαραίτητο είναι άμεσα να στελεχωθεί με το απαιτούμενο ειδικό επιστημονικό και νοσηλευτικό προσωπικό, με προτεραιότητας -επαναλαμβάνω- τις ανάγκες των ειδικότητων που χρειάζεται και όχι δευτερεύουσες ειδικότητες.

Το δεύτερο που χρειάζεται είναι η στήριξη με τις απαιτούμενες χρηματοδοτήσεις, όταν εσείς προηγουμένως ομολογήσατε ότι τη σημερινή διοίκηση απέναντι στις αλόγιστες δαπάνες του χτες, χωρίς να υπεισέλθει εις βάρος της εύρυθμης λειτουργίας, έχει περιστείλει τις δαπάνες, κατά 60%. Αυτό, όμως, πρέπει να κάνει την πολιτική ηγεσία να βρει τους απαιτούμενους πόρους για τη συνέχιση και όχι για να έχουμε αναπαραγωγή της φαυλότητας του χτες, όσον αφορά τις σπατάλες και τις δαπάνες, που σημαίνει ότι θα πρέπει να βρείτε τους απαιτούμενους πόρους, για να συνεχίσει το ΚΑΦΚΑ Αμφιλοχίας την εύρυθμη λειτουργία και να παρέχει τις υπηρεσίες στις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες των συμπολιτών μας, αλλά και στις υπηρεσίες των ατόμων με ειδικές ανάγκες και ειδικές αναπηρίες.

Θέλω να ελπίζω ότι η ευαισθησία σας θα είναι αυτή που θα δώσει άμεσα ουσιαστική λύση στο συγκεκριμένο πρόβλημα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Ο Υφυπουργός κ. Τιμοσίδης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε και εγώ θέλω να σημειώσω ιδιαίτερα τις προσπάθειες της διοίκησης που όντως έχει πετύχει αυτά τα πράγματα που αναφέρατε και εσείς και εγώ. Θέλω να εξάρω επίσης και το προσωπικό, το οποίο έχει απομείνει και προσφέρει και μάλιστα με δικό του σημείωμα το υπάρχον προσωπικό εξυπηρετεί τους ασθενείς με ικανοποιητικά αποτελέσματα και αυτό είναι ένα σημάδι ότι οι εργαζόμενοι στους χώρους των προνοιακών δομών, οι εργαζόμενοι στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, είναι αυτοί που στηρίζουν όλα τα χρόνια τη λειτουργία της δημόσιας παρο-

χής υπηρεσιών.

Οφείλουμε ως πολιτεία και ως Κυβέρνηση –και αυτό κάνουμε– να στηρίζουμε αυτές τις προσπάθειες και θα επιβραβεύσουμε ακριβώς αυτήν την προσπάθεια.

Θέλω να σας δηλώσω ότι έχουμε καλύψει μέσα από τον προϋπολογισμό τα χρήματα για όλο το 2010 και πριν λίγες μέρες υπογράφηκαν και από το ειδικό λαχείο ποσά, τα οποία χρωστούσαμε από συμβάσεις προγραμματικές που είχαν γίνει με συλλόγους γονέων παιδιών με αναπηρία και ήταν τρεις συμβάσεις. Οι δύο έχουν λήξει και η μια αποπληρώνεται και επομένως, δεν θα υπάρχει οικονομικό πρόβλημα από τη μια πλευρά.

Θέλω επίσης να σας διαβεβαιώσω ότι σε οτιδήποτε χρειαστεί προς αυτήν την κατεύθυνση, θα είμαστε δίπλα για να στηρίξουμε και οικονομικά και να τακτοποιήσουμε αυτές τις απαιτήσεις. Γιατί είμαστε βέβαιοι ότι αυτές οι απαιτήσεις θα είναι συγκεκριμένες και τις έχει ανάγκη το ΚΑΦΚΑ Αμφιλοχίας.

Από την άλλη, έχουμε το μεγάλο πρόβλημα του προσωπικού. Θα αξιοποιήσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις δυνατότητες που έχουμε ήδη μπροστά μας και που ως Κυβέρνηση λειτουργήσαμε αυτό το διάστημα και είμαι βέβαιος ότι στους επόμενους δύο-τρεις μήνες θα υπάρξει αυτή η δυνατότητα των μετατάξεων από θέσεις, οι οποίες μπορούν να καλύψουν ανάγκες του κέντρου, μέσα από τη διαδικασία των μετακινήσεων που οφείλουμε να κάνουμε. Γιατί είναι πιεστικά τα κοινωνικά προβλήματα, λόγω και των αδυναμιών που έχουν οι οικογένειες που είναι μοιρασμένες σε διαφορετικά νοσηλευτικά ιδρύματα μέσα στη χώρα. Και με μια διαδικασία με κριτήρια που σύντομα θα αποφασίσουμε στο Υπουργείο, θα καταφέρουμε να καλύψουμε τέτοιες αναγκαιότητες. Και επειδή μας έχουν έρθει τα αιτήματα και από το ΚΑΦΚΑ Αμφιλοχίας, σε νοσηλευτικό κυρίως προσωπικό, σε θέση επισκεπτών αδελφών και άλλων συμπληρωματικά εξειδικευμένων ειδικοτήτων, μέσα από αυτή τη διαδικασία να είστε βέβαιοι ότι θα συνεργαστούμε με τη διοίκηση, αλλά και με όλους τους συναδέλφους της περιοχής, για να μπορούμε να κάνουμε το καλύτερο δυνατό. Να είστε βέβαιοι ότι σε αυτό είμαστε ανοιχτοί και θα έχουμε σύντομα αυτήν τη δυνατότητα, ώστε να μπορέσουμε να καλύψουμε τις ανάγκες.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να πω ότι σήμερα καλύπτονται επτά μόνιμοι ασθενείς με ειδικές νευρολογικές παθήσεις και παθήσεις του ερειστικού συστήματος, υπάρχουν δέκα παιδιά με εγκεφαλική παράλυση που είναι σε μια μόνιμη κατάσταση και έχουν ανάγκη συνεχούς βοήθειας είτε με φυσικοθεραπείες είτε με άλλη ψυχολογική υποστήριξη είτε με λογοθεραπεία και υπάρχουν και σαράντα περίπου ασθενείς σε ημερήσια βάση που σε εβδομαδιαίο πρόγραμμα καλύπτονται. Οι δυνατότητες του ΚΑΦΚΑ, όμως, είναι πολύ μεγαλύτερες, γιατί αν θα σας αναφέρω σε άλλα μέρη, όπως παραδείγματος χάριν τη Ρόδο, είχε απαντήσει η κ. Γεννηματά τότε ότι με εξήντα δυο εργαζόμενους καλύπτονταν εβδομήντα έξι άτομα. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τι μπορεί να αντιμετωπίσει το ΚΑΦΚΑ Αμφιλοχίας μ' αυτόν τον αριθμό ατόμων.

Συνεπώς, τα παρακολουθούμε και είμαστε εδώ για να δώσουμε λύσεις με τις δυνατότητες, βεβαίως, που παρέχει η σημερινή συγκυρία και όχι μόνο η οικονομική συγκυρία, αλλά γενικότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ, κύριε Τιμοσίδη.

Θα συζητηθεί η πέμπτη με αριθμό 346/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη προς τους Υπουργούς Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την ανάγκη δημιουργίας Τμήματος Υποδοχής 1 στο Γυμνάσιο των Ανωγίων, τη στελέχωση της Μαθητικής Εστίας κ.λπ..

Ο κ. Κριτωτάκης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΩΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δύο φορές έχει αναβληθεί η συζήτηση αυτής της επίκαιρης ερώτησης. Σήμερα συζητείται. Να δούμε πότε θα λυθεί το θέμα, γιατί είναι εξαιρετικά ευαίσθητο, εξαιρετικά σημαντικό.

Το πρόγραμμα υποδοχής των ασυνόδευτων ανηλίκων που αιτούνται άσυλο υλοποιείται από το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας, το

ΕΙΝ, στις εγκαταστάσεις της μαθητικής εστίας των Ανωγίων από το 2000 και χρηματοδοτείται από το ΕΙΝ και το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων. Η δυναμικότητα του προγράμματος είναι είκοσι πέντε άτομα και το κέντρο λειτουργεί σχεδόν πάντα σε συνθήκες πληρότητας, μέχρι πρότινος.

Αυτήν την περίοδο φιλοξενούνται είκοσι τρία παιδιά από το Αφγανιστάν και τη Γουινέα, υπό την προστασία του ΟΗΕ –και σημειώστε το– και την εποπτεία του ΕΙΝ. Για τις ανάγκες του προγράμματος ασχολούνται μια κοινωνική λειτουργός, ένας ψυχολόγος και δύο καθηγήτριες με ετήσιες συμβάσεις που έληξαν στις 31 Δεκεμβρίου 2009. Οι συμβάσεις δεν ανανεώθηκαν, δεν επαναπροκηρύχθηκαν οι θέσεις αυτές, με αποτέλεσμα το πρόγραμμα προετοιμασίας και ένταξης των παιδιών αυτών και η εκπαιδευτική διαδικασία να έχει διακοπεί από 01.01.2010.

Να σας πω ότι συνταξιοδοτούνται κάποιοι υπάλληλοι, ήδη έχουν μειωθεί και προβλέπεται σε λίγο να μείνουν τρία άτομα εκεί, από το σύνολο που ήταν μέχρι τότε, πάνω από δώδεκα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Η ερώτηση είναι η εξής: Πού οφείλεται η διακοπή του προγράμματος προετοιμασίας και ένταξης που λειτουργούσε τα προηγούμενα χρόνια; Είναι στις άμεσες προτεραιότητές σας η επαναλειτουργία ώστε τα παιδιά αυτά να μπορούν να μάθουν την ελληνική γλώσσα και να ενταχθούν ομαλά στην ελληνική κοινωνία; Είναι υποχρέωσή μας βέβαια αυτό. Μετά θα σας πω από πού πηγάζει αυτό.

Επειδή είναι ανάγκη να δημιουργηθεί τμήμα υποδοχής 1 στο Γυμνάσιο Ανωγίων, όπου κάθε χρόνο εντάσσονταν αυτά τα παιδιά στη διδακτική διαδικασία, μετά από κατατακτήριες εξετάσεις, τη φετινή σχολική χρονιά, αν και οι εξετάσεις έχουν γίνει, αυτό είναι αδύνατο αφού τα παιδιά δεν έχουν προετοιμαστεί κατάλληλα. Γι' αυτό, λόγω της διακοπής του προγράμματος προετοιμασίας και η διεύθυνση του Γυμνασίου Ανωγίων από 21.9.2010, με εισήγηση της προς τη δευτεροβάθμια του Νομού Ρεθύμνου, ζητά να καλυφθεί αυτό το θέμα. Δεν προλαβαίνω να σας τα αναλύσω τώρα, αλλά τα γράφουμε εκεί.

Θα σας πω μόνο ότι σύμφωνα με τη διεθνή σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού και την εθνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία αυτό που προέχει είναι να διασφαλιστεί η πρόσβαση και η άσκηση του θεμελιώδους δικαιώματος στην εκπαίδευση. Σύμφωνα με την προαναφερόμενη του 1999, οι αρμόδιες διευθύνσεις πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας μεριμνούν ώστε η έναρξη των τμημάτων υποδοχής να γίνεται το αργότερο την 1η Οκτωβρίου. Ανατίθεται η διδασκαλία σε διδακτικό προσωπικό και στις τάξεις υποδοχής διδάσκουν μόνιμο εκπαιδευτικοί που βρίσκονται στη διάθεση του περιφερειακού υπηρεσιακού συμβουλίου.

Η δεύτερη ερώτησή μου είναι η εξής: Σε ποιες ενέργειες θα προβείτε προκειμένου να ιδρυθεί και να λειτουργήσει άμεσα τάξη υποδοχής 1 στο Γυμνάσιο Ανωγίων, όπως ζητάει η τοπική κοινωνία και το σχολείο Ανωγίων; Θα προχωρήσετε στην πλήρωση των αναγκών θέσεων προσωπικού για τη σωστή λειτουργία της μαθητικής εστίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κριτωτάκη.

Παρακαλώ την Αναπληρώτρια Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Γεννηματά, να λάβει το λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Αναπληρώτης Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Κριτωτάκη, θα ήθελα να πω εξ αρχής ότι η ερώτησή σας είναι εξαιρετικά χρήσιμη γιατί μας δίνει τη δυνατότητα να συζητήσουμε εδώ και να αναδείξουμε την ανάγκη που υπάρχει πράγματι για πολιτικές που θα προστατεύουν και θα διασφαλίζουν τα δικαιώματα των ασυνόδευτων ανηλίκων στη χώρα μας.

Με το θέμα αυτό μου δόθηκε η ευκαιρία να ασχοληθώ εξαντλητικά, θα έλεγα, τους προηγούμενους μήνες και από τη θέση της Υφυπουργού Υγείας. Συνεργαστήκαμε το προηγούμενο διάστημα με το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και αυτήν τη στιγμή είναι ήδη στο δρόμο για τη Βουλή το σχέδιο νόμου για τη

νέα υπηρεσία ασύλου, αλλά και για τις διαδικασίες πρώτης υποδοχής. Θεωρώ ότι αυτό το σχέδιο νόμου απαντά σε αρκετά από τα προβλήματα που αντιμετωπίσαμε τα προηγούμενα χρόνια και είναι εξαιρετικά σημαντικό.

Έρχομαι τώρα στο συγκεκριμένο πρόβλημα που θέσατε και ορθώς διαπιστώσατε, κύριε Κριτσωτάκη. Σύμφωνα με την ενημέρωση που έχουμε και εμείς από τον ξενώνα των Ανωγείων, το πρόβλημα που υπάρχει αφορά δεκαεπτά από τα είκοσι τρία παιδιά που αυτή τη στιγμή φιλοξενούνται. Τα υπόλοιπα έχουν ενταχθεί ήδη στο σχολείο.

Θέλω να ξεκαθαρίσω ότι το θέμα της μη πρόσληψης προσωπικού στη μαθητική εστία Ανωγείων συνδέεται άμεσα με το πρόβλημα της οικονομικής συγκυρίας στην οποία βρισκόμαστε. Το Υπουργείο Παιδείας πολύ έγκαιρα, μετά από εισήγηση του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας, απηύθυνε αίτημα στο Υπουργείο Εσωτερικών για τη σύναψη των σχετικών συμβάσεων έργου, όμως στο πλαίσιο των περικοπών αυτό το αίτημα δεν έγινε αποδεκτό.

Τι κάναμε όμως; Γιατί δεν μείναμε με σταυρωμένα χέρια και αυτό είναι πολύ σημαντικό και θα πρέπει να το γνωρίζετε. Έχουμε δρομολογήσει όλες τις απαιτούμενες ενέργειες για την ίδρυση και λειτουργία των τμημάτων υποδοχής. Πριν απ' όλα συγκεντρώσαμε τα αιτήματα όλων των σχολείων για ίδρυση και λειτουργία τάξεων υποδοχής και φροντιστηριακών τμημάτων για το σχολικό έτος 2010-2011. Δυστυχώς, πολύ γρήγορα διαπιστώσαμε το πρόβλημα που υπήρχε και σε αυτήν την περίπτωση στελέχωσης αυτών των τμημάτων, δεδομένου ότι είχαμε πολλές συνταξιοδοτήσεις στο χώρο της εκπαίδευσης και μεγάλες ανάγκες από κενά που έπρεπε να καλύψουμε και άρα δεν υπήρχε διαθέσιμο προσωπικό έτσι ώστε να στελεχωθούν αυτά τα τμήματα.

Αυτή τη στιγμή πιστεύω ότι δίνουμε στο πρόβλημα που έχει προκύψει την καλύτερη λύση. Έχουμε υπογράψει τη σχετική απόφαση που επιλύει όχι μόνο το ζήτημα της πρόσληψης του αναγκαίου προσωπικού για τη λειτουργία των τάξεων υποδοχής, αλλά και προσαρμόζει τη λειτουργία τους στις σημερινές πραγματικές συνθήκες.

Το λέω αυτό, κύριε Κριτσωτάκη, διότι μέχρι σήμερα οι τάξεις υποδοχής λειτουργούσαν σε ένα γκρίζο πεδίο, καθώς όλες οι ρυθμίσεις αφορούσαν τάξεις υποδοχής μόνο για παλινοστούντες και όχι για μετανάστες. Ρομά ή άλλες κατηγορίες που είχαν ανάγκη στήριξης για να ενταχθούν στο σχολείο.

Στη δευτερολογία μου θα σας πω συγκεκριμένα για τη λειτουργία της μαθητικής εστίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής, κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κυρία Υπουργέ, ξέρετε πολύ καλά ότι μάλλον –δεν είμαι σίγουρος– πρέπει να έχει ενδιαφερθεί και η Ύπατη Αρμοστία του ΟΗΕ για το θέμα και έχω την εντύπωση ότι δεν είναι μόνο γιατί δίνει εξετάσεις η χώρα μας, αλλά είναι το ουσιαστικό, το κοινωνικό δηλαδή. Δεν με ενδιαφέρει αν θα μας ψέξουν, με ενδιαφέρει να κάνουμε εμείς αυτό που πρέπει να κάνουμε.

Θα σας πω, λοιπόν, ότι το Υπουργείο Παιδείας έκανε προσλήψεις αναπληρωτών εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης –έχω όλα τα ονόματα εδώ– και δεν διόρισε κανέναν στο συγκεκριμένο σημείο και μάλιστα δεν διόρισε καθόλου στην Κρήτη. Άρα, σιγουρεύεται από δύο πλευρές ότι δεν πήγαν καν στην Κρήτη.

Θα σας πω ακόμη ότι η οικονομική συγκυρία δεν μπορεί να αποτελέσει πρόσχημα. Θα σας έλεγα ότι η λύση η οποία περιλαμβάνει τέτοιες ενδιάμεσες περικοπές, δεν είναι λύση για την κοινωνία, είναι λύση για το χαρτί και για τους αριθμούς που αποτυπώνεται πάνω σε αυτό. Θα σας πω ότι δεν μπορεί αυτή η Κυβέρνηση –θα μου πείτε ότι αυτό είναι άσχετο, αλλά εγώ θεωρώ ότι είναι σχετικό– να λείει «χαρίζω το 20% στη φορολογία των διαφημίσεων» για να έχει καλές σχέσεις με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και να λείει εδώ «δεν μπορώ να δώσω αυτό που είμαι υποχρεωμένη να δώσω». Θα σας πω, λοιπόν, ότι δεν ικανοποιούμαι. Θα σας πω επίσης –και αυτό είναι θετικό προς το πρόσωπό σας– να φωνάξετε και να αγωνιστείτε μέσα στο πλαίσιο

της Κυβέρνησης και να απαιτήσετε αυτά τα θέματα να είναι αδιαπραγμάτευτα και να μην μπαίνουν πάνω στο κρεβάτι του Προκρούστη και να κόβονται. Αυτά είναι υποχρεώσεις της κοινωνίας.

Θα σας πω μόνο ένα πράγμα, για να μην πω άλλα στοιχεία που έχω μαζί μου. Εγώ δεν έχω δει πόλεμο, δεν έζησα πόλεμο, όπως και εσείς νομίζω. Θα σας πω ότι είδα όμως τον πόλεμο στα μάτια αυτών των παιδιών, γιατί έχω πάει τρεις φορές εκεί και μιλάω ειδικά για τα παιδιά από το Αφγανιστάν. Θα πρέπει λοιπόν η λύση να μη δοθεί με τα χαρτιά. Δεν πρέπει να δοθεί με τα καθιερωμένα, που τα θεωρώ και απαράδεκτα. Θα πρέπει να γίνει με έναν άλλον τρόπο. Δυστυχώς ο κλήρος πέφτει σε εσάς και σε εμάς που πρέπει να σας ελέγχουμε.

Θα πω ακόμη ότι θα καταθέσω στα Πρακτικά όλη τη νομοθεσία που αποδεικνύει ότι δεν έχουμε μόνο ανθρωπιστική υποχρέωση, αλλά έχουμε και άλλες υποχρεώσεις. Είναι για την πρόσβαση στην εκπαίδευση των ανήλικων υπηκόων τρίτων χωρών, δηλαδή τι υποχρεώσεις έχουμε. Και θα σας δώσω επίσης από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους –που καλά κάνει και ασχολείται και έχει και μια πολυσέλιδη έκθεση εδώ– μία γνωμοδότηση η οποία λέει γι' αυτό το θέμα καθώς και άλλα έγγραφα.

Θα περιμένω με ενδιαφέρον το δεύτερο μέρος της απάντησής σας, όπου βέβαια μετά δεν θα μπορώ να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κριτσωτάκη.

Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Κριτσωτάκη, ίσως δεν έγινε απόλυτα σαφές και κατανοητό ότι έχουμε δώσει λύση στο πρόβλημα, δημιουργώντας ένα πάρα πολύ μεγάλο πρόγραμμα για να αντιμετωπίσουμε τις ανάγκες που υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα και όχι μόνο στα Ανώγεια, για τάξεις υποδοχής. Γιατί για εμάς προτεραιότητα έχει η ένταξη, η πρόσβαση όλων των μαθητών στην εκπαίδευση. Θέλουμε ένα ανοικτό σχολείο, ένα σχολείο που σεβεται τη διαφορετικότητα και προσπαθούμε να το κτίσουμε με πολύ συγκεκριμένα μέτρα, πολιτικές και αποφάσεις.

Είπα και πριν ότι έχει υπογραφεί ήδη η σχετική υπουργική απόφαση και έχουμε τη δυνατότητα να ξεκινήσουμε την υλοποίηση αυτού του προγράμματος σε όλη την Ελλάδα, συμπεριλαμβανομένων και των Ανωγείων.

Ιδιαίτερα δε, εκτός από τις τάξεις υποδοχής για τη λειτουργία της συγκεκριμένης μαθητικής εστίας, του ξενώνα δηλαδή των Ανωγείων, θέλω να σας πω ότι συνεργαστήκαμε με το Υπουργείο Υγείας, τη Γενική Γραμματεία Πρόνοιας που έχει και την αρμοδιότητα της λειτουργίας και της χρηματοδότησης αυτού του ξενώνα. Διασφαλίσαμε τα χρήματα που χρειάζονται. Είμαστε στο τελικό στάδιο των επαφών με φορείς της κοινωνίας των πολιτών που θα μπορούσαν να αναλάβουν το έργο της υποστήριξης του ξενώνα με ειδικούς επιστήμονες και πιστεύω ότι στο αμέσως επόμενο διάστημα, μαζί με την εκκίνηση των τάξεων υποδοχής θα λυθεί και το πρόβλημα της στελέχωσης και του ξενώνα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας.

Συζητείται τώρα η δεύτερη με αριθμό 338/13-12-2010 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με το μέλλον των επενδύσεων των αγροτών της Κρήτης σε φωτοβολταϊκά συστήματα κ.λπ..

Στον ερωτώντα Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννη, θα απαντήσει ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Ιωάννης Μανιάτης.

Παρακαλώ, κύριε Κεφαλογιάννη, έχετε το λόγο για να παρουσιάσετε την επίκαιρη ερώτησή σας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Για τη συνέχεια της συζήτησης θα ήθελα να προσυπογράψω απολύτως στην ερώτηση του αγαπητού συναδέλφου, του κ. Κριτσωτάκη, όλη την επιχειρηματολογία και τα λεγόμενά του. Βε-

βαίως, τα παιδιά στη συγκεκριμένη περιοχή των Ανωγείων είναι ασφαλή, διότι συνολικά στην Κρήτη και ιδιαίτερα στα Ανώγεια υπάρχει ανεπτυγμένο το αίσθημα της αλληλεγγύης. Αλλά, αυτό δεν φτάνει και σε καμμία των περιπτώσεων δεν μπορεί η πολιτεία να επικαλείται οικονομικά προβλήματα για να επιλύσει τόσο ευαίσθητα θέματα.

Κυρία Πρόεδρε, τώρα ας έρθουμε στη δικιά μου ερώτηση.

Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, πρόσφατα δήλωσε στην Κρήτη ότι «Υπό μελέτη είναι για τους αγρότες της Κρήτης η εφαρμογή του νέου νόμου για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας» και συνέχισε «η διασύνδεση είναι κάτι που μελετάται, αλλά δεν πρόκειται να γίνει σύντομα». Η διασύνδεση, δηλαδή, του καλωδίου, που μας έλεγε από το 1980 και ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου, μεταξύ Πελοποννήσου και Κρήτης για την ενεργειακή επάρκεια της Κρήτης. Αυτό λέει ο κύριος Γενικός Γραμματέας ότι δεν είναι δυνατόν να γίνει σήμερα, αυτή τη στιγμή δεν υπάρχουν δυνατότητες για παραπέρα εγκατάσταση φωτοβολταϊκών. Και ολοκληρώνει τη δήλωσή του λέγοντας ότι για την Κρήτη το πρόγραμμα δεν ανοίγει άμεσα.

Επειδή, όμως, ακούγοντας και τις προεκλογικά ρήσεις περί πράσινης ενέργειας και πράσινης ανάπτυξης της σημερινής Κυβέρνησης, οι αγρότες της Κρήτης παραπλανήθηκαν και έσπευσαν να χρεωθούν κάνοντας μελέτες και πολλοί άνθρωποι πιστεύοντας αυτές τις προτροπές έχουν χρεωθεί, καταλαβαίνετε ότι βρίσκονται σε ένα αδιέξοδο. Και θα ήθελα η Κυβέρνηση να ξεκαθαρίσει τη θέση της και να μας πει αν και για την Κρήτη ισχύει αυτό που ισχύει για όλους τους αγρότες της Ελλάδας και αν το πρόγραμμα για τα φωτοβολταϊκά θα ξεκινήσει επιτέλους και για την Κρήτη και θα έχει και η Κρήτη το μερτικό της και στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και στην προστασία του περιβάλλοντος και βεβαίως η χειμάζουσα οικονομία των αγροτών μας και στην Κρήτη αν θα έχει μία διέξοδο για μία οικονομική, αν θέλετε, εναλλακτική προοπτική με βάση τα νέα ενεργειακά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ελλάδος.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κεφαλογιάννη.

Ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Μανιάτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε και ευχαριστώ και τον συνάδελφο κ. Κεφαλογιάννη για την ερώτηση. Θα μας δοθεί η ευκαιρία να διευκρινίσουμε απολύτως τι συμβαίνει στην Κρήτη.

Είμαι βέβαιος κύριε συνάδελφε, ότι γνωρίζετε πολύ καλά ότι η Κρήτη όπως και όλα τα μη διασυνδεδεμένα με το ηπειρωτικό σύστημα της χώρας νησιά, έχουν χαρακτηριστεί ως κορεσμένα νησιά.

Θα σας καταθέσω για τα Πρακτικά της Βουλής την υπ' αριθμόν 96/2007 απόφαση και μια δεύτερη, την υπ' αριθμόν 703/2008. Άρα μιλώ για αποφάσεις του 2007 και του 2008, της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας, όπου με την πρώτη από αυτές, με ημερομηνία 24 Μαΐου του 2007, η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας αποφασίζει ότι η Κρήτη, αλλά και όλα τα μη διασυνδεδεμένα νησιά το 2007 χαρακτηρίζονται ως κορεσμένες περιοχές, άρα και περιοχές στις οποίες δεν μπορούν να υπάρξουν επενδύσεις φωτοβολταϊκών ή αιολικών πάρκων.

Επίσης, υπάρχει και η επόμενη απόφαση η οποία διαφοροποιεί λίγο και δίνει κάποια μικρά περιθώρια για την Κρήτη. Εδώ να σας πω ότι με τη δεύτερη απόφαση της 8/7/2008 δίνεται περιθώριο ισχύος για την Κρήτη 102 MW. Σήμερα, λοιπόν, στην Κρήτη έχουμε τριακόσιους εβδομήντα φωτοβολταϊκούς σταθμούς ιδιωτών παραγωγών και έχουν δοθεί προσφορές σύνδεσης σε άλλους εξακόσιους σαράντα έξι παραγωγούς και εξετάζονται από τις υπηρεσίες νέα αιτήματα, τα οποία, όμως, αφορούν μόνο και εντάσσονται στην κατηγορία αυτών των αιτημάτων που έχουν απόφαση εξαίρεσης. Στους παραγωγούς αυτούς που εξετάζονται είναι ασφαλώς και ένα μεγάλο μέρος αγροτών.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Ιωάννης Μανιάτης, καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Δι-

εύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τώρα να πω το εξής. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι τα περιθώρια ισχύος εισδοχής ανανεώσιμων μορφών ενέργειας έχουν ήδη εξαντληθεί όχι μόνο στην Κρήτη, αλλά και σε όλα τα μικρά νησιά της χώρας, που είναι μη διασυνδεδεμένα. Αυτό συνέβη επειδή κατά το παρελθόν είχαν κατατεθεί πολλαπλάσιες αιτήσεις από αυτές που μπορούσε το ίδιο το σύστημα της Κρήτης να αποδεχθεί.

Άρα, για να συνοψίσω με μία φράση στην Κρήτη, όπως και σε όλα τα μη διασυνδεδεμένα νησιά, το πρόβλημα δεν είναι ούτε πολιτικό ούτε νομικό ούτε θεσμικό, δυστυχώς είναι μόνο τεχνικό. Είναι ένα απολύτως θεσμικό θέμα το οποίο θα έπρεπε ίσως η ελληνική πολιτεία να έχει λύσει εδώ και πάρα πολλά χρόνια, κύριε συνάδελφε, να έχει συνδεθεί η Κρήτη, αλλά και τα υπόλοιπα νησιά με το ηπειρωτικό σύστημα.

Μόνο για δική σας πληροφόρηση, εκτός της ερώτησής σας, να σας πω ότι ο ΔΕΣΜΗΕ κάνει μία τεράστια προσπάθεια να συνδέσουμε Κυκλάδες, Κρήτη και τα υπόλοιπα νησιά της πατρίδας μας με το ηπειρωτικό σύστημα με ένα συνολικό προϋπολογισμό έργων για τη συγκεκριμένη δράση που ξεπερνά τα 4.000.000.000 ευρώ. Αυτά θα πρέπει να τα επενδύσουμε και φιλοδοξούμε να τα επενδύσουμε στο επόμενο χρονικό διάστημα. Σήμερα, όμως, το πρόβλημα της Κρήτης είναι απολύτως τεχνικό και προέρχεται δυστυχώς από το παρελθόν.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας ευχαριστώ κι εγώ, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Κεφαλογιάννη, έχετε το λόγο για να υποστηρίξετε την ερώτησή σας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, μόνο ως αυτοκριτική μπορώ να δεχθώ την τοποθέτηση της Κυβέρνησης για τη διασύνδεση των νησιών και της Κρήτης. Είναι μία πολλαπλή εξαγγελία των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ του παρελθόντος και προσωπικά του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου σε όλες τις πρωτεύουσες της Κρήτης για τη διασύνδεση του υπόγειου καλωδίου μεταξύ Πελοποννήσου και Κρήτης. Αυτό δηλαδή, στην Κρήτη έχει γίνει ανέκδοτο.

Τώρα εάν η Κυβέρνηση προγραμματίζει να το κάνει με παραχώρηση εκατομμυρίων ή χιλιάδων μεγαβατώραν -δεν ξέρω πως λέγεται τεχνικά αυτός ο όρος- σε ιδιώτες, αυτό ας μας το απαντήσει η Κυβέρνηση. Όμως, είναι γνωστό ότι και τα νησιά και η Κρήτη, έχουν μία δυνατότητα, πρώτον, με την αιολική ενέργεια και δεύτερον, παράγουν ρεύμα πολύ πιο ακριβά από την ηπειρωτική Ελλάδα.

Εάν, λοιπόν, σε κάποιες περιοχές έπρεπε να επενδυθούν οι εναλλακτικές μορφές ενέργειας, όπως είναι η αιολική ενέργεια και τα φωτοβολταϊκά, είναι σε αυτές τις περιοχές, διότι και εξοικονόμηση θα υπήρχε για τον κρατικό προϋπολογισμό και λιγότερα έξοδα για την κρατική -μέχρι πρόσφατα- ΔΕΗ.

Άρα, υπάρχει εδώ μία αταξία. Εάν οδηγήθηκαν από τις προεκλογικές εξαγγελίες των υποψηφίων και της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και του σημερινού Πρωθυπουργού και στην Κρήτη, που έγιναν οι ανακοινώσεις για ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και οδηγήθηκαν πάρα πολλοί συμπολίτες μας στο να πληρώσουν πάρα πολλά χρήματα για να κάνουν μελέτες και να προσπαθήσουν να εντάξουν τα περιουσιακά τους στοιχεία, γνωρίζοντας ότι το μέλλον του αγροτικού εισοδήματος είναι δύσκολο, εκεί φέρει και η Κυβέρνηση μία ευθύνη και οφείλει να ξεκαθαρίσει απολύτως το θέμα.

Αυτό που συμπεραίνω, κυρία Πρόεδρε, και κλείνω την τοποθέτησή μου, είναι ότι η Κυβέρνηση αυτό που λέει καθαρά στους πολίτες της Κρήτης και των νησιών είναι ότι δεν πρόκειται να δώσει καμμία νέα άδεια και ότι δεν υπάρχει καμμία δυνατότητα να προχωρήσουν τα φωτοβολταϊκά στα νησιά και ειδικά στην Κρήτη.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστώ, κύριε Κεφαλογιάννη.

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Είμαι βέβαιος ότι ο συνάδελφος

κ. Κεφαλογιάννης, κατανόησε απολύτως την απάντηση στην πρωτολογία μου. Άρα δεν θα επανέλθω.

Πρέπει να πω πάντως ότι επειδή όλα αυτά που προανέφερα ενέχουν ένα βαθμό αβεβαιότητας με την έννοια ότι ναι, μεν έχουν δοθεί εγκρίσεις σύνδεσης, αλλά δεν είναι γνωστό κατά πόσο οι συγκεκριμένες επενδύσεις θα υλοποιηθούν, υπάρχουν περιθώρια, τα οποία παρακολουθούμε στενότερα σε μηνιαία βάση έτσι ώστε μόλις υπάρχει τεχνική δυνατότητα να ενταχθούν, έστω και λίγες, νέες αιτήσεις, να είστε βέβαιοι, κύριε συνάδελφε, ότι θα το πράξουμε.

Επαναλαμβάνω, όμως, ότι το θέμα της Κρήτης και των μη διασυνδεδεμένων νησιών είναι ένα πρόβλημα που έρχεται από πολύ μακριά και είναι απολύτως τεχνικό.

Αυτό που μπορώ να σας πω για λογαριασμό της σημερινής Κυβέρνησης είναι ότι εμείς πολύ πριν το προβλεπόμενο χρονικό διάστημα, ολοκληρώσαμε τις μελέτες για τον τρόπο διασύνδεσης των νησιών της χώρας με το ηπειρωτικό σύστημα. Τα κονδύλια που πρέπει να διατεθούν είναι πολύ σημαντικά. Προσπαθούμε πάντως με κάθε τρόπο, να εξασφαλίσουμε έστω μέρος του ΕΣΠΑ, τα χρήματα αυτά που απαιτούνται. Και θα χαρώ να μου κάνετε μια ερώτηση να σας δώσω συγκεκριμένα στοιχεία.

Δώστε μου, όμως, την ευκαιρία να σχολιάσω ένα συνολικότερο θέμα, κύριε Κεφαλογιάννη, και για εσάς και για όλους τους συναδέλφους της Κρήτης, αλλά και για όλους τους νησιώτες συναδέλφους. Και παίρνω αφορμή από την ερώτησή σας, για να θέσω στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένα μείζον θέμα που έχουμε επάρκεια ηλεκτρικής ισχύος στα μη διασυνδεδεμένα νησιά της πατρίδας μας. Αναφέρομαι στην Κρήτη, αναφέρομαι στη Ρόδο, αναφέρομαι στην Αίγινα που πριν λίγους μήνες είχαμε πρόβλημα. Ακούστε ποιο είναι το πρόβλημά μας. Υπάρχουν πάρα πολλές περιπτώσεις όπου η ΔΕΗ και παλιότερα το ελληνικό δημόσιο, έχουν διασφαλίσει χρήματα για να γίνουν επενδύσεις για τη δημιουργία μονάδων ηλεκτροπαραγωγής, κυρίως από φυσικό αέριο και παρ' όλα αυτά λόγω αντιδράσεων πολύ μεμονωμένων μειοψηφιών των τοπικών κοινωνιών -παρά το γεγονός ότι έχουν εγκριθεί περιβαλλοντικά οι μελέτες, υπάρχουν τα χρήματα διαθέσιμα και λιμνάζουν, το σύνολο της τοπικής κοινωνίας το θέλει, παρ' όλα αυτά υπάρχουν αντιδράσεις- οι οποίες έχουν δημιουργήσει σοβαρότατα θέματα.

Στην Κρήτη επίσης γνωρίζετε πολύ καλά γιατί έχετε διατελέσει και Υπουργός, κύριε συνάδελφε, το πρόβλημα που έχουμε για χρόνια, ότι στην Κρήτη είμαστε οριακά στο πώς μπορούμε να εξυπηρετήσουμε. Γνωρίζετε επίσης πολύ καλά τις προσπάθειες της ΔΕΗ, για τη δημιουργία νέου σταθμού ηλεκτροπαραγωγής.

Ο παριστάμενος επίσης Υφυπουργός κ. Νικητιάδης ξέρεει πάρα πολύ καλά τι ζήσαμε στη Ρόδο τους τελευταίους μήνες, τα τελευταία χρόνια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Πολύ καλά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Στην Αίγινα, το πανελλήνιο έζησε τον παραλογισμό το νησί να είναι συνδεδεμένο μόνο με ένα καλώδιο με το ηπειρωτικό σύστημα, όταν η ΔΕΗ ζητάει εδώ και επτά χρόνια να διασυνδέσει το νησί με άλλα δυο καλώδια και δεν της δίνουν τη δυνατότητα.

Θέλω, λοιπόν, να παρακαλέσω και το λέω ευθέως σε όλο το Σώμα -και μακάρι να κάνουμε και μια ανοικτή συζήτηση και θέλω τη βοήθεια των συναδέλφων όλων των κομμάτων- να ξεπεράσουμε τοπικές αντιθέσεις μειοψηφιών, τουλάχιστον για το μεγάλο αγαθό που λέγεται παροχή ηλεκτρικής ισχύος στους συμπολίτες μας, διότι τελικά, αυτός που την πληρώνει είναι ο φτωχός καταναλωτής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Σε μια τέτοια κατεύθυνση σας καλώ να πάρουμε πρωτοβουλία, μια πρωτοβουλία διακομματική.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Πάρτε την πρωτοβουλία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Διότι επαναλαμβάνω, έχουμε χρήματα, έχουμε μελέτες συγκεκριμένες, έχουμε τη διάθεση και δεν προχωρούν για λόγους, που σας προανέφερα.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Συζητείται τώρα η τρίτη με αριθμό 344/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των μουσικών συνόλων της Χώρας κ.λπ..

Στην ερωτώσα Βουλευτή, κ. Λιάνα Κανέλλη, θα απαντήσει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού, κ. Νικητιάδης.

Παρακαλώ, κυρία Κανέλλη, έχετε το λόγο, για την παρουσίαση της επίκαιρης ερώτησής σας.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ξέρετε το «ξύλο μετά μουσικής»; Έκφραση είναι. Ξέρετε και το ξύλο άνευ μουσικής. Αυτό συμβαίνει τώρα, στην οικονομική παρούσα κατάσταση. Ξέρετε ότι ακόμα και εκείνα τα θηρία, είναι μύθος ότι η μουσική εξημερώνει τα θηρία. Μπορεί να είναι από τους καλλιεργημένους μύθους. Αν δεν έχεις ήθος και παιδεία και η μουσική που βγαίνει μπορεί να είναι αποκτηνωμένη και να απευθύνεται σε κτήνη. Αλλά ακόμα και οι Ναζί στα στρατόπεδα ισχυρίζονταν ότι γίνεται πιο πολιτισμένα η σφαγή όταν ακούγεται μουσική. Και έβαζαν τους δυστυχείς Εβραίους βιολοντίστες, να παίζουν.

Αποκλείεται να μην ξέρετε ότι η μοναδική περιουσία αυτού του τόπου -εκτός από τα σκαλτσούνια τα κρητικά, τη φέτα και το λάδι, στα οποία προφανώς η Κυβέρνησή σας θέλει να ρίξει όλο το επενδυτικό της πρόγραμμα για τον 21ο αιώνα όταν σας άκουγα που λέγατε για την Κρήτη, ξέρουμε, αυτό είναι το σχέδιο, τα είπε ο Πρωθυπουργός- ακούστε με πάρα πολύ καλά: Η χρυσοκλωστή στο τρύπιο βρακί που έχουμε πάνω μας, είναι ο πολιτισμός μας. Αν την μπαλώσουμε με χρυσοκλωστή -είναι η μόνη χρυσή κλωστή, που δεν τη χρωσάμε σε κανέναν, στους πεθαμένους τη χρωσάμε- αυτό θα καταλήξει και θα είναι χιτώνας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μπράβο Λιάνα!

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δεν θα φαίνονται οι τρύπες, θα είναι μόνο χρυσάφι επάνω μας. Αλλιώς άμα τα μαζέψουμε από τα σκουπίδια ενός πολιτισμού που δεν είναι πολιτισμός και είναι βαρβαρότητα...

Οι Τσέχοι όταν ανέβηκε πριν από τρία χρόνια ο Δούναβης εννέα μέτρα, ακύρωσαν την αγορά αεροπλάνων εκσυγχρονισμού, για να αντικαταστήσουν τα MING με PHANTOM, για να σώσουν τα έργα τέχνης τους κουβαλώντας τα από τα υπόγεια στον ένατο όροφο.

Και έχουμε ορχήστρες κρατικές. Αυτές είναι ορχήστρες της χώρας. Δεν είναι οι ορχήστρες του τάδε χορηγού και του τάδε χορηγού: Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, η Ορχήστρα των Χρωμάτων, η Ορχήστρα Ελληνικής Μουσικής, 60% κάτω ο προϋπολογισμός τα τελευταία χρόνια.

Οι μουσικοί είναι υποχρεωμένοι να βγουν να κάνουν το βιοletή, το μπουζουξή σε μια γωνία. Και όταν θα λέτε αυτά, την ίδια ώρα δίνουμε κρατική επιχορήγηση εκ των πραγμάτων δι' εδάφους κ.λπ., στο ίδρυμα Νιάρχου, ε, καλοσύνη του, ας κάνει ό,τι θέλει! Ας κάνει και δέκα ορχήστρες δικές του! Δεν θα του επιχορηγήσουμε όμως κρατικές ορχήστρες. Τα ίδια προβλήματα αντιμετωπίζει και η ορχήστρα της Λυρικής Σκηνής. Δεν την έχουμε ανάγκη αυτή τη μουσική; Καταργούμε τα αθλητικά σχολεία.

Από τον ΟΠΑΠ τόσα χρόνια, δυο φράγκα από το στοίχημα, δεν μπορούσατε να δώσετε σε αυτούς τους ανθρώπους! Πού πορευόμαστε μωρέ; Αλήθεια σας το λέω από τα βάθη της ψυχής μου. Τον Σκαλκώτα παίζετε στο Κανάλι της Βουλής. Η πρώτη ηχογράφηση έγινε από την Κρατική Ορχήστρα της Βουλγαρίας. Η πρώτη ηχογράφηση στην Ελλάδα, του Σκαλκώτα. Όταν πήρε το Νόμπελ ο Ελύτης, «Άξιον Εστί» έπαιζαν από κάτω οι Σουηδοί. Δεν θα έχουμε Έλληνες μουσικούς στη χώρα του Ορφέα. Δεν θα έχουμε, στη χώρα του Πίνδαρου. Πού ζούμε; Τα κάνουμε δρόμους. Ο Μότσαρτ υποχρεώθηκε την εποχή του Σαλιέρι να ντυθεί δούλος. Φόραγε μια στολή δούλου -σερβιτόρος ήταν, φαλιδόκωλος- ήταν σερβιτόρος για να μπορέσει να γράψει μουσική, γιατί έτσι ήταν το σύστημα.

Ερχόμαστε σήμερα στον 21ο αιώνα και δίνουμε 60% κάτω, περιστασιακά, εποχικά, χωρίς καλυμμένες θέσεις. Και μου πάτε

στον Άγιο Παντελεήμονα και κάνετε συναυλία; Με τι κότσια πάτε στον Άγιο Παντελεήμονα και κάνετε συναυλία, για το θεαθί; Γιατί για το θεαθί ήτανε. Δεν μαζεύτηκαν οι μετανάστες να παίξουνε. Μου αλλάζετε το χλοοτάπητα όταν έρχεται η Χούλα Μπούλα και η Κλάρα Νταλκαδιάρα από το εξωτερικό και παίζουν τα ντάμπα-ντούμπα οκτακόσιες ώρες. Και πάει η Κρατική Θεσσαλονίκης, πάει η Κρατική Αθηνών, πάνε όλες οι κρατικές ορχήστρες. Δεν θέλει αυτός ο τόπος μουσική;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ για την κατανάλωση του χρόνου. Γιατί κατανάλωση είναι!

Τώρα για τον Μότσαρτ ξέρετε, τον πουλάνε σοκολατάκια. Σοκολατάκια πουλάνε τον Μότσαρτ! Τον Τσε Γκεβέρα τον πουλάνε σε προφυλακτικά. Τι θα κάνουμε και εμείς; Θα αρχίσουμε να τους πουλάμε αυτούς, έτσι;

Πρέπει κάτι να κάνετε και να το κάνετε τώρα. Η ψυχή των ανθρώπων έχει αγριέψει. Δεν είναι λατέρνα, φτώχεια και φιλότιμο. Δεν είναι όλα σε ένα επίπεδο σουβλακιού. Δεν είναι ότι αυτός ο λαός μπορεί να αντέξει και σουβλάκι, που δεν έχει μέσα κρέας.

Χωρίς μουσική δεν γίνεται. Και χωρίς μουσικούς, μουσική δεν γίνεται. Αυτός ο τόπος έχει τεράστιες δυνάμεις. Όταν του δίνουμε υποδειγματικά αυτή την εικόνα, ξέρετε τι του περνάμε; Εκείνη τη θλιβερή αντίληψη: «Σκάσε δεν έχουμε να φάμε, που μου θέλεις και μουσική».

Λαός που δεν έχει απαιτήσεις για μουσική, δεν πρόκειται να σηκώσει κεφάλι, τα παπούτσια του θα κοιτάει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Κανέλλη.

Ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Νικητιάδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Κανέλλη, δεν ξέρω πόση σημασία έχει για εσάς, αλλά αισθάνομαι την ανάγκη να πω για άλλη μια φορά σε εσάς προσωπικά, ότι και εγώ ο ίδιος και εκπροσωπώντας την Κυβέρνηση ενώνω την αγωνία μου, προσπαθώ να ενώσω την αγωνία μας με τη δική σας αγωνία. Και ενώνω τη φωνή μου με τη φωνή του συναδέλφου, δεν ξεχωρίζω ποιος συνάδελφος ήταν, που κατά τη διάρκεια της προηγούμενης αγόρευσής σας...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ ήμουν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Ο κ. Βελόπουλος που είπε: «Μπράβο Λιάνα». Την ενώνω και εγώ και θα συμφωνήσω μαζί σας.

Πραγματικά είναι βέβαιο ότι δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε τον πολιτισμό από οτιδήποτε άλλο. Τολμώ να πω ότι πρέπει να δώσουμε προτεραιότητα στον πολιτισμό. Εκεί είναι που δεν δικαιούμαστε να σημειώσουμε οποιαδήποτε υπαναχώρηση.

Βεβαίως -δεν ξέρω αν θα χαρείτε- θα σας πω κάποια στοιχεία, τα οποία διορθώνουν τα στοιχεία που σας έδωσαν και που φαίνονται να είναι καλύτερα και να μην εμφανίζουν την εικόνα, όσο τραγικά την περιγράψατε.

Δεν έχει υπάρξει πουθενά μείωση του προϋπολογισμού στο 60%, σε καμία από τις ορχήστρες, σε κανένα από τα μουσικά σχήματα. Το σύνολο της μείωσης του προϋπολογισμού που έγινε, είναι ακριβώς 17%. Αυτή η μείωση προήλθε από τις επιταγές του Υπουργείου Οικονομικών με βάση τη συνολική πολιτική, που εμείς ακολουθούμε και με την οποία μπορείτε να διαφωνήσετε. Ασφαλώς είναι δικαίωμά σας, αλλά είναι δική μας υποχρέωση και δικό μας δικαίωμα να ακολουθήσουμε την πολιτική που πιστεύουμε. Αυτή μας οδήγησε σε μια μείωση του 17%.

Πρέπει να σας πω, παραλλήλως, ότι οι περισσότεροι υπάλληλοι που απασχολούνται στους μουσικούς οργανισμούς, πληρώνονται από το Υπουργείο Πολιτισμού. Συνεπώς, σε αυτούς δεν έχει υπάρξει ούτε καν αυτή η μείωση του προϋπολογισμού. Η μείωση του προϋπολογισμού είχε επίπτωση κυρίως στα μουσικά δρώμενα, που οργανώθηκαν από τις συγκεκριμένες ορχήστρες.

Παραλλήλως, βάλατε και στην ερώτησή σας το κτηριακό θέμα. Εμείς δεν το έχουμε υπ' όψιν μας αυτό το θέμα. Δεν έχει θεθεί από πουθενά κανένα κτηριακό πρόβλημα από οποιαδήποτε ορχήστρα, από οποιοδήποτε κρατικό, μουσικό οργανισμό ή φορέα.

Πρέπει να σας πω ότι παραλάβαμε απαξιωμένες κρατικές ορχήστρες. Δεν υπήρχε καμία καλλιτεχνική κατεύθυνση, καμία έμπνευση, κανένας προγραμματισμός. Μπορώ να σας πω ότι δεν υπήρχε ούτε καν ο προγραμματισμός που εσείς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να οργανώσει ένα κόμμα που ανήκει σε μία τάξη, που εσείς δεν εκπροσωπείτε. Δηλαδή, δεν μπορεί να έρθει κάποιος και να πει ότι η Νέα Δημοκρατία εκπροσωπεί μία τάξη και συνεπώς έπρεπε να προσανατολίσει όλη τη μουσική δημιουργία στην υπηρεσία του κεφαλαίου. Ούτε καν αυτό! Ήταν ένα συνολικό μπάχαλο, αυτό που παραλάβαμε σε ό,τι αφορά τις ορχήστρες.

Τι κάναμε; Ξεκινήσαμε να φτιάχνουμε κάπως τα πράγματα. Δηλαδή, βρήκαμε στη Λυρική Σκηνή 12 εκατομμύρια χρέος. Χρωστούσαν 12 εκατομμύρια. Καταφέραμε και το πήγαμε σε ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα περίπου στα 3 εκατομμύρια. Το μειώσαμε αμέσως-αμέσως κατά 9 εκατομμύρια. Δεν έγινε από μειώσεις μισθών προσωπικού.

Επαναδιαπραγματευθήκαμε όλες τις συμβάσεις σε ό,τι αφορά τα κτηριακά. Προσπαθήσαμε να κάνουμε καινούργιες συνεργασίες, μέσα από τις οποίες αξιώσαμε να υπάρχουν μειώσεις των απαιτήσεων από οποιοσδήποτε συνεργαζόμενους. Δώσαμε χρήματα. Δώσαμε 150 χιλιάδες ευρώ σε κάθε κρατικό μουσικό φορέα. Προσπαθήσαμε για τη Λυρική Σκηνή. Δόθηκαν εκτάκτως 4 εκατομμύρια και πιέσαμε προς τον ΟΠΑΠ, έτσι ώστε να υπάρχει άλλη μία έκτακτη επιχορήγηση 400 χιλιάδων ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Όλα αυτά την ώρα που η Λυρική Σκηνή -έχω ξεπεράσει το χρόνο μου και συγχωρέστε με γι' αυτό και θα κλείσω την πρωτολογία μου μ' αυτό- έχει ένα ιδιαίτερο πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα. Ανέβασε δύο όπερες το καλοκαίρι, τη Νόρμα και την Αίτνα. Έχει προγραμματίσει για το 2011, κυρία Κανέλλη, εκατόν εβδομήντα παραστάσεις. Με αυτές τις παραστάσεις μπορεί να διαφωνουμε, μπορεί να πούμε ότι δεν συνάδουν μ' αυτό που θα έπρεπε να γίνεται.

Εγώ θα συμφωνήσω μαζί σας, κάποιες φορές, ότι ακόμη και στον Άγιο Παντελεήμονα, βεβαίως θα προτιμούσα να έβλεπα τους ίδιους τους μετανάστες να παράγουν εκείνη την ώρα καλλιτεχνικό έργο. Και σαφώς δεν θα προτιμούσα να βλέπω το συγκεκριμένο σχήμα, όπως εμφανιζόταν. Αλλά είναι μία προσπάθεια σ' αυτό το θολό τοπίο, που έχει δημιουργηθεί στην περιοχή, να αρχίσει να υπάρχει μία ακτίνα φωτός. Αυτό είναι μία πρώτη ακτίνα φωτός.

Κλείνω εδώ, κυρία Πρόεδρε. Θα συνεχίσω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Νικητιάδη.

Το λόγο έχει η κ. Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δεν με ενοχλεί καθόλου να συμφωνείτε μαζί μου. Ούτε με πειράζει να πει κάποιος συνάδελφος «μπράβο, ρε Λιάνα». Δεν με ενοχλεί, όταν μιλάμε για τον πολιτισμό.

Το μόνο πράγμα που δεν μπορείτε να μου αμφισβητήσετε, είναι ότι επί μαρξιστικών καθεστώτων, υπήρχε η αγάπη και η υλοποίηση του πολιτισμού. Αυτό δεν μπορείτε να το αμφισβητήσετε. Σήμερα κουβαλάτε τα Μπολσέι σε ιδιωτικό επίπεδο, από ιδιωτικό θεατράκι στο «Μπάντμιντον» με 150 ευρώ το εισιτήριο, όταν έπαιζαν δωρεάν στα εργοστάσια. Δεν μπορείτε να αμφισβητήσετε την αγάπη αυτών των καθεστώτων για τον πολιτισμό.

Και η τελευταία καθαρίστρια, που έχει έρθει εδώ από την πρώτη Σοβιετική Ένωση, ξέρει να διαβάσει σε τρεις γλώσσες Μαγιακόφσκι και έχει μεγαλώσει το λιγότερο με πιάνο και βιολί. Είναι δυστυχισμένες και καθαρίζουν σκάλες και η κουλτούρα τους είναι ανώτερη των διακοσίων εννήντα από τους τριακόσιους εδώ μέσα. Επομένως δεν είναι ιδεολογικό ζήτημα.

Έρχομαι στην ουσία. Σε σας έδωσαν λάθος στοιχεία. Στην Ορχήστρα των Χρωμάτων οι μουσικοί έχουν να πληρωθούν από επτά έως δώδεκα μήνες. Σας θυμίζω ότι την έφτιαξε ο Μάνος Χατζηδάκης. Και αν ως Μάνος Χατζηδάκης σας ενοχλεί επειδή ήταν αστός και εμείς ως Κομμουνιστικό Κόμμα του κάναμε αφιέρωμα κάτω από την Ακρόπολη, τότε έχουμε άλλου τύπου προβλήματα και δεν μπορείτε να μας κατηγορείτε για έλλειψη πατριωτισμού. Ήταν αστός και μεγάλος, αλλά τον Μάνο Χατζηδάκη το ΚΚΕ τον

τίμησε με δωρεάν και ανοικτή συναυλία κάτω από την Ακρόπολη.

Πείτε μου εμένα τώρα για τη Λυρική, από την οποία έχει περάσει και ο «μέγας» Πρόεδρος του ΣΕΒ. Από την ώρα που πήγε μάλιστα ο ΣΕΒ εκεί, όλο κλειστή είναι η Λυρική. Έχει κτηριακό πρόβλημα; Εάν δεν έχει κτηριακό πρόβλημα, τότε τι θέλετε τον Νιάρχο; Τι τον θέλετε; Ας κάνει κανένα άλλο αγαθοεργό, που να μας χρειάζεται.

Να πάμε στην ουσία. Η Κρατική Ορχήστρα Ελληνικής Μουσικής, η ΚΟΕΜ, δεν έχει από τον Ιούλιο καλλιτεχνικό διευθυντή. Είχε υποχρεωθεί σε αδράνεια και απραξία. Δεν λειτουργεί εδώ και κάμποσα χρόνια.

Εγώ σας μίλησα για συνολικό προγραμματισμό και κυρίως για την ιδεολογική αντίληψη. Θέλετε κρατικές ορχήστρες; Θέλετε – αυτό που λέμε – η χώρα Ελλάς να έχει ορχήστρα, όπως η χώρα Ελλάς να έχει ένοπλες δυνάμεις, η χώρα Ελλάς να έχει κάτι άλλο; Εγώ έχω τη δυνατότητα να βρω τα λεφτά. Μου δίνετε την άδεια να βρω τα λεφτά; Τα βρήκω σε είκοσι τέσσερις ώρες.

Η διατήρηση στρατευμάτων στο εξωτερικό σας κοστίζει 1 εκατομμύριο 100 χιλιάδες ευρώ την ημέρα. Δώστε μου δύο μέρες. Δώστε μου δύο αργίες. Δώστε μου, κυρία Πρόεδρε! Εδώ αιτούμαι. Θέλετε να βγω και με το πιατέλο; Είναι μία ζητιανιά – ακόμη αν θέλετε να την πάρετε για ζητιανιά και όχι για πολιτική τοποθέτηση – για την οποία δεν ντρέπομαι.

Δώστε μου μία βδομάδα, να μη φυλάω την Κανταχάρ. Δώστε μου εν ονόματι των βολιολιών. Ειλικρινά σας το λέω, βγαίνω στο πεζοδρόμιο σαν τους αόματους. Δώστε τα μου, όμως. Δώστε μου μία εβδομάδα, να μη φυλάω τους Σομαλούς πειρατές για να περνούν οι καραβιές. Δώστε μου να μην έχω στρατιώτες, που τους έχω βάλει να ορκιστούν στο ελληνικό Σύνταγμα και τους έχω βάλει ένα πηλίκιο και τους έχω κάνει μπάτσους στα Βαλκάνια.

Δώστε μου αυτά τα λεφτά. Μπορώ να βρω. Δώστε μου από εκείνα τα ηλίθια τανκς που αγοράσατε –δέκα φορές πάνω από την Ολλανδία– και δεν περνούν τις γέφυρες. Ως Ελλάδα έχω λεφτά. Δεν έχω τρόπο να τα μαζέψω. Δεν ξέρω που πάνε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Έχω κάνει κατάχρηση σήμερα.

Ειλικρινά σας το λέω. Για πείτε μου σε μία μεγάλη παύση για να ανοίξει το τρίτο μέρος ενός συμφωνικού έργου, μετράει κανείς τα δευτερόλεπτα ή βαστάει την ανάσα του;

Το ερώτημα που σας θέτω, ειλικρινά σας το λέω, στο επίπεδο της μουσικής είναι ένα και απλό. Η 9η Μαΐου είναι η μέρα αντιφασιστικού αγώνα. Ο Μπετόβεν είναι τεράστια μουσική φυσιογνωμία και μέγεθος παγκοσμίως αναγνωρισμένος. Ήταν Γερμανός στη καταγωγή. Έχει γράψει κουφός τη «Συμφωνία της Χαράς». Δεν υπάρχει σχολείο στον κόσμο που να μην ξέρει το μι-μι-φα-σολ-σολ-φα-μι-ρε. Το ξέρουν ακόμη και τα παιδάκια. Μην αρχίσω να το τραγουδάω τώρα, την «Συμφωνία της Χαράς», γιατί θα μου πείτε ότι είναι και γραφική στο Κοινοβούλιο.

Υπάρχουν οι Ευρωπαίοι, που παίζουν τη Συμφωνία της Χαράς για την απελευθερωμένη και για την ουσιαστικά γνήσια ανθρωπιστικών αξιών Ευρώπη, δηλαδή την Ευρώπη των λαών. Υπάρχουν και αυτοί που τη συμφωνία της Χαράς την παίζουν κάθε 9 Μαΐου ως γιορτή του ευρώ.

Διαλέξτε, θέλετε το μι-μι-φα-σολ-σολ-φα-μι-ρε, της «Συμφωνίας της Χαράς» για το ευρώ και αυτήν τη γερμανοστεινική αντίληψη για την Ευρώπη; Ή θέλετε ελληνικά μουσικά σύνολα με λεφτά που μπορείτε να τα κόψετε γιατί δεν χρειάζεται να μιλάτε για ευρώ και για δραχμές, για να έχετε πολλαπλασιαστή ισχύος ισχυρότερο και από οποιοδήποτε πυρηνικό φορητό όπλο του ΝΑΤΟ εγκατεστημένο στην Αγία Παρασκευή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Κανέλλη.

Κύριε Υπουργέ, δώστε την απάντησή σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Είναι βέβαιο ότι τη «Συμφωνία της χαράς» θα θέλαμε να την ακούμε τριακόσιες εξήντα πέντε μέρες το χρόνο παντού.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όχι από το ευρώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Και είναι βέβαιο ότι δεν την προσεγγίζουμε με οποιον-

δήποτε τεχνοκρατικό τρόπο, μπορεί να την προσεγγίζει οποιοσδήποτε όταν θυμάται στις 9 Μαΐου την ημέρα εορτασμού του ευρωπαϊσμού.

Επίσης, θέλω να σας πω ότι, ακούγοντας σας, αναρωτήθηκα εάν με ακούσατε προχθές και τα είπατε αυτά. Είχα κληθεί να τοποθετηθώ σε μία μεγάλη ημερίδα που οργανώθηκε από τον Ελληνορωσικό Σύνδεσμο για τον τουρισμό. Εκεί ξεκίνησα την ομιλία μου λέγοντας ότι πέραν οποιασδήποτε άλλης δυνατότητας, εμείς με το ρώσικο λαό έχουμε κάποια χαρακτηριστικά που πρέπει να τα εντοπίσουμε και τα οποία δημιουργούν όλες τις προϋποθέσεις, έτσι ώστε να έρθουν όλο και περισσότεροι Ρώσοι. Είπα πρώτα την ορθοδοξία και κάποια άλλα και συνέχισα.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Και τον τσάρο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Είναι λαός μορφωμένος γιατί έχει διαβάσει, γιατί ξέρει λογοτεχνία, γιατί έχει έναν Ντοστογιέφσκι κι έναν Τολστόι και άλλους και είναι λαός –και η καθαρίστρια και ο οποιοσδήποτε άλλος– που ξέρει τα Μπολσέι, που ξέρει τα Κίροφ, που ξέρει τη Μακάροβα και ξέρει όλους αυτούς τους μεγάλους κι έχει αυτόν τον εκπληκτικό πολιτιστικό πλούτο. Πραγματικά η Ελλάδα έχει το μαγνήτη εκείνον που μπορεί να τραβήξει όλο αυτόν τον τόσο πολιτισμένο κόσμο. Θα συμφωνήσω, λοιπόν, μαζί σας και σε αυτό.

Θα συμφωνήσω και στην «Ορχήστρα των Χρωμάτων». Εκεί, όμως, έχουμε τεράστιο οικονομικό πρόβλημα. Έχει παραιτηθεί ο κ. Κουρουπός, ένας εξαιρετικός άνθρωπος της μουσικής. Προσπαθούμε να οργανώσουμε τα πράγματα. Θέλω να πιστεύω ότι πολύ σύντομα θα μπορούμε να ανακοινώσουμε ότι ξεκινήσαμε, επιτέλους, μία πλήρη αναδιοργάνωση γιατί δεν μπορεί αυτήν την πραγματικά μοναδική κληρονομιά του μοναδικού, του αείμνηστου Μάνου Χατζηδάκη, να την αφήνουμε έτσι, ευτελίζοντας και την ίδια τη μνήμη του.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ας την πάρει το Πολιτιστικό Ίδρυμα της Βουλής, που αγοράζει και έργα του Κανελλόπουλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Θα συμφωνήσω μαζί σας. Ακριβώς. Πρέπει να αναζητήσουμε τέτοιες λύσεις.

Όσον αφορά τα μουσικά σύνολα της ΕΡΤ, υπάρχουν και ζητήματα που έπρεπε να τα αντιμετωπίσουμε τεχνοκρατικά. Κατ' αρχάς, για πρώτη φορά καταργήσαμε τις περιφημες συβάσεις έργου. Ο καθένας έδινε μία σύμβαση έργου. Τις μοίραζαν. Ξέρετε τι γίνεται. Επιτέλους, για πρώτη φορά με ΑΣΕΠ, με διαδικασίες αξιοκρατικές, άρχισαν να προσλαμβάνονται άνθρωποι. Και σας λέω ότι την επόμενη Κυριακή στο Μέγαρο Μουσικής η Κρατική Ορχήστρα της ΕΡΤ θα δώσει παράσταση και ελπίζω να είσατε εκεί να την παρακολουθήσετε.

Έχετε δικίο για τους καλλιτεχνικούς διευθυντές. Είναι σε εξέλιξη η διαδικασία της πρόσληψης και για τις τρεις μεγάλες ορχήστρες. Πιστεύω ότι θα την ολοκληρώσουμε στις αρχές του νέου έτους. Θα έχει ολοκληρωθεί. Και ορθώς θέσατε το ζήτημα του «επιτέλους, τι κατεύθυνση δίνουμε», γιατί δεν αρκεί να πάρεις κάποιους ανθρώπους και να συντηρείς μία ορχήστρα, σημασία έχει να δώσεις και κάποια κατεύθυνση.

Εγώ θα σας διαβάσω πολύ επιγραμματικά τι τους λέμε: «να ανέβει το καλλιτεχνικό επίπεδο και η ποιότητα της μουσικής ερμηνείας, να έχουν καλλιτεχνικό προγραμματισμό με γνώμονα την επιμόρφωση και την ψυχαγωγία των ακροατών, αλλά και την ενίσχυση της σύγχρονης δημιουργίας, να έχουν και κοινωνικό χαρακτήρα στη δράση τους, πραγματοποιώντας και ειδικές εκδηλώσεις για κοινωνικά αποκλεισμένες ομάδες, να έχουν καλλιτεχνική δράση σε όλη την Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό».

Αυτές είναι μόνο μερικές από τις κατευθύνσεις που θα δώσουμε στις ορχήστρες. Εμείς θα προσπαθήσουμε και να τις ελέγξουμε. Αλλά σας λέω και πάλι ότι στον πολιτισμό ενώνουμε μαζί τη φωνή, δεν έχουμε χώρο διαφοροποίησης.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μακάρι, να μπορούσα να σας διακόψω για ένα δευτερόλεπτο, με τη σύμφωνη γνώμη της Προέδρου, για να καταγραφούν και στα Πρακτικά, προς γνώση και συμμόρφωση...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Παρακαλώ, κυρία Κανέλλη, εγώ σας δίνω όσο χρόνο θέλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, κυρία Κανέλλη, έχετε το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Για τη Μαρία Κάλλας δεν φαντάζομαι να έχουμε διαφωνία για το καλλιτεχνικό της μέγεθος. Θέλω να θυμάστε μόνο ένα πράγμα και αυτοί που μας ακούνε. Αυτός ο τόπος την πέταξε έξω ως ακατάλληλη φωνή από το Ωδείο Αθηνών και δεν της έδωσε την Επίδαυρο να τραγουδήσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Είναι ακριβώς όπως τα λέτε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Αυτή είναι η Ελλάδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την ερωτώσα Βουλευτή κ. Κανέλλη και τον κ. Νικητιάδη για τις «πινελιές» πολιτισμού στο κοινοβουλευτικό μας έλεγχο, μια ανάσα οξυγόνου στα πνευμόνια μας.

Ακολουθεί η τέταρτη με αριθμό 349/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άγγελου Κολοκοτρώνη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τη διακίνηση επικινδύνων νοσοκομειακών αποβλήτων, τις αρνητικές επιπτώσεις στη δημόσια υγεία και το περιβάλλον κ.λπ..

Στον ερωτώσα Βουλευτή κ. Άγγελο Κολοκοτρώνη θα απαντήσει Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Θάνος Μωραΐτης.

Παρακαλώ, κύριε Κολοκοτρώνη, έχετε δύο λεπτά για να παρουσιάσετε την επίκαιρη ερώτησή σας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Έχω λάβει το μήνυμα των δύο λεπτών που τονίσατε και πιστεύω ότι θα τα τηρήσω.

Πάντως, με την ευκαιρία της παρουσίασης του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, κυρία Πρόεδρε, επιτρέψτε μου, στο χρόνο που διαθέτω, να καταδικάσω κι εγώ με τη σειρά μου την επίθεση που δέχθηκε ο συνάδελφός μας κ. Χατζηδάκης και να πω ότι τόσο η Κυβέρνηση, ο αρμόδιος Υπουργός, αλλά και το ελληνικό Κοινοβούλιο θα πρέπει να λάβουν εκείνα τα μέτρα, ώστε να σταματήσει αυτή η ολομέτωπη επίθεση στον Κοινοβουλευτισμό. Επίσης, θέλω να πω ότι οι Βουλευτές δεν βρίσκονται εδώ διότι κάποιος τους διόρισε, αλλά διότι έχουν εκλεγεί από τον ελληνικό λαό.

Όσον αφορά το θέμα μας, κυρία Πρόεδρε, θέλω να πω ότι, παρά τις προσπάθειες του Υπουργείου και την ευαισθησία που δείχνει στα ζητήματα του περιβάλλοντος, διαπιστώνεται ότι το σύστημα ανακύκλωσης, όχι μόνο δεν έχει επιτύχει τους στόχους του, αλλά παρουσιάζει πολλά ασαφή σημεία και νομοθετικά κενά, που εκμεταλλεύονται ορισμένοι επιτήδριοι, οι οποίοι, χρησιμοποιώντας διάφορες μεθόδους -που χαρακτηρίζονται από άλλους «μαφιοζικές»- καταφέρνουν να κερδίζουν σε βάρος της δημόσιας υγείας και της επικίνδυνης επιβάρυνσης του περιβάλλοντος.

Οι είκοσι δύο χιλιάδες τόνοι επικινδύνων νοσοκομειακών αποβλήτων που παράγονται κάθε χρόνο, καθώς και άλλων τοξικών, μεγάλο μέρος των οποίων διακινούνται ανεξέλεγκτα και εναποτίθενται, σύμφωνα με καταγγελίες μάλιστα, κύριε Υπουργέ, των επιθεωρητών περιβάλλοντος σε λίμνες, ποτάμια, ακόμα και απευθείας στον υδροφόρο ορίζοντα μέσα από πηγάδια και γεωτρήσεις, προκαλούν τεράστια περιβαλλοντική ζημία, αφού έχει μολυνθεί ο υδροφόρος ορίζοντας μιας έκτασης χιλιάδων στρεμμάτων που παράγει λαχανικά -και το ξέρει το Υπουργείο- καθώς αναφέρεται η συγκεκριμένη καταγγελία από τους επιθεωρητές του αρμοδίου Υπουργείου.

Επίσης, είναι γνωστό ότι με βάση τη νομοθεσία, κάθε μονάδα οφείλει να τοποθετεί σε κίτρινες σακούλες τα μολυσματικά και σε κόκκινες τα τοξικά απόβλητα που θα πρέπει να αντιμετωπίζονται μόνο με αποτέφρωση ή εξαγωγή.

Αυτό συχνά δεν γίνεται -και ολοκληρώνω την πρωτολογία μου, κυρία Πρόεδρε- καθώς από αιφνιδιαστικές έρευνες διαπιστώθηκε ότι κόκκινες σακούλες καμουφλάρονται με κίτρινες, προκειμένου τα τοξικά απόβλητα να αντιμετωπίζονται ως μολυσματικά, αποφέροντας μεγάλο οικονομικό όφελος σ' αυτούς που έχουν την ευθύνη της διαχείρισής τους, αναδεικνύοντας το πρόβλημα που ανακύπτει από την έλλειψη συστήματος ολοκληρωμένης και συνεχούς απογραφής των επικινδύνων νοσοκομειακών αποβλήτων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κολοκοτρώνη.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο και παρακαλώ κι εγώ, ως Προεδρείο, να δούμε την ενεργοποίηση των προεδρικών διαταγμάτων και των υπουργικών αποφάσεων για τα νοσοκομειακά απόβλητα και σε ποιο σημείο βρίσκονται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Βεβαίως και θα ενημερώσω όλους τους συναδέλφους για μία σειρά από πρωτοβουλίες που το τελευταίο διάστημα το ΥΠΕΚΑ έχει πάρει προς την κατεύθυνση αυτή, ώστε ένα μεγάλο πρόβλημα για τη χώρα, όπως είναι τα ιατρικά απόβλητα, όπως είναι γενικότερα το θέμα των αστικών απορριμμάτων να πάρει ένα τέλος. Γι' αυτό, λοιπόν, υπάρχει ένας σχεδιασμός, υπάρχει ένας προγραμματισμός και προς αυτήν την κατεύθυνση δουλεύουμε καθημερινά.

Θέλω να ξεκαθαρίσω ότι κατ' αρχάς ο στόχος ο δικός μας είναι η πρόληψη, δηλαδή να μη δημιουργούνται τα απόβλητα, ώστε να μη χρειαζόμαστε αυτούς τους χώρους διάθεσης. Κι αυτό, βεβαίως, επιτυγχάνεται μόνο με την ανακύκλωση των υλικών.

Γι' αυτό στο συγκεκριμένο αυτό μεγάλο θέμα η πρώτη μεγάλη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης ήταν να αναθεωρηθεί το ν. 2939/2001, σύμφωνα με τον οποίο συστήσαμε τον ΕΟΕΔ-ΣΑΠ, τον Εθνικό Οργανισμό Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και Άλλων Προϊόντων, ο οποίος και θα φροντίσει από εδώ και πέρα για τη βελτιστοποίηση της ανακύκλωσης στη χώρα μας.

Στη συνέχεια ξεκινήσαμε το έργο της αναθεώρησης του Εθνικού Σχεδιασμού Διαχείρισης Αποβλήτων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της νέας οδηγίας-πλαίσιο για τα απόβλητα 98/2008. Προβλέπονται μία σειρά από θεσμικές αλλαγές, οι οποίες έχουν δρομολογηθεί και βρίσκονται σε εξέλιξη.

Ήδη έχουν συνταχθεί οι τεχνικές προδιαγραφές και προκηρύσσεται άμεσα η σχετική μελέτη για την εκπόνηση του Εθνικού Σχεδιασμού Διαχείρισης των Αποβλήτων της χώρας. Αποτέλεσμα του έργου αυτού θα είναι η παροχή συγκεκριμένων κατευθύνσεων επίλυσης των ζητημάτων που προκύπτουν για όλα τα απόβλητα, επικίνδυνα και μη.

Ειδικότερα, για την ολοκληρωμένη διαχείριση των αποβλήτων της χώρας συστήσαμε ήδη από τον Ιανουάριο του 2010 τη διυπουργική επιτροπή για την παρακολούθηση εφαρμογής του Εθνικού Περιφερειακού Σχεδιασμού Διαχείρισης Αποβλήτων. Στην επιτροπή αυτή συμμετέχουν όλα τα συναρμόδια Υπουργεία, υπό την προεδρία του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης.

Μόλις πριν από λίγες μέρες η διυπουργική επιτροπή ενέκρινε δύο συγκεκριμένα σχέδια δράσης για την Περιφέρεια Πελοποννήσου: Ένα για την παύση της λειτουργίας των χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης αποβλήτων, τους ΧΑΔΑ και για τη νόμιμη διάθεση στερεών αποβλήτων και ένα για τη διαχείριση στερεών αποβλήτων στην περιοχή. Σκοπός είναι η παύση λειτουργίας των ΧΑΔΑ στη συγκεκριμένη περιφέρεια, ώστε και με την προκήρυξη των έργων διαχείρισης στερεών αποβλήτων στην ίδια περιφέρεια το Σεπτέμβριο του 2011 να λυθεί αυτό το μεγάλο πρόβλημα.

Τα παραπάνω σχέδια δράσης συγκροτούν μια ολοκληρωμένη απάντηση στο περιβαλλοντικό πρόβλημα των χωματερών, το μεγάλο πρόβλημα το οποίο σήμερα αντιμετωπίζει η χώρα μας.

Επίσης, το ΥΠΕΚΑ συνεργάζεται στενά με το Υπουργείο Εσωτερικών, με σκοπό τη δημιουργία του Εθνικού Σχεδίου Παύσης Λειτουργίας ΧΑΔΑ σε όλη τη χώρα.

Τα λέω όλα αυτά, αγαπητέ συνάδελφε, για να απαντήσω στα ερωτήματα τα οποία θέτετε με την ερώτησή σας. Και, βεβαίως, στη δευτερολογία μου, κυρία Πρόεδρε, θα απαντήσω ειδικότερα και για τις αποφάσεις που έχουμε πάρει στο μεγάλο θέμα των ιατρικών αποβλήτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης. **ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ:** Ελπίζω, κύριε Υπουργέ, ότι στη δευτερολογία σας θα ικανοποιήσετε το κοινό περί δικαίου αίτημα και την κοινή αντίληψη που υπάρχει, σε σχέση με το ζή-

τημα αυτό, γιατί ομολογώ ότι με την πρωτολογία σας με έχετε απογοητεύσει, καθώς μου μεταφέρατε σε μέλλοντα χρόνο όλα τα ζητήματα.

Γι' αυτό, παρακαλώ, να μου δοθεί ελάχιστος χρόνος ανοχής, κυρία Πρόεδρε, ώστε να αναφερθώ σε συγκεκριμένα ζητήματα, κύριε Υπουργέ, στα οποία θα παρακαλέσω να απαντήσετε.

Γνωρίζω πολύ καλά, όπως και όλοι οι συνάδελφοι, ότι το έργο που έχετε αναλάβει στο Υπουργείο να φέρετε σε πέρας, είναι και δύσκολο και δαιδαλώδες. Παρ' όλα αυτά, όμως, η ελληνική κοινωνία θα ήθελε περισσότερα χειροπιαστά αποτελέσματα και μεγαλύτερη αποφασιστικότητα της Κυβέρνησης, σε ό,τι αφορά την υλοποίηση και επιτήρηση της σωστής εφαρμογής των μέτρων που λαμβάνει, κάτι που με την παρέμβασή σας δεν μας το διαβεβαιώσατε, καθώς δεν έχουμε χειροπιαστά αποτελέσματα και είστε κυβέρνηση ενός και πλέον χρόνου.

Για παράδειγμα, η Ειδική Υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος του Υπουργείου όπως αναφέρει στο έγγραφό της «μετά από σειρά επιθεωρήσεων που πραγματοποιήθηκαν σε υγειονομικές μονάδες της χώρας και στις οποίες διαπιστώθηκε η πλημμελής τήρηση, καθώς και η παράβαση βασικών διατάξεων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας» και συνεχίζει «προς τις αρμόδιες υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας των περιφερειών της χώρας, ζητά απλώς, κύριε Υπουργέ, τη συμμόρφωσή τους με την κείμενη νομοθεσία, σχετικά με τη διαχείριση των επικίνδυνων ιατρικών αποβλήτων. Μία σύσταση, δηλαδή, τους έχει κάνει.

Και ερωτώ: Δεν θα τιμωρηθεί κανένας σε αυτόν τον τόπο για όσα κάθε φορά διαπράττει και για όσα, στη συγκεκριμένη περίπτωση, καταγγέλλονται;

Αυτή η άτυπη ασυλία που δίδεται και μάλιστα, γενικευμένη, μας έχει οδηγήσει και σε ορισμένα μονοπάτια που δεν είναι καθόλου καλά για τον κοινοβουλευτισμό και που παρέχεται σε κάποιους ασυνείδητους δημοσίους λειτουργούς και η γενικευμένη ισχύς της σε όλη τη Δημόσια Διοίκηση, όπως είπα, είναι αυτή που μπλοκάρει την όποια προσπάθεια εξορθολογισμού και ανασυγκρότησης του δημοσίου τομέα και εν προκειμένω, την προσπάθεια της πολιτείας για την αντιμετώπιση του φλέγοντος θέματος, το οποίο συζητούμε αυτή την ώρα.

Καταγράφεται επιπρόσθετα έντονος προβληματισμός, κύριε Υπουργέ, από ανθρώπους που γνωρίζουν καλά το σύστημα της ανακύκλωσης, σε ό,τι αφορά το μοναδικό αποτεφρωτήρα της χώρας που λειτουργεί στις εγκαταστάσεις της Φυλής, ο οποίος κατασκευάστηκε με δημοσίους πόρους, αλλά στη συνέχεια μετά από διαγωνισμό η λειτουργία του ανατέθηκε σε ιδιώτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εκεί, λοιπόν –κι ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, δεν θα κάνω μεγάλη κατάχρηση του χρόνου- ενώ μπορεί ο αποτεφρωτήρας να επεξεργαστεί πενήντα τόνους την ημέρα και μπορεί να καλύψει τις ανάγκες όλης της χώρας, εν τούτοις έχει άδεια μόνο για την Αττική –και αυτά τα ζητήματα θέλω να αντιμετωπίσετε τώρα- με αποτέλεσμα να επεξεργάζεται μόλις δέκα έως δώδεκα τόνους την ημέρα, τη στιγμή μάλιστα, που πολλά νοσοκομεία της Αττικής δεν στέλνουν τα επικίνδυνα τοξικά απόβλητα στον αποτεφρωτήρα.

Αναρωτιέται κανείς πώς επιτρέπετε να υπολειτουργεί μια επένδυση που στοίχισε πολύ ακριβά στον ελληνικό λαό, που πέρα από την οικονομική διάστασή του, θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία. Και δεν θέλω να αναφερθώ σε ειδικότερα ζητήματα, όπως ας πούμε στην Ασφαγή Θεσσαλονίκης που πετούνται εκεί τα ιατρικά απόβλητα σαν να μη συμβαίνει τίποτα, όπως με πληροφόρησε και ο αρμόδιος για τα θέματα Β' Περιφέρειας Θεσσαλονίκης, ο συνάδελφος κ. Βελόπουλος προ ολίγου και σε όλη τη χώρα που όπου θέλει ο καθένας πάει και τα εναποθέτει.

Τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, να πω επιπλέον ότι στο χώρο γύρω από τον αποτεφρωτήρα υπάρχουν μεγάλες ποσότητες τοξικής τέφρας μέσα σε μεγάλες σακούλες, οι οποίες δεν έχουν ακόμη μεταφερθεί στο εξωτερικό, όπως έπρεπε να γίνει. Και αυτό θα έπρεπε να κάνετε. Ελπίζω στην απάντησή σας να μου πείτε ότι το έχετε κάνει.

Πρέπει να δοθούν αμέσως λύσεις, κύριε Υπουργέ, διότι η κατάσταση τείνει να γίνει ανεξέλεγκτη και να αξιοποιήσουμε τη διε-

θνή πρακτική, αλλά και τις προτάσεις που καταθέτουν παράγοντες του ίδιου του Υπουργείου σας. Για παράδειγμα, φαίνεται να είναι αποτελεσματική η λύση που προτείνετε και αφορά την ηλεκτρονική σηματοδότηση όλων των οχημάτων. Και σας ερωτώ: Είστε έτοιμος να το πράξετε;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κολοκωτώνη.

Παρακαλώ τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Αθανάσιο Μωραΐτη να δώσει την απάντησή του.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, υπόχρεοι για την ορθή διαχείριση των ιατρικών αποβλήτων είναι οι ίδιες οι υγειονομικές μονάδες. Τα νοσοκομεία είναι αυτά τα οποία υποχρεούνται σήμερα να συλλέγουν ξεχωριστά τα ιατρικά απόβλητα και στη συνέχεια να τα αποστέλλουν προς αποστείρωση ή αποτέφρωση με εγκεκριμένους εσωτερικούς κανονισμούς.

Ήδη στην Ελλάδα λειτουργούν πέντε μονάδες αποστείρωσης και μία μονάδα αποτέφρωσης. Όλες οι μονάδες αυτές έχουν αδειοδοτηθεί ειδικά με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος και την αποφυγή ρύπανσης. Επιπλέον, το Υπουργείο μας πρωτοεξέκρινε το έργο της καταγραφής των πρακτικών διαχείρισης ιατρικών αποβλήτων σε όλα τα νοσοκομεία της χώρας.

Εγώ, αγαπητέ συνάδελφε, θα συμφωνήσω μαζί σας, είναι πολύ μεγάλο το θέμα, είναι μεγάλο το πρόβλημα και από την πρώτη στιγμή προσπαθήσαμε να πιάσουμε το νήμα από την αρχή, ώστε να δούμε πώς με κατάλληλες αποφάσεις θα μπορούσαμε να παρέμβουμε και όχι απλά να παρατηρούμε το θέμα από μακριά, αλλά να δώσουμε συγκεκριμένες λύσεις.

Έτσι, λοιπόν, γίνεται και έγινε διάγνωση των ελλείψεων και των παρεκκλίσεων από τη σύνομη περιβαλλοντική και υγειονομική διαχείριση των ιατρικών αποβλήτων στη χώρα μας.

Το Μάρτιο του 2010 αξιοποιήσαμε τα κονδύλια από το ΕΠΕΡΑ και αναθέσαμε έργο με τίτλο «Εθνικός Σχεδιασμός Διαχείρισης Αποβλήτων από Εγκαταστάσεις στον Τομέα της Υγείας». Ως αποτέλεσμα, συντάξαμε σχέδιο ΚΥΑ με τίτλο «Μέτρα και Όροι για τη Διαχείριση Αποβλήτων από Υγειονομικές Μονάδες». Η ΚΥΑ αυτή περιλαμβάνει νέο θεσμικό πλαίσιο διαχείρισης των ιατρικών αποβλήτων, προς αντικατάσταση του υφιστάμενου το οποίο χρίζει βελτίωσης, τεχνικές προδιαγραφές διαχείρισης και βεβαίως, έναν εθνικό σχεδιασμό διαχείρισης των ιατρικών αποβλήτων.

Παράλληλα, μέσω του ΕΠΕΡΑ έχουν ήδη προκηρυχθεί δύο μελέτες σκοπιμότητας, μία στη βόρεια Ελλάδα και μία στη δυτική Ελλάδα, οι οποίες και εξετάζουν τη βιωσιμότητα λειτουργίας των μονάδων αποτέφρωσης νοσοκομειακών αποβλήτων.

Όλα τα παραπάνω μέτρα βεβαίως, είναι θεσμικά μέτρα. Εν τω μεταξύ από τον Ιούνιο του 2010 η Ειδική Υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ ξεκίνησε μαπράζ έκτακτων ελέγχων, προκειμένου να διερευνηθεί οριζοντίως όλο το σύστημα παραγωγής, διακίνησης και επεξεργασίας και βεβαίως, τελικής διάθεσης των ιατρικών αποβλήτων.

Αποτέλεσμα όλων αυτών των μέτρων είναι ότι τους τελευταίους μήνες έχουν διενεργηθεί έκτακτοι έλεγχοι στον αποτεφρωτήρα του ΕΣΔΚΝΑ σε ιδιωτικά νοσοκομεία στην Αττική, σε δημόσια και στρατιωτικά νοσοκομεία στην Αττική, στη Θεσσαλονίκη, στη Λάρισα και στη Ρόδο και βεβαίως σε εταιρείες που παραλαμβάνουν και διαχειρίζονται νοσοκομειακά απόβλητα.

Κλείνω λέγοντας ότι αυτό το οποίο κοιτάξαμε από την πρώτη στιγμή, ήταν να δημιουργήσουμε το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο, το οποίο θα μπορέσει να απαντήσει με συγκεκριμένες παρεμβάσεις πάνω σ' αυτό το μεγάλο πρόβλημα. Θέλω, όμως, να σημειώσω –και είναι κάτι το οποίο επαναλαμβάνω για πολλοστή φορά στην Αίθουσα- ότι χάθηκαν πενήντα χρόνια –και δεν έχω καμμία ανάγκη να αντιπολιτευθώ την προηγούμενη κυβέρνηση και όλοι οι περιφερειακοί σχεδιασμοί πήγαν πίσω. Βεβαίως αυτό

το ευαίσθητο θέμα των ιατρικών αποβλήτων, κανένας δεν το ακούμπησε και δεν το προχώρησε. Είναι δική μας πλέον η ευθύνη. Γι' αυτό έχουμε συγκεκριμένο προγραμματισμό, έχουμε βάσει τις βάσεις. Και πιστεύω ότι πάρα πολύ σύντομα θα υπάρχουν συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Υπουργέ.

Θα συζητηθεί η πέμπτη με αριθμό 347/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ηρούς Διώτη προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τη στάση της Ελληνικής Αστυνομίας στα συλλαλητήρια της Αθήνας κ.λπ..

Στην επίκαιρη ερώτηση της κ. Διώτη θα απαντήσει ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Χρήστος Παπουτσής.

Η κ. Διώτη έχει το λόγο να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτησή της.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, τα γεγονότα των τελευταίων ημερών καταδεικνύουν ότι η Κυβέρνηση σε μια απέλπιδα προσπάθεια να κάμψει τις αντιδράσεις που προκαλούν οι ακραίες ρυθμίσεις που έχει εφαρμόσει, καθώς και τα νέα έκτακτα μέτρα, βρήκε πολύ εύκολο στόχο τη νεολαία. Σε κάθε συλλαλητήριο, σε κάθε κίνηση συμπαράστασης το τελευταίο διάστημα έχουμε γίνει μάρτυρες – και εγώ προσωπικά – καταστολής και αστυνομικής βίας ειδικά απέναντι στους νέους ανθρώπους. Στους νέους, που ασφυκτιώντας μέσα στο γενικότερο πλαίσιο ανασφάλειας και διάλυσης των εργασιακών και κοινωνικών τους δικαιωμάτων, εκφράζουν όλο και πιο συχνά στο δρόμο την αντίθεσή τους στις αδιέξοδες κυβερνητικές πολιτικές. Τρία περιστατικά με πρωταγωνιστές διμοιρίες των ΜΑΤ αναδεικνύουν την παραπάνω διατύπωση που σας έκανα.

Μετά το τέλος των συλλαλητηρίων στις 2 Δεκέμβρη στη μνήμη της δολοφονίας του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, αναίτια άνδρες των ΜΑΤ εφόρμησαν με γκλοπ, ασπίδες και χημικά σε συντεταγμένα και περιφρουρημένα μπλοκ πολιτικών, νεολαίων και φοιτητικών συλλόγων τη στιγμή μάλιστα που ήταν έτοιμα να διαλυθούν. Το ίδιο βράδυ διμοιρίες επιτέθηκαν στα γραφεία της νεολαίας του Συνασπισμού με ύβρεις και απειλές.

Την επόμενη μέρα στις 7 Δεκέμβρη μέλη της νεολαίας του Συνασπισμού δέχθηκαν πρωτοφανή σε βιαιότητα επίθεση έξω από την Εισαγγελία Πρωτοδικών, στα Δικαστήρια της Ευελπίδων, με συνέπεια το σοβαρό τραυματισμό του Γραμματέα του Κεντρικού Συμβουλίου της Νεολαίας του Νάσου Ηλιόπουλου και ακόμη ενός μέλους της οργάνωσης.

Βρέθηκα και προσωπικά στο σημείο εκεί μετά το περιστατικό και δέχθηκα, μολοντί είχα δηλώσει την ιδιότητά μου, απειλές από τον επικεφαλής της διμοιρίας των ΜΑΤ, του οποίου ζήτησα τα στοιχεία και αρνήθηκε να μου τα δώσει.

Την επόμενη μέρα η ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας με μια απαράδεκτη ανακοίνωση της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής -μνημείο συκοφαντικής δυσφήμισης- επιχείρησε να συσχετίσει τη συγκέντρωση συμπαράστασης στους μαζικά συλληφθέντες από τα μπλοκ των φοιτητικών συλλόγων και των πολιτικών μελών στην πορεία, με τη συγκέντρωση αλληλεγγύης στους έξι συλληφθέντες, στους έξι κατηγορούμενους για υπόθεση τρομοκρατίας.

Είναι φανερό ότι η κίνηση αυτή είχε σαφέστατο στόχο την αποπροσανατολισμό και τη στοχοποίηση όχι μόνο της νεολαίας του Συνασπισμού, αλλά σύσσωμου του νεανικού κόσμου που επιμένει να εξεγείρεται και να διεκδικεί το μέλλον του.

Μέχρι σήμερα, κύριε Υπουργέ, μια επίσημη τοποθέτηση από τα δικά σας χείλη δεν έχουμε ακούσει.

Σε συνάντηση που είχε την Παρασκευή ο συνάδελφός σας Υφυπουργός κ. Όθωνας με το Βουλευτή της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας το Θόδωρη τον Δρίτσα και με αντιπροσωπεία του Συνασπισμού και της νεολαίας, δεσμεύτηκε ότι θα διερευνήσει τα περιστατικά και ότι θα δώσετε σήμερα απαντήσεις στο πλαίσιο αυτής της επίκαιρης ερώτησης.

Σας καλούμε, λοιπόν, από αυτό το Βήμα να μας απαντήσετε πώς σχολιάζετε την ανακοίνωση της ΓΑΔΑ, δεδομένου μάλιστα

ότι για τον τραυματισμό του Γραμματέα της Νεολαίας του Συνασπισμού διατάχθηκε προκαταρκτική εξέταση. Επίσης, ζητάμε να μας πείτε με ποιανού εντολή επιτέθηκαν οι αστυνομικές δυνάμεις στα τρία περιστατικά και ποια είναι τα πλήρη στοιχεία των διμοιριών, καθώς και των επικεφαλής τους, που συμμετείχαν στις απρόκλητες επιθέσεις εναντίον των νεαρών διαδηλωτών και των μελών της νεολαίας του Συνασπισμού.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την ερωτώσα Βουλευτή κ. Διώτη.

Ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Χρήστος Παπουτσής έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε, η αρμοδιότητα και η αποστολή της Αστυνομίας προσδιορίζεται από το Σύνταγμα και τους νόμους.

Όπως γνωρίζετε, επίσης, από τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, από τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού και τις δεσμεύσεις μας, έχουμε ξεκαθαρίσει ότι η πολιτική της Κυβέρνησης όσον αφορά τα Σώματα Ασφαλείας είναι μία, δεδομένη και καθαρή: Η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η προστασία των πολιτών και σε κάθε περίπτωση να μην κινδυνέψουν ζωές, να προστατευτεί η ιδιωτική και δημόσια περιουσία και γενικά να αποφεύγονται τα επεισόδια, εξαντλώντας όλα τα μέσα.

Αυτό ακριβώς είναι το γενικό πλαίσιο το οποίο επιβάλλει το Σύνταγμα και η εθνική νομοθεσία και μέσα στο οποίο έχω δώσει ρητές εντολές στο Αρχηγείο της Αστυνομίας για να κινούνται οι ενέργειες όλων.

Από εκεί και πέρα, πράξεις βίας ή αυθαιρεσίας, που μπορεί να υπονομεύουν τα δικαιώματα άλλων πολιτών ή που μπορεί να παρακωλύουν την ομαλή λειτουργία άλλων σημαντικών πολιτικών θεσμών, όπως είναι η δικαιοσύνη, είμαι βέβαιος ότι κατακρίνονται από όλους μας, συμπεριλαμβανομένου βεβαίως και του δικού σας πολιτικού χώρου.

Ωστόσο η Αστυνομία συνεχίζει να έχει καθήκον να αποτρέπει τέτοιες πράξεις. Αυτή είναι η συνταγματική επιταγή κι αυτή είναι η απαίτηση της κοινωνίας μας στη δημοκρατία μας.

Σε ό,τι αφορά και τα τρία επεισόδια στα οποία αναφέρεται η κ. Διώτη, θέλω να επισημάνω ότι η Αστυνομία αναφέρωσε άμεσα την Εισαγγελία Αθηνών και κατόπιν διατάχθη η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης από την Υποδιεύθυνση Ασφάλειας Αθηνών, προκειμένου να διερευνηθεί ο χρόνος, ο τόπος και οι συνθήκες, υπό τις οποίες επήλθαν οι τραυματισμοί. Σ' αυτό το πλαίσιο εκδηλώνονται όλες οι προβλεπόμενες δικονομικές ενέργειες. Κλήθηκαν μάλιστα και ήδη εξετάστηκαν, οι επικεφαλής αστυνομικοί διμοιριών αποκατάστασης της τάξης. Παράλληλα κλήθηκαν και οι εν λόγω τραυματίες πολίτες, χωρίς όμως μέχρι χτες, 15 του μηνός, να έχουν προσέλθει για να εξετασθούν.

Η προκαταρκτική εξέταση, όπως καταλαβαίνετε, βρίσκεται σε εξέλιξη. Και εφόσον προκύψουν στοιχεία, να είστε απολύτως βεβαία ότι οι υπεύθυνοι θα λογοδοτήσουν στη δικαιοσύνη.

Παράλληλα, την ίδια μέρα και όχι την επόμενη μέρα, η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής τόσο για τις συνθήκες τραυματισμού του Γραμματέα της Νεολαίας του Συνασπισμού στον προαύλιο του χώρου της Εισαγγελίας, όσο και για το περιστατικό που έλαβε χώρα στις 6 του μηνός στα γραφεία της νεολαίας του Συνασπισμού στην οδό Θεμιστοκλέους και την εμπλοκή αστυνομικών με παραρισκόμενα στο χώρο αυτό άτομα, διέταξε τη διενέργεια προκαταρκτικής διοικητικής εξέτασης προκειμένου να διερευνηθούν με απόλυτη λεπτομέρεια τα περιστατικά και να εξακριβωθούν οι συνθήκες που πραγματοποιήθηκαν.

Επιπλέον, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι θα διερευνηθεί και η ύπαρξη τυχόν πειθαρχικών ευθυνών κατά παντός υπευθύνου και καθ' οιονδήποτε τρόπο εμπλεκόμενου αστυνομικού. Αντικείμενο δε της συγκεκριμένης διοικητικής εξέτασης είναι και η διερεύνηση της διαχείρισης των συγκεκριμένων περιστατικών ως προς την τυχόν πλημμελή εκτέλεση των καθηκόντων των αστυνομικών που εκτελούσαν υπηρεσία στα σημεία αυτά και είχαν και την ευθύνη της επιχείρησης.

Ως προς αυτά, λοιπόν, νιώθω την υποχρέωση -νομίζω ότι το

αντιλαμβάνεστε- να περιμένω τα αποτελέσματα αυτών των δύο ερευνών που διεξάγονται παράλληλα. Αυτό επιβάλλει ο σεβασμός προς το κράτος δικαίου. Οτιδήποτε μπορούσε να γίνει στα πλαίσια της νομιμότητας, έχει γίνει. Και μέχρι να εκδοθούν συγκεκριμένα πορίσματα το μόνο που μπορώ εγώ προσωπικά όσο και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να κάνουμε είναι να καταδικάσουμε απερίφραστα τις πράξεις βίας απ' όπου κι αν αυτές προέρχονται.

Θέλω όμως να υπενθυμίσω τη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου μας για την ίδρυση του γραφείου αντιμετώπισης της αστυνομικής αυθαιρεσίας. Αυτό και μόνο του αποδεικνύει -χωρίς να αφήνει κανένα περιθώριο αμφιβολιών σε κανέναν, όσο κακόπιστος και αν είναι- την πολιτική βούληση της Κυβέρνησής μας και αποδεικνύει ότι η κατεύθυνση της πολιτικής μας είναι να μη μένει κανείς ατιμώρητος για επιλογές που προκαλούν το κοινό αίσθημα και βλάπτουν το δημόσιο συμφέρον.

Όχι μόνο προσωπικά για το γραμματέα της νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και για τον άλλο νέο ο οποίος επίσης τραυματίστηκε σ' αυτή την υπόθεση αλλά και για κάθε Έλληνα πολίτη ο οποίος τραυματίζεται σε τέτοιου είδους επεισόδια, θέλω να εκφράσω όχι μόνο τη λύπη μου και τη συμπάθειά μου, όχι μόνο τις ευχές για την ταχεία ανάρρωση από τα τραύματά τους, αλλά θέλω να καταδικάσω αυτή την πράξη ως πράξη βίας πιστεύοντας ακράδαντα ότι η βία, απ' όπου και αν προέρχεται, δεν οδηγεί πουθενά. Η βία φέρνει μόνο βία και ξανά βία. Λύσεις στη δημοκρατία πάντως δεν δίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Η ερώτηση Βουλευτής κ. Διώτη έχει το λόγο.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα μείνω στην απάντησή σας, κύριε Υπουργέ, και θα περιμένουμε τα αποτελέσματα των ερευνών για να δούμε αν επιτέλους θα τιμωρηθεί κανένας από την πλευρά της Αστυνομίας για τα τόσα περιστατικά που έχουν συμβεί.

Παράλληλα θέλω να σας ρωτήσω κάτι -πιστέψτε με- χωρίς καθόλου ειρωνική διάθεση και έχω περιέργεια να ακούσω την απάντησή σας: Ποιον φοβάστε τόσο πολύ, κύριε Υπουργέ; Την κοινωνία και ειδικά τη νεολαία που οργίζεται με όλα όσα βλέπει να συμβαίνουν σ' αυτήν τη χώρα τα τελευταία χρόνια ή τον ίδιο σας τον εαυτό και το πού μοιραστείτε να μας φτάσετε με τις καταστροφικές πολιτικές που ασκείτε; Σας παραξενεύει αυτός ο κοινωνικός αναβρασμός και η καταστολή είναι η απάντησή σας; Τόσο καιρό τώρα η Ελληνική Αστυνομία έβγαλε το χειρότερο της εαυτό στην επιφάνεια και συμπεριφέρεται εκφοβιστικά, αυταρχικά και καθ' όλα αυθαίρετα, χωρίς να σέβεται τίποτα και κανέναν. Όλο και περισσότερο τελευταία ο κάθε πολίτης που διαμαρτύρεται είναι εχθρός για την ΕΛΑΣ. Από το δόγμα του εσωτερικού εχθρού λοιπόν δεν εξαιρείται κανείς.

Χθες πολίτης που φωτογράφιζε άνδρες της Ασφάλειας μέσα από την πορεία συνελήφθη και χτυπήθηκε βάνουσα από την Αστυνομία. Στη Θεσσαλονίκη μέλος της οργάνωσης του Συνασπισμού χτυπήθηκε από τις ασπίδες διμοιρίας των ΜΑΤ και είναι στο νοσοκομείο και περιμένει να κάνει εγχείριση. Φυσικά απ' όλα αυτά δεν γλιτώνουν ούτε εκπρόσωποι πολιτικών νεολαίων όπως ο Νάσος Ηλιόπουλος αλλά και το άλλο μέλος της οργάνωσης, ο Λεωνίδας, ο οποίος χτυπήθηκε βάνουσα στο κεφάλι από την Υποδιεύθυνση Αποκατάστασης της Τάξης όπου δεν έπαψαν να τον χτυπούν και να τον κλωτσούν ακόμα και όταν ήταν αναίσθητος, αλλά ούτε φυσικά και εκλεγμένοι από το λαό εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου. Αυτό σας το λέω γιατί κι εγώ η ίδια ήμουν εκεί και αντιμετωπίστηκε με αδιανόητη συμπεριφορά από τον επικεφαλής της διμοιρίας.

Γι' αυτά, κύριε Υπουργέ, τι έχετε να πείτε; Τι έχετε να πείτε για το όργιο καταστολής και για τα δακρυγόνα τα οποία είναι άνευ προηγουμένου; Η αναληγσία και η αποτυχία της γενικότερης πολιτικής της Κυβέρνησης δεν κρύβεται με τέτοιους τρόπους αλλά αντίθετα θέτει σε κίνδυνο στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα.

Κύριε Υπουργέ, ακριβώς μία εβδομάδα πριν ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης -που είναι και παρών- είχε κάνει μία δήλωση στα πλαίσια μίας επίκαιρης ερώτησης που είχα καταθέσει και είχε πει -το ξαναλέω και θα το καταθέσω για τα Πρακτικά- ότι και δικαστικοί λειτουργοί και πολιτικοί και εκπρόσωποι άλλων

υπηρεσιών όπως η Ελληνική Αστυνομία θα αντιληφθούν και θα συμμεριστούν τη διατύπωση στην οποία μπορούμε σήμερα όλοι μαζί να συμφωνήσουμε ότι ιδιαίτερα απέναντι στους ανήλικους απέναντι στη νεολαία, ανεξαρτήτως της «ενηλικιότητας» ή της «ανηλικιότητάς» της, θα πρέπει να είμαστε εξαιρετικά προσεκτικοί, να στηρίζουμε τη διάθεση έκφρασης της διαμαρτυρίας της -μέσα στα όρια της νομιμότητας φυσικά- και όχι να καταστέλλουμε τις διαθέσεις και τα αιτήματά της.

Εσείς διαφωνείτε μ' αυτήν τη διατύπωση; Αυτό που εκτυλίχθηκε χθες όσο και το βράδυ της πορείας της 6ης Δεκεμβρίου με άντρες των ΜΑΤ και δεν ξέρω ποιων άλλων υπηρεσιών της ΕΛΑΣ να μπαίνουν απρόκλητα και να σπάνε συντεταγμένα και περιφρουρημένα μπλογκ φοιτητικών συλλόγων και πολιτικών νεολαίων και να επιτίθενται σε όποιον βρίσκουν πνίγοντας την Αθήνα στα χημικά, κατατρομοκρατώντας τον κόσμο και συλλαμβάνοντας στο σωρό νέους ανθρώπους, είναι πέρα ακόμα και από καταστολή, είναι αδιανόητη συμπεριφορά όχι μόνο της Αστυνομίας αλλά και των προϊσταμένων της.

Θα υπενθυμίσω ότι αμέσως μετά τη διαδήλωση της 6ης Δεκέμβρη -το είπατε κι εσείς- όπως έχει ήδη καταγγελθεί, διμοιρίες έστησαν καρτέρι κάτω από τα γραφεία της νεολαίας του Συνασπισμού απειλώντας και βρίζοντας ξέρετε με τι; Με το ανήκουστο «θα είστε νέοι Γρηγορόπουλοι». Γι' αυτό τι έχετε να πείτε, κύριε Υπουργέ;

Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι όσο υποχωρεί το κοινωνικό κράτος πρόνοιας, οι κοινωνικές συγκρούσεις διογκώνονται και το κράτος δικαίου αντικαθίσταται από ένα αστυνομικό κράτος. Δεν πρόκειται όμως να αντιμετωπίσετε τα κοινωνικά προβλήματα με την καταστολή. Δεν πρόκειται να εφαρμόσετε τα μέτρα χρησιμοποιώντας τόσο αυταρχισμό. Με το δόγμα της μηδενικής ανοχής που είχε ακολουθήσει και το 1999 ο συνάδελφός σας κ. Χρυσόχοιδης νομιμοποιούνται συνταγματικές εκτροπές και διολισθήσεις στο όνομα της δημόσιας ασφάλειας.

Είπατε για το περιβάλλον γραφείο αντιμετώπισης περιστατικών αυθαιρεσίας που θα δεχόταν και θα εξέταζε καταγγελίες πολιτών εις βάρος της ΕΛΑΣ. Πέρυσι κάνατε διαβούλευση. Φέτος ξανακάνετε διαβούλευση. Να κάνουμε διαβούλευση δηλαδή.

Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω με το εξής: Τέτοιες μέρες, τέτοιον καιρό πέρσι ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος κ. Δρίτσας ζητούσε από τον τότε Υπουργό Προστασίας του Πολίτη να του απαντήσει, αν μηδενική ανοχή σημαίνει αναστολή δικαιωμάτων και ελευθεριών του πολίτη, ακύρωση νόμου και περιοριστική ερμηνεία άρθρων του Συντάγματος και αν θα συνεχίσει να εφαρμόζει την ίδια πολιτική απέναντι σε μελλοντικές κοινωνικές, εργατικές και λαϊκές αγωνιστικές κινητοποιήσεις και αν θα αντιμετωπίζεται ιδίως η νεολαία ως ύποπτη κοινωνική κατηγορία.

Δεν θέλω να σχολιάσω τις δηλώσεις του κ. Χρυσόχοιδη περί νύχτας των κρυστάλλων και άλλα φαιδρά. Αντίθετα θα μπορούσα να σας αναφέρω πληθώρα περιστατικών αστυνομικής βίας και καταστολής, αλλά θέλω μέρες για να το κάνω.

Θέλω απλά να σας ρωτήσω αν προτίθεστε να συνεχίσετε την ίδια διολίσθηση, την ίδια ολισθηρή πορεία και πολιτική περιστολής των συνταγματικών ελευθεριών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Διώτη.

Ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Χρήστος Παπουτσής έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να είμαι πολύ σαφής στην απάντηση που θα σας δώσω, κυρία Διώτη. Συμμερίζομαι απόλυτα την ευαισθησία σας. Συμμερίζομαι απόλυτα την ανησυχία σας. Συμμερίζομαι απόλυτα την πολιτική σας προσέγγιση όσον αφορά την οργάνωση της κοινωνίας, την αντιμετώπιση της κρίσης, το πώς όλοι μας έχουμε υποχρέωση να διασφαλίσουμε την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη.

Θα ήμουν όμως χωρίς ερωτηματικά εάν άκουγα έστω και μία φράση από τα λόγια σας στις δύο περιπτώσεις που πήρατε το λόγο σήμερα μιλώντας γι' αυτά τα επεισόδια και αν αναφερόσασταν στις μολότοφ, στους σιδηρολοστούς, στις ακραίες επιθέ-

σεις εναντίον της Αστυνομίας, σε παραβατικές συμπεριφορές που αποδεικνύουν και σηματοδοτούν στη νεολαία παράβαση των κανόνων δικαίου, παράβαση των νόμων, παράβαση των κανονισμών, αν άκουγα έστω και μία λέξη, μία καταδίκη των πρακτικών που λειτουργούν εις βάρος της δημοκρατίας και του κοινοβουλευτισμού.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κυρία Διώτη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Δεν άκουσα τίποτα, δεν άκουσα ούτε μία φράση. Άκουσα απλώς περιγραφή πράξεων οι οποίες αφορούν ενέργειες, οι οποίες είναι γενικώς καταδικαστέες που είναι όμως υπό διερεύνηση.

Επαναλαμβάνω: Αυτά τα νέα παιδιά πολύ δίκαια βρίσκονται στο δρόμο -μπορώ να σας πω πολλά περισσότερα απ' αυτά στα οποία αναφερθήκατε εσείς- γιατί η κοινωνία μας είναι μία κοινωνία η οποία «βράζει» γιατί αντιμετωπίζει σοβαρά κοινωνικά προβλήματα, γιατί υπάρχει πρόβλημα σε κάθε ελληνική οικογένεια που αφορά το μέλλον της [ιδίας και των παιδιών της]. Η ελληνική κοινωνία όμως όπως εκφράζεται στην πλειοψηφία της εμπιστεύεται αυτή την Κυβέρνηση, εμπιστεύεται τον Πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου προκειμένου να βγάλουμε τη χώρα από τα αδιέξοδα. Η κοινωνία στην πλειοψηφία της -και αυτό σημαίνει δημοκρατία, αυτό σημαίνει δημοκρατική επιταγή, αυτό σημαίνει επιταγή του Σύνταγματος- λειτουργεί ακριβώς για να επιχειρήσουμε να σώσουμε τη χώρα, όχι όμως να χιτρίσουμε στο όνομα της διάσωσης της χώρας την καταστροφή των πάντων, γιατί δικαίωμα στην ασφάλεια έχει κάθε Έλληνας πολίτης και δικαίωμα στην ασφάλεια σημαίνει προστασία της περιουσίας και της ζωής του, γιατί δικαίωμα στην ασφάλεια σημαίνει και το δικαίωμα της διαδήλωσης και το δικαίωμα της ειρηνικής διαμαρτυρίας, όπως επίσης δικαίωμα στη δημοκρατία έχουν όλοι εκείνοι οι οποίοι επιλέγουν την οργανωμένη συλλογική δράση.

Αντίθετα, θα ήθελα να αναρωτηθείτε κι εσείς με τη σειρά σας για κάτι. Είμαι βέβαιος ότι θα σας έχει προβληματίσει, εκτός αν το περνάτε χωρίς να καταλήγετε σε συμπεράσματα: Γιατί συμβαίνει μονίμως σε όλα αυτά τα επεισόδια πάντα να βρίσκεται κάποιος που ανήκει στο χώρο του Συνασπισμού; Γιατί δεν έχουν υπάρξει αντίστοιχες περιπτώσεις από άλλες δυνάμεις της Αριστεράς;

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Τι είναι αυτά που λέτε; Ελάτε τώρα, κύριε Υπουργέ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Γιατί δεν ακούσαμε ποτέ το Κομμουνιστικό Κόμμα να καταγγέλλει τέτοια βίαιη αντιπετώπιση; Δεν υπάρχουν μεγάλα μπλοκ, δεν έχουν μεγάλη και μαζική παρουσία; Δεν σας μιλάω για το ΠΑΣΟΚ, δεν σας μιλάω για άλλους πολιτικούς χώρους.

Σας φέρνω ένα παράδειγμα. Και αναρωτιέμαι.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ:... (Δεν ακούστηκε)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Εγώ, κυρία Διώτη, την απάντηση την γνωρίζω. Γιατί στους μαζικούς αγώνες και ιδιαίτερα και σε εκείνους του πολιτικούς χώρους που επιλέγουν την οργανωμένη συλλογική δράση, υπάρχει και μια προϋπόθεση. Ότι θα πρέπει να αναλαμβάνουμε και την ευθύνη για την προστασία εκείνων οι οποίοι συμμετέχουν κάτω από τα δικά μας μπλοκ και τα δικά μας πανό. Και αυτό σημαίνει οργανωμένη περιφρούρηση. Αυτό σημαίνει ότι εγγυόμαστε ότι εκείνοι που έρχονται για να διαδηλώσουν και κυρίως για να παλέψουν με τις ιδέες τους και τις απόψεις τους είναι κοντά και σε ασφαλή χώρο. Αυτό έχω την αίσθηση ότι δεν σας έχει προβληματίσει καθόλου.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Συμφωνούμε. Τι σχέση έχει αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ. Δεν επιτρέπεται διάλογος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Όπως επίσης, κυρία Διώτη, επιτρέψτε μου να σας πω ότι όταν σηματοδοτούμε με την πρακτική μας, με τις πράξεις μας, με τις στάσεις μας παράβαση των κανόνων δικαίου, παραβίαση των κα-

νονισμών, παραβίαση του Κανονισμού της Βουλής και με τη συμπεριφορά μας σηματοδοτούμε αντίσταση εν γένει εναντίον των πάντων, τότε δεν δίνουμε καλό μήνυμα στην κοινωνία.

Αν για παράδειγμα εγώ χθες με το δισάκι μου στον ώμο περνούσα μέσα από τα μέτρα φύλαξης και είχα ένα πανό για παράδειγμα και ανέβαινα στο κτήριο των συναδέλφων Βουλευτών από την επαρχία, στη Μητροπόλεως και το κατέβαζα από τα παράθυρα αυτό είναι μια πράξη που σηματοδοτούσε στη νεολαία αντίσταση ενάντια στον κοινοβουλευτισμό, ενάντια στη δημοκρατία, κατά παράβαση του Κανονισμού της Βουλής. Γνωρίζετε κάτι τέτοιο;

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Αυτό εσείς το εκτιμάτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Έχω την αίσθηση λοιπόν ότι αυτού του είδους οι πράξεις θα πρέπει να μας προβληματίσουν.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Κύριε Παπουτσή, δεν έχετε καταλάβει τίποτα. Εσάς δεν σας προβληματίζει, τι γίνεται στην κοινωνία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Γιατί τελικά ποιος είναι εκείνος που τροφοδοτεί με τόσο μίσος την νεολαία;

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Εσείς, κύριε Παπουτσή. Η Κυβέρνησή σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ποιος είναι εκείνος ο οποίος τροφοδοτεί και εμπνέει και διαρκώς επιμένει και ενθαρρύνει σε πράξεις βίας να ξηλώνονται τα μάρμαρα στους δρόμους και να χτυπιούνται αστυνομικές δυνάμεις; Ποιος είναι αυτός; Ποιοι είναι εκείνοι που παίρνουν τη πρωτοβουλία και την πολιτική ευθύνη; Ποιοι είναι; Ποιοι το αναλαμβάνουν δημόσια; Ποιοι είναι εκείνοι οι οποίοι με μισόλογα απλώς αναφέρονται σε ένα περιστατικό που προσέλαβε τη δημοκρατία μας χθες, όπως είναι το περιστατικό του ξυλοδαμού του Βουλευτή και συναδέλφου μας, κ. Χατζηδάκη. Ποιοι είναι εκείνοι οι οποίοι δίνουν συγχωροχάρτι σε όλους αυτούς;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιοι είναι; Πείτε ποιοι είναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ποιοι είναι αυτοί που δημιουργούν το κλίμα;

Αντιλαμβάνομαι, κύριε Μουλόπουλε ότι σπεύδετε να αναλάβετε το ρόλο της συνηγόρου της κ. Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Δεν χρειάζομαι κανένα συνήγορο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Αντιλαμβάνομαι ότι είναι πολύ δύσκολη η απάντηση σε αυτό το ερώτημα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα τα πείτε εσείς που θέτετε το ερώτημα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Αναφέρομαι, λοιπόν, πολύ συγκεκριμένα, ότι όταν λειτουργούμε στο χώρο της δημοκρατίας και θέλουμε να σηκώνουμε ψηλά τη σημαία της κοινωνικής ευαισθησίας καλά θα κάνουμε να αναλαμβάνουμε και την ευθύνη για το πώς αυτή η κοινωνική ευαισθησία θα εκφραστεί με τον καλύτερο και τον πιο ειρηνικό τρόπο. Διαφορετικά οδηγούμε τα πράγματα σε μια κοινωνική σύγκρουση για την οποία κατά τα άλλα θα έχουν ευθύνη όλοι οι υπόλοιποι.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτά ισχύουν για όλους και για εσάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Όσον αφορά την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και εμένα προσωπικά ένα πράγμα έχω να σας πω. Η δικιά μας πολιτική είναι πολιτική υπέρ της προστασίας των δικαιωμάτων του Έλληνα πολίτη, όπως αυτά κατοχυρώνονται στο Σύνταγμά μας και όπως προβλέπονται από το δημοκρατικό μας πολίτευμα. Τα υπόλοιπα είναι εκ του πο-νηρού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη κ. Παπουτσή.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 9-12-2010 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε 2 συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Παρακαλώ τον Υπουργό Δικαιοσύνης να λάβει το λόγο για να καταθέσει τις νομοτεχνικές βελτιώσεις και διορθώσεις στο νομοσχέδιο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ. Θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω με μια εύλογη καταδίκη. Νομίζω ότι απηχώ τις απόψεις όλων των πτερύγων της Βουλής εκφράζοντας την καταδίκη του συνόλου του πολιτικού κόσμου για την χθεσινή βάνουση επίθεση σε βάρος του συναδέλφου μας, κ. Χατζηδάκη. Προσθέτω ότι οι κοινωνικοί αγώνες έχουν μεγάλη αξία και ακλόνητη ηθική υπεροχή όταν δεν μετατρέπονται σε τυφλή βία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα καταθέσω ένα σύντομο κείμενο με νομοτεχνικές βελτιώσεις και προσθήκες που αξιοποιεί παρατηρήσεις πολλών συναδέλφων κατά τις δυο αναγνώσεις του νομοσχεδίου στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή. Επιτρέψτε μου με λίγα λόγια να εξηγήσω ποιες είναι αυτές οι νομοτεχνικές βελτιώσεις και προσθήκες.

Πρώτον, σε ό,τι αφορά την περάτωση της κύριας ανάκρισης για τα εγκλήματα του άρθρου 1 του ν. 1608, ενώ αρχικά προεβλέπετο ότι η έκδοση βουλεύματος ανήκει στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, πλέον ορίζουμε ότι η περάτωση της κύριας ανάκρισης σ' αυτά τα εγκλήματα ανήκει στο Συμβούλιο Εφετών το οποίο καλείται να εκδώσει το σχετικό βούλευμα.

Δεύτερον. Έγινε από πολλούς συναδέλφους παρατήρηση ότι στην ποινική συνδιαλλαγή οι διακεκριμένες κλοπές του άρθρου 374 δεν πρέπει να αποτελούν αντικείμενο των σχετικών ρυθμίσεων. Αυτό, λοιπόν, το υιοθετώ και συνεπώς από την ποινική συν-

διαλλαγή εξαιρούνται διακεκριμένες κλοπές.

Επιφέρω, επίσης, μια μεταβολή στο άρθρο 32 του σχεδίου νόμου που αφορά στην τροποποίηση του άρθρου 88 του ν. 3386. Μετατρέπεται, η υποβολή παρόμοιης εισόδου υπηκόων τρίτων χωρών, από έγκλημα συγκεκριμένης διακινδύνευσης σε έγκλημα αφηρημένης διακινδύνευσης, το οποίο βεβαίως συνιστά κακουργηματική πράξη προκειμένου οι διωκτικές αρχές να έχουν το πλεονέκτημα χρήσεως όλων των πράξεων που περιγράφονται στο άρθρο 253Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Και ασφαλώς παραμένει η αρχική πρόβλεψη ότι ο εισαγγελέας μπορεί να εκτιμά αν υπάρχουν απλές πλημμεληματικές παραβάσεις, οπότε εισάγονται οι υποθέσεις αυτές απευθείας με την διαδικασία του αυτόφωρου στο δικαστήριο, προκειμένου να αποδίδεται γρήγορα δικαιοσύνη.

Με αυτόν τον τρόπο και οι εισαγγελικές αρχές διευκολύνονται στο έργο τους, αλλά και οι αστυνομικές αρχές μπορούν να επιτελέσουν το καθήκον τους, κυρίως σε ό,τι αφορά στις δυνατότητες που παρέχει το άρθρο 253Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Τέλος, κυρία Πρόεδρε, προσθέτω στο άρθρο 34, δέκατη παράγραφο με την οποία διαγράφονται πειθαρχικές ποινές που επεβλήθησαν σε ήδη κρατούμενους εκτός βεβαίως από εκείνες που συνιστούν βαριές πειθαρχικές ποινές. Αυτό κρίθηκε απολύτως αναγκαίο εν όψει του γεγονότος ότι επέρχονται μεταβολές στον σωφρονιστικό μας κώδικα, στο πλαίσιο της συνολικής αναμόρφωσής του που ετοιμάζει η επιτροπή υπό τον καθηγητή κ. Πανούση. Φυλακισμένοι άνθρωποι που θα βρίσκονταν με το αποφυλακιστήριο στο χέρι δεν μπορούν να αποφυλακιστούν λόγω της παλαιότερης πειθαρχικής ποινής. Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι με εφάπαξ ρύθμιση διαγράφονται πειθαρχικές ποινές πλην των βαριών πειθαρχικών ποινών. Θα δείτε τις σχετικές ρυθμίσεις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Και τώρα ισχύουν οι πειθαρχικές ποινές που επιβλήθηκαν τα τρία τελευταία χρόνια.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα το δώσω να το δείτε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Καστανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης. Παρακαλώ να κατατεθούν στα Πρακτικά και να διανεμηθούν οι διατυπώσεις και οι νομοτεχνικές βελτιώσεις που έκανε ο Υπουργός Δικαιοσύνης.

Για τη συζήτηση του νομοσχεδίου αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Σπύρος Χαλβατζής ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Σκυλλάκο Αντώνη. Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης για την συζήτηση του νομοσχεδίου ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Πλεύρη Αθανάσιο και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Βορίδη Μαυρουδή και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας για τη συζήτηση του νομοσχεδίου επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του Υπουργείου Δικαιοσύνης ορίζει ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Βασίλη Μουλόπουλο και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Θεόδωρο Δρίτσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι εισηγητές, κύριοι ειδικοί αγορητές, παρακαλώ πολύ να τηρηθεί ο χρόνος, διότι σήμερα η διάρκεια του κοινοβουλευτικού ελέγχου ήταν πολύ μεγάλη και πρέπει να ολοκληρώσουμε τη συζήτηση του νομοσχεδίου στο χρόνο της.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Λάμπρος Μίχος.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΙΧΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα απ' όλα θέλω και εγώ να εκφράσω τον αποτροπισμό μου για τη δόλια επίθεση που δέχθηκε ο συνάδελφός μας Βουλευτής κ. Χατζηδάκης.

Θέλω, επίσης, να πω ότι το ίδιο ενοχλητική είναι η συμπεριφορά και των συμμετόχων ηθικών αυτουργών, μεταξύ αυτών και πολλών κονδυλοφόρων, οι οποίοι ευεργετήθηκαν από τη γενναιοδωρία του σπάταλου κράτους και τώρα χύνουν μαύρα δάκρυα για την κατάσταση των μισθωτών.

Θέλω, επίσης, να εκφράσω την ικανοποίησή μου για τις προσθήκες και τροπολογίες που έκανε ο κύριος Υπουργός, αποδεχόμενος αίτημα των Βουλευτών και ιδίως την περάτωση της ανάκρισης για το αδίκημα του άρθρου 1 του ν. 1608 που αφορά το αδίκημα των καταχραστών δημοσίου, που περατώνεται με βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών. Και οι άλλες προσθήκες και τροπολογίες του κυρίου Υπουργού, μεταξύ των οποίων και η διαγραφή πειθαρχικών ποινών για να τύχουν των ευεργετημάτων των νέων ρυθμίσεων οι κρατούμενοι, είναι επίσης πάρα πολύ θετικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητούμε προσλαμβάνει μορφή περιεκτικής και ουσιαστικής απάντησης στην ισχυρή πρόκληση για γρήγορη και αποτελεσματική έκβαση της ποινικής δίκης. Εστιάζει σε καίρια, κομβικά σημεία της ποινικής δικονομίας. Εξαλείφει καθυστερήσεις σε όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας, ενώ ενισχύει το δικαίωμα ακρόασης και όλες τις θεσμικές εγγυήσεις. Προσπαίζει το δικαίωμα του πολίτη σε δίκαιη δίκη, το τεκμήριο της αθωότητας, το δικαίωμα του θύματος του εγκλήματος, του φυσικού δικαστή, αλλά και αντλεί και νοτόμους θεσμούς, λειτουργικά εργαλεία από τη δεξαμενή της δεθνούς εμπειρίας.

Ο εξορθολογισμός που επιχειρεί το παρόν νομοσχέδιο απεγκλωβίζει από αδιέξοδα ετών, δίνει ουσιαστικό περιεχόμενο στην έννοια της απονομής της ποινικής δικαιοσύνης και με τις τολμηρές ρυθμίσεις του δεν περιορίζει απλώς το σωφρονιστικό πληθυσμό ή αποσυμφορεί απλώς τα δικαστήρια, αλλά προσανατολίζει τη δημόσια συζήτηση σε ενεργοποίηση εναλλακτικών μέσων για την επίτευξη του θεμιτού σκοπού της πολιτείας.

Επιχειρείται ένα άλμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως προς την επιτάχυνση της ποινικής δίκης με ένα ρεαλιστικό και ώριμο «διά ταύτα», την μετατροπή πολλών εκ των πλημμελημάτων σε πταίσματα, τη διεύρυνση της αρμοδιότητας του Μονομελούς Πρωτοδικείου, την απεγκληματοποίηση μεγάλου φάσματος αδικημάτων, την αποκλιμάκωση της ποινικής καταστολής κ.α..

Η άμβλυνση της ποινικής καταστολής, κύριοι συνάδελφοι, υποδηλώνει εκλογίκευση στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης και υψηλή πολιτιστική αντίληψη, καθ' ότι η σχέση ποινής και πολιτιστικού επιπέδου είναι σχέση αντιστρόφως ανάλογη.

Θέλω να τονίσω ιδιαίτερα τη μείωση της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής και αυτό για να καταστήσω σαφές ότι η φυλάκιση επιβάλλεται με το παρόν νομοσχέδιο μόνο για σοβαρά αδικήματα και για υπότροπους εγκληματίες, αφού η δικαιοσύνη δεν πάσχει προφανώς από κοινωνική μοχθηρία, δεν έχει στόχο την εκδίκηση, δεν επιθυμεί κοινωνίες εγκλεισμού. Είναι αφετηρία μίας νέας εξελικτικής διαδικασίας η καθιέρωση λογικών εναλλακτικών ποινών που σωφρονίζουν, αλλά δεν εκδικούνται το δράστη, αλλά και μία αφορμή για συνολική επανατοποθέτηση της πολιτείας σε ό,τι αφορά τη σωφρονιστική πολιτική.

Δανείζομαι αποσπάσματα από ένα κείμενο του Μισέλ Φουκώ για τη φυλακή και το ρόλο της. Στις αρχές του 19^{ου} αιώνα γράφει χαρακτηριστικά ο Φουκώ -πόσο επίκαιρο, κύριε Υπουργέ:- «Η φυλακή ως εργαλείο στο περιθώριο της δικαιοσύνης κατασκευάζει εκείνους που η ίδια η δικαιοσύνη θα στείλει ή θα ξαναστείλει στη φυλακή». Είναι ο σωφρονιστικός κύκλος που καταδικάζεται, ήδη, ρητά από το 1815. «Από τη φυλακή βγαίνουν άνθρωποι», λέει ο Φουκώ, «με ατίμωση και έξεις που τους ωθούν τελικά στην εγκληματικότητα». Η φυλακή, δηλαδή, υπενθυμίζει ακατάπαυστα και στις μέρες μας τα ίδια ακριβώς πράγματα.

Είναι δυνατόν χώρες, όπως η Νότια Κορέα να εφαρμόζουν εναλλακτικές ποινές ακόμα και για εγκλήματα του αποκαλούμενου λευκού κολάρου και στην Ελλάδα η κοινωφελής εργασία να επιβάλλεται με τόσο παράλογους όρους που να την κάνουν άχρηστη και αχρησίαστη;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Είναι δυνατόν ο Πρόεδρος της «HYUNDAI» που καταδικάστηκε για οικονομικό σκάνδαλο να εκτίει εναλλακτική ποινή, προσφέροντας κοινωφελή εργασία σε βρεφονηπιακό σταθμό; Φανταστείτε και άλλους μεγαλόσχημους, που έχουν διαπράξει αδικήματα κατά του δημοσίου συμφέροντος, να σκουπίζουν και να καθαρίζουν βρεφονηπιακούς σταθμούς ή να περιποιούνται μωρά και αντίθετα στη δική μας χώρα να επιβάλλονται ανεφάρμοστες, εξουθενωτικές ποινές τεσσάρων χιλιάδων ωρών κοινωφελούς εργασίας χωρίς καμμία δυνατότητα, καμμία πρόβλεψη δυνατότητας εργασίας για βιοπορισμό.

Με το παρόν νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι αναμορφώνεται ο θεσμός της παροχής κοινωφελούς εργασίας ριζικά, διότι προβλέπεται σειρά μέτρων κλιμακούμενης βαρύτητας σε περίπτωση πλημμελούς παροχής της, έτσι ώστε η έκταση της στερητικής της ελευθερίας ποινής να είναι το έσχατο μέτρο.

Θεωρώ στοιχειώδη λογική και όχι κατάκτηση την απελευθέρωση χιλίων τριακοσίων κρατούμενων, οι οποίοι δεν ήταν σε θέση να πληρώσουν τα δικαστικά έξοδα, την επέκταση έκτασης της ποινής κατ' οίκον σε όλα τα άτομα άνω των εβδομήντα πέντε ετών για όλα τα αδικήματα, την ευεργετική προσμέτρηση της ποινής και για τους βαριά πάσχοντες κρατούμενους και για τέτοιες κατηγορίες.

Η μετατροπή σε χρηματικό πρόστιμο της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, η δυνατότητα του δράστη να μην καταβάλει άμεσα, αν δεν μπορεί, αλλά σταδιακά με χρονικό ορίζοντα δύο-τριών ετών το πρόστιμο που του έχει ορίσει ο δικαστής, είναι επιβεβλημένη, για λόγους που έχουν να κάνουν με την ουσία, με τον πυρήνα του νομικού μας πολιτισμού.

Θα ήταν παράλειψή μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην αναφερθώ στο νέο εργαλείο της ποινικής συνδιαλλαγής που υιοθετεί το νομοσχέδιο, διότι δεν μπορεί στην Ελλάδα να υιοθετείται σύστημα τριπλών ποινικών δικών, όταν σε χώρες, όπως η Μεγάλη Βρετανία, η Ιταλία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, οι διαφορές λύνονται στη συντριπτική τους πλειοψηφία με διαδικασίες που αποσυμφορούν τα ποινικά ακροατήρια.

Έχουμε σ' αυτήν την περίπτωση, όπως εύστοχα έχει παρατηρηθεί, μία ιδιότυπη μορφή de facto αποποινικοποίησης μέσω της αποδικαστικοποίησης με την εφαρμογή του θεσμού της ποινικής συνδιαλλαγής. Προσέξτε πόσο χρήσιμα είναι μερικά απλά πράγματα. Διαδικασίες σύντομες που απαιτούν βεβαίως συναίνεση, παρέχουν ωστόσο τη δυνατότητα άμεσης και αποτελεσματικής λύσης.

Η μεγάλη καθυστέρηση στην εκδίκαση πλήττει βάναυσα τους θεσμούς. Ως εκ τούτου, οφείλουμε να αφήσουμε χώρο και χρόνο στους δικαστές για να ασχοληθούν με τις πλέον σοβαρές ποινικές υποθέσεις.

Είναι αναμικρό ένα ποινικό σύστημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που η ετυμηγορία του εκκρεμεί περισσότερο ακόμα και από μία δεκαετία.

Διερρωτάμαι ποια η αξία ενός συστήματος χωρίς ποινικά ανακλαστικά, που «κονταίνει» και υποβαθμίζεται αργά, αλλά σταθερά στα μάτια του απλού πολίτη – νομίζω ότι δεν λέω κάτι καινούργιο ή κάτι πρωτοφανές, έτσι είναι- ενός συστήματος με ρυθμούς που όχι μόνο δεν τροφοδοτούν τη δικαιοσύνη με κύρος και αξιοπιστία, αλλά αντιθέτως την αφαιμάσσουν, τη φθείρουν, την οδηγούν σε έκπτωση.

Δεν πρέπει, βεβαίως, να παραβλέπεται ότι στην αποσυμφόρηση των δικαστηρίων συμβάλλει η καλή ποιότητα των δικαστικών αποφάσεων, διότι άλλως –αναφέρομαι στις κακές δικαστικές αποφάσεις- πολλαπλασιάζονται τα ένδικα μέσα. Εάν έχουμε κακές δικαστικές αποφάσεις, πολλαπλασιάζονται τα ένδικα μέσα και υπερφορτώνονται τα πινάκια στους ανώτερους βαθμούς.

Δεν νοείται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δικαϊκός πολιτισμός, δεν νοείται κράτος δικαίου χωρίς εύλογες προθεσμίες. Και το παρόν νομοσχέδιο, παρά τις περιορισμένες, αλλά εύλογες ενστάσεις, έρχεται να επουλώσει βαθιές πληγές, να διαχειριστεί εκ νέου το πρόβλημα των χιλιάδων υποθέσεων που μένουν χωρίς προφανή λόγο στα συρτάρια των εισαγγελιών και των γραφείων των δικαστηρίων.

Σαν να μην έφθανε ο νομοθετικός πληθωρισμός και η τάση του Έλληνα πολίτη να διοχετεύει την οργή του με ένδικα μέσα, οι χρόνοι που επιβάλλουν τα ποινικά στάδια φράζουν τα αρμόδια γραφεία, καταδικάζουν τη δικαιοσύνη σε μόνιμη αβελτηρία. Απόδειξη ότι σε λίγες μέρες, στα τέλη του 2010, οι μηνύσεις στις εισαγγελίες ήδη έχουν πολλαπλασιαστεί. Προχθές, όπως συζητούσαμε στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, αυξήθηκε κατά πολύ ο αριθμός των μηνύσεων και στο τέλος του έτους προβλέπεται να φθάσουν σε αριθμό το ένα εκατομμύριο οι μηνύσεις στις εισαγγελίες όλης της χώρας.

Η προώθηση μέτρων που επιτρέπουν τη διεξαγωγή της δίκης σε εύλογη προθεσμία, δεν είναι απλή ανάγκη, είναι ανάσα ζωτική για την ορθή διεξαγωγή της, για την ηθική υπόστασή της, κατά κοινή ομολογία τρωθείσα από τις τραγικές καθυστερήσεις, καθυστερήσεις στα όρια της αρνησιδικίας, της ατιμωρησίας.

Η απαγόρευση της τρίτης αναβολής της δίκης, η μείωση του χρόνου διεξαγωγής της προκαταρκτικής εξέτασης, της προανάκρισης και της κύριας ανάκρισης, δεν αποτελούν εύρημα, αλλά επιτακτική επιταγή, για την έμφασή τους.

Η νέα δομή δεν ευνοεί ποινικές διώξεις που δεν έχουν ειδικό βάρος. Δεν αφήνει περιθώρια διώξεων χωρίς σοβαρές ενδείξεις ενοχής. Αποφεύγει να προσβάλλει άσκοπα την αξιοπρέπεια προφανώς αθών πολιτών. Προστατεύει, ωστόσο, τα ανθρώπινα δικαιώματα, το δημοκρατικό πλουραλισμό, το κράτος δικαίου. Κινείται στην κατεύθυνση που επιβάλλει το Συμβούλιο της Ευρώπης και υπακούει σε προτάσεις της Εθνικής Επιτροπής για τα δικαιώματα του ανθρώπου. Μία-δύο προτάσεις της Εθνικής Επιτροπής, κύριε Υπουργέ, θα έχω την ευκαιρία να υποβάλω στη συζήτηση κατ' άρθρον, για τις οποίες, νομίζω, ότι έχετε ήδη λάβει γνώση.

Η αναγνώριση δικαιώματος άσκησης εφέσεων κατά αποφάσεων των δικαστηρίων ανηλίκων που επιβάλλουν αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα ή η στερητική της ελευθερίας ποινή, η ουσιαστικοποίηση του δικαιώματος του κατηγορουμένου για αυτοπρόσωπη εμφάνιση στο Δικαστικό Συμβούλιο, η εισαγωγή δυνατότητας ακυρώσεως διαδικασίας επί κακουργημάτων, αλλά και η πρόβλεψη ιδιαίτερων διαδικασιών μόνο για τους προσωρινά κρατούμενους συγκαταλέγονται στα μέτρα ενίσχυσης της θέσης του κατηγορουμένου, στοιχεία ζωτικά -εκ των ων ουκ άνευ- για τη δίκη του ποινικού φάσματος.

Έχουμε, βεβαίως, πολλή δουλειά ακόμη. Και δεν εννοώ μόνο τη θεωρητική δουλειά που έχει βάλει ήδη σε τροχιά το Υπουργείο Δικαιοσύνης, αλλά και την πρακτική πλευρά, την απτή εκδοχή των πραγμάτων που συμβαίνουν δίπλα μας, αυτό που συντίθε-

ται στον Κορυδαλλό, τα Διαβατά, τον Βόλο, τα Γρεβενά. Στόχος βασικός, αφού αποσυμφωρθούν τα ποινικά ακροατήρια και τα κελιά, αφού δώσουμε ώθηση στα κατάφορτα με υποθέσεις εισαγγελικά γραφεία, είναι ο ακόμη μεγαλύτερος εξανθρωπισμός του συστήματος, η ανθρωποκεντρική προσέγγιση της ζωής μέσα στη φυλακή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η λύση στα προβλήματα που μαστιίζουν την ποινική δίκη δεν θα έλθει εξ αποκαλύψεως. Ερείδομαι στους εκπροσώπους της δικαιοσύνης, όπως και όλοι μας. Εκεί ερειδόμεθα, στην ευσυνειδησία, το θάρρος και την επαγγελματική τους επάρκεια, προϋποθέσεις βασικές για να παρακολουθήσουν τις εξελίξεις, τις αλλαγές και τα νέα δεδομένα.

Βρισκόμαστε ενώπιον ενός νομοσχεδίου που επιχειρεί ένα τολμηρό βήμα μπροστά. Δεν μένει παρά να το καταστήσουμε νόμο του κράτους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Οι εμείς ευχαριστούμε. Η ακρίβεια όχι μόνο του λόγου σας, αλλά και του χρόνου σας ήταν καταπληκτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 8ο Οκταθέσιο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο του Πανεπιστημίου Πατρών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, σπεύδω και εγώ να καταδικάσω από το Βήμα τούτο την επίθεση στο συνάδελφο Κωστή Χατζηδάκη. Πολύ φοβούμαι, όμως, ότι παρά το γεγονός ότι όλοι την καταδικάζουν απερίφραστα από αυτό το Βήμα, έρχονται και άλλα. Και έρχονται και άλλα όσο το σύστημα των Μένων Μαζικής Ενημέρωσης της χώρας στοχοποιεί το Βουλευτή ως αποκλειστικό υπαίτιο για όλα τα κακά και τα στραβά αυτού του τόπου. Και όσο εμείς αποδεικνυόμαστε ανήμποροι να αντιδράσουμε, τόσο συμβαίνει αυτό. Μακάρι η πρόβλεψή μου να πέσει έξω.

Στο νομοσχέδιο τώρα, όλοι συμφωνούμε –και νομίζω ότι σπανίως συμβαίνει να συμφωνούμε όλες οι κοινοβουλευτικές πτέρυγες εδώ μέσα σε ζητήματα νομοθετικά- ότι βασική προϋπόθεση ενός σύγχρονου κράτους δικαίου, μίας ασφαλούς και υγιούς δημοκρατίας, μίας δημοκρατίας υψηλής ποιότητας είναι μία δικαιοσύνη υψηλής ποιότητας.

Επίσης, είναι κοινή παραδοχή όλων μας ότι το σύστημα δικαιοσύνης στη χώρα μας αυτήν τη στιγμή νοσεί. Ακούσαμε προ ημερών τις εκτιμήσεις και τις τοποθετήσεις των εκπροσώπων του δικαστικού κλάδου. Ο Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών είπε ότι η δικαιοσύνη είναι ο μεγάλος ασθενής της πολιτείας. Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μίλησε για κίνδυνο κατάρρευσης του συστήματος εάν δεν στηριχθεί τώρα από την πολιτεία και ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου προσδιόρισε ως μεγάλο πρόβλημα της δικαιοσύνης τον τεράστιο όγκο των υποθέσεων σε εκκρεμότητα. Τα στοιχεία το αποδεικνύουν πέρα από κάθε αμφιβολία. Επτακόσιες χιλιάδες μηνύσεις στο σύνολο των εισαγγελιών της χώρας το τρέχον έτος -η πρόβλεψη είναι για πάνω από ένα εκατομμύριο- τριακόσιες χιλιάδες από αυτές μέχρι στιγμής μόνο στην Εισαγγελία Αθηνών.

Είναι γεγονός ότι μία μη εύλογη διάρκεια της ποινικής δίκης, αργή απονομή ρυθμών δικαιοσύνης, προξενεί πρόβλημα συμμόρφωσης του συστήματος στα ακροατήρια, καθώς και υπερπληθυσμό στα σωφρονιστικά καταστήματα, με συνέπεια τις κακές συνθήκες κράτησης των κρατούμενων.

Επίσης, είναι γεγονός ότι ένα τόσο μεγάλο πρόβλημα υπερφόρτωσης, χρειάζεται μία ολική αναθεώρηση του θεσμού της

ποινικής δικαιοσύνης και καλωσορίζουμε επ' ευκαιρία τις μεταρρυθμίσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που θα έρθουν, όπως μας ανακοινώθηκε, αλλά χρειάζεται και μία αναθεώρηση της σωφρονιστικής πολιτικής της πολιτείας.

Αυτά είναι ζητήματα γενικότερα. Υπερβαίνουν το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο αναμφισβήτητα κινείται στη σωστή κατεύθυνση και το παραδεχόμαστε. Εκτιμούμε ότι είναι μία καλή προσπάθεια να αναπνεύσει το σύστημα κάτω από τις ασφυκτικές συνθήκες πίεσης. Όμως απώτερος στόχος όλων ημών και της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης και του νομοθετικού Σώματος και του κλάδου των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών και όλου του νομικού κόσμου της χώρας είναι να αλλάξουμε αυτές ακριβώς τις συνθήκες που δημιουργούν το πρόβλημα στο σύστημα, να αλλάξουμε τις συνθήκες κάτω από τις οποίες διεξάγεται η ποινική δίκη, απονέμεται η δικαιοσύνη και λειτουργεί το σωφρονιστικό μας σύστημα.

Αυτός είναι ο απώτερος στόχος. Διότι ο πολίτης πρέπει να νιώθει ασφαλής στη βεβαιότητα ότι η ποινική δίκη θα λάβει χώρα σε συγκεκριμένο τόπο και συγκεκριμένο χώρο, χωρίς αναμονή, χωρίς καθυστέρηση, χωρίς τις χιλιάδες χαμένες εργάσιμες που κατασπαταλώνται καθημερινά στα ακροατήρια της χώρας. Αυτό πρέπει να νιώθει ο πολίτης. Διότι οι μεγάλες καθυστερήσεις οδηγούν σε αρνησιδικία, αλλά και σε παγίωση του αισθήματος της ατιμωρησίας που αισθάνεται ο καταταλαιπωρημένος στα ακροατήρια πολίτης κάθε μέρα, ενώ η ετεροχρονισμένη τιμωρία τείνει να εκφυλίζει την απονομή της δικαιοσύνης σε μια απλή πράξη εκδίκησης. Τούτο είναι μέγα λάθος. Επίσης, τείνει να εκτρέψει τη διαδικασία όχι σε κρίση του κατηγορούμενου από τα αρμόδια όργανα, αλλά σε μια τυπική διεκπεραίωση. Επιτείνει την ταλαιπωρία όχι μόνο του πολίτη διάδικου, αλλά και του ενδεχομένως αθώου κατηγορουμένου, ενώ παράλληλα ταλαιπωρεί και όλους τους παράγοντες της δίκης, δικαστές, δικηγόρους, μάρτυρες των δικηγόρων, όλους. Εν τέλει συνεπάγεται ανεπίτρεπτη υπό τις παρούσες δημοσιονομικές συνθήκες απώλεια εσόδων από το κράτος. Τελικά η διεξαγωγή και η διεκπεραίωση της δίκης σε εύλογη προθεσμία πρέπει να δεχθούμε όλοι ότι είναι ευθέως ανάλογη ως προς την ποιότητα της απονεμόμενης δικαιοσύνης. Και έχουμε δεχθεί ότι ένα σύστημα δικαιοσύνης υψηλής ποιότητας οδηγεί σε ένα σύστημα δημοκρατίας υψηλής ποιότητας.

Ειδικότερα, στο νομοσχέδιο, εισάγονται μια σειρά τροποποιήσεις σε διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ειδικούς ποινικούς νόμους και διατάξεις του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων. Αυτές τις διατάξεις σε γενικές γραμμές τις υπερψηφίζουμε και είμαστε θετικοί. Διατυπώνουμε βέβαια και αρκετές επιφυλάξεις. Θα τα πούμε ειδικότερα στη συζήτηση επί των άρθρων.

Καταψηφίζουμε τις δύο διατάξεις που αναφέρονται στο νεοεισαγόμενο θεσμό της ποινικής συνδιαλλαγής –άρθρα 6 και 17 του νομοσχεδίου– όπως και αυτή του επίμαχου –όπως προέκυψε κατά τις συζητήσεις της επιτροπής– άρθρου 32 που επαναφέρει για πρακτικούς κυρίως λόγους το αδίκημα της μεταφοράς, διακίνησης λαθρομεταναστών στο εσωτερικό της χώρας στην πρότερη πλημμεληματική του υπόσταση. Αυτές καταψηφίζουμε. Είμαστε βέβαιοι ενήμεροι της νομοτεχνικής βελτίωσης που φέρνει ο Υπουργός και στο άρθρο 32 προς τη σωστή κατεύθυνση, αφού υπαγάγει στην κακουρηματική μορφή μία ακόμη περίπτωση περιγραφής της άδικης πράξης. Θα τα πούμε, όμως, ειδικότερα στη συζήτηση επί των άρθρων αύριο.

Υπερψηφίζουμε λοιπόν, αλλά διατυπώνουμε αρκετές επιφυλάξεις σχετικά με τη μετατροπή των στερητικών ελευθερίας ποινών που αναφέρονται στα άρθρα 1, 2, 3 και 4. Απασχόλησε αρκετά τα στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που επεξεργάστηκαν αυτό το νομοσχέδιο τα όσα αναφέρονται στις διατάξεις αυτές, δηλαδή στη μετατροπή στερητικής ελευθερίας ποινής σε χρηματική, αναστολή εκτέλεσης ποινής, υπ' όρον απόλυση, παροχή κοινωνικού εργασιών για τον ευρισκόμενο σε αδυναμία να μετατρέψει, ευεργετικό υπολογισμό της ποινής για τους βαρέως πάσχοντες και αρρώστους –αυτό το υποστηρίζουμε απόλυτα, είναι μία ανθρωπιστική παρέμβαση που χρειάζεται όταν οπωσδήποτε– και για τις μητέρες των ανηλίκων επέκταση

κατοίκον έκτιση ποινής και για τους υπερβαίνοντες το συγκεκριμένο όριο ηλικίας σε περιπτώσεις που δεν έχουν να κάνουν με αδικήματα οφειλής προς το δημόσιο.

Επισημαίνουμε πρακτικές δυσχέρειες στην εφαρμογή αυτών των διατάξεων. Για παράδειγμα, κάναμε λόγο για μία εκτροπή της διαδικασίας στα ακροατήρια στις περιπτώσεις μετατροπής ποινής σε μία ιδιότυπη αποδεικτική διαδικασία περί την αδυναμία πληρωμής από τον κατηγορούμενο. Τείνει να εκτραπεί η διαδικασία σε ασφαλιστικά διατροφής, ο καθένας δηλαδή, να προσπαθήσει να αποδείξει πώς δεν έχει να πληρώσει, πώς τα εισοδήματα του είναι χαμηλού ύψους και επομένως η μετατροπή πρέπει να γίνει με άλλον τρόπο.

Κυρίως, όμως, εκφράζουμε την επιφύλαξη διότι αισθανόμαστε ότι οι τροποποιήσεις αυτές, οι ευεργετικές για τον κατηγορούμενο υπαγορεύονται από την ανάγκη αποσυμφόρησης των σωφρονιστικών καταστημάτων και μόνο και τελικά οδηγούν σε ένα καθεστώς ελαχιστοποίησης αυτών που εκτίουν ποινή φυλάκισης με κυριολεκτικό εγκλεισμό στις φυλακές. Εξάλλου, μία σύντομη έξοδος από τη φυλακή δεν σημαίνει κατ' ανάγκη και το ανεπιτυχία και ολοκληρωμένο σωφρονισμό του απολυθέντος από το σωφρονιστικό κατάστημα, δεν σημαίνει την ομαλή επιστροφή του στην κοινωνία. Πολύ φοβόμαστε ότι θα επιφέρει αυξημένη πιθανότητα συνέχισης κάποιας εγκληματικής δραστηριότητας με πιθανές νέες καταδίκες, πιθανές νέες φυλακίσεις, πιθανό νέο εγκλεισμό και ένα φαύλο κύκλο ο οποίος οπωσδήποτε δεν λύνει το πρόβλημα της συμμόρφωσης των σωφρονιστικών καταστημάτων.

Αυτά είναι μερικά αποσπασματικά σχόλια καθώς αύριο θα έχουμε τη δυνατότητα να πούμε περισσότερα και ειδικότερα στη συζήτηση επί των άρθρων.

Σχετικά με το θεσμό της ποινικής συνδιαλλαγής που καταψηφίζουμε –άρθρα 6 έως 17– πρόκειται όντως για μια εναλλακτική διαδικασία στο Ποινικό μας Δίκαιο, ένα κράμα έμπρακτης μετανοίας και εντελούς αποζημίωσης του ζημιωθέντος. Προϋποθέσεις είναι να υπάρχει και έγκληση του κατά ιδιοκτησίας και περιουσιακών αγαθών χωρίς χρήση βίας και με ασκηθείσα πρότερη ποινική δίωξη. Είμαστε, όμως, αντίθετοι γιατί φρονούμε ότι αυτός ο νεοεισαγόμενος θεσμός αποτελεί παρέκλιση από τη θεμελιώδη αρχή του Ποινικού μας Δικαίου όπου η πολιτεία έχει αξίωση για τιμωρία του δράστη λόγω της ηθικής και κοινωνικής απαξίας που ενέχει η πράξη για την οποία κατηγορείται. Αυτή η βασική αρχή θεωρούμε ότι πρέπει να υπερτερήσει της ανάγκης μιας πρακτικής και μόνο διευθέτησης υπερφορτωμένων πινάκων. Άλλωστε είναι και σύμφωνη με το δημόσιο συμφέρον η αρχή της αξίωσης της πολιτείας για την τιμωρία του δράστη.

Εδώ θα επικαλεστώ το μεγάλο Γερμανό νομομαθή τον Ρούντολφ Φον Γκερ, ο οποίος είπε: «Η δίκη δεν είναι συμφέρον. Δεν έχουμε να κάνουμε με μία συναλλαγή μεταξύ ζημιωσαντος και ζημιωθέντος. Η δίκη είναι υπεράσπιση, η εγκατάλειψη προσωπικότητας». Και ως έτσι, εν πάση περιπτώσει, τη βλέπει το Ποινικό μας Δίκαιο.

Επίσης, θα επισημάνουμε τη σχετική αποτυχία του ανάλογου θεσμού της εξωδικαστικής επίλυσης ιδιωτικών διαφορών, διότι πιθανότατα δεν έχουν αναπτυχθεί ακόμη εκείνα τα συναλλακτικά ήθη που απαιτούνται για την ευδοκίμηση αυτού του θεσμού. Και πιθανολογούμε ότι αυτό δεν θα γίνει επίσης στο θεσμό της ποινικής συνδιαλλαγής. Δεν είναι έτοιμοι, δηλαδή, οι δικηγόροι και ο νομικός κόσμος της χώρας να αντιπαρατεθούν, να τα βρουν, να έρθουν να υποβληθούν στις διατάξεις του νόμου αυτού, έτσι ώστε τελικά να προκύψει το ζητούμενο που είναι η αποσυμφόρηση των πινάκων των ακροατηρίων από ένα σημαντικό αριθμό υποθέσεων.

Εν τέλει, θα κάνουμε την παρατήρηση ότι εάν είναι να γίνει δεκτός στο σύστημά μας αυτός ο νεοεισαγόμενος θεσμός, θα έπρεπε να προστεθούν στο πεδίο εφαρμογής για το άρθρο 17, για τα κακουρηγήματα δηλαδή, η κακουρηματική πλαστογραφία του άρθρου 216 παράγραφος 3 του Ποινικού Κώδικα όπως και η ψευδής βεβαίωση σε βαθμό κακουρηγήματος του 242 παράγραφος 3 του Ποινικού Κώδικα.

Από εκεί και πέρα, είμαστε σε γενικές γραμμές θετικοί σε όλες τις τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που γίνονται

προς το σκοπό της επιτάχυνσης της διαδικασίας, τόσο στη συντόμηση του χρόνου διεξαγωγής προκαταρκτικής εξέτασης και τυχόν παράτασής της, όσο και στην αντίστοιχη διάταξη για την κύρια και συμπληρωματική ανάκριση, εκφράζοντας όμως, την επιφύλαξη ότι μία συντόμηση του χρόνου διεκπεραίωσης ανάκρισης μπορεί να καταστήσει προβληματική τη διεκπεραίωσή της, αφού θα επιφορτίσει με μια ασφυκτική προθεσμία τους ανακριτές της χώρας. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα μία ατελή διερεύνηση της υπόθεσης και μία γενική τάση παραπομπής παραπέρα.

Θεωρούμε σημαντική τομή όλα όσα έχουν να κάνουν με τις ενδιάμεσες διαδικασίες: Εισαγγελική ανακριτική πρόταση, παραπομπή στα δικαστικά συμβούλια, όπως και την κατάργηση του ένδικου μέσου της αναίρεσης κατά βουλεύματων, καθώς και την απόλυτη συρρίκνωση της έφεσης κατά βουλεύματος με την επίκληση των δύο μόνο λόγων έφεσης, δηλαδή την απόλυτη ακυρότητα και την εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικής διάταξης νόμου.

Θα κρατήσω αυτό που είπε στην επιτροπή ο διαπρεπής συνάδελφος και νομικός, ο κ. Μαργκιαννάκης, με όλη του την εμπειρία από το εισαγγελικό λειτουργήμα που εκτέλεσε, για το βούλευμα που είναι μεγάλη βάσανος του εισαγγελέα. Προσθέτει ενδεχομένως, μη απαραίτητο, μεγάλο φόρτο εργασίας στις εισαγγελικές αρχές. Και μία –νομίζω– από τις επιταγές του πνεύματος αυτού του νομοσχεδίου είναι η αποσυμφόρηση του φόρτου εργασίας και στο στάδιο επεξεργασίας των υποθέσεων από τις εισαγγελικές αρχές.

Επίσης, θα χαρακτηρίσουμε θετική την οριοθέτηση του χρόνου εντός του οποίου πρέπει να καταρτιστεί προς το συμβούλιο εισαγγελική πρόταση για έκδοση βουλεύματος, όπως και τα περί περάτωσης κυρίας ανάκρισης με βούλευμα αποκλειστικά του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών με την εξαίρεση που έφερε στη νομοτεχνική του βελτίωση ο κύριος Υπουργός.

Θα συνταχούμε με τα της ανακατάταξης των αρμοδιοτήτων των δικαστηρίων, με την επιφύλαξη ότι οι αρμοδιότητες του μονομελούς επιβαρύνονται ενδεχομένως υπερβολικά, δεδομένου ότι έχουμε να κάνουμε στο μονομελές και με δικαστές κατά βάση λιγότερο έμπειρους και λιγότερο τολμηρούς από το μέσο όρο. Επομένως θα πρέπει να μας απασχολήσει το ενδεχόμενο παραγωγής κακών αποφάσεων και μετάθεση επιπλέον ύλης στο δεύτερο βαθμό.

Θα συμφωνήσουμε σε γενικές γραμμές με τις αναβολές, με το άρθρο 20 δηλαδή. Χρειάζεται μια αυστηροποίηση των διατάξεων, καθώς το σύστημα της παροχής αναβολών γίνεται εργαλείο στα χέρια δικηγόρων που απλά θέλουν να μεταθέσουν χρονικά την εκδίκαση της υπόθεσης και ενδεχομένως την τιμώρηση του πελάτη τους. Αλλά εδώ θα επιφυλαχθούμε, λέγοντας ότι πολύ φοβούμεθα ότι είναι ανεφάρμοστες οι διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου. Με την καθημερινή πραγματικότητα στα ακροατήρια είναι ανεφάρμοστες.

Ξέρουμε ας πούμε ότι στα μεγάλα δικαστήρια, τριμελή κακουργημάτων, πενταμελή εφετεία κακουργημάτων, οι μισές από τις υποθέσεις του πινακίου αναβάλλονται, λόγω παρέλευσης ωραρίου. Υπερφορτώνονται και μετατίθενται χρονικά σε δύο και τρία χρόνια από την ημερομηνία αναβολής. Πώς θα έρθει αναρωτιόμαστε ένας δικαστής να εφαρμόσει τις διατάξεις για αναβολή μετά τρίμηνο, όταν τα πινάκια είναι ήδη υπερφορτωμένα, όχι για το επόμενο τρίμηνο αλλά για τα επόμενα χρόνια;

Επειδή ο χρόνος πιέζει, θα κλείσω με μια παρατήρηση για το άρθρο 32, μεταφορά και διακίνηση λαθρομεταναστών στο εσωτερικό της χώρας, επαναφορά στον πλημμεληματικό χαρακτήρα που θεωρούμε ότι είναι λάθος. Ο συλλογισμός μας δεν εδράζεται σε κριτήρια διεκπεραιωτικά της διαδικασίας, αλλά σε κριτήρια πολιτικά. Εκτιμούμε ότι με την ηπιότερη, ως προς τη ποινική κατηγοριοποίηση μεταχείριση του συγκεκριμένου εγκλήματος, η πολιτεία τούτη την ώρα εκπέμπει το λάθος στίγμα, ενθαρρύνοντας αυτή τη συγκεκριμένου τύπου εγκληματική δραστηριότητα και όχι αποθαρρύνοντάς τη. Άλλωστε πάλι είπαμε ότι η νομολογία θα δείξει το δρόμο, έχουμε και τη βελτίωση του κυρίου Υπουργού για την υπαγωγή μιας ακόμη περίπτωσης με κακουργηματική μορφή και οι περισσότερες υποθέσεις που θα

εκδικάζονται από τα δικαστήρια πάνω σε συγκεκριμένο αδίκημα θα υπάγονται στην κακουργηματική μορφή της.

Συμπερασματικά: Όντως το υπό ψήφιση νομοσχέδιο συνιστά μια απαραίτητη παρέμβαση που υπαγορεύεται από την ανάγκη να δοθούν λύσεις σε συγκεκριμένα προβλήματα κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες στη διαδικασία απονομής δικαιοσύνης. Είναι μια απαραίτητη παρέμβαση, είναι όμως και αποσπασματική. Θα θέλαμε μια πιο συνολική μεταρρύθμιση και είμαι σίγουρος ότι αυτό καλύπτει όλες τις δυνάμεις του πολιτικού συστήματος και τις κοινοβουλευτικές πτέρυγες.

Άλλωστε και αυτή ακόμη η συνολικότερη μεταρρύθμιση, ίσως και να μην ήταν αρκετή. Επιβάλλονται και άλλα. Επιβάλλεται ενίσχυση σε επίπεδο υποδομών, κτήρια, αίθουσες, μηχανογράφηση. Επιβάλλεται οργανική ενίσχυση με αύξηση του αριθμού των δικαστικών λειτουργών, πάγιο και διαρκές αίτημα των εκπροσώπων του δικαστικού κλάδου. Επιβάλλεται κυρίως αλλαγή νοοτροπίας προς την κατεύθυνση εντατικοποίησης των ρυθμών παραγωγής όλων των παραγόντων της διοίκησης, κυρίως των δικαστών. Επιβάλλεται να μπει στο τραπέζι επιτέλους και το ζήτημα της παράτασης του ωραρίου. Θα ήταν θεωρώ πολύ μεγάλη η ωφέλεια, ως προς την αποσυμφόρηση των πινακίων, από αυτό το επιπλέον δίωρο, στο οποίο οι δικαστές με την ανοχή των γραμματέων των δικαστικών υπαλλήλων πολλές φορές βάζουν την πένα κάτω και αρνούνται να συνεχίσουν κατεβαίνοντας από το Βήμα. Θα ήταν πολύ μεγαλύτερη η άμεση και ουσιαστική βελτίωση της αποσυμφόρησης, αν αυτό το ζήτημα μπει στο τραπέζι και συζητηθεί σοβαρά.

Εν τέλει συμφωνούμε ότι ένα υπερφορτωμένο σύστημα δικαιοσύνης, είναι ένα αργό σύστημα δικαιοσύνης και ένα αργό σύστημα δικαιοσύνης είναι ένα προβληματικό σύστημα δικαιοσύνης.

Να δούμε, λοιπόν, όλα τα ζητήματα με πνεύμα επίστευσης ρυθμών απονομής δικαιοσύνης, πνεύμα οικονομίας χρόνου, πνεύμα παραγωγικότητας που είναι ένα ζητούμενο, όχι μόνο για όλους τους λειτουργούς της δικαιοσύνης, αλλά και για όλους τους πολίτες αυτής της χώρας τούτη την ώρα γενικότερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Ο τίτλος του νομοσχεδίου είναι εξορθολογισμός και βελτίωση της απονομής της ποινικής δικαιοσύνης. Ο εξορθολογισμός περιορίζεται στα δεδομένα τα σημερινά. Δηλαδή, μας λείπουν δικαστές, δικαστικοί υπάλληλοι και υποδομές και θα κάνουμε τον εξορθολογισμό που λέει ο τίτλος στο πλαίσιο το δεδομένο.

Όσον αφορά τώρα το «βελτίωση της απονομής της ποινικής δικαιοσύνης», είναι καθαρά ψευδεπίγραφο, διότι με τις αλλαγές που γίνονται για την αποσυμφόρηση των δικαστηρίων και των σωφρονιστικών καταστημάτων, καμμία ποιοτικότερη δικαιοσύνη δεν θα έχουμε. Προς την αρνητική κατεύθυνση είναι αυτές οι αλλαγές που γίνονται. Γίνεται μια προσπάθεια και σε αυτό το νομοσχέδιο να κρύψουν οι συντάκτες ότι η βασική αιτία είναι η συσώρευση δικών, λόγω έλλειψης προσωπικού και έλλειψης υποδομών. Ουσιαστικά με το νομοσχέδιο αυτό γίνεται μια προσπάθεια διαχείρισης της υπάρχουσας κατάστασης. Δεν θα αντιμετωπιστεί ούτε το έγκλημα ούτε ο σωφρονισμός ούτε η κοινωνική επανένταξη των καταδικασμένων. Δεν γίνονται βήματα προς αυτή την κατεύθυνση, μια απλή διαχείριση γίνεται.

Η αντεγκληματική πολιτική είναι σύμφυτη και του εκάστοτε κοινωνικοπολιτικού συστήματος. Στο σημερινό σύστημα –ακούστηκε αυτό και επισήμως νομίζω από κάποιους που τοποθετήθηκαν πρόσφατα– δεν είναι παραγωγικός –μάλλον για την Αστυνομία το είπαν– ο τομέας. Παίρνοντας αυτό υπ' όψιν και αν το μεταφέρουμε και στον τομέα της δικαιοσύνης, βεβαίως δεν πρόκειται για βιομηχανίες, δεν πρόκειται για οικονομικούς σχηματισμούς, για να μιλάμε για παραγωγή. Ακριβώς επειδή δεν είναι άμεσα, αλλά είναι έμμεσα παραγωγικός τομέας, γι' αυτό και επί χρόνια –με όλα τα άσχημα αποτελέσματα– και αυτός ο τομέας χρηματοδοτείται ίσα, ίσα να τα βγάζει πέρα. Γι' αυτό και

έρχονται συνεχώς τέτοια νομοσχέδια διαχείρισης. Γι' αυτό και το νομοσχέδιο αυτό είναι αποσπασματικό. Κι ενώ ετοιμάζονται, όπως λέει μέσα η εισηγητική έκθεση και μας είπε και ο κύριος Υπουργός, ήδη δύο νομοσχέδια προς την ίδια κατεύθυνση, θα ήθελα να προσθέσω για να ολοκληρώσω αυτήν την εισαγωγή ότι οι φορείς που ακούσαμε -η Ένωση Δικαστών, όσους ακούσαμε, εν πάση περιπτώσει- λίγο πολύ συμφωνούν με αυτές τις εκτιμήσεις, ανεξάρτητα εάν όταν τους βάζεις μπροστά στο δίλημμα τι να κάνετε, πηγαίνουν και αυτοί στη λογική πολλές φορές της διαχείρισης του προβλήματος για να βγάλουν πέρα. Αλλά ακούστηκαν έντονα φωνές ότι το κύριο πρόβλημα είναι η έλλειψη προσωπικού και οι ελλείψεις σε υποδομές.

Η απάντηση, λοιπόν, που δίδεται και με αυτό το νομοσχέδιο και η πρόταση που ακούστηκε ξανά σήμερα για την αύξηση του ωραρίου των ποινικών δικαστηρίων κατά δύο ώρες, μας βρίσκει κάθετα αντίθετους και όσοι παρακολούθησαν τους φορείς είδατε ότι λίγο περισσότερο ή λιγότερο ήταν αντίθετοι όλοι οι φορείς στην παράταση των δικαστηρίων κατά δύο ώρες, δηλαδή στην εντατικοποίηση της εργασίας, κυρίως των δικαστών, αλλά και των γραμματειών των δικαστηρίων και του νομικού κόσμου. Σκεφθείτε να πάμε σε μια επιχείρηση και να πούμε θα δουλεύετε τζάμπα δύο ώρες παραπάνω. Αυτό ζητάει το αίτημα που βάζουν ορισμένες πολιτικές δυνάμεις, ουσιαστικά τα δύο μεγαλύτερα κόμματα για επιπλέον δύο ώρες και το θεωρούμε απαράδεκτο.

Τώρα ξεκινά από σωστή αφετηρία η αντίληψη ότι η στενότητα ποινής της ελευθερίας θα πρέπει να εκτελείται μόνο για σοβαρά ποινικά αδικήματα και να υπάρχουν άλλες εναλλακτικές λύσεις για το σωφρονισμό.

Όμως η αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος στο νομοσχέδιο δεν ξεκινάει από αυτήν τη λογική, αλλά έχει σαν κίνητρο την άμεση αποσυμφόρηση των φυλακών.

Υπάρχουν ορισμένα πράγματα τα οποία δεν θα εφαρμοστούν. Πρώτον, η αναστολή εκτέλεσης της ποινής. Ακούσαμε τους επιμελητές που θα έπρεπε να επιτηρούν αυτούς που βγαίνουν από τη φυλακή, δηλαδή αυτούς για τους οποίους αναβάλλεται η εκτέλεση της ποινής. Οι επιμελητές κοινωνικής αρωγής μας είπαν για τις τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό και σε δυνατότητες που έχει συνολικά και με τους υπάρχοντες επιστήμονες -ας τους πούμε έτσι- που ασχολούνται με αυτή την υπόθεση και δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στα καθήκοντά τους. Η ίδια δυνατότητα ισχύει όταν κάποιος δεν θα μπει στη φυλακή, να υπάρξει γι' αυτόν εναλλακτική ποινή, δηλαδή κοινωνική εργασία κ.λπ. ή να πληρώσει.

Κατ' αρχάς δεν ξέρω κατά πόσο λειτουργεί. Ελάχιστα προχώρησε η υπόθεση με την κοινωνική εργασία, σαν εναλλακτική ποινή. Αλλά και όταν καταφέρει να πληρώσει, ποιος μας εγγυάται ότι μπροστά σε μία περίοδο με τόση ανεργία και με το στίγμα ότι ήταν φυλακισμένος ή ότι έχει καταδίκη, θα μπορέσει να ξαναβρεί δουλειά και δεν θα πέσει πάλι στην ίδια λογική και θα επανέλθει στις φυλακές; Γι' αυτό, λοιπόν, είναι μία «λύση ανάγκης» απλώς και μόνο για την αποσυμφόρηση των φυλακών.

Υπάρχει συρρίκνωση των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου στο ενδιάμεσο στάδιο από τη σύλληψη μέχρι να πάει η υπόθεση στο ακροατήριο. Δεν θα κάνω ανάλυση, διότι είναι πολλές αυτές οι περιπτώσεις και δεν προλαβαίνω, θα τα πούμε επί των άρθρων.

Τώρα, λόγω και αυτών των περικοπών και περιορισμού των περιπτώσεων της ενδιάμεσης διαδικασίας, θα πέφτει η ποιότητα της δικαιοσύνης διότι αβυσθάνιστα, χωρίς σωστή και επαρκή έρευνα θα παραπέμπεται ο άλλος στο ακροατήριο. Αυτό οδηγεί και στη συρρίκνωση των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων. Παραπέρα συρρίκνωση έχουμε και με περιορισμούς σε δικονομικά δικαιώματα που είχε μέχρι σήμερα και που καταργούνται. Δεν θα έχει δικαίωμα έφεσης κατά του βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών, δεν θα μπορεί να ασκήσει αναίρεση κατά βουλεύματος και θα παραπέμπεται να δικάσσει στο ακροατήριο. Αυξάνονται τα όρια του εκκλητού, με αποτέλεσμα πιο δύσκολα να μπορεί να ασκήσει έφεση για καταδικαστικές αποφάσεις τόσο σε πταίσματα όσο και σε πλημμελήματα. Καταργείται το δικαίωμα του πολιτικού ενάγοντος να ασκήσει ένδικο μέσο σε ορισμένες περιπτώσεις και συρρικνώνεται το δικαίωμα του

κατηγορουμένου να δικάσσει. Και δικαιολογημένα να μην μπορεί να παραβρεθεί στο δικαστήριο, θα δικάσσει ερήμην με μόνο δικαίωμα να προσφύγει για ακύρωση της διαδικασίας. Δεν προσθέτουν, λοιπόν, στην προστασία του κατηγορουμένου αυτές οι περικοπές δικονομικών δικαιωμάτων.

Τώρα, γίνεται προσπάθεια, μέσα από τεχνητούς και νομορυθμιστικούς τρόπους επιτάχυνσης της ποινικής διαδικασίας, όχι με την εξασφάλιση της απαραίτητης υποδομής, κυρίως σε ανθρώπινο δυναμικό. Άλλοι από αυτούς τους τρόπους υποβαθμίζουν την ποιότητα της δικαιοσύνης και άλλοι ανακυκλώνουν τα αδιέξοδα που υποτίθεται ότι πηγαίνουν να αντιμετωπίσουν, ενώ άλλοι προκαλούν εξοντωτική εντατικοποίηση της δουλειάς των δικαστών με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ποιότητα του διοικητικού έργου των δικαστών.

Συγκεκριμένα, έχουμε σημαντική αύξηση στις αρμοδιότητες των μονομελών πλημμελειοδικείων, έχουμε περιορισμό του χρόνου διενέργειας και περάτωσης της προανάκρισης και καθορισμό πιο περιορισμένων χρόνων για να προχωρήσουν σε ορισμένες ενέργειες, με το φόβο ότι στην επιθεώρηση θα βρεθούν εκτεθειμένοι οι δικαστές. Αυτό αναβαθμίζει την ποιότητα της δικαιοσύνης; Εκτός αν θεωρούμε ότι οι δικαστές καθυστερούν στην έκδοση των αποφάσεων λόγω αδιαφορίας, λόγω αμέλειας, διότι τότε θα έπρεπε να λειτουργούν τα πειθαρχικά και όχι με τους κανόνες που καθορίζονται σε αυτό το νομοσχέδιο, με προθεσμίες τέτοιου είδους.

Τι γίνεται με τις αναβολές; Περιορίζονται. Θα επιταχυνθεί η ποινική δικαιοσύνη με το να περιοριστούν οι αναβολές; Κατά τη γνώμη μας όχι, διότι οι δυνατότητες ενός δικαστηρίου να βγάλει ορισμένο αριθμό αποφάσεων, είναι περιορισμένος. Τι σημαίνει περιορισμένος; Ο μέσος όρος έκδοσης αποφάσεων στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο είναι εκατόν είκοσι και ο μέσος όρος στο Τριμελές είναι από τριάντα έως σαράντα. Και οι αναβολές να παρεμποδιστούν πάλι τον ίδιο αριθμό υποθέσεων θα εξετάζουν, εκτός αν επιταχύνουν. Όμως δεν θα γίνεται ποιοτική διερεύνηση της υπόθεσης, δεν θα έχουμε ποιοτική απονομή της δικαιοσύνης για να βγάζουν περισσότερες υποθέσεις. Άρα, για να έχουμε περισσότερες υποθέσεις χρειάζονται περισσότεροι δικαστές και περισσότερες δικασίμες.

Υπάρχουν τώρα ορισμένες παρεμβάσεις που ενισχύουν τον ταξικό προσανατολισμό ή έχουν ταξικές συνέπειες. Ποιες είναι αυτές; Στην ποινική συνδιαλλαγή. Είναι ένας θεσμός ξενόφερτος, από το αγγλοσαξονικό δίκαιο. Αν ήταν σωστός, θα τον είχαμε εφαρμόσει. Το αδύνατο μέρος στην υπόθεση της ποινικής συνδιαλλαγής θα είναι σε πολύ χειρότερη θέση διότι ο άλλος θα μπορεί να πληρώσει, θα μπορεί να συνδιαλλαγεί από θέση ισχύος σε βάρος του φτωχού και του ανήμπορου. Θα υπάρχουν εκβιασμοί, θα υπάρχουν παζάρια. Είμαστε αντίθετοι με την ποινική συνδιαλλαγή.

Αυξάνεται το όριο των ασφαλιστικών εισφορών και των εργοδοτικών εισφορών, αλλά και το όριο που θα οδηγούνταν στο δικαστήριο κάποιος γιατί παρακρατεί τις ασφαλιστικές εισφορές που πληρώνουν οι εργαζόμενοι. Δεν αφορά τους μικρομεσαίους. Οι μικρομεσαίοι κατά κύριο λόγο είναι απασχολούμενοι και αν έχουν ένα-δύο υπαλλήλους δεν φτάνουν στα ποσά στα οποία αναφέρεστε, αν τους παρακρατούν τα χρήματα αυτά. Πρόκειται για τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις.

Μετατρέπετε σε πταίσμα, δηλαδή σε μικρότερης βαρύτητας, αδικήματα που έχουν σχέση με την υγιεινή και την ασφάλεια των εργαζομένων, τα χρονικά όρια εργασίας και τις διατάξεις του υγιονομικού κανονισμού. Αυτό είναι ενάντια στα συμφέροντα των εργαζομένων, το να ελαφρύνουμε τις ποινές με τις οποίες απειλούνται αυτοί που στρέφονται κατά του εργαζόμενου στον τομέα της υγιεινής, της ασφάλειας και των χρονικών ορίων στην εργασία ή δεν προσέχουν και δεν εφαρμόζουν τις διατάξεις του υγιονομικού κανονισμού.

Δεν συμφωνούμε με τις μειωμένες ποινές των δουλεμπόρων. Θα έπρεπε να παραμείνουν ως είχαν οι ποινές μέχρι σήμερα, δηλαδή να είναι κακούργημα στις περιπτώσεις που προβλέπει σήμερα η νομοθεσία.

Τέλος, θα ήταν μία ευκαιρία -και αυτό πάρτε το υπ' όψιν σας, κύριε Υπουργέ- όταν θα γίνει η συζήτηση για εκσυγχρονισμό του

Ποινικού Κώδικα, της Ποινικής Δικονομίας, υπάρχουν ορισμένα αδικήματα που έχουν σχέση με τη συνδικαλιστική και πολιτική δράση. Οι καταλήψεις, παραδείγματος χάριν, σε ένα σχολείο ή σε ένα πανεπιστήμιο ή σε ένα οδικό κόμβο που το κάνουν οι αγρότες ή το κάνουν οι φορτηγατζήδες, οι συμβολικές καταλήψεις για να κρεμάσουν ένα πανό, βεβαίως και είναι σωστό ότι δεν απαντάει η αστυνομία και ο εισαγγελέας, μέχρι σήμερα, με συνεχή δικαστήρια, γιατί πλέον αποτελεί μία μορφή συνδικαλιστικής δράσης.

Πρέπει να υπάρχει ένας εκσυγχρονισμός του ποινικού συστήματος και ελάφρυνσης υποθέσεων και κατάργησης και της πολιτικής και της κοινωνικής αντιπαράθεσης σε αυτά τα ζητήματα για να μην οδηγούμαστε δηλαδή σε αγροτοδικεία, σε μαθητοδικεία. Ισχύει ακόμα το απαράδεκτο προεδρικό διάταγμα για την κατάληψη των σχολείων, είναι σε λειτουργία, θα μπορεί ο εισαγγελέας να προχωρήσει σε συλλήψεις.

Αυτά, λοιπόν, θα πρέπει να επανεξεταστούν από την αρχή όταν αφορούν συνδικαλιστική και πολιτική δράση. Το ίδιο όταν αφορούν και ορισμένα άλλα αδικήματα, της απειθείας, της αντίστασης, της θρασυτητας κατά της Αρχής, της διέγερσης, ποινικό αδίκημα με το άρθρο 247 για την απεργία των δημοσίων υπαλλήλων, διατάραξη της κοινής ειρήνης, το αδίκημα της παύσης ή της παρεμπόδισης της εργασίας. Όλα αυτά, όταν το κίνητρο είναι η συνδικαλιστική και η πολιτική δράση, θα έπρεπε να επανεξεταστούν. Δείτε το σαν σκέψη κι εμείς βεβαίως, θα συνηγορήσουμε υπέρ μια τέτοιας κατεύθυνσης.

Για όλους αυτούς τους λόγους καταπιφίζουμε επί της αρχής. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Αθανάσιος Πλευρής.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, όσοι ανέβηκαν σε αυτό εδώ το Βήμα αναφέρθηκαν στην κατάσταση που επικρατεί στο ποινικό μας σύστημα αυτή τη στιγμή με την υπερπληθώρα των πινακίων, καθώς επίσης και στην κατάσταση των φυλακών, όπου υπάρχει έντονη συμφόρηση.

Το ερώτημα είναι όταν εμείς καλούμαστε εδώ πέρα να νομοθετήσουμε για κανόνες Ποινικού Δικαίου, του πιο αυστηρού δικαίου, της απαίτησης που έχει η πολιτεία απέναντι σε αυτόν που έκανε μια παράνομη πράξη, να πληρώσει γι' αυτή του την πράξη, αν μπορούμε να νομοθετούμε με γνώμονα τις συνθήκες, οι οποίες υπάρχουν ή με γνώμονα το τι θεωρούμε απαξία ενός εγκλήματος, το πώς θεωρούμε ότι πρέπει να τιμωρείται αυτός που κάνει ένα έγκλημα και το πώς πρέπει να σωφρονίζεται αυτός που έκανε το έγκλημα.

Εμείς ξεκινούμε από την αρχή ότι η ποινή είναι ένα δεινό που επιβάλλεται με μια συγκεκριμένη διαδικασία από την πολιτεία, προκειμένου να αποδοκιμαστεί αυτός που έπραξε μια αξιόποινη πράξη. Λέμε «Ναι, υπάρχει γενική πρόληψη». Τι είναι γενική πρόληψη; Ο παραδειγματισμός της κοινωνίας, να δει η κοινωνία ότι κάποιοι τιμωρείται και να μην κάνει την πράξη. Τι είναι ειδική πρόληψη; Να μην επαναλάβει την πράξη ο ίδιος διά του σωφρονισμού.

Πιστεύουμε, όμως, και στον κολασμό, στην τιμωρία της ποινής. Και να μιλήσουμε ξεκάθαρα. Κατά τη δική μας άποψη υπάρχουν αδικήματα από τα οποία η πολιτεία πρέπει να παραιτείται από την ειδική πρόληψη και να ενδιαφέρεται για την τιμωρία και για τη γενική πρόληψη.

Ένα βιαστική ανήλικων παιδιών κατά συρροή, με συγχωρείται, αλλά εμάς ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, δεν μας ενδιαφέρει να τον σωφρονίσουμε, δεν μας ενδιαφέρει καθόλου η ειδική του πρόληψη. Για ένα έμπορο ναρκωτικών, που έχει φέρει τριακόσιους τόνους κοκαΐνης και ηρωίνης, δεν μας ενδιαφέρει ο σωφρονισμός του. Μας ενδιαφέρει η τιμωρία του. Συνεπώς, κατά την άποψή μας έχουμε διαβάθμιση και έπρεπε να υπήρχε διαβάθμιση και στον τρόπο που θα είχαμε την υφ' όρων απόλυση ανάλογα τη βαρύτητα των αδικημάτων και στον τρόπο με τον οποίο θα υπήρχαν ευεργετικές διατάξεις. Όχι συλλήβδην. Πρέπει να δούμε την απαξία του αδικήματος.

Υπ' αυτήν την έννοια, κύριε Υπουργέ, εμείς πιστεύουμε ότι στη χαμηλή εγκληματικότητα θα έπρεπε να υπήρχαν μικρότερες ποι-

νές από αυτές, που έχει τώρα ο κώδικας, αναφέρομαι σε πλημμεληματικής φύσεως αδικήματα, τα οποία όμως, θα οδηγούσαν τον άλλο στο να βρεθεί στη φυλακή για ένα έστω και πολύ μικρό χρονικό διάστημα.

Κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι κάποιοι που θα βρεθεί για δύο, δυόμισι ή τρεις μήνες φυλακή για μια πλημμεληματική πράξη έχει μεγαλύτερη ουσία και σωφρονισμού και ειδικής πρόληψης και γενικής πρόληψης, από το να του δίνουμε τη δυνατότητα να έχει μια εύκολη αναστολή, να ακούει τρία χρόνια και να μην του λένε τίποτα, γιατί σου λείει «τρία χρόνια με αναστολή είναι, άρα έχω δυνατότητα», να του δίνουμε δυνατότητα αναστολής στο εφετείο στα τρία έως πέντε χρόνια. Μπορεί ο ένας και οι δύο μήνες στη φυλακή σε αυτή τη χαμηλή εγκληματικότητα να έχει πολύ πιο ουσιαστικό αποτέλεσμα, διότι ο άλλος θα μπει μέσα για ένα μικρό χρονικό διάστημα, θα δει τις συνθήκες, δεν θα προλάβει να δεχθεί την οποιαδήποτε εξάρτηση μέσα από τις φυλακές και να οδηγηθεί σε ροπή προς το έγκλημα, και αυτή η μικρή εμπειρία δύο-τριών μηνών, πραγματικής έκτισης, όμως, θα είναι αποτρεπτική και το βλέπουμε αυτό σε πολλά συστήματα.

Αναφέρθηκε το παράδειγμα μεγάλου μοντέλου, όπου υποχρεώθηκε τελικά σε κοινωνική εργασία και αυτό είχε ειπωθεί για να χαρακτηριστεί ότι κι εκεί κάνουν κοινωνική εργασία. Εκεί, όμως, ή θα έμπαινε φυλακή ή θα έκανε κοινωνική εργασία. Δεν υπήρχε δυνατότητα αναστολής. Διαβάζουμε πολλές φορές για επωνύμους να έχουν ποινή φυλάκισης είκοσι, είκοσι πέντε μέρες επειδή οδηγούσαν μετά από χρήση μεγάλης ποσότητας αλκοόλ στη Κεντρική και Δυτική Ευρώπη. Βλέπουμε παράδειγμα Αμερικάνου ηθοποιού στην Αμερική που είχε ποινή τριών ετών για φοροδιαφυγή –πολύ μεγάλος ηθοποιός– δεν του δόθηκε αναστολή και μπαίνει μέσα. Πιστεύουμε εμείς στη φιλοσοφία ότι σε σειρά αδικημάτων πρέπει να υπάρχουν μικρές ποινές που θα εκτελούνται.

Μετά, έχουμε μια μέση εγκληματικότητα που κατά την άποψή μας αυτό που πρέπει να πρωτεύει εκεί είναι η γενική πρόληψη. Εκεί πέρα πρέπει να υπάρχουν ποινές, να εκτελούνται οι ποινές. Αλλά μπορούμε να καταλάβουμε ότι σε αυτή τη μέση εγκληματικότητα πραγματικά θα δούμε και τα χαρακτηριστικά της πράξης και θα κοιτάξουμε πώς μπορεί ο άλλος να σωφρονιστεί.

Υπάρχουν, κύριε Υπουργέ, και το επαναλαμβάνω, κατά τη δική μας θεώρηση και εγκλήματα που η πολιτεία παραιτείται από κάθε ενδιαφέρον σωφρονισμού, παραιτείται ακόμα και από τη γενική πρόληψη. Γιατί, πιστέψτε με, δεν χρειάζεται παραδειγματισμός στην κοινωνία της τιμωρίας ενός βιαστή. Υπάρχει απαξία του βιασμού στην κοινωνία, ή ενός εμπόρου ναρκωτικών. Δεν χρειάζεται παραδειγματισμός η κοινωνία. Η κοινωνία από μόνη της αυτό το έχει βάλει στο περιθώριο, το θεωρεί μια βαριά εγκληματικότητα.

Σε αυτές, λοιπόν, τις περιπτώσεις κυρίαρχο θα είναι η τιμωρία και για την έννοια της αντίληψης του δεινού ως δεινού, αλλά και για την έννοια ότι εγώ δεν μπορώ να καταλάβω για ποιο λόγο ένας που είναι έμπορος ναρκωτικών με πολλά κιλά, θα πρέπει να του δίνουμε τη δυνατότητα της υφ' όρων απόλυσης στα τρία πέμπτα επειδή δεν είχε πειθαρχικό αδίκημα μέσα στις φυλακές, όταν ξέρουμε ότι πολλές φορές εμπόριο ναρκωτικών και «εγκέφαλοι» βρίσκονται μέσα στις φυλακές. Γιατί, δηλαδή, για έναν κατά συρροήν παιδεραστή, που βίαζε παιδιά και πρέπει να πούμε ότι αυτός ο άνθρωπος πρέπει να μπει σε μια διαδικασία;

Σε αυτή, λοιπόν, την υψηλή εγκληματικότητα εμείς θεωρούμε ότι η τιμωρία και μόνο η τιμωρία είναι η ουσία της ποινής. Ξέρω ότι ερχόμαστε σε αντίθεση πλήρως με αυτή τη φιλελεύθερη αντίληψη που υπάρχει και πολλοί είναι αρνητές και της ποινής ακόμα ή ως έσχατο μέσο. Εμείς θεωρούμε, θα μπορούσαμε να πούμε και κατά την απόλυτη θεωρία που δίνει ο Καντ, προσαρμοσμένη βέβαια στις σύγχρονες εποχές, ότι η ποινή είναι ουσιαστικά αυτή που διασφαλίζει την αξία και το θεσμό της δικαιοσύνης.

Υπό αυτή, λοιπόν, την έννοια, από άποψη φιλοσοφίας, κύριε Υπουργέ, θεωρούμε ότι δεν μπορούμε να ψηφίσουμε τις διατάξεις, τις οποίες φέρνει αυτό το νομοσχέδιο στο μεγαλύτερο μέρος, που έχουν να κάνουν απλώς και μόνο με τη δυνατότητα να βρεθεί κάποιος εκτός της φυλακής, χωρίς ουσιαστικά να έχουμε ενδιαφερθεί προκειμένου να υπάρξει τιμωρία, να υπάρξει γενική, να υπάρξει και ειδική πρόληψη.

Στα πρώτα πέντε άρθρα ουσιαστικά τι κάνετε; Αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχει αυτή τη στιγμή ένα πρόβλημα στις φυλακές και θέλετε να δώσετε τη δυνατότητα να βγει.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί πρέπει να έχουμε τόσο επιεικές πνεύμα απέναντι σε κάποιους που διαπράττουν αδικήματα; Λέω συγκεκριμένα, ότι αυτή τη στιγμή υπάρχει δυνατότητα της υφ' όρων απόλυσης, υπάρχει η δυνατότητα να μετατραπεί ένα αδίκημα που είναι με ποινή φυλάκισης σε χρηματική ποινή και υπάρχει η δυνατότητα να έχουμε κοινωνική εργασία.

Τι γίνεται τώρα; Τώρα αυτή τη στιγμή ουσιαστικά μέχρι τα τρία χρόνια ποινής υποχρεωτικά, όπως είναι διαμορφωμένο το άρθρο, θα πηγαίνουμε σε αναστολή. Στα τρία - πέντε θα πηγαίνουμε υποχρεωτικά σε αναστολή για το δεύτερο βαθμό την πλημμεληματική.

Τι γίνεται επιπλέον; Έχουμε, λοιπόν, έναν άνθρωπο που τον καταδικάσαμε, δεν έχει πάρει αναστολή, του έχουμε κάνει μετατροπή χρηματικής ποινής και του λέμε «έλα εδώ, έχεις τη δυνατότητα αντί να τα πληρώσεις όλα, να τα πληρώσεις τμηματικά».

Εύλογο, θα πει κάποιος: «Ωραία, δεν μπορεί να τα πληρώσει και τμηματικά». Ερχόμαστε και του λέμε: «Έλα στην κοινωνική εργασία». Έρχεται στην κοινωνική εργασία, με μειωμένες ώρες και η χρηματική ποινή τώρα για να πληρωθεί μειωμένη και αυτή. Και αφού δεν πληροί και τους όρους κοινωνικής εργασίας, δηλαδή έχουμε κάποιον που λέει: «δεν πάω κιόλας, δεν με ενδιαφέρει», απλόχερα η πολιτεία του έχει δώσει όλες τις δυνατότητες σε αυτόν δεν μπορούμε απ' ευθείας να του πούμε «έλα εδώ πηγαίνει να εκτίσεις την ποινή σου, γιατί σου δώσαμε δύο-τρία ευεργετήματα και εσύ δεν τα έκανες πράξη». Και σε αυτό θα πρέπει να τον ενημερώσει πρώτα ο εισαγγελέας, ότι ξέρετε δεν πληρείτε τους όρους της κοινωνικής εργασίας.

Οφείλω όμως να πω και πρέπει να σας το αναγνωρίσω, κύριε Υπουργέ, ότι και ο εξορθολογισμός της κοινωνικής εργασίας και μία σειρά από θέματα άλλα, που θα τα πούμε κατ' άρθρον, είναι στη σωστή κατεύθυνση. Αντιλαμβάνεσθε ότι εμείς διαφωνούμε στη φιλοσοφία.

Ερχόμαστε τώρα στο μεγάλο κομμάτι που απασχόλησε για πολύ. Πιο συγκεκριμένα στο άρθρο 6 και στο άρθρο 17. Ουσιαστικά το άρθρο 6 δεν είναι ακριβώς ποινική συνδιαλλαγή, είναι ικανοποίηση του παθόντος, την οποία τη διευρύνετε σε κάποια αδικήματα και στον πρώτο βαθμό. Και το άρθρο 17, που είναι ποινική συνδιαλλαγή όταν πια έχουμε να κάνουμε με κακούργημα, πάλι σε μία σειρά αδικημάτων.

Κατ' αρχάς θεωρούμε ότι τα αδικήματα τα οποία έχετε βάλει - είχαμε μία ένσταση εμείς στις κλοπές, βγάζετε τις διακεκριμένες, οπότε σε μεγάλο βαθμό μας καλύπτετε - είναι πραγματικά αδικήματα, που πολλές φορές έχουμε μία ποινικοποίηση αστικών διαφορών. Και αν θέλετε το ενδιαφέρον της πολιτείας για κολασμό σε αυτά τα αδικήματα είναι λιγότερο. Δεν είναι οι κανόνες δημοσίας τάξεως, δεν είναι η βαριά εγκληματικότητα, που εκεί πέρα δεν θα έπρεπε να υπάρχει καμμία δυνατότητα ποινικής συνδιαλλαγής. Είναι θέματα που έχουν να κάνουν με διάθεση περιουσιακού αντικειμένου από τον ίδιο τον παθόντα -κατά βάση σε πολλές από αυτές τις περιπτώσεις η πλημμεληματική μορφή, ούτως ή άλλως, θα κινούταν μόνο κατόπιν εγκλήσεως και η κακουργηματική κινείται αναγκαστικά αυτεπαγγέλτως - συνεπώς μπορούμε να αντιληφθούμε τη φιλοσοφία.

Εδώ, όμως, υπάρχει και ένας ρεαλισμός, τον οποίο δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε. Γιατί εύλογα θα μου πείτε, με την ανάλυση που σας έκανα προηγουμένως, ότι δεν συνάδει απόλυτα όταν πιστεύεις στην ποινή ως τιμωρία να μπαίνεις στη διαδικασία να εκχωρείς αυτό το δικαίωμα της πολιτείας, ακόμα και σε κάποιο βαθμό, σε ιδιώτες. Τι πιστεύουμε όμως; Βλέπουμε την πρακτική, η οποία υπάρχει, δυστυχώς. Και η πρακτική, η οποία υπάρχει, είναι ότι στα αδικήματα στα οποία αναφέρεται: απάτη, φθορές ξένης ιδιοκτησίας, κλοπή, απιστία, υπεξαιρέσεις, όταν τα μέρη τα έχουν βρει, εμφανίζονται στο ποινικό ακροατήριο και από εκεί και πέρα πραγματικά γίνεται μία σχετική προσβλητική για το νομικό μας πολιτισμό διαδικασία, όπου ο παθών λέει: «Δεν κατάλαβα καλά, νόμιζα ότι με εξαπάτησε». Ο θύτης λέει: «Όχι, καλώς μου έκανε τη μήνυση, γιατί δεν είχε καταλάβει, ότι δεν

είχα πρόθεση να τον βλάψω», με αποτέλεσμα ουσιαστικά να οδηγούμαστε σε αθωωτικές αποφάσεις. Εδώ πέρα ουσιαστικά προσπαθείτε να εξορθολογήσετε κάπως τα δεδομένα, γι' αυτό θα τις ψηφίσουμε αυτές τις διατάξεις.

Ωστόσο, θέλουμε να επισημάνουμε δύο πράγματα.

Προβληματιστήκαμε πολύ για την ανάγκη αναγραφής στο ποινικό μητρώο. Θα πρέπει τελικά να υπάρχει μία αναγραφή. Εμείς είμαστε αυτής της άποψης, διότι η πολιτεία ως παραιτηθεί του δικαιώματός της στην ποινή, αλλά ας δείξει και ο θύτης από την άλλη πλευρά, κύριε Υπουργέ, ότι αποδέχεται όχι μόνο στην απλή αποζημίωση του θύματος, αλλά ότι αναλαμβάνει μία επιπλέον θυσία. Γιατί η ποινική συνδιαλλαγή στη βάση της -και στο αγγλοσαξονικό δίκαιο και στο ηπειρωτικό δίκαιο, όπου εφαρμόζεται- δεν έχει μόνο τον αποζημιωτικό χαρακτήρα του Αστικού Δικαίου. Έχει μία επιπλέον διάσταση, ότι αναγνωρίζει το λάθος της πράξης του, ο θύτης. Ας αποδεχθεί, λοιπόν, σε αυτό το πλαίσιο της αναγνώρισης ότι θα υπάρχει μία αναφορά -αν θέλετε, όχι αναφορά της ποινής του 79, αλλά να υπάρχει μία αναφορά - ότι έχει επέλθει ποινική συνδιαλλαγή. Εκεί πέρα θα μπορούσαμε να προστατεύσουμε άτομα. Ειδικά αναφέρομαι στην τοκογλυφία, κύριε Υπουργέ, όπου ουσιαστικά ο τοκογλύφος όσες φορές βρίσκεται κάποιος γενναίος να τον φθάσει στη διαδικασία του ανακριτή, θα τον πληρώνει αυτόν και σε όσες άλλες υποθέσεις δεν θα μπορεί ο άλλος να κινήσει τη διαδικασία, θα μένει ατιμώρητος και θα κάνει τη δουλειά του.

Γενικότερα εμείς πιστεύουμε ότι το 404, δεν πρέπει να μπει. Εάν το βάλετε, όμως, κύριε Υπουργέ, να το βάλετε με τη διάσταση που είχε το 404 παράγραφος 5, όπου έπρεπε να δοθούν και οι τόκοι. Το λέει μάλιστα και ο κ. Μυλωνόπουλος, ο καθηγητής, στις παρατηρήσεις που έχει, ότι το 404 παράγραφος 5 όπως είναι αυτήν τη στιγμή -προκειμένου να υπάρχει εξαίρεση του αξιοποιού για τον τοκογλύφο- είναι πιο αυστηρό από την εισηγούμενη διάταξη.

Επιπλέον, καλό θα ήταν κατά την άποψή σας, κύριε Υπουργέ, στο 308 Β που κάνετε στο 2 στο τέλος, που λέτε: «η εντελής ικανοποίηση του ζημιωθέντα», να γίνει και μία αναφορά ότι εκεί συμπεριλαμβάνεται και τυχόν ηθική του βλάβη. Ίσως να είναι πλεονασμός.

Θέλω να κάνω μία αναφορά και να κλείσω με το άρθρο 32, κύριε Υπουργέ. Στο άρθρο 32, όπως το φέρατε στην αρχική διάταξη για όσους φέρνουν παράνομα μετανάστες στην πατρίδα μας, τιμωρούνταν μόνο με κακουργηματικές διατάξεις, δίνετε τη δυνατότητα πλημμεληματικών διατάξεων, με το επιχείρημα ότι οι εισαγγελικές αρχές ενδιαφέρονται για την απόφυγη διαδικασίας για να υπάρχουν ποινές, το βελτιώνετε τώρα όπως είναι. Ωστόσο, εμείς το καταψηφίζουμε.

Και το καταψηφίζουμε, κύριε Υπουργέ, γιατί εμείς θεωρούμε ότι η απαξία της μεταφοράς λαθρομεταναστών στην ελληνική επικράτεια, στις συγκεκριμένες χρονικές συγκυρίες, πρέπει να είναι μόνο κακουργηματικής φύσεως. Αυτήν τη στιγμή κινδυνεύει η πολιτεία, κινδυνεύει η εθνική και κοινωνική συνοχή της Ελλάδος με την αθρόα είσοδο των λαθρομεταναστών και δεν πρέπει να δοθεί κανένα μήνυμα ότι θα έχουν επιεική μεταχείριση. Ακόμα και στις πολλές μικρές περιπτώσεις, στις οποίες λέτε, κύριε Υπουργέ, δεν πρέπει να δοθεί καμμία δυνατότητα σε αυτούς που φέρνουν λαθρομετανάστες στη χώρα -τους εμπόρους ανθρώπων ουσιαστικά- να έχουν έστω και για τις πολύ μικρές περιπτώσεις, όπως το διορθώσετε, πλημμεληματικής φύσεως ποινές. Οι ποινές θα πρέπει να είναι αυστηρά κακουργηματικές. Ας μπουν σε άμεση προτεραιότητα, για να μην υπάρχουν τα προβλήματα που λένε οι εισαγγελείς ότι δεν προλαβαίνουν να τις διεκπεραιώσουν. Αλλά σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να δώσουμε μήνυμα, ότι κάνουμε έστω και μία μικρή έκπτωση. Θεωρούμε ότι το βελτιώσατε από αυτό που αρχικά είχατε φέρει, πρέπει όμως να μείνει κακούργημα. Όχι μόνο στο «κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια» που βάζετε, αλλά και στην απλή μορφή.

Κάποια στιγμή, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει και η διαβάθμιση του κακούργηματος να μην εξαρτάται μόνο από τον κίνδυνο ζωής ή το θάνατο του μετανάστη, όπως σήμερα είναι σήμερα, αλλά ο βαθμός αυτός να εξαρτάται πέρα από το «κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια», αλλά και από τις συνθήκες τέλεσης της πράξης

και από τους πόσους λαθρομετανάστες φέρνει στην ελληνική επικράτεια και να υπάρχουν βαρύτερες ποινές.

Τέλος, για να ολοκληρώσω, θεωρώ ότι κατά βάση, κύριε Υπουργέ, και το σύστημα όπως λειτουργεί σήμερα, σε μεγάλο βαθμό αποδέχεται αυτόν τον τιμωρητικό χαρακτήρα που έχει η ποινή, το αποκλειστικό. Και αναφέρομαι στο παράδειγμα που έφερε ο κ. Μουλόπουλος μέσα στην επιτροπή. Επώθησε και είναι και γεγονός, ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχει άνθρωπος στις ελληνικές φυλακές, που βρίσκεται μέσα τριάντα πέντε έτη, με βασική ποινή ανθρωποκτονία εκ προθέσεως και επικουρική ποινή και μάλλον ποινή δεύτερη, όχι όμως ισόβιας κάθειρξης, τα είκοσι χρόνια, την εσχάτη προδοσία. Αναφέρομαι στην περίπτωση του Ντερντιλή, την οποία έθιξε ο κ. Μουλόπουλος στην επιτροπή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Από τη στιγμή, λοιπόν, που αποδέχεται η σημερινή πολιτεία ότι κάποιος γι' αυτά τα αδικήματα ή για όποια αδικήματα είχε διαπράξει, δεν πρέπει να βγει ποτέ από τις φυλακές, βλέπετε ότι ουσιαστικά αποδέχεται πλήρως η ελληνική πολιτεία αυτά που σας έλεγα προηγουμένως, ότι υπάρχει αυστηρός μονοτιμωρητικός χαρακτήρας. Εάν δεν πιστεύετε ότι ο χαρακτήρας είναι τιμωρητικός δεν μπορεί να βρίσκεται τριάντα πέντε χρόνια άνθρωπος στη φυλακή. Εάν πιστεύετε αντιθέτως ότι υπάρχει και ο αυστηρά και ο μονοτιμωρητικός χαρακτήρας - που σας αναφέρω τώρα, εδώ - θα πρέπει και σε όσες άλλες περιπτώσεις η πολιτεία δεν ενδιαφέρεται για το σωφρονισμό του θύτη, αλλά ενδιαφέρεται για την τιμωρία, να έχει τις εξοντωτικές ποινές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Παρασκευής 17 Δεκεμβρίου 2010.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 354/14-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Βούρου προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με τους προπονητές και το προπονητήριο της Εθνικής Ομάδας στίβου κ.λπ..

2. Η με αριθμό 351/14-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρου Καλαφάτη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τις διαδοχικές παρατάσεις στο διαγωνισμό για την ανάπτυξη του Εμπορευματοικού Κέντρου του Θριασίου Πεδίου, την καθυστέρηση στη σιδηροδρομική σύνδεση του Θριασίου με το λιμένα του Νέου Ικονίου κ.λπ..

3. Η με αριθμό 358/14-12-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σοφίας Καραντιδού προς τους Υπουργούς Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Οικονομικών, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εργαζομένων στην εταιρεία «ΚΟΥΝΣΤΟΦ Α.Ε.» στο Ωραιόκαστρο του Νομού Θεσσαλονίκης κ.λπ..

4. Η με αριθμό 362/14-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Σπυρίδωνος - Άδωνι Γεωργιάδη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Δικαιοσύνης, Διεύθυνσης και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τις καθυστερήσεις στην ανακοίνωση αποτελεσμάτων των πρόσφατων Εκλογών Τοπικής Αυτοδιοίκησης κ.λπ..

5. Η με αριθμό 360/14-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Παπαδημούλη προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με τις αιτίες και τις επιπτώσεις από τον υψηλό πληθωρισμό κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 355/14-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αργυρίου Λαφαζάνη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την έκδοση οικοδομικής άδειας στο Πόρτο

Καρράς για την κατασκευή πολυτελών κατοικιών κ.λπ..

2. Η με αριθμό 353/14-12-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Έλενας Ράπτη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την κατάργηση του πολυτεχνικού και τριτεχνικού επιδόματος κ.λπ..

3. Η με αριθμό 359/14-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαυρικού προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας των εργαζομένων στην πολυεθνική «PRAKTIKER» κ.λπ..

4. Η με αριθμό 363/14-12-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ουρανίας Παπανδρέου-Παπαδάκη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις περικοπές στα επιδόματα των Πολυτέκνων και Τριτέκνων οικογενειών κ.λπ..

5. Η με αριθμό 361/14-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασιλείου Μουλόπουλου προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την παράδοση των δημόσιων έργων σε Ανώνυμες Εταιρείες και την απαξίωση των Δημόσιων Τεχνικών Υπηρεσιών κ.λπ..

6. Η με αριθμό 337/13-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την ειδική εισφορά των πετρελαιοειδών κ.λπ..

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Βασίλειος Μουλόπουλος.

Ορίστε, κύριε Μουλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο πιστεύουμε ότι αποτελεί μια θετική προσπάθεια, που φιλοδοξεί να θεραπεύσει ορισμένες από τις παθογένειες της ποινικής διαδικασίας. Παθογένειες που δεν οφείλονται στο ίδιο το εγκληματικό φαινόμενο αλλά στη προβληματική διαχείρισή του κατά την προανακριτική και ανακριτική διαδικασία, αλλά και ενώπιον των δικαστηρίων.

Είναι μεν μία θετική προσπάθεια, αλλά κρίνουμε ότι είναι αποσπασματική. Και αυτό γιατί αν και πολλές από τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου επιτύχουν τα προσδοκώμενα θετικά αποτελέσματα, το νομοσχέδιο δεν θα εξορθολογίσει το χαοτικό σύστημα που επικρατεί.

Παρ' όλα αυτά -επαναλαμβάνω- κρίνουμε ότι είναι ένα νομοσχέδιο μερικώς θετικό τουλάχιστον στη φιλοσοφία του. Με αυτή τη φιλοσοφία συμφωνούμε και στην οποία, όπως είπε ο προηγούμενος αγορητής, διαφωνεί ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός. Συμφωνούμε, γιατί αναγνωρίζει πως οι εξοντωτικές ποινές δεν έχουν κανένα σωφρονιστικό ή αποτρεπτικό του εγκλήματος αποτέλεσμα. Αντίθετα οδηγούν τις φυλακές σε ασφυξία, στοιβάζοντας τους ανθρώπους που θα έπρεπε να είναι εκτός και να εκτίουν εναλλακτικές ποινές.

Πολλές φορές σε ένα σύστημα που δυσλειτουργεί, πιστεύουμε ότι η επιβολή βαριών ποινών προσδίδει μια αυταπάτη ακεραιότητας του συστήματος. Είναι πλαστή. Η εγκληματικότητα για εμάς είναι συστατικό στοιχείο της φτώχειας, της αποδόμησης της κοινωνίας και της κατάρρευσης του κοινωνικού κράτους. Είναι το αποτέλεσμα ταξικών επιλογών και όχι αποτέλεσμα της επιεικούς μεταχείρισης των παραβατών του νόμου.

Πιστεύουμε πως ο άκριτος εγκλεισμός των καταδικασθέντων και των προφυλακισμένων έχει παράλογα και άδικα αποτελέσματα από πλευράς απονομής δικαιοσύνης. Σίγουρα δεν τιμά τον πολιτισμό μας -και εκεί διαφωνούμε με τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό και επαναλαμβάνω το παράδειγμα- να παραμένουν πίσω από τα κάγκελα ηλικιωμένοι κρατούμενοι, που έχουν ήδη εκτίσει ποινές τριάντα, τριάντα πέντε και σαράντα χρόνια. Το νομοσχέδιο προσπαθεί, λοιπόν, να διορθώσει -μπορούμε να πούμε- και να επιδιορθώσει την κατάσταση.

Θα αναφέρω ένα παράδειγμα, όπως είναι ο θεσμός της ποινικής συνδιαλλαγής τόσο ως συναινετικό μέσο επίλυσης διαφορών, όσο και ως προσπάθεια μείωσης του όγκου των ποινικών υποθέσεων και του κόστους δικαστικής προστασίας. Επίσης, ορθά αποποινικοποιούνται οι οφειλές μικροποσών και καταργούνται συγκεκριμένα αναχρονιστικά αδικήματα. Σε θετική κα-

τεύθυνση είναι και η λογική της διεύρυνσης των δυνατοτήτων μετατροπής των ποινών σε χρηματικές και σε κοινωφελή εργασία.

Ως προς την κοινωφελή εργασία θέλουμε να επισημάνουμε πως το θεσμικό πλαίσιο παραμένει ανύπαρκτο και ο επιμελητής αναγκάζεται να αυτοσχεδιάσει, ενώ οι υπηρεσίες των επιμελητών δεν θα καλύπτουν τις αυξημένες ανάγκες, που θα προκύψουν με το νομοσχέδιο. Είναι χαρακτηριστικά τα όσα είπε η πρόεδρος του σωματίου επιμελητών στην Επιτροπή. Το πρακτικό, δηλαδή, κομμάτι για τους επιμελητές δεν ρυθμίζεται, παρά το ότι είναι το πιο σημαντικό, με αποτέλεσμα ο θεσμός να επιβαρύνει ιδιαίτερα το έργο του εισαγγελέα και να καθυστερεί εμμέσως την απονομή δικαιοσύνης.

Η μείωση του αριθμού των κρατούμενων είναι αδιαμφισβήτητη θετική, αλλά πολύ φοβάμαι ότι σύντομα θα φανεί ανεπαρκής, από τη στιγμή που η Κυβέρνηση είναι σταθερά προσηλωμένη στην πολιτική της ποινικοποίησης και της καταστολής, για να αντιμετωπίσει κοινωνικά φαινόμενα που πηγάζουν από την νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική και την κατάρρευση του κοινωνικού κράτους.

Εμείς -επαναλαμβάνω- πιστεύουμε ότι η εγκληματικότητα είναι ευθέως ανάλογη με την αύξηση της φτώχειας και της εξαθλίωσης κομματιών της κοινωνίας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας θυμίσω ένα κοινωνικό μυθιστόρημα. Ο Γιάννης Αγιάννης ήταν κυνηγημένος σε όλη του τη ζωή επειδή είχε κλέψει μία φρατζόλα ψωμί, για να χορτάσει την πείνα του. Θέλω να σας θυμίσω ότι η καθαρή επήλθε τελικά με την αυτοκτονία του Ιαβέρη, όταν δηλαδή ο άτεγκτος κυνηγός του παρανόμου συνειδητοποίησε την αδικία της δικαιοσύνης της εξουσίας.

Μια ολοκληρωμένη πολιτική κατά της εγκληματικότητας πρέπει να ξεκινά από την ανίχνευση των γενεσιουργών αιτιών τους, τους κοινωνικοοικονομικούς λόγους δηλαδή που οδηγούν στην παραβατικότητα.

Οι αντιρρήσεις μας για το νομοσχέδιο εστιάζονται σε εκείνα τα άρθρα, τα οποία επιχειρώντας να επιταχύνουν τις διαδικασίες απονομής δικαιοσύνης, θα προκαλέσουν σοβαρά προβλήματα στην ουσιαστική εξέταση των ποινικών υποθέσεων. Η επιτάχυνση της απονομής δεν πρέπει να οδηγήσει σε σύντμηση χρονικών ορίων με εξωπραγματικές προθεσμίες. Ως προς αυτό υπάρχει στο νομοσχέδιο μια προβληματική, κατά τη γνώμη μας, ομάδα άρθρων που θυσιάζει το περιεχόμενο της δικαστικής προστασίας με άστοχο τρόπο και σε υπερβολικό βαθμό.

Φοβόμαστε ότι το αποτέλεσμα θα είναι το «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε» των δικαστικών κρίσεων. Αυτό προφανώς, είναι επικίνδυνο. Χαρακτηριστικά αναφέρω τις προθεσμίες του άρθρου 13. Αντίστοιχα η μεταφορά επιπλέον αρμοδιοτήτων στα μονομελή πλημμελειοδικεία είναι επικίνδυνη, εάν λάβουμε υπ' όψιν μας πως έχουν ήδη εκατό υποθέσεις την ημέρα.

Η αποσυμφόρηση των τριμελών εφετείων ως δευτεροβαθμίων δικαστηρίων από τα πλημμλήματα είναι κατ' αρχάς επιθυμητή. Από την άλλη πλευρά, όμως, οι κίνδυνοι που εγκυμονεί μία μονομελής σύνθεση, επιβάλλουν την εξαίρεση ορισμένων σοβαρών κατά τεκμήριο πλημμεληματικών υποθέσεων από την αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου, όπως είναι για παράδειγμα η απάτη, η υπεξαίρεση, η εκβίαση, παράβαση καθήκοντος.

Η μόνη λύση που διαθέτει ο δικαστής θα είναι μία βιαστική και επιπόλαιη μελέτη. Γι' αυτό, κατά τη γνώμη μας, περαιτέρω αύξηση του όγκου δουλειάς των μονομελών δεν νοείται, παρά μόνο με σοβαρή αύξηση των εδρών.

Η επιτάχυνση με σειρά προτεινομένων διατάξεων της διαδικασίας θα ασκήσει αφόρητη πίεση στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς, με αποτέλεσμα η επιτασσομένη ταχύτητα να ματαιώνει την ουσιαστική διερεύνηση της υποθέσεως και να διευρύνει, αντί να περιορίσει όπως επιδιώκει το νομοσχέδιο, την άσκοπη παραπομπή υποθέσεων στο ακροατήριο.

Τέλος, εις βάρος της ποιοτικής απονομής της δικαιοσύνης θα αποβεί και ο περιορισμός της δυνατότητας αναβολής στο πλαίσιο της ποινικής δίκης. Στην πράξη, για να μην δικάζονται με συνοπτικές διαδικασίες οι ποινικές υποθέσεις, χρειάζεται η δημιουργία των υλικών όρων για τη σοβαρή διερεύνηση, ειδάλ-

ως όλα αυτά θα καταντήσουν ευχολόγια.

Σχετικά με τα άρθρα 21 και 22 έχουμε να κάνουμε πάλι με επιτάχυνση των διαδικασιών, οι οποίες είναι αμφιβόλου αποτελεσματικότητας και διευρύνεται η δυνατότητα ερήμην εκδίκασης του κατηγορουμένου, χωρίς να διευκρινίζεται όμως εάν θα διορίζεται συνήγορος υπεράσπισης και αφήνοντας ελάχιστα χρονικά περιθώρια για την αίτηση ακύρωσης της διαδικασίας.

Θεωρώ, επίσης, ότι είναι λανθασμένη η επιλογή του περιορισμού της δυνατότητας έφεσης κατά βουλευμάτων, γιατί διευρύνεται η δικαστική αυθαιρεσία. Όχι μόνο διαφωνούμε, αλλά θεωρούμε προκλητικές τις ρυθμίσεις για τις ασφαλιστικές εισφορές, κύριε Υπουργέ. Σας το είχα πει και στην επιτροπή.

Ολοκληρώνοντας, παρά τις διαφωνίες μας για συγκεκριμένα άρθρα, που θα αναλύσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση, ο ΣΥΡΙΖΑ κρίνει θετική και τη κατεύθυνση, αλλά και τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Γι' αυτό το υπερψηφίζει επί της αρχής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μουλόπουλο.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Βλατής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ολόκληρο τον κόσμο η δικαιοσύνη απεικονίζεται ως τυφλή. Σχεδόν για όλους η συγκεκριμένη εικόνα είναι συμβολική. Συμβολίζει την αμεροληψία της. Για μας, όμως, αυτή η εικόνα τείνει να γίνει κυριολεκτική. Τείνει να δηλώσει την αναπηρία. Γιατί, αυτή η τυφλότητα της δικαιοσύνης αποδεικνύεται στην πράξη ότι την εμποδίζει να διαβάσει εγκαίρως τις δικογραφίες, να βγάλει αποφάσεις και τέλος να τις καθαραγωγήσει σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα.

Η κατάσταση που επικρατεί σήμερα στην ελληνική δικαιοσύνη, όπως περιγράφεται από νομικούς και δικαστές και όπως την ζούμε εμείς οι άλλοι πολίτες -εγώ δεν είμαι νομικός- είναι ζοφερή. Οι καθυστερήσεις απονομής δικαιοσύνης έχουν φθάσει πλέον τα όρια της αρνησιδικίας.

Μέσα σε διάστημα ενός μήνα είναι η τρίτη φορά που συζητούμε στη Βουλή τα συσσωρευμένα εδώ και πολλές δεκαετίες προβλήματα της ελληνικής δικαιοσύνης. Είναι τυχαίο; Δεν νομίζω. Τα προβλήματα έχουν φτάσει πλέον στο απροχώρητο σε όλα τα δικαστήρια, διοικητικά, πολιτικά και ποινικά. Στα τελευταία, μάλιστα, η κατάσταση είναι για γέλια και για κλάματα μαζί.

Πριν από δύο περίπου χρόνια ο Δικηγορικός Σύλλογος της Αθήνας έδωσε στη δημοσιότητα στοιχεία από το Πρωτοδικείο της Αθήνας. Είναι γνωστό σε όλους ότι είναι το μεγαλύτερο δικαστήριο της χώρας που συγκεντρώνει δικαστηριακή ύλη που αντιστοιχεί στη μισή και πλέον Ελλάδα. Τα στοιχεία καταδεικνύουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο τους βασανιστικούς πλέον ρυθμούς απονομής της δικαιοσύνης στη χώρα μας. Έξι στις δέκα δίκες στα τριμελή πλημμελειοδικεία οδηγούνται καθημερινά σε αναβολή. Δώδεκα έτη κατά μέσο όρο απέχει χρονικά η τέλεση ενός κακουργήματος από την εκδίκασή του, ενώ συχνά η τελεσιδικία μιας απόφασης συμπίπτει με το χρόνο παραγραφής. Απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου του 2008 που αφορούσε υπόθεση για συκοφαντική δυσφήμιση: Η προσφεύγουσα αθώωθηκε από το τριμελές πλημμελειοδικείο μετά από πέντε χρόνια και επτά μήνες. Σε άλλη υπόθεση που αφορά τα αδικήματα της απάτης και της πλαστογραφίας, με χρόνο τέλεσης μεταξύ 1993 και 1996, οι εμπλεκόμενοι θα περιμένουν για πολύ ακόμη την απονομή της δικαιοσύνης, καθώς δεν έχει γίνει καν το δικαστήριο σε πρώτο βαθμό.

Είναι χαρακτηριστικά παραδείγματα καθυστέρησης απονομής ποινικής δικαιοσύνης και δυστυχώς, δεν είναι εξαιρέσεις, αλλά τείνουν να γίνουν ο κανόνας. Γιατί, όμως, παρατηρείται αυτή η βραδύτητα; Οι λόγοι είναι πολλοί. Ο περιορισμένος αριθμός δικαστών, δικαστικών λειτουργών εν γένει, η αθρόα αύξηση υποθέσεων που φθάνουν καθημερινά στα ποινικά δικαστήρια είναι μόνο δύο από αυτούς τους λόγους. Σημαντικό ρόλο, όμως, παίζει και η ποινική διαδικασία που εφαρμόζεται ως σήμερα.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, λοιπόν, λαμβάνοντας υπ' όψιν τα υπάρχοντα στοιχεία και με γνώμονα την επιτακτική ανάγκη να εξασφαλιστεί η προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών, προ-

χώρησε στην πρόταση αυτού του σχεδίου νόμου για τον εξορθολογισμό και τη βελτίωση της απονομής της ποινικής δικαιοσύνης. Οι διατάξεις του σχεδίου αυτού αφορούν αναγκαίες τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Έτσι τροποποιούνται σχετικά άρθρα αναφορικά με μετατροπή ποινής, με αναστολή εκτέλεσης της ποινής, με την υπό όρους απόλυση, με την κατ' οίκον έκτιση της ποινής, τον ευεργετικό υπολογισμό της ποινής κ.λπ..

Παράλληλα, εισάγονται και νέοι θεσμοί, όπως αυτός της ποινικής συνδιαλλαγής. Μεταξύ άλλων, το νομοσχέδιο προβλέπει την εκ νέου ρύθμιση των θεμάτων μετατροπής των περιοριστικών της ελευθερίας ποινών σε χρηματική με το γενικό κανόνα ότι η περιοριστική ποινή μεγαλύτερη των δύο ετών που δεν υπερβαίνει τα τρία μετατρέπεται εφεξής σε χρηματική υπό προϋποθέσεις, ενώ επανακαθορίζονται τα κριτήρια για τον καθορισμό του ποσού της μετατροπής.

Επιπλέον, εισάγονται νέες ρυθμίσεις σχετικά με την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής των σχετικών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, ενώ προβλέπεται ότι για τις ποινές που δεν έχουν μετατραπεί, εφόσον εκτιθεί το ένα πέμπτο αυτών, μετατρέπονται από το δικαστήριο σε χρηματική ποινή και διατάσσεται η απόλυση του κρατουμένου.

Τέλος και επιτέλους, καταργούνται διατάξεις του Ποινικού Κώδικα που αφορούσαν σε πράξεις και αδικήματα που θεωρούνται πλέον αναχρονιστικά, όπως, παραδείγματος χάριν, η μονομαχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι χρονικές καθυστερήσεις στην απονομή της δικαιοσύνης έχουν δημιουργήσει έντονη ανησυχία σε διεθνές επίπεδο, καθώς μέγιστος αριθμός προσφυγών κατακλύζει καθημερινά το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Η συντριπτική τους πλειονότητα αφορά παραβιάσεις του δικαιώματος του δικάζεσθαι σε εύλογο χρόνο, το οποίο κατοχυρώνεται με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Με τη διάταξη αυτή καθιερώνεται η αρχή της δίκαιης δίκης μεταξύ των στοιχείων της οποίας είναι και η εκδίκαση μιας υπόθεσης μέσα σε λογικά χρονικά όρια.

Η χώρα μας μαζί με την Ιταλία, την Πολωνία και τη Γαλλία, βρίσκεται στην κόκκινη ζώνη των παραβιάσεων λόγω του υπερβολικά μεγάλου χρονικού διαστήματος που απαιτείται ίσα με την εξέταση της ουσίας της υπόθεσης και την έκδοση δικαστικής απόφασης από τα εθνικά δικαστήρια. Το ποσοστό των εκδοθεισών αποφάσεων για όλα τα συμβαλλόμενα κράτη-μέλη που αφορούν παραβιάσεις σε εύλογο χρόνο ανέρχεται στο 35% και από αυτό το 8% αφορά τη χώρα μας. Το 62% των καταδικών σε βάρος της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έχει ως αντικείμενο την εν λόγω παραβίαση και είναι αξιοπρόσεκτο το γεγονός πως, παρά το ότι οι χρηματικές αποζημιώσεις που συνήθως επιδικάζει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δεν είναι μεγάλες, οι Έλληνες πολίτες σε όλο και σε μεγαλύτερο βαθμό προσφεύγουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο σε βάρος της χώρας μας, προφανώς όχι για να λάβουν αποζημιώσεις, αλλά κυρίως για να υπενθυμίσουν στην ελληνική πολιτεία την υποχρέωση για γρήγορη απονομή δικαιοσύνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε δευτερόλεπτα.

Σ' αυτό το σημείο θα πρέπει να θυμίσω σε όλους ότι οι καθυστερήσεις απονομής της δικαιοσύνης -δεν είναι βέβαια το σημαντικότερο, αλλά είναι σημαντικό- έχουν κόστος και στον κρατικό προϋπολογισμό.

Φυσικά, το σημαντικότερο στοιχείο αυτής της κατάστασης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παραμένει η ανασφάλεια που δημιουργείται στους διαδίκους, καθώς στην ελληνική δικαστική πραγματικότητα είναι πλέον συχνό φαινόμενο, λόγω των καθυστερήσεων, μηνυτές και ουσιώδεις μάρτυρες να αποβιώνουν, ζώντες μάρτυρες να ξεχνούν ή να παραποιούν, χωρίς δόλο, αλλά λόγω της παρέλευσης του χρόνου, την πραγματικότητα, στοιχεία να εξαφανίζονται ή να αλλοιώνονται και πολλές φορές, όταν πλέον ο κατηγορούμενος καταδικασθεί αμετάκλητα, έχει ήδη εκτίσει την ποινή του ή δεν έχει πια καμιά σημασία, αφού φαίνεται εξ αιτίας της χρονικής απόστασης τέλεσης του αδικήμα-

τος και απονομής της δικαιοσύνης, περιττή ακόμη και αταίριαστη.

Στόχος μας, λοιπόν -και κλείνω- είναι να περιορίσουμε στο μέγιστο βαθμό τα προβλήματα στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης, να εξασφαλίσουμε για τον Έλληνα πολίτη μια πιο ποιοτική, πιο άμεση, πιο ουσιαστική δικαστική προστασία. Γι' αυτό οφείλουμε, όχι μόνο να υπερψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο, αλλά και να παρακολουθούμε συνεχώς για τα αποτελέσματά του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία -όπως ελέγχθη από τον εισηγητή μας, τον κ. Ν. Παναγιωτόπουλο- υπερψηφίζει το σχέδιο νόμου. Και τούτο γιατί υπάρχουν αρκετά σημεία, τα οποία είναι θετικά.

Θα μου επιτρέψετε όμως επί της αρχής να μείνω στις επιφυλάξεις μας. Τα θετικά σημεία τονίσθηκαν και από τον εισηγητή, θα τονισθούν και από άλλους συναδέλφους, και κατά κόρον από τους συναδέλφους της συμπολίτευσης. Είναι ανάγκη, όμως, για τον κύριο Υπουργό, ως τη συζήτηση που θα έχουμε αύριο στα άρθρα, να μείνουμε με ιδιαίτερη προσοχή σε ορισμένα θέματα τα οποία δημιουργούνται από κάποιες διατάξεις και κυρίως από ένα θεσμό που εισάγεται για πρώτη φορά στην ελληνική έννομη τάξη. Και μιλώ για το θεσμό της ποινικής συνδιαλλαγής. Τονίζω ότι μιλώ για το άρθρο 17. Το άρθρο 6, με τις βελτιώσεις που έχει, δεν αφορά το ζήτημα της ποινικής συνδιαλλαγής. Είναι ζητήματα εξάλειψης του αξιοποιήσιμου. Είναι θεσμός που υπάρχει. Ο καινούργιος θεσμός είναι ο θεσμός της ποινικής συνδιαλλαγής, όπως αυτός αποτυπώνεται στο άρθρο 17 του σχεδίου νόμου.

Λέγεται στην αιτιολογική έκθεση ότι ο θεσμός της ποινικής συνδιαλλαγής εισάγεται στην Ελλάδα επειδή έχει εισαχθεί και σε άλλες χώρες και μάλιστα και σε άλλες χώρες της μέσης Ευρώπης. Είναι όμως γνωστό ότι ο θεσμός αυτός ξεκίνησε από τον αγγλοσαξωνικό χώρο.

Ήρθε και στον ευρωπαϊκό χώρο. Αλλά εδώ, κύριε Υπουργέ, οφείλουμε να κάνουμε μία σημαντική διάκριση. Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Άλλο η ποινική συνδιαλλαγή ως θεσμός που ακολουθούν αρκετές έννομες τάξεις στην Ευρώπη και άλλο ο θεσμός της συνδιαλλαγής, όπως ακολουθείται στον αγγλοσαξωνικό χώρο, που δεν είναι συνδιαλλαγή, αλλά διαπραγμάτευση. Και παρακαλώ πολύ, αυτή τη διάκριση να τη συνειδητοποιήσουμε. Άλλο η διαπραγμάτευση, το bargaining, του αγγλοσαξωνικού δικαίου και άλλο η ποινική συνδιαλλαγή. Δεδομένου ότι η σημαντική διαφορά έγκειται στο ότι, στον αγγλοσαξωνικό χώρο, ακόμα και στο πεδίο του Ποινικού Δικαίου, υπάρχει η δυνατότητα διάθεσης -ας το πω έτσι, όπως λέμε στο χώρο του Αστικού Δικαίου- του αντικειμένου της δίκης. Υπάρχει πρωτοβουλία των διαδίκων. Θεωρείται εν μέρει ιδιωτική διαφορά, ακόμη και η ποινική.

Και σ' αυτό το σημείο υπάρχει μία τεράστια διαφορά με την ποινική αντιμετώπιση των πραγμάτων στο χώρο της Ευρώπης. Στην Ευρώπη τα πράγματα δεν είναι διόλου έτσι. Στην Ευρώπη υπάρχει μία σημαντική διάκριση. Η διάκριση ανάμεσα στην αστική αποζημίωση και στο χώρο της ποινικής συνδιαλλαγής. Στην αστική αποζημίωση έχουμε την περίπτωση κατά την οποία αν τα μέρη διαπραγματεύονται, υπάρχει αποζημίωση του παθόντος αστικής και εκεί πλέον παύει να υπάρχει οποιοδήποτε ζήτημα, σε σχέση με την αδικοπραξία του άρθρου 914 Α.Κ. ή και άλλες μορφές ευθύνης στο χώρο του Αστικού Δικαίου.

Αλλά για ποιο λόγο εκεί το ζήτημα είναι διαφορετικό; Διότι στο χώρο της αστικής αποζημίωσης έχουμε πράξεις που δεν έχουν αναχθεί σε εγκλήματα, γιατί δεν έχουν ιδιαίτερη ποινική απαξία. Άρα, λοιπόν, έχουμε πράξεις που δεν θεωρούνται εγκληματικές. Εδώ δεν λειτουργεί ο θεσμός της ποινής στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής πρόληψης και, επομένως, η αποζημίωση του παθόντος αστικής θεωρείται επαρκής για να πάψει να υπάρχει οποιοδήποτε ζήτημα, σε σχέση με τις συνέπειες τις οποίες επιφέρει ο νόμος.

Το ζήτημα της συνδιαλλαγής στο χώρο της μέσης Ευρώπης είναι εντελώς διαφορετικό σε επίπεδο Ποινικού Δικαίου. Εντελώς διαφορετικό, γιατί; Αν δείτε όλες τις νομοθεσίες εισάγουν το θεσμό, όπου τον εισάγουν. Ως τι, όμως; Ως υποκατάστατο της ποινής. Γιατί θεωρείται ότι εκεί όπου εισάγεται ο θεσμός της ποινικής συνδιαλλαγής, δεν είναι ανάγκη να επιβληθεί η ποινή, γιατί η συνδιαλλαγή οδηγεί στο να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα, πάντοτε σε σχέση με τη φύση της ποινής ως μέσου γενικής και ειδικής πρόληψης.

Και γίνονται σαφέστερος στον τομέα αυτό: Για ποιο λόγο υπάρχει η ποινή; Η ποινή δεν μπορεί να επιβάλλεται τυχαίως, και για λόγους συνταγματικούς, για λόγους Διεθνούς Ποινικού Δικαίου ακόμα. Η ποινή επιβάλλεται μόνο όπου έχουμε πράξη ενός δράστη, η οποία πλήττει την ίδια την κοινωνική ειρήνη, τον κοινωνικό ιστό. Και τον πλήττει σε αγαθά τα οποία θεωρούνται πάρα πολύ σημαντικά. Γι' αυτό και υπάρχει διαφορετική αξιολόγηση, απ' ό,τι υπάρχει στο χώρο του αστικού δικαίου.

Το αποτέλεσμα ποιο είναι; Επιβάλλεται η ποινή, πάντοτε όμως ως μέσο το οποίο δεν λειτουργεί στο πλαίσιο του αντιπεπονητότος, αλλά στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής πρόληψης.

Άρα, λοιπόν, όπου εισάγουμε το θεσμό της ποινικής συνδιαλλαγής με το δικό μας δόγμα –ας το πω έτσι– με τη δική μας ποινική λογική, θα έπρεπε να τον εισάγουμε μόνο στις περιπτώσεις εκείνες όπου η ποινική συνδιαλλαγή οδηγεί στα ίδια ή και σε καλύτερα αποτελέσματα από εκείνα στα οποία οδηγεί η κοινή ποινή, την οποία έχουμε τώρα στο χώρο του Ποινικού Δικαίου. Αυτό ισχύει στο δόγμα, αλλά και στην πράξη στο χώρο του Ευρωπαϊκού Ποινικού Δικαίου.

Εδώ, στις διατάξεις του άρθρου 17, κύριε Υπουργέ, τα πράγματα είναι εντελώς, μα εντελώς διαφορετικά. Στην ουσία μιλάμε για ένα είδος αστικής αποζημίωσης, μιλάμε για θεσμό διαπραγμάτευσης, θεσμό «bargaining» στο πλαίσιο του αγγλοσαξονικού δικαίου, όπως το είπα και πριν.

Ας δούμε μερικά πρακτικά παραδείγματα για το πώς λειτουργεί. Πρώτα-πρώτα, πρέπει να σας πω ότι λείπει εντελώς μέσα από τις διατάξεις, από τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες λειτουργεί η ποινική συνδιαλλαγή, αυτό το στοιχείο της πρόσθετης θυσίας που απαιτείται, όπου υιοθετείται ο θεσμός της ποινικής συνδιαλλαγής. Για να υιοθετηθεί, επιβάλλεται στο δράστη, ο οποίος συναλλάσσεται στην περίπτωση αυτή, μια πρόσθετη θυσία, η οποία είναι το αντίβαρο, σε σχέση με την ποινή, ώστε να νιώθει ότι αυτό το οποίο έκανε είναι κάτι το οποίο είναι κολάσιμο. Εδώ δεν υπάρχει πουθενά η έννοια της πρόσθετης θυσίας. Στην ουσία απλώς και μόνο –και επειδή πρόκειται κυρίως για περιουσιακά και ιδιοκτησιακά αδικήματα– αν αποζημιώσουμε τον παθόντα, τελείωσε. Αφού λείπει, λοιπόν, το στοιχείο της πρόσθετης θυσίας, δεν λειτουργεί η γενική ούτε η ειδική πρόληψη στο πλαίσιο της ποινής.

Δεύτερον, κοιτάτε να δείτε, για παράδειγμα, τι γίνεται στα περιουσιακά αδικήματα. Βασική προϋπόθεση, όπου λειτουργεί ο θεσμός της συνδιαλλαγής για τα περιουσιακά και τα ιδιοκτησιακά δικαιώματα, πρέπει να είναι η οικειοθελής παρέμβαση του δράστη. Να, γιατί εξισώνεται η συνδιαλλαγή εδώ με την αστική αποζημίωση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Τρίτο στοιχείο που δείχνει ότι τα πράγματα δεν έχουν έτσι όπως στην υπόλοιπη Ευρώπη: Το βάζετε και το επεκτείνετε σε πολλά από τα περιουσιακά και τα ιδιοκτησιακά δικαιώματα, αλλά δεν το έχετε βάλει εκεί που συνήθως αυτό χρησιμοποιείται στην Ευρώπη, δηλαδή, κυρίως στα εγκλήματα βίας. Για ορισμένα, ναι, είναι και ισχύει, όπως για την ενδοοικογενειακή βία.

Αλλά η συνδιαλλαγή χρησιμοποιείται κυρίως για τα εγκλήματα βίας. Γιατί; Γιατί εκεί πραγματικά, δεν είναι μόνο θέμα αστικής αποζημίωσης, αλλά είναι και η συμπεριφορά του δράστη, ο οποίος ζητάει συγγνώμη –εμπράκτως συγγνώμη στην περίπτωση αυτή– από εκείνον ο οποίος υπέστη τη ζημία. Με τον τρόπο αυτό επέρχεται κοινωνική ειρήνη, αλλά και αποζημιώνεται –όχι στην κυριολεξία, αλλά με τη μεταφορική του έννοια– εκείνος ο οποίος, εν πάση περιπτώσει, υπέστη ζημία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λή-

ξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχουμε και άλλες παράπλευρες –ας το πω έτσι– απώλειες απ' αυτό το οποίο εισάγουμε στο σχέδιο νόμου. Παρατηρήστε, κύριε Υπουργέ, το εξής, για να δείτε δηλαδή ότι ενός κακού, μύρια έπονται σε ορισμένες περιπτώσεις. Όταν έχουμε απόπειρα, παραδείγματος χάριν στα περιουσιακά δικαιώματα, θα συμβεί το εξής: Αυτός ο οποίος έχει κάνει το περιουσιακό εγκλημα, το έχει συντελέσει πλήρως δηλαδή και έχει πάρει τα χρήματα, έχει το όφελος. Όταν τα επιστρέφει, τα επιστρέφει από εκείνα που πήρε. Για να λειτουργήσει η απόπειρα, όμως, στο πλαίσιο της συνδιαλλαγής, θα πρέπει να δώσει από εκείνα που δεν πήρε. Δηλαδή, στην πραγματικότητα, στην απόπειρα αυτός που ακολουθεί την οδό της συνδιαλλαγής, έχει βαρύτερη ποινική μεταχείριση από τον άλλο. Αυτό είναι αποτέλεσμα ακριβώς όλης της λογικής αυτού του οποίου τόνισα προηγουμένως.

Λέω, λοιπόν, ότι πρέπει να ξαναδείτε το θεσμό αυτό. Πιστεύω, επίσης, ότι πρέπει να βγάλετε ορισμένα εγκλήματα απ' έξω. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχει, παραδείγματος χάριν, το θέμα της τοκογυφίας μέσα στο πλαίσιο των εγκλημάτων, τα οποία αφορά η ποινική συνδιαλλαγή. Επίσης, ακριβώς γιατί πρέπει να λειτουργεί η ποινική συνδιαλλαγή στο πλαίσιο που τόνισα προηγουμένως, πρέπει να ξαναδείτε το ζήτημα της εγγραφής στο ποινικό μητρώο.

Αν είχαμε, κύριε Υπουργέ, τις προϋποθέσεις που είπα πριν, αν όντως λειτουργήσει ως πραγματικός θεσμός ποινικής συνδιαλλαγής, άντε να μην το βλέπαμε το θέμα αυτό, γιατί εκεί υπάρχουν υποκατάστατα σε ό,τι αφορά το ότι έχει ο δράστης ανακάμψει στην πραγματικότητα. Αλλά όπως λειτουργεί ο θεσμός εδώ, που στην ουσία είναι αστική αποζημίωση, δηλαδή διαπραγμάτευση, εγώ θεωρώ ότι εκ των ων ουκ άνευ να μπει η εγγραφή στο ποινικό μητρώο. Διότι χωρίς αυτή, στην πραγματικότητα, απλώς και μόνο εξομοιώνουμε τα δύο πράγματα. Δηλαδή, από την μία πλευρά την αστική αποζημίωση και από την άλλη την ποινική συνδιαλλαγή.

Ευχαριστώ πολύ και ζητώ συγγνώμη για την υπέρβαση του χρόνου, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ τον ειδικό αγορητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης, Βουλευτής Β' Αθήνας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, για επτά λεπτά.

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, δύο λόγια και από εμένα για τη χθεσινή επίθεση που δέχτηκε ο τέως Υπουργός και συνάδελφός μας ο κ. Χατζηδάκης.

Είναι προφανές και δεν είμαι πεπεισμένος ότι έχει γίνει αντιληπτό σε όλους, ότι χθες δεν επιτέθηκαν στον κ. Χατζηδάκη. Χθες επιτέθηκαν στη Βουλή. Επιτέθηκαν σε όλους μας. Οποιοσδήποτε εξ ημών βρισκόταν σε ανάλογη θέση, όπως ο κ. Χατζηδάκης χθες, θα δεχόταν την ίδια επίθεση.

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι έχει έρθει η ώρα το πολιτικό μας σύστημα, αυτές τις ώρες της κρίσης, να λάβει στο σύνολό του την ευθύνη να προασπίσει τη δημοκρατία μας από τις γενικεύσεις. Δεν είμαστε και οι τριακόσιοι κλέφτες, όπως διαρκώς λένε στα κανάλια. Δεν είναι όλοι οι πολιτικοί το ίδιο. Δεν επιτρέπεται, πλέον, να αφήνουμε ανυπεράσπιστη τη δημοκρατία μας. Διότι αν εξακολουθήσουμε να το κάνουμε αυτό, θα είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι γι' αυτό που θα επακολουθήσει και που θα είναι στο τέλος ο χύδην όχλος να φτάνει ακόμα και έξω από τα σπίτια μας.

Πρέπει όντως να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Πρέπει να καλέσουμε ει δυνατόν και εδώ στη Βουλή και να ρωτήσουμε γι' αυτούς τους συναδέλφους οι οποίοι βρίσκονται με πολλά σπίτια, οι οποίοι βρίσκονται με μεγάλη περιουσία. Και να εξηγήσουν στον ελληνικό λαό και από αυτό το Βήμα πώς απέκτησαν αυτή την περιουσία και αν μπορούν να τη δικαιολογήσουν.

Αλλά δεν μπορεί εξαιτίας ενός, πρώην Υπουργός ή δύο ή δέκα πρώην Υπουργοί, που έχουν μία ωραία βίλα στη Μύκονο και τη

βλέπουν οι πολίτες ή ένα ωραίο σπίτι στη Διονυσίου Αρεοπαγίδου, που εγώ δεν μπορώ να το πάρω ούτε με ενοίκιο, το σύνολο της δημοκρατίας και το σύνολο της Βουλής να θεωρούμαστε κλέφτες. Πρέπει να αντισταθούμε.

Όπως, επίσης, πρέπει να σας πω ότι πρέπει να αντισταθούμε στις γενικεύσεις των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας. Δεν είναι όλοι οι δημοσιογράφοι απατεώνες, δεν είναι όλοι οι δημοσιογράφοι μέλη pay role, δεν είναι όλοι οι δημοσιογράφοι από αυτούς που είχαν εφημερίδες και περιοδικά και οι οποίοι έπαιρναν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ όλα αυτά τα χρόνια και από τα δύο κόμματα. Είναι κάποιοι από τους δημοσιογράφους, όμως και κάποιοι απ' αυτούς βγαίνουν στα παράθυρα.

Πρέπει να αντισταθούμε στις γενικεύσεις.

Διότι αν αυτή την ώρα της κρίσεως δεν το πράξουμε, θα έρθει η ώρα που θα ζήσουμε όντως ανεξέλεγκτες καταστάσεις.

Να ρωτήσουμε όλους αυτούς στα παράθυρα –οι περισσότεροι εξ αυτών ιδιαιτέρως παχυλά αμειβόμενοι- τι προτείνουν όταν λένε ότι και οι τριακόσιοι είναι κλέφτες. Να φέρουμε εδώ τους πολυσεβικούς; Να φέρουμε τον Χίτλερ; Να φέρουμε τα τανκς; Τι προτείνουν ως αντικατάσταση της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να αντισταθούμε, γιατί οι καιροί ου μενετοί και θα έρθει η ώρα εμείς οι ίδιοι να προασπίσουμε το κύρος του Κοινοβουλίου.

Και καλώ τον κ. Πετσάλνικο, τον Πρόεδρο του Σώματος, να εξηγήσει στον ελληνικό λαό πόση είναι η μείωση του μισθού των Βουλευτών. Είναι απαράδεκτο να ακούγεται συνέχεια στα κανάλια ότι οι Βουλευτές δεν συμμετέχουμε στην εθνική προσπάθεια, όταν όλοι καλώς γνωρίζουμε ότι η συνολική μείωση της αποζημιώσεως μας είναι της τάξεως του 40%. Εάν λέγαμε από αυτό το Βήμα να μειώσουμε 40% τους μισθούς όλων των δημοσίων υπαλλήλων στην Ελλάδα, να δω τι θα έλεγαν όλοι αυτοί, οι οποίοι βρίζουν όλη την ημέρα το Κοινοβούλιο.

Είναι χρέος ιστορικό να προασπίσουμε τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς από τον χύδην όχλο, ο οποίος κατηγορεί συλλήβδην όλους εμάς χωρίς να έχουμε καμμία ευθύνη.

(Χειροκροτήματα)

Έρχομαι στη συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου. Θα σας μιλήσω περισσότερο ως ιστορικός, γιατί εγώ δεν είμαι νομικός όπως οι συνάδελφοί μου κ. Πλειούρης και ο κ. Βορίδης. Θα θέσω μια άλλη διάσταση του θέματος.

Εμείς οι ιστορικοί συνήθως λέμε όταν βλέπουμε σε μια κοινωνία που παρακολουθούμε τη νομοθεσία, ας πούμε στην αρχαία Αθήνα, ότι αυτοτηροποιεί τον Ποινικό της Κώδικα σε μία συγκεκριμένη ιστορική φάση, ότι αυτό το ερμηνεύουμε ως εξής: Εκείνη την περίοδο υπήρχε πολύ μεγάλο πρόβλημα με τη συγκεκριμένη, ας το πούμε έτσι, κατάσταση της εγκληματικότητας ή κοινωνικής αναταραχής και άρα, οι νομοθέτες της εποχής προσπάθησαν αυτοτηροποιώντας τη νομοθεσία, να αντιμετωπίσουν αυτή τη μεγάλη ενδυνάμωση του συγκεκριμένου προβλήματος.

Εδώ με σας σήμερα, συμβαίνει το εξής ιστορικά οξύμωρο. Δηλαδή ο ιστορικός του μέλλοντος θα πρέπει να βάλει κάπου ένα κεφάλαιο και να λέει «όλοι πλην Καστανίδη». Διότι ενώ η εγκληματικότητα στην Ελλάδα οργιάζει, ενώ ζούμε στη μεγαλύτερη περίοδο ανασφάλειας, ενώ φοβόμαστε να βγούμε από το σπίτι μας, ενώ έχουμε βάλει κάγκελα στα παράθυρα και συναγεμιούς και πόρτες ασφαλείας –όλοι πια γνωρίζουμε ότι το να ζεις στην Ελλάδα είναι πλέον συνώνυμο της κολάσεως- έρχεστε εσείς και κάνετε τη νομοθεσία χαλαρότερη. Αντί να γίνει δηλαδή, όπως λέει ο ιστορικός κανόνας, η νομοθεσία αυστηρότερη λόγω της εξάρσεως της εγκληματικότητας, έρχεται ο κ. Καστανίδης και καταργεί το σύνολο της ιστορικής ροής έως σήμερα και λέει: Παρ' όλο που η εγκληματικότητα γίνεται ισχυρότερη, εγώ την επιβραβεύω. Και τι κάνω; Όποιο έχει καταδικαστεί σε πλημμέλημα στην Ελλάδα, δεν θα μπαίνει φυλακή.

Όποιος έχει καταδικαστεί σε πλημμέλημα, από αύριο, μετά την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, δεν θα μπαίνει στη φυλακή ούτε μία ώρα. Αυτό κάνουμε.

Κι αυτό το κάνετε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, για ένα λόγο, για να μιλάμε με ειλικρίνεια: γιατί δεν χωράνε οι φυλακές. Δεν είναι μέτρο ανθρωπισμού. Είναι μέτρο αποσυμφορήσεως

των φυλακών. Δηλαδή λέτε: Δεν μπορώ να χτίσω και άλλες φυλακές, διότι δεν έχω λεφτά. Δεν μπορώ να δαπανήσω περισσότερα κονδύλια, διότι δεν μου βγαίνουν τα νούμερα. Είναι πολύ περισσότεροι. Χωράνε επτά χιλιάδες και έχουν φθάσει τις δώδεκα χιλιάδες. Οπότε τι κάνω; Χαλαρώνω τη νομοθεσία για να βγουν.

Και τώρα αυτό το απλό πρακτικό πράγμα που θα μπορούσαμε να το συζητήσουμε με πολλούς άλλους τρόπους να το λύσουμε, εσείς το ντύνετε με διάφορα φύλλα δήθεν ανθρωπισμού. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Κι αυτός είναι ο λόγος που εμείς καταψηφίζουμε.

Θα το πω πολύ απλά, κύριε Πρόεδρε. Έχει έρθει στο γραφείο μου φάκελος –έχω κάνει και ερώτηση, για να δούμε ποια νομοθεσία είχαμε και πού πάμε- καταδικασθέντος αλλοδαπού εβδομήντα έξι φορές για διαρρήξεις αυτοκινήτων και δεν έχει πάει στη φυλακή ούτε μία μέρα.

Πώς θα νουθετήσουμε και πώς θα σωφρονίσουμε έναν άνθρωπο, ο οποίος καταδικάζεται εβδομήντα έξι φορές για το ίδιο αδίκημα και στο τέλος τον κερνάμε και ένα σάντουιτς για να βγει; Για εξηγήστε μου. Ούτε σωφρονισμός ούτε τίποτα!

Εμείς ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός λέμε κάτι πολύ απλό. Λέμε ότι πρέπει η καταδίκη στις φυλακίσεις να γίνει λιγότερης διάρκειας. Γιατί το να μπει κάποιος άνθρωπος πολύ καιρό στη φυλακή, εάν έχει κάνει ένα μικρό αδίκημα, μπορεί να τον καταστρέψει κι αυτό δεν το θέλουμε. Πρέπει έστω για λίγο να μπαίνει μέσα. Γιατί αν κάποιος μπει ένα μήνα μέσα, αν κάποιος μπει δύο μήνες μέσα να καταλάβει τι θα πει φυλακή, τότε θα το σκεφτεί πάρα πολύ καλά να ξανά κάνει το ίδιο αδίκημα. Ενώ αν τον καταδικάσετε εσείς σε τρία χρόνια με αναστολή και πληρώσει κάποια χρήματα τότε τι θα λέει; Πως, έλεψα δέκα σπία, κέρδισα 500 χιλιάδες ευρώ, θα δώσω και στο κράτος 20 χιλιάδες ευρώ, δεν θα μπω φυλακή, μια χαρά, κερδοφόρος επιχείρηση. Τότε ούτε σωφρονισμός υπάρχει, ούτε τίποτα. Πρέπει να μπαίνουν μέσα!

Κλείνω με το παράδειγμα -για να καταλάβετε τη διαφορά με την Αμερική- του γνωστού ηθοποιού Γουέσλι Σνάιπς. Ο Γουέσλι Σνάιπς είναι ένας από τους ηθοποιούς αυτούς που είναι ιδιαιτέρως γνωστοί σε όλους μας, με πάρα πολλές ταινίες και εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια περιουσία. Καταδικάστηκε σε τρία χρόνια φυλάκιση για φοροδιαφυγή. Τον πήραν με τις χειροπέδες και τώρα είναι μέσα. Ούτε αναστολή, ούτε εξαγορά, ούτε τίποτα. Είναι μέσα στη φυλακή ο Γουέσλι Σνάιπς για τρία χρόνια, για να ξανά σκεφτεί εάν θα τολμήσει να κλέψει τους φόρους του αμερικανικού δημοσίου.

Στην Ελλάδα κανένας δεν μπαίνει μέσα ποτέ και για τίποτα. Και βεβαίως αφού κανένας δεν μπαίνει μέσα ποτέ και για τίποτα και ιδιαιτέρως αν έχει λεφτά, μπορεί να πληρώνει όλες τις ποινές, ε, τότε σ' αυτή τη χώρα θα επικρατεί ατιμωρησία, την οποία όχι μόνο συνεχίζετε, αλλά επαυξάνετε με το νομοσχεδιό σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Άδωνι Γεωργιάδη, Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης, Ανεξάρτητος Βουλευτής Χανίων, για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή άλλο είναι το κόμμα και άλλο είναι η Κοινοβουλευτική Ομάδα, έχω προ πολλού προσχωρήσει στο κόμμα Δημοκρατικής Συμμαχίας και το έχω γνωρίσει στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ζητώ συγγνώμη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν τη χώρα εμείς που ασχολούμασταν με την απονομή της δικαιοσύνης εν ευρεία έννοια –δικαστές, εισαγγελείς, δικηγόροι- ήμασταν περήφανοι για τέσσερις κώδικες, οι οποίοι πραγματικά ήταν κάτι το ξεχωριστό. Μιλάμε για τον Ποινικό Κώδικα, την Ποινική Δικονομία, τον Αστικό Κώδικα και τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ήταν νομοθετήματα που ψηφίστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '50 και ήταν αποτέλεσμα δουλειάς σοφών νομικών, σοφών δικαστών, σοφών εισαγγελέων.

Στη συνέχεια, κάθε τόσο, ο κάθε Υπουργός Δικαιοσύνης –και

αναφέρονται σε όλους τους Υπουργούς που έχουν περάσει τα τελευταία χρόνια- για να καλύψει και να αντιμετωπίσει κάποιες ανάγκες, κάνει παρεμβάσεις χωρίς μελέτη, άστοχες εν πολλοίς.

Και αρέσκομαι να λέω και θα το επαναλάβω και στην Αίθουσα –αν και ως φράση δεν είναι και τόσο κομψή- ότι αυτοί οι Κώδικες μοιάζουν πλέον με νεοκλασικά, στα οποία έχουμε στήσει σε κάθε μπαλκόνι τους και μία ψησταριά, ένα σουβλατζίδικο. Περίπου αυτό είναι.

Εγώ δεν παραγνωρίζω ότι οι κοινωνικές συνθήκες, οι ανάγκες αλλάζουν. Δεν παραγνωρίζω όσον αφορά τον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ότι πράγματι το έγκλημα μεταλλάσσεται και ότι χρειάζονται κάποιες αλλαγές προκειμένου να αντιμετωπιστεί η εγκληματικότητα και τα προβλήματα της κοινωνίας. Όμως, αυτά θα πρέπει να γίνουν –και κάνω μια έκκληση- τώρα. Θα πρέπει να συσταθούν επιτροπές από έμπειρους, έγκριτους, σοφούς και σοβαρούς νομικούς, οι οποίοι θα δουν πλέον τα προβλήματα και τις ανάγκες της κοινωνίας του σήμερα και θα κάνουν συνολική αναμόρφωση του ποινικού μας συστήματος.

Δύο είναι τα σημαντικά προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίζουμε τούτη την ώρα. Το ένα είναι η αργή απονομή της δικαιοσύνης και το άλλο είναι το σωφρονιστικό σύστημα. Και όσον αφορά την αρχή απονομή της δικαιοσύνης, οι παράγοντες είναι πολλοί και δεν είναι ανάγκη να τους αναφέρουμε. Θα ήθελα, όμως να σας πω ότι δεν βάζετε το δάχτυλο επί των τύπων των ήλων ούτε εσείς και κανένας. Όλοι λέμε για την πολυνομία, για τη φιλοδικίες των Ελλήνων, λέμε για διάφορους παράγοντες και δεν έχουμε πει ποτέ ότι όλοι οι παράγοντες απονομής της δικαιοσύνης, τις τελευταίες δεκαετίες, έχουμε γίνει φυγόπονοι.

Αντί να λέμε το «τις πταίει», θα πρέπει να πούμε την αλήθεια. Όλοι φταίμε γιατί δεν δουλεύουμε όπως δουλεύαμε κάποτε. Κύριε εισαγγελέ, εσείς τα ξέρετε αυτά.

Κύριε Υπουργέ, κάποτε όλοι στην απονομή της δικαιοσύνης δούλευαν περισσότερες ώρες την ημέρα. Εγώ θυμάμαι –έχω εμπειρία- όπου τελείωσα από τριμελές πλημμελειοδικείο τα ξεμερώματα της επομένης και πήγα κατευθείαν στο μονομελές. Δεν λέω να φτάσουμε σ' αυτές τις μεσαιωνικές συνθήκες, αλλά όχι μέχρι τις τρεις ή τις τέσσερις και τελειώνουμε και δεν χρειάζεται να πει ολόκληρη τη λέξη «αναβολή» ο κατηγορούμενος. Το «άλλα» να προφέρει με ένταση, πήρε την αναβολή.

Τι κάνουν οι επιθεωρητές; Τι γίνεται; Θα δείτε. Μπαίνουν στην αρχή του πινακίου κάποιες εύκολες υποθέσεις και όταν έρχονται οι δύσκολες, όλες αναβάλλονται, γι' αυτό και έχουμε αυτό το φαινόμενο.

Πέραν τούτου όμως υπάρχουν και άλλα προβλήματα, κύριε Υπουργέ. Θα σας πω το παράδειγμα του εφετείου Κρήτης, για το οποίο έχω άμεση αντίληψη γιατί είμαι από κει. Δεν το λέω αυτό στο πλαίσιο της γνωστής αντιπαράθεσης. Έρχονται εφέτες –και πήγα στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και του το είπα προ έτους περίπου- οι οποίοι κάθονται δύο μήνες και στους δύο μήνες φεύγουν. Είναι ποτέ δυνατόν ο δικαστής αυτός να απονείμει δικαιοσύνη; Πότε θα προλάβει να κάτσει και να δει τι γίνεται; Μία δικάσιμος και χωρίς να εκδοθεί η απόφαση επιστρέφονται όλες οι δικογραφίες πίσω. Δεν υπάρχουν υπάλληλοι. Παραιτήθηκαν λόγω του προβλήματος και του φόβου του συνταξιοδοτικού και του ασφαλιστικού πέντε υπάλληλοι τελευταία και το εφετείο Κρήτης δεν έχει υπαλλήλους αυτήν τη στιγμή. Τι θα γίνει; Αυτά είναι προβλήματα τα οποία πρέπει να αντιμετωπίσει η διοίκηση και ο Άρειος Πάγος.

Σωφρονιστικό; Τι γίνεται; Κάθε φορά που έχουμε μεγάλο πληθυσμό φυλακισμένων και πρέπει κάτι να γίνει για να αποσυμφορήσουμε τις φυλακές, φέρνουμε και ένα νομοσχέδιο –αυτή είναι η αλήθεια, αυτή είναι η πραγματικότητα- για να βγάλουμε κάποιους από τις φυλακές. Μάλιστα υπάρχει και μία έρις αν βγαίνουν πεντακόσιοι, αν βγαίνουν επτακόσιοι, αν βγαίνουν οκτακόσιοι. Στα Χανιά, στην Αγιά συγκεκριμένα, δίπλα από τις εκεί αγροτικές φυλακές, ξεκίνησε από πενταετίας περίπου η ανέγερση καινούργιων φυλακών υψίστης ασφαλείας εξακοσίων ή οκτακοσίων ατόμων, αν δεν κάνω λάθος. Τελείωσε η κτηριακή εγκατάσταση. Χρειάζονται κάτι λίγα χρήματα για τα έπιπλα και υπάλληλοι προφανώς οι οποίοι θα στελεχώσουν τις φυλακές. Παραμένει εκεί, τα χελιδόνια κάνουν ωραίες φωλιές, τα σπουρ-

γίτια το ίδιο και στο τέλος θα ερημώσουν. Νάτο λοιπόν. Με ελάχιστα χρήματα τελειώνουν αυτές οι φυλακές και η προοπτική δεν είναι τόσο καλή εξ όσων γνωρίζω.

Εσείς φέρατε ένα νομοσχέδιο το οποίο ονομάζετε όπως ονομάζετε. Θέλω να σας πω ότι έχει μέσα πολλά μικρά άστοχα, τα οποία εμένα δεν μου επιτρέπουν και εκ μέρους του κόμματός μου να το υπερψηφίσω. Θα κάνω μία επιλεκτική αναφορά σε ορισμένα απ' αυτά για να δείτε ότι δεν μελετήθηκε σωστά και ότι είναι προϊόν προχειρότητας. Βγάλατε την κλοπή κακουργήματος. Την κλοπή συνολικά θα τη βγάλετε. Δεν έχει πταίσμα στην κλοπή ο οιοσδήποτε. Ο κλέφτης είναι κλέφτης. Η κλοπή δεν είναι προϊόν ούτε συνδιαλλαγής ούτε αποζημίωσης του παθόντος.

Σας είπα προηγουμένως ότι για την απιστία κάνετε λάθος. Σήμερα, το 2010, δεν δικαιούστε να κάνετε την οποιαδήποτε παρέμβαση, η οποία θα είναι προς την κατεύθυνση της επιείκειας στο αδίκημα της απιστίας, όταν συλλήβδην και αθρόως ο πολιτικός κόσμος της χώρας κατηγορείται. Εμείς το είχαμε κάνει κάποτε κακούργημα, το επαναφέρατε πλημμέλημα και βλέπω τώρα ότι το ξανακάνετε επιεικέστερο. Γιατί; Διότι δεν είναι η απιστία στην υπηρεσία την οποία μου επικαλεστήκατε στην ιδιαίτερη συζήτηση που είχαμε. Η κοινή απιστία του 390 καλύπτει περιπτώσεις δημοσίων λειτουργιών, οι οποίοι έχουν «τσεπώσει» χρήματα.

Το 258 στο οποίο αναφερθήκατε προηγουμένως που συζητήσαμε είναι η απιστία περί την υπηρεσία και αφορά ορισμένες ειδικές περιπτώσεις όταν έχουμε υπεξαίρεση χρημάτων, τα οποία προήλθαν από την είσπραξη φόρων, δασμών και τα σχετικά. Το 390 είναι ευρύτερο.

Τι μπορεί λοιπόν να κάνει ένας ο οποίος κατηγορείται σήμερα, ο Υπουργός παραδείγματος χάριν, για απιστία; Πριν ασκηθεί ποινική δίωξη μπορεί με το άρθρο 6 το οποίο μας φέρνετε, να ικανοποιήσει τον παθόντα που μπορεί να είναι και το δημόσιο –διότι δεν το εξαιρείτε, δεν πάω στο άρθρο 17, πάω στο άρθρο 6- και «ούτε γάτα ούτε ζημιά». Κακό παράδειγμα, πολύ κακό τούτη την ημέρα, τούτη την ώρα.

Πάμε παρακάτω. Τοκογλυφία: Είναι δυνατόν σε μία οικονομική κρίση την οποία περνά σήμερα η κοινωνία να έρχεται το κράτος να αμβλύνει τις ποινές για την τοκογλυφία με οποιονδήποτε τρόπο; Η τοκογλυφία είναι ένα έγκλημα πάρα πολύ σοβαρό και όταν μάλιστα υπάρχει οικονομική κρίση όπως σήμερα, τότε οι τοκογλύφοι έχουν την ευκαιρία ουσιαστικά να απομυζούν το αίμα των αδυνάμων, εκείνων που βρίσκονται σε κακή οικονομική κατάσταση.

Αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος: Κύριε Υπουργέ, ο κλεπταποδόχος όταν υπάρχει, υπάρχει και κλέφτης. Δεν υπάρχει κλεπταποδόχος, δεν υπάρχει κλέφτης. Κι εκεί το ίδιο.

Έχετε μία διάταξη η οποία μου θυμίζει δουλεία περίπου, δηλαδή δίνετε την εντύπωση της αρχής της επαναφοράς του θεσμού της δουλείας. Τι λέτε; Ότι μπορεί κάποιος να παρέχει κοινωνική εργασία με ποιον τρόπο; Εργαζόμενος στον παθόντα. Το καταλαβαίνετε αυτό; Με τραυματίζει κάποιος εμένα, πηγαίνει στο δικαστήριο και του λένε: «κύριε Πρόεδρε, κύριε κατηγορούμενε, αντί να τιμωρηθείτε, μπορείτε να πάτε να δουλεύετε στον παθόντα για τρεις μήνες και για τέσσερις μήνες τζάμπα προκειμένου να εξαγνιστείτε». Μα, είναι ποινικός σωφρονισμός αυτός; Αυτός είναι ο σκοπός της ποινής; Ο σκοπός της ποινής είναι άλλος, δεν είναι η ικανοποίηση του παθόντα. Η ικανοποίηση του παθόντα πάει με άλλες διατάξεις. Η ποινή έχει το σκοπό της ειδικής και γενικής προέλευσης. Επαναλαμβάνω ότι αυτό μου θυμίζει αρχή της επαναφοράς του θεσμού της δουλείας, «να πας να δουλεύεις τζάμπα για ένα χρονικό διάστημα στον παθόντα προκειμένου να μην σεβάλω φυλακή».

Εγώ διαφωνώ κάθετα με το θεσμό της ποινικής συνδιαλλαγής, όπως τον έχετε ρυθμίσει στο άρθρο 17. Αποδέχομαι ορισμένα εξ εκείνων, τα οποία λέτε στο άρθρο 6, που είναι σωστά διότι τα έχει διαμορφώσει η δικαστηριακή πρακτική και έπρεπε να έχετε βάλει και άλλα. Θα σας πω την ψευδή καταμήνυση, παραδείγματος χάριν. Όσοι είμαστε δικηγόροι πηγαίνουμε στα δικαστήρια και ξέρουμε ότι αν υπάρχει ψευδής καταμήνυση, έχει την τύχη της υπεξαίρεσης ή της απάτης, η οποία έχει τακτοποιηθεί.

Γι' αυτούς τους λόγους λοιπόν δεν μπορούμε να ψηφίσουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επί της αρχής. Υπάρχουν κάποια

άρθρα τα οποία προφανώς μπορούμε να ψηφίσουμε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Επιτρέψτε μου μια σύντομη παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε. Όταν ακούσω όλους τους συναδέλφους θα έχω την ευκαιρία να δώσω αναλυτικές απαντήσεις για όσα θέματα τίθενται και θα θεθούν.

Εκτιμώ την ιστορική γνώση ενός εκάστου εξ ημών, αλλά η ιστορική γνώση δεν αρκεί για να κρίνεις πάντοτε τα νομικά ζητήματα. Υπάρχουν και άλλα κριτήρια βάσει των οποίων μπορούμε να αποτιμήσουμε τη νομική πραγματικότητα μιας χώρας, πέραν δηλαδή των ιστορικών κριτηρίων και προφανώς η χρήση τέτοιου είδους κριτηρίων μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετικά συμπεράσματα απ' αυτά που αφορούν στην αρχαία Αθήνα.

Το δεύτερο που θέλω να επισημάνω είναι ότι το νομοσχέδιο, που ψηφίζεται από την ευρύτατη Πλειοψηφία της Βουλής, δεν συνιστά νομοθετική πρωτοβουλία που ανταποκρίνεται σε πιεστικά προβλήματα του σωφρονιστικού μας συστήματος. Είναι νομοθετική πρωτοβουλία όπως και άλλες νομοθετικές πρωτοβουλίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης που στηρίζεται σε συγκεκριμένες επιστημονικές, ιδεολογικές και πολιτικές επιλογές. Συνήθως όταν κάποιος νομοθετεί πιεζόμενος από την πραγματικότητα, επιχειρεί πρόσκαιρες ρυθμίσεις, επιλέγει πρόχειρες, προσωρινές, εφάπαξ ρυθμίσεις. Θα έχει προσέξει κάθε καλόπιστος συνάδελφος ότι και στα τρία νομοσχέδια που συζητήσαμε -και ολοκληρώνουμε σήμερα με το ποινικό- περιέχονται μόνιμες ρυθμίσεις που δεν πειθαρχούν στην ανάγκη αντιμετώπισης πρόσκαιρων προβλημάτων.

Η τρίτη μου παρατήρηση είναι ότι επεσήμανα από την πρώτη στιγμή ότι με το νομοσχέδιο για την επιτάχυνση και τον εξορθολογισμό της διοικητικής δίκης, με την εισαγωγή του θεσμού της διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και με το νομοσχέδιο για τον εξορθολογισμό της ποινικής δικαιοσύνης κάνουμε ένα γενναίο βήμα στην αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων της δικαστικής και νομικής πράξης, αλλά δεν ολοκληρώνουμε.

Δεν ολοκληρώνεται η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης με αυτά τα τρία νομοσχέδια. Θα χρειαστεί μια σύνολη και διαρκής παρέμβαση. Προς αυτήν την κατεύθυνση εργάζονται νομοπαρασκευαστικές επιτροπές που συγκρότησα από την άνοιξη του 2010, στόχο έχουσες την πλήρη αναμόρφωση ορισμένων κωδίκων. Η υπό τον ομότιμο καθηγητή κ. Μανωλεδάκη αναμορφώνει τον Ποινικό Κώδικα. Η υπό τον καθηγητή κ. Μαργαρίτη νομοπαρασκευαστική επιτροπή αναμορφώνει τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ενώ δύο άλλες υπό τους καθηγητές κ.κ. Πανούση και Παρασκευάπουλο αναμορφώνουν τον Σωφρονιστικό Κώδικα και τον Κώδικα νόμων για τα ναρκωτικά αντιστοίχως. Η έκταση της παρέμβασης είναι τεράστια, με μεγάλη δογματική σημασία και με σοβαρές συνέπειες στη νομική πραγματικότητα.

Το έργο τους θα παραδοθεί στους επόμενους ελάχιστους μήνες και θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε νομοσχέδια μεγάλης σημασίας.

Κλείνω με μια τελευταία παρατήρηση. Βεβαίως όταν θεσπίστηκαν οι κώδικές μας στις αρχές της δεκαετίας του '50, συντάχθηκαν από ανθρώπους μεγάλο νομικού βεληνεκούς. Αλλά το να καταργήσουμε σήμερα τις διατάξεις για τη μονομαχία, παρά το γεγονός ότι είναι αποσπασματική ρύθμιση, απομειώνει την αξία της νομοθετικής μας παρέμβασης;

Πάντως σε κάθε περίπτωση να έχει ο ανυποψίαστος πολίτης υπ' όψιν του ότι στην ποινική συνδιαλλαγή ποτέ τα αδικήματα που υπάγονται σε αυτήν δεν μπορεί να στρέφονται ενάντια στο δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Στην έμπρακτη μετάνοια του άρθρου 6 -παρά το γεγονός ότι θα σκεφτώ πολύ τις παρατηρήσεις σας, κύριε Μαρκογιαννάκη- η ρύθμιση από τότε που εισήχθη στηρίζεται στην οικειοθελή έμπρακτη μεταστροφή της συνειδήσεως.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Σήμερα ο Υπουργός δεν δικαιούται να το κάνει ούτε οικειοθελώς.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Λέω και πάλι ότι για το σύνολο των αδικημάτων που αφορούν την έμπρακτη μετάνοια απαιτείται η αναγκαία οικειοθελής μεταστροφή της συνειδήσεως. Στο ειδικότερο θέμα που θίξατε, επαναλαμβάνω ότι λαμβάνω σοβαρά τις παρατηρήσεις σας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Χαράλαμπο Καστανίδη.

Το λόγο έχει ο Σπυρίδων Μοσχόπουλος, Βουλευτής Κεφαλληνίας του ΠΑΣΟΚ, για επτά λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θεωρώ και εγώ χρέος μου να εκφράσω τη θλίψη μου για το χθεσινό επεισόδιο με το συνάδελφο Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Χατζηδάκη. Τέτοια φαινόμενα πιστεύω πως βλάπτουν το δημοκρατικό μας πολίτευμα που όλοι εμείς υπηρετούμε. Δεν το ωφελούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ποινική δικαιοσύνη που απονέμεται στη χώρα μας χαρακτηρίζεται από διαπιστωμένες αδυναμίες και στρεβλώσεις που χρήζουν άμεσης αντιμετώπισης.

Ο πολίτης έχει την εύλογη απαίτηση ολοκλήρωσης της ποινικής υπόθεσης σε σύντομο χρονικό διάστημα και αντ' αυτού ταλαιπωρείται επί μακρό χρόνο στις δικαστικές αίθουσες. Αλλά και όταν εκδοθεί επιτέλους δικαστική απόφαση δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που ο νομικός κόσμος της χώρας μας δεν είναι περήφανος για την ποιότητα του διατακτικού της και την εν γένει προδικασία και κύρια διαδικασία, που τήρησαν τα δικαιοδοτικά όργανα.

Συγχρόνως δε, η χώρα μας καταδικάζεται από το ευρωπαϊκό δικαστήριο των δικαιωμάτων του ανθρώπου για τη μη εφαρμογή των προβλεπόμενων διατάξεων που έχουν θεθεί για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων δίνοντας την εντύπωση ότι το δικαίό μας σύστημα αλλοιθωρίζει προς τριτοκοσμικούς νομικούς πολιτισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τάχιστα διέγινωσε τις αδυναμίες της ποινικής διαδικασίας και στο προτεινόμενο νομοσχέδιο ενσωμάτωσε πέραν της μεταρρυθμιστικής φιλοσοφίας του και τις προτάσεις των νομοπαρασκευαστικών επιτροπών που λειτουργούν υπό την εποπτεία και καθοδήγηση προσωπικοτήτων του νομικού και ποινικού μας κόσμου.

Θα σταθώ κυρίως στις ρυθμίσεις που έχουν έντονο κοινωνικό χαρακτήρα και περιεχόμενο και είναι ενδεικτικές της ευαισθησίας με την οποία το προτεινόμενο νομοσχέδιο λαμβάνει υπ' όψιν του, πλην άλλων, και τη δυσμενή οικονομική συγκυρία. Οι προτεινόμενες διατάξεις για τη μετατροπή των ποινών έρχονται να δώσουν την ενδεδειγμένη λύση στους καταδικασθέντες που έχουν πραγματική αδυναμία να εξαγοράσουν την ποινή τους και παραμένουν στις φυλακές έστω και αν η ποινική απαξία των πράξεών τους δεν δικαιολογεί τη φυλάκισή τους.

Ο εναλλακτικός τρόπος έκτισης των ποινών με παροχή κοινωφελούς εργασίας αποκτά πρακτικό και ουσιαστικό περιεχόμενο αφού επαναπροσδιορίζονται οι προϋποθέσεις και προβλέπεται σειρά μέτρων που θα διευκολύνουν την υπαγωγή των περισσοτέρων καταδικασθέντων σε βραχυχρόνιες στερητικές της ελευθερίας ποινές.

Οι διατάξεις για αναμόρφωση του πλαισίου αναστολής εκτέλεσης των ποινών της υπό όρους απόλυσης, της κατ' οίκον έκτισης της ποινής αλλά και κυρίως του ευεργετικού υπολογισμού των ποινών για τις κατηγορίες των βαρέως ασθενούντων και των μητέρων με ανήλικο παιδί ενσωματώνουν διεθνή εμπειρία και βελτιώνουν το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο, απαλείφουν πλημμέλειες που παρατηρήθηκαν στην πρακτική εφαρμογή των τροποποιημένων διατάξεων και οδηγούν στην κατεύθυνση της επεικούς αντιμετώπισης δραστών που δεν κρίνεται σκόπιμο είτε να φυλακιστούν είτε να εκτίσουν ολόκληρη την ποινή τους.

Ο σημαντικός θεσμός της ποινικής συνδιαλλαγής βελτιώνεται με τις εισηγούμενες ρυθμίσεις και θα απαλλάξει τα ποινικά δικα-

στήρια από φόρτο υποθέσεων με οικονομικό αντικείμενο, ενώ πράγματι η αποκατάσταση του περιουσιακού στοιχείου που έβλαψε ο δράστης με το έγκλημά του, με τις προϋποθέσεις που τίθενται, θα εμπεδώσει κοινωνική ειρήνη αφού το θύμα κατόπιν της έμπρακτης μετάνοιας του δράστη θα ικανοποιηθεί πλήρως.

Η αυστηροποίηση των διατάξεων περί αναβολών εκτιμώ ότι κινείται στην ορθή κατεύθυνση επιτάχυνσης των ρυθμών απονομής της ποινικής δικαιοσύνης και στην αποφυγή τालαιπωρίας των πολιτών σε μακροχρόνιες διαδικασίες, που πέραν των άλλων, επισφραγίζουν για τη χώρα μας καταδικές από διεθνείς οργανισμούς και δυσφημιστικούς χαρακτηρισμούς.

Στην κατεύθυνση της αποσυμφόρησης των δικαστηρίων εκτιμώ ότι θα οδηγήσει και η εισηγούμενη αποποινικοποίηση μικρο-οφειλών στα ασφαλιστικά ταμεία αλλά και η αποποινικοποίηση πράξεων με μικρή ποινική απαξία που μέχρι σήμερα επιβαρύνουν τα πινάκια των δικαστηρίων, επιβραδύνουν την απονομή της δικαιοσύνης και δημιουργούν ασφυκτικές συνθήκες στους δικαστές, στους δικαστικούς υπαλλήλους και τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ριζοσπαστικά μέτρα που περιλαμβάνονται στο παρόν νομοσχέδιο -και που λόγω χρόνου δεν μου επιτρέπεται να αναφερθώ στο σύνολό τους- θα συμβάλλουν στην ταχύτερη, την ποιοτικότερη και αποτελεσματικότερη λειτουργία της ποινικής δικαιοσύνης.

Η πολιτική βούληση της Κυβέρνησης, η νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η διαβούλευση που ακολούθησε, οι προτάσεις των εμπλεκόμενων φορέων, η συσσωρευμένη εμπειρία των νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, η εποικοδομητική συζήτηση που έγινε στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής να μου επιτραπεί, αν και δεν είμαι νομικός, να θεωρώ ότι κατέληξαν στο προτεινόμενο νομοσχέδιο που διεκδικεί τα εύσημα της επιστημονικής πληρότητας και απηχεί τις σύγχρονες αντιλήψεις για την ποινική δικαιοσύνη.

Με αυτές τις σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπερψηφίζω το νομοσχέδιο και καλώ όλους να το κάνουμε σύντομα νόμο του κράτους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μοσχόπουλο, Βουλευτή Κεφαλληνίας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας Ελισάβετ Βόζεμπεργκ για επτά λεπτά.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω με τη σειρά μου να εκφράσω τη λύπη μου, τον πόνο μου και την αγανάκτηση μου για τη βάνουσα και δειλή επίθεση που δέχτηκε ο συνάδελφός μας Κωστής Χατζηδάκης. Μια επίθεση σε βάρος μέλους της Εθνικής Αντιπροσωπείας, αλλά και οποιουδήποτε πολίτη στους καιρούς που ζούμε, είναι ένα χτύπημα στην καρδιά της δημοκρατίας. Θεωρώ ότι η Εθνική Αντιπροσωπεία εκφράζεται μέσα από κάθε συνάδελφο που τοποθετείται για το θέμα αυτό και απεύχονται να έχουμε επακόλουθα τέτοια άλλα περιστατικά.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία υπερψηφίζοντας επί της αρχής το σχέδιο νόμου αυτό αποδεικνύει στην πράξη αυτό που ως κομματικός οργανισμός έχουμε πει, ότι η Αντιπολίτευση από πλευράς μας ασκείται με επιχειρήματα τεκμηριωμένα εκεί όπου πραγματικά θεωρεί ότι η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης βρίσκεται σε λανθασμένη κατεύθυνση. Το αντίθετο πράττει όταν θεωρεί ότι υπάρχει ένα σχέδιο νόμου, το οποίο πραγματικά είναι στη σωστή κατεύθυνση, λαμβανομένης υπ' όψιν τόσο την ανάγκη ρύθμισης προς κλειστές εξελικτικές με βάση τους κοινωνικούς ρυθμούς, όσο και από την πολιτική και κοινωνική συγκυρία κάτω από την οποία έρχεται ένα σχέδιο νόμου στη Βουλή προς ψήφιση.

Το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης που επιγράφεται «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης», συναρτάται άμεσα και καίρια -παρά το γεγονός ότι όπως είπε ο κύριος Υπουργός η νομοθετική πρωτοβουλία δεν ερείδεται στο κράτος πίεσης, να το δεχτούμε- με την ανάγκη

αποσυμφόρησης των σωφρονιστικών καταστημάτων.

Μετέχουσα η ομιλούσα και στη διακομματική επιτροπή που εξετάζει το σωφρονιστικό σύστημα και τον εξορθολογισμό του, πραγματικά βλέπουμε ότι η συνάθροιση και ο υπερπληθυσμός στις ελληνικές φυλακές είναι ένα από τα κυριότερα προβλήματα, τα οποία καλείται η πολιτεία να συμβάλλει με τις νομοθετικές της πρωτοβουλίες στην επίλυσή τους.

Αρκεί και μόνο να θυμηθεί το ελληνικό Κοινοβούλιο ότι η νομοθεσία επιβάλλει σε έξι τετραγωνικά μέτρα να κρατείται οποιοςδήποτε κρατούμενος και σήμερα στις ελληνικές φυλακές ο κρατούμενος καταλαμβάνει μόνο δύο, δυόμισι τετραγωνικά μέτρα, αφού σε κελιά των εικοσιτεσσάρων τετραγωνικών μέτρων, όπως παραδείγματος χάριν συμβαίνει στα Διαβατά της Θεσσαλονίκης, συναθροίζονται έντεκα κρατούμενοι, χώρια το γεγονός ότι δεν υπάρχει διαχωρισμός από αδίκημα σε αδίκημα και διάφορα άλλα προβλήματα.

Σε κάθε περίπτωση εδώ θα πρέπει να δούμε αν οι πρωτοβουλίες του σχεδίου νόμου οδηγούν κατ' ανάγκη -και οδηγούν σε ένα μέρος- στον αποπληθυσμό ή αποπληθωρισμό των ελληνικών φυλακών αν πρέπει όμως να εναρμονίζονται και με την περί δικαίου αίσθηση, όπως έλεγε ο αείμνηστος Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων Κωστάκος.

Τι εννοώ με αυτό. Η Νέα Δημοκρατία διά του εισηγητού μας του κ. Παναγιωτόπουλου δήλωσε ότι θα καταψηφίσει τις διατάξεις των άρθρων 17 και 32. Θα μείνω και εγώ, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον προτεινόμενο τον πρώτο στην ελληνική επικράτεια θεσμό της συνδιαλλαγής.

Ο αντίλογος μας σ' αυτόν το θεσμό, πέραν του γεγονότος ότι δεν έχει προετοιμαστεί η νοοτροπία του μέσου Έλληνα και των κοινωνικών αντιλήψεων σε σχέση με τα συναλλακτικά ήθη να δεχτεί μια τέτοια καινοτομία, το λέω με την οπτική ότι ο ελληνικός λαός δεν υπήρξε ποτέ οπισθοδρομικός, δεν υπήρξε ποτέ αναχρονιστικός ως προς την αντίληψη της εξέλιξης του δικαίου, αλλά υπάρχει μια πεποίθηση που εναρμονίζεται και με τη γενική πρόβλεψη και το ρόλο και τη κατεύθυνση της ποινής και την κατάγνωση μιας αξιοποίησης πράξης με την εξής λογική: Παραδείγματος χάριν ένας που διαπράττει το αδίκημα της απιστίας με την ιδιότητα του εντολοδόχου, άρα κακουργηματική πράξη. Ένας με εξαίρετης σε βαθμό κακουργήματος. Αν έχει τη δυνατότητα μέσω της συνδιαλλαγής που πάντα προηγείται της ακροαματικής διαδικασίας, δηλαδή εξαντλείται μέχρι το πέρας της ανάκρισης, δίνει τη δυνατότητα να μην αναγνωριστεί ποτέ σε αυτόν το δράστη ότι διέπραξε τη συγκεκριμένη πράξη και να μην καταγραφεί ποτέ στο ποινικό του μητρώο, αυτός αποδίδεται λευκός στην κοινωνία, χωρίς να έχουν εξεταστεί ούτε τα κίνητρα κάτω από τα οποία διέπραξε, ούτε διέπραξε, ούτε η ροπή του συγκεκριμένου δράστη προς τη συγκεκριμένη εγκληματική συμπεριφορά. Με άλλα λόγια αυτός έχει και το κίνητρο της επανάληψης τέτοιων πράξεων. Αυτό είναι η πρώτη οπτική.

Η δεύτερη, όμως, έχει και την απαίτηση της κοινωνίας ότι από αυτούς τους εγκληματίες, οι οποίοι χαρακτηρίζονται από πράξεις που η κοινωνία απαξιώνει, αποκρούει και βδελύσσεται, έρχεται η πολιτεία να πει ότι είναι ώριμη να δεχτεί ότι δεν διέπραξαν αυτήν την πράξη και επομένως, μπορούν να αναγνωριστούν ως αθώοι, απλώς και μόνο επειδή αστικά αποζημίωσαν το θύμα τους. Και βέβαια και με τη διαφοροποίηση που εξήγησε και ο καθηγητής ο κ. Παυλόπουλος σε σχέση με την απόπειρα υπάρχει μια ανισότητα.

Εδώ, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς να δεχτούμε ότι το σχέδιο νόμου είναι στη σωστή κατεύθυνση, εκεί όπου η απεγκληματοποίηση συγκεκριμένων πράξεων είναι αναγκαία, εκεί όπου υποβαθμίζεται η αξιοποίηση πράξης από κακούργημα σε πλημμέλημα, από πλημμέλημα σε πταίσμα όπου είναι αναγκαίο, εκεί όπου πραγματικά θα πρέπει να κλείνονται στις φυλακές εκείνοι που είναι υπότροποι, που η πράξη τους έχει έντονα απαξιωτικά, αντικοινωνικά χαρακτηριστικά και οι προνομίες που προβλέπει ο νομοθέτης για την εξαγορά της ποινής, για την αναστολή της εκτέλεσης, να επιβάλλονται εκεί που επιβάλλονται. Δεν θα έπρεπε ποτέ, όμως, η κοινωνία να βγει με ένα πρόσωπο ότι στο πλαίσιο του εξορθολογισμού της δικαιοσύνης και με απώτερο, νόμιμο και αναγκαίο σκοπό την αποσυμφόρηση των φυλα-

κών να δίνει συγχώρεση σε πράξεις, οι οποίες είναι συνειδητές και σκόπιμες συγκεκριμένων συνανθρώπων μας εγκληματιών, οι οποίες θίγουν στον πυρήνα τους ανθρώπινα δικαιώματα συνανθρώπων τους.

Στη σφαίρα του ποινικού δικαίου η άποψη μας είναι ότι θα έπρεπε να αναγνωρίζεται η ποινική απαξία και να επιβάλλεται η ποινή με το τελευταίο δεδομένο ότι η ποινή, σύμφωνα με τον ποινικό μας πολιτισμό, γιατί και ο νομικός πολιτισμός περιορίζεται στην ποινική του διάσταση, δεν είναι μόνο το κακό, το οποίο αναγνωρίζει στο δρόστη την απαξία του με την ποινή που καταγιγνώσκεται, αλλά έρχεται να τον πλήξει και για αυτό που πραγματικά ο ίδιος είναι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Ελισσάβετ Βόζεμπεργκ, Βουλευτή Α' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Παπουτσής, Βουλευτής Καβάλας του ΠΑΣΟΚ για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσθέτω και εγώ τη δική μου φωνή αντίδρασης στο θλιβερό περιστατικό του ανηλεούς ξυλοδαρμού του συναδέλφου μας Κωστή Χατζηδάκη και νομίζω πως δεν υπάρχουν για αυτό το περιστατικό επιφυλάξεις αντίδρασης στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήδη από τις πρώτες ημέρες διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ, αμέσως μετά τις εκλογές του Οκτώβρη του 2009 και κατά το πρώτο Υπουργικό Συμβούλιο τέθηκαν στον Πρωθυπουργό της χώρας Γιώργο Παπανδρέου οι προβλεπόμενοι των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων της χώρας αναφορικά με την κατάσταση της δικαιοσύνης στη χώρα μας.

Τα επίσημα στοιχεία σήμερα καταδεικνύουν μια άνευ προηγουμένου συμφόρηση των δικαστηρίων, που συνεπάγεται και την ταλαιπωρία όλων όσοι εμπλέκονται στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης, δηλαδή των δικαστών, των δικηγόρων, αλλά πρωτίστως των πολιτών.

Πιο συγκεκριμένα, εικάζεται ότι μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους οι μηνύσεις θα φτάσουν περί το ένα εκατομμύριο. Δεδομένων των μόνιμων αναγκών σε δικαστικό, αλλά και διοικητικό προσωπικό που παρατηρείται στο χώρο της δικαιοσύνης, είναι σίγουρο ότι ο μεγαλύτερος αριθμός από αυτές τις μηνύσεις θα παραμείνει εκκρεμής για πολύ καιρό. Οι εμπλεκόμενοι στο χώρο της ποινικής δικαιοσύνης γνωρίζουν καλά ότι υπάρχουν κακουργήματα τα οποία δεν έχουν εκδικαστεί σε πρώτο βαθμό ακόμη, παρ' ότι έχει παρέλθει χρόνος πέραν της δεκαετίας από την τέλεσή τους.

Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, το γεγονός ότι η χώρα μας έχει βρεθεί να ελέγχεται, επειδή παραβαίνει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, αλλά και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα. Η Ελλάδα ελέγχεται διαρκώς τόσο για την παράβαση της εκδίκασης μιας υπόθεσης μέσα σε μια λογική προθεσμία, όσο και για τις αδικαιολόγητες καθυστερήσεις στην απονομή της ποινικής και όχι μόνο δικαιοσύνης.

Αποτελεί στρατηγική επιλογή της Κυβέρνησης, λοιπόν, τόσο ο εξορθολογισμός, όσο και η συντόμευση, αλλά και η αποτελεσματικότητα όλων των σχετικών διαδικασιών σε όλες τις βαθμίδες και τα πεδία της δικαιοσύνης. Τα σχέδια νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης που ψηφίστηκαν τις τελευταίες εβδομάδες από την Βουλή και έχουν καταστεί πλέον νόμοι του κράτους, μαζί με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου καταδεικνύουν του λόγου το αληθές.

Έτσι, φιλοδοξούμε ότι ένα σύγχρονο, φιλελεύθερο και ευρωπαϊκού χαρακτήρα δικαιοπολιτικό σύστημα θα προκύψει από όλη αυτή την προσπάθεια που έχει πραγματικά ανάγκη η χώρα μας, γιατί ένα νομικό σύστημα που εμπεριέχει ακόμη και στον Ποινικό Κώδικα διατάξεις ακόμη και για τη μονομαχία, μόνο σε κράτος του 19ου αιώνα μπορεί να παραπέμψει.

Και δεν είναι φυσικά αυτή η Ελλάδα. Έστω και κατά την παρούσα φάση με όλες τις δυσκολίες της και μεσοσύνης της οικο-

νομικής κρίσης, οι Έλληνες κάνουν εκείνες τις αναγκαίες θυσίες, έτσι ώστε να ξαναβρεθούν με πλήρη προνόμια στον ισχυρό πυρήνα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Κυβέρνηση είναι φυσικά στην πρωτοπορία αυτού του πολυμέτρου αγώνα. Και είμαι βέβαιος ότι αυτή η πανεθνική προσπάθεια δεν θα πάει χαμένη.

Επί του προκειμένου, ειδικότερα, αναχρονιστικές διατάξεις, όπως αυτή για τη μονομαχία στην οποία αναφέρθηκα προηγουμένως, με το παρόν σχέδιο νόμου προφανώς καταργούνται.

Συμφωνώ, επίσης, απόλυτα με τη διάκριση που γίνεται και διατρέχει γενικότερα όλο το νομοθετικό κείμενο μεταξύ παραβάσεων καθαρά εγκληματικού χαρακτήρα και κάποιων διοικητικών παραβάσεων που στην ουσία αποποινικοποιούνται. Οι μεν πρώτες εξακολουθούν να αντιμετωπίζονται ως ποινικά αδικήματα, όπως οφείλεται άλλωστε, ενώ οι δεύτερες απεγκληματοποιούνται, γιατί μόνο με αυτό τον τρόπο θα επέλθει και η πολυαναμενόμενη άλλωστε αποσυμφόρηση των ποινικών ακροατηρίων, που είναι ένας μεταξύ άλλων βασικός σκοπός αυτού του σχεδίου νόμου.

Έτσι, λοιπόν, αποποινικοποιείται η οφειλή των ασφαλιστικών εισφορών προς τα ασφαλιστικά ταμεία, όπως προς τον ΟΑΕΕ και το ΙΚΑ, που ανέρχονται σε ποσά του ύψους των 20.000 ευρώ και 10.000 ευρώ.

Είναι προφανές ότι η παραπάνω ρύθμιση έρχεται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης σε μια ιδιαίτερα δύσκολη οικονομική συγκυρία, που αντιμετωπίζουν άλλωστε και όλοι οι ασφαλισμένοι και οι συνασσοσόμενοι με τα ανωτέρω ασφαλιστικά ταμεία. Είμαι βέβαιος ότι ειδικά αυτή η ρύθμιση θα συμβάλει καθοριστικά στην απελευθέρωση του βρόγχου, που αντιμετωπίζουν για τους παραπάνω λόγους, οι εκατοντάδες χιλιάδες των συμπολιτών μας, που εμπίπτουν σε αυτήν την κατηγορία σε όλη τη χώρα.

Σε αυτό το πλαίσιο, επίσης, θεωρώ σημαντική την μετατροπή πολλών πλημμελημάτων σε πταίσματα, όπως γίνεται για παράδειγμα με σειρά διατάξεων που αφορούν σε παραβάσεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας.

Επίσης, σημαντική είναι η μεταφορά προς εκδίκαση πολλών αξιοποιήσιμων πράξεων από την αρμοδιότητα του τριμελούς πλημμελειοδικείου στην αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου. Έτσι, λοιπόν, από τα παραπάνω αποκλιμακώνεται περαιτέρω η ποινική καταστολή και ομαλοποιείται ο ρυθμός απόδοσης της δικαιοσύνης.

Πρωθυεταί επίσης, με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου -και είμαι υπέρ αυτών σε κάθε περίπτωση- μια διάθεση αποφόρτισης της ύλης του Αρείου Πάγου, έτσι ώστε αυτός να ασχοληθεί πιο πραγματικά με τις αποφάσεις, όπως και του ιδιαίτερου επιβαρυνμένου από τις παραπομπές υποθέσεων συμβουλίου εφετών, έτσι ώστε οι εφέτες να ασχοληθούν απρόσκοπτα με την εκδίκαση των κακουργημάτων και των άλλων υποθέσεων αρμοδιότητάς τους.

Θα σταθώ, επίσης, ιδιαίτερα στη ρύθμιση που εισάγεται με το παρόν σχέδιο νόμου και που αφορά το θεσμό της ποινικής συνδιαλλαγής στα εγκλήματα κατά της περιουσίας και ιδιοκτησίας, όταν αυτά συμβαίνουν χωρίς χρήση βίας. Είναι ένας θεσμός που εφαρμόστηκε με ιδιαίτερη επιτυχία από τις αγγλοσαξωνικές και όχι μόνο χώρες, τόσο δηλαδή από τις ΗΠΑ και τη Βρετανία, όσο και από την πιο κοντά στο δικό μας νομικό σύστημα Ιταλία και επέφερε την επίλυση ενός μεγάλου ποσοστού ποινικών υποθέσεων εκτός της τακτικής διαδικασίας. Μια προώθηση μέσω σχετικής προβολής, έτσι ώστε η ρύθμιση να γίνει ευρύτερα γνωστή από την κοινωνία, όπως κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο πρότεινα και για τη νομοθετική πρωτοβουλία, που αφορούσε στη διαμεσολάβηση στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ίσως να μην ήταν κακή ιδέα, κύριε Υπουργέ. Και κάνω την πρόταση αυτή, γιατί ως γνωστόν ο λαός μας μεταξύ άλλων αναγνωρίζει και για τη δικομανία χιλιάδων συμπολιτών μας που έχουν αυτό το χαρακτήρα. Μια προβολή, λοιπόν, ίσως να βοηθήσει, έστω και λίγο, στην εξάλειψη αυτής της κατά τα άλλα και αντικοινωνικής κατ' ουσίαν συμπεριφοράς.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω ότι για όλο τον προοδευτικό κόσμο της χώρας μας έχει ιδιαίτερη σημασία η ρύθμιση εκείνη που αφορά στον εκσυγχρονισμό του συστήματος των ποινών και την στο μέτρο του εφικτού μείωση των ποινών που προβλέπουν τη

στέρξη της ελευθερίας του καταδικασθέντος.

Όσο για τις αιτιάσεις που ακούστηκαν στην Αίθουσα και από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ αλλά και άλλων συναδέλφων ότι, δήθεν, η συγκεκριμένη ρύθμιση προωθείται υπό το βάρος κάποιων κινητοποιήσεων που λαμβάνουν χώρα αυτές τις μέρες στις φυλακές, νομίζω ότι είναι αστήρικτες και αποτελούν περισσότερο θεωρίες συνωμοσιολογίας παρά οτιδήποτε άλλο.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να τονίσω ότι το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου είναι ένα σημαντικό σχέδιο, το οποίο η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα στηρίζει θερμά και αξίζει να στηριχθεί και επί της αρχής από όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

Κατά τα άλλα, η προσπάθεια για τον εξορθολογισμό της δικαιοσύνης και τον εκσυγχρονισμό του δικαιοπολιτικού συστήματος στη χώρα μας ασφαλώς και θα έχει συνέχεια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης έχει το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ίσως δεν χρειαστώ όλο τον χρόνο.

Το επιχείρημα, κύριε Υπουργέ, ότι είναι γεμάτες οι φυλακές και πρέπει να βρούμε τρόπο να τις αποσυμφορήσουμε, δεν στέκει. Και τα νοσοκομεία μας είναι γεμάτα, αλλά δεν δίνουμε δηλητήριο στους ασθενείς. Να βρούμε μια λύση. Και αυτή η λύση νομίζω ότι πρέπει να ικανοποιεί πρώτα-πρώτα την κοινωνία. Από τότε που είμαι Βουλευτής –και είναι αρκετά τα χρόνια– κάθε φορά όποιος αναλαμβάνει Υπουργός της Δικαιοσύνης φέρνει μέτρα επιείκειας. Μέτρα επιείκειας! Και όσο έρχονται μέτρα επιείκειας, τόσο αυξάνει η εγκληματικότητα. Είναι μια παράλληλη πορεία αυτή. Δείτε την.

Το θέμα είναι ότι με αυτά τα οποία φέρνετε, πιστεύετε ότι θα μειωθεί η εγκληματικότητα; Εάν πιστεύετε ότι αυτό θα συμβεί, κύριε Υπουργέ, του χρόνου θα είμαστε εδώ να κάνουμε την αξιολόγηση αυτής της προσπάθειας.

Πολύ φοβούμαι ότι δεν υπάρχει «αυστηρή ποινή», εάν την ξέρεi ο πολίτης. Εάν ξέρεi ο πολίτης τι τον περιμένει, δεν είναι αυστηρή η ποινή. Δηλαδή περπατάς σε ένα τεντωμένο σχοινί, που είναι στους δεκαπέντε πόντους από το έδαφος και προσπαθείς να περπατήσεις στο σχοινί. Ξέρεις ότι το ρίσκο που παίρνεις είναι στην χειρότερη των περιπτώσεων να στραμπουλιξεις το πόδι σου. Παίρνεις το ίδιο σχοινί και το περνάς πάνω από τον Ισθμό της Κορίνθου. Το ρίσκο είναι ότι αν στραβοπατήσεις, θα τσακιστείς, θα σκοτωθείς.

Άρα, ο καθένας ξέρει το ρίσκο πριν κάνει ένα έγκλημα. Εάν κάποιος γνωρίζει ότι αυτό που θα κάνει είναι τόσο αυστηρό, τότε αναλαμβάνει την ευθύνη αυτού του αποτελέσματος. Δεν θα ερχόμαστε εμείς κάθε φορά και να λέμε: «Επιείκεια, επιείκεια, επιείκεια».

Εν πάση περιπτώσει, την κοινωνία ποιος την λαμβάνει υπ' όψιν; Αυτός ο οποίος κάθε μέρα φοβάται όλο και περισσότερο, αυτός ο οποίος κάθε μέρα όλο και είναι θύμα αυτών των απατεώνων, οι οποίοι δεν μπαίνουν και φυλακή; Μιλώ για τις οικονομικές απάτες. Σε αυτόν τι θα πούμε; Τι θα πούμε σε όλους εκείνους τους ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι επαίοντες, είναι αγαθοί άνθρωποι ή μεγάλης ηλικίας ή αμόρφωτοι άνθρωποι στους οποίους εμφανίζονται όλοι αυτοί οι απατεωνίσκοι και τους παίρνουν τα χρήματα; Μιλώ για τα λεγόμενα «οικονομικά εγκλήματα». Αυτοί από ό,τι, κύριε Υπουργέ, λέτε εσείς, δεν θα μπαίνουν μέσα. Αυτή είναι η ουσία.

Διερωτάται κανείς: Προστασία της κοινωνίας υπάρχει; Ξέρει ότι θα είναι βαρύς ο πέλεκυς της δικαιοσύνης εάν κάποιος πάει να βιάσει με έναν ή άλλο τρόπο τη ζωή του άλλου;

Πολύ φοβούμαι ότι αυτή η αсуδοσία ή -αν θέλετε- η προσπάθεια επιείκειας που φτάνει στα όρια της αсуδοσίας, δεν θα φέρει καλά αποτελέσματα σε μια κοινωνία, η οποία κάθε μέρα αισθάνεται και πιο πολύ την ανάγκη να φύγει από τον κανόνα της κοινωνικής ευπρέπειας. Δηλαδή, ο πενασμένος όλο και ρέπει προς την πλευρά του εγκλήματος. Και δυστυχώς, έχετε φροντίσει όλοι

εσείς που κυβερνήσατε εδώ και πάρα πολλά χρόνια, είκοσι χρόνια από τότε που άνοιξαν τα αυθαιρέτως, θα προσθέσω και ανοήτως, τα σύνορα της χώρας και μπήκαν όλοι αυτοί να έχουμε δύο εκατομμύρια –όπως εσείς περιγράφετε– «Γιάννηδες, Αγιάννηδες». Το θέμα είναι εάν έχουμε εμείς δύο εκατομμύρια καρβέλια κάθε μέρα να τους αφήνουμε να παίρνουν. Και δεν περιορίζονται στο καρβέλι.

Όλοι αυτοί τώρα γνωρίζουν –θα τους το πουν οι δικηγόροι– ότι θα μπουν φυλακή και θα τους βγάλουν. Και ενθαρρύνονται ο ένας και ο άλλος. Αυτή είναι μία πραγματικότητα. Εάν λοιπόν, ενθαρρύνετε τον οποιοδήποτε από όλους αυτούς με την επιείκεια, την οποία θέλετε να επιδείξετε και που βασίζεται και εδράζεται στο γεγονός ότι δεν έχετε κελιά φυλακών, τότε πολύ φοβούμαι ότι άθελά σας γίνεστε «ηθικοί αυτουργοί» όλων αυτών των εγκλημάτων.

Θα έλεγα λοιπόν, ότι πρέπει να προσέξετε ορισμένα πράγματα. Δηλαδή, το να κλέβει ο άλλος και να τα δίνει πίσω, αν τα πιάσουν, να τα βρίσκει και να γλιτώνει τη φυλακή. Ο άλλος κυκλοφορεί, κατ' επάγγελμα, πλαστές επιταγές, τον πιάνουν, τα δίνει, γίνεται αυτή η «ποινική συνδιαλλαγή» –όπως την ονομάσατε– και βγαίνει έξω. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Ακόμα και ο τοκογλύφος! Ε, τουλάχιστον στον τοκογλύφο μη δίνετε την ευκαιρία, που πατάει πάνω στο θύμα του, τον πιέζει, τον καταπιέζει. Γιατί εάν δεν μπλέξεις με τοκογλύφο, δεν ξέρεις τι σημαίνει τοκογλύφος, κύριε Υπουργέ. Και έρχεται λοιπόν ο πανίσχυρος ο τοκογλύφος, ο οποίος κάτω από αυτήν τη «μπότα» έχει «πιεί» το αίμα, το μεδούλι του άλλου και του λέει: «Με πιάσατε; Ωραία. Πάρε αυτά και τελειώσαμε». Και βγαίνει έξω και συνεχίζει. Τουλάχιστον κάποιες τέτοιες ακραίες περιπτώσεις μην τις συμπεριλάβετε σε αυτήν τη διαδικασία.

Έρχομαι στο κυρίαρχο θέμα για το οποίο ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός έχει τεράστιες ενστάσεις. Όποιος και όπως διευκολύνει λαθρομετανάστες πρέπει να έχει βαριά ποινή. Σε αυτόν δεν πρέπει να χαρίζεται η ελληνική πολιτεία. Είπαμε, μπορεί ο λαθρομετανάστης να έχει μια επιείκεια που καταπατά τα σύνορα της χώρας. Το λέμε όλοι αυτό. Άλλοι περισσότερο, άλλοι λιγότερο. Μπορεί να πεινάει και να έρχεται ο φουκαράς και όλα αυτά τα συνωδά στοιχεία. Ωραία! Σε αυτόν όμως, που διευκολύνει και μεταφέρει το λαθρομετανάστη προκειμένου να κερδίσει χρήματα έξω βάρος της κοινωνίας από την παρουσία των μεταναστών, καμία επιείκεια. Και εμείς σε αυτό θέλουμε αύριο να καταγράψουμε τις θέσεις των κομμάτων και θα προχωρήσουμε σε ονομαστική ψηφοφορία. Δεν το αφήνουμε αυτό το θέμα. Να καθίσουν κάποιον να μας πουν, ιδίως οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι όταν ήρθε το νομοσχέδιο του συναδέλφου σας του κ. Ραγκούση έδειξαν ότι αφυπνίστηκαν. Να δούμε λοιπόν τι θα πουν;

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι αυτός ο οποίος διευκολύνει το λαθρομετανάστη να μπει στη χώρα –με ό,τι σημαίνει σήμερα στην κατάσταση που είναι η Ελλάδα η αύξηση του αριθμού των λαθρομεταναστών– ότι πρέπει να τη γλιτώνει; Όχι, δεν πρέπει να τη γλιτώνει. Παρακαλάμε, από τη μία μεριά, να έρχονται οι ευρωπαϊκές δυνάμεις να φυλάνε τα σύνορά μας. Έρχονται και φυλάνε τα σύνορά μας, αλλά αυτός που θα κατορθώσει και θα ξεφύγει, βρίσκει τον άλλο, τον φέρνει στην Αθήνα και αυτός τη γλιτώνει. Από εκεί και πέρα νομίζω ότι μπορεί να υπάρξει μια σοβαρή διαδικασία επί αυτού του θέματος. Εμείς είμαστε απόλυτοι σε αυτό, κύριε Υπουργέ. Νομίζω ότι όλοι πρέπει να το συνειδητοποιήσουν.

Σήμερα η Ελλάδα δεν αντέχει άλλους λαθρομετανάστες. Δεν αντέχει. Δεν μπορούμε να ταΐσουμε τους δικούς μας. Δεν μπορούμε να ταΐσουμε τους Έλληνες, τον φορολογούμενο, αυτόν που πάει φαντάρος, αυτόν που ζει και γεννήθηκε σε αυτόν τον τόπο και που έχει όνειρα γι' αυτόν τον τόπο. Μπορούμε να ζητήσουμε επιπλέον λαθρομετανάστες, τους οποίους πάρα πολύ ξυπνά η Ευρώπη –γιατί δεν ήσασταν έξυπνοι εσείς που κυβερνάτε μας έδεσε στο ΔΟΥΒΛΙΝΟ II και δεν μπορούμε να τους προωθήσουμε και στην Ευρώπη; Είπε προχθές ο Πρωθυπουργός δεν έρχονται για να μείνουν στην Ελλάδα. Ναι, αλλά μένουν στην Ελλάδα! Φύγετε από το ΔΟΥΒΛΙΝΟ II και αρχίστε κάθε μέρα να σφραγίζετε διαβατήρια ή ταξιδιωτικά έγγραφα να πάνε οι πρώτοι πενήντα χιλιάδες στην Ευρώπη να δείτε πώς θα έρθει η Ευ-

ρώπη εδώ! Τώρα δεν πονάει η Ευρώπη, δεν ενοχλείται η Ευρώπη. Εμείς πτωχεύουμε και η Ευρώπη από πάνω έρχεται και μας ζητάει και τα ρέστα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ξέρετε τι σημαίνει δύο εκατομμύρια λαθρομετανάστες τα τελευταία είκοσι χρόνια; Σημαίνει δώδεκα δισεκατομμύρια, το χρόνο, κεφάλαια που φεύγουν από τη χώρα. Δώδεκα δισεκατομμύρια! Δώδεκα δισεκατομμύρια πηγαίνουν στις πατρίδες τους, στο Αφγανιστάν, στο Πακιστάν, στη Σρι Λάνκα και δεν ξέρω πού αλλού. Δώδεκα! Και τέσσερα δισεκατομμύρια που χάνονται από αυτούς που λυπάσαι και παίρνεις το cd ή την τσάντα «μαϊμού» της Lui Vuitton από την Ερμού. Είναι τέσσερα δισεκατομμύρια κατ' ομολογία του Υπουργού Οικονομικών. Άρα λοιπόν, έχουμε ένα κόστος επιβάρυνσης της πατρίδας της τάξης των δεκαέξι δισεκατομμυρίων ευρώ.

Εάν το πολλαπλασιάσετε αυτό το ποσό με τα είκοσι χρόνια θα δείτε ότι είναι το δημόσιο χρέος της χώρας. Και εμείς λέμε να έρχονται και άλλοι και αυτοί που τους φέρνουν να μην έχουν τις αβαρίες; Όχι! Αυτός ο οποίος συνειδητά μεταφέρει λαθρομετανάστες, σήμερα, είναι εχθρός του έθνους. Όποιος και αν είναι! Είναι εχθρός του έθνους! Να το ξεκαθαρίσουμε αυτό. Και μάλιστα, όχι από λόγους συνειδησιακούς: «Ε, είδα τέσσερις φτωχούς, η μία ήταν έγκυος και είχε ένα παιδάκι. Ε, ψυχοπλακώθηκα και τους έβαλα μέσα στο αυτοκίνητο να τους φέρω στην Αθήνα». Το κάνει για να βγάλει χρήματα εις βάρος της πατρίδας! Και συζητάμε ότι θα του τη χαρίσουμε αυτού του επαγγελματία; Ξέρετε τί χρήματα βγάζουν, κύριε Υπουργέ; Ένα πούλμαν το χρόνο βγάζουν από αυτή τη δουλειά! Και εμείς θα είμαστε επιεικείς; Όχι! Πρέπει να το σκεφτείτε καλά. Εμείς αύριο –σας λέω για άλλη μία φορά– θα κάνουμε ονομαστική ψηφοφορία.

Κλείνω με ένα θέμα που είχε μια λεβεντιά ο κ. Μουλόπουλος του ΣΥΡΙΖΑ και το έθιξε στην επιτροπή. Είμαστε επιεικείς με όλους τους εγκληματίες. Είμαστε επιεικείς με τους βιαστές, με τους εμπόρους ναρκωτικών. Είμαστε επιεικείς με όλους τους εγκληματίες της χώρας, εκτός από ένα. Τι φοβόμαστε; Φοβόμαστε μήπως κάνει «κίνημα» το Ντεντιλ ή αν βγει έξω; Δηλαδή, μήπως κάποιος παραδειγματιστεί ότι τη γλίτωσε ο Ντεντιλ ή και πάει να τον μιμηθεί; Υπάρχει ένας τρελός που να ξέρει ότι τον περιμένουν τριάντα πέντε χρόνια φυλακής και να το ρισκάρει; Αφήστε δε, που η δημοκρατία μας σήμερα είναι τόσο θωρακισμένη που δεν υπάρχει κίνδυνος και όρεξη και σκέψη σε κανέναν αξιωματικό. Δεν μπορεί λοιπόν, σήμερα η Πολιτεία να μη θέλει αυτήν τη «κουτσουλιά» στην ενέργειά της, στην πράξη, ή στην αδιαφορία και στην απραξία της, να τη δικαιολογήσει. Πιστεύω λοιπόν ότι θα είναι μια ευρύτητα.

Σας καλώ κύριε Υπουργέ, τώρα που είναι άγιες οι μέρες των εορτών να κάνετε μια κίνηση. Θα σας γράψω θετικά η ιστορία και όχι αρνητικά, τη στιγμή μάλιστα, που δεν υπάρχει και αντίρρηση από την Αριστερά που το είπε. Να θυμίσω εξάλλου ότι πάλι όταν ετέθη το θέμα πριν από αρκετά χρόνια, πάλι από την Αριστερά είχε γίνει από τον Λεντάκη. Το να επιμένουμε λοιπόν, αυτή τη στιγμή να έχουμε ένα αξιωματικό με ό,τι τον συνοδεύει –και τον συνοδεύουν πολλά αρνητικά– αλλά που τον συνοδεύει όμως και μια στρατιωτική λεβεντιά, την οποία είχε πριν από αυτό το γεγονός.

Πιστεύω λοιπόν ότι η Ελλάδα, η πολιτεία σήμερα μπορεί να έχει την άνεση να συγχωρεί. Εξάλλου, ακόμα και ο ακραίος τότε δικτάτορας είχε συγχωρέσει και είχε αφήσει απ' έξω τον άνθρωπο που πήγε να τον δολοφονήσει, τον Αλέκο Παναγούλη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κύριο Γεώργιο Καρατζαφέρη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μου δώσετε το λόγο για λίγα λεπτά, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μάλιστα, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ζη-

τησα το λόγο γιατί πιστεύω ότι όλοι μας έχουμε το καθήκον ειλικρίνειας και ακρίβειας. Διότι υπάρχει ο κίνδυνος, ακόμη και καλή προαίρεση έχοντας, να μεταφέρουμε πληροφορίες προς το κοινό ανέλεγκτες λανθασμένες, προκαλώντας ζημιά στη κοινωνική συνοχή και στην κοινωνική ηρεμία.

Περιγράψατε πράγματα, τα οποία δεν συμβαίνουν. Βουλευτές σας δε, έχουν διαφορετική άποψη από εσάς σχετικά με όσα ισχυρισθήκατε για υποτιθέμενες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Δεν υπάρχει καμμία επιείκεια σε ανθρώπους που κερδοσκοπούν διευκολύνοντας καθ' οιονδήποτε τρόπο υπηκόους τρίτων χωρών, να εισέρχονται στη χώρα. Κακουργηματικές πράξεις είναι. Αυτοί που κατ' επάγγελμα...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μισό λεπτό, κύριε Πλεύρη. Διαβάστε τις σχετικές διατάξεις.

Αυτοί που κατ' επάγγελμα διευκολύνουν την εισαγωγή λαθρομεταναστών, τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος. Αν η πράξη τελείται από δημόσιο υπάλληλο τιμωρείται επίσης σε βαθμό κακουργήματος, όπως και αν από αυτήν μπορεί να προκύψει κίνδυνος για ανθρωπινή ζωή.

Η εικόνα την οποία δώσατε είναι ότι εδώ δίνουμε κάποιες «χάρες», ότι μεταχειριζόμαστε με επιείκεια τους ανθρώπους που διευκολύνουν τη λαθρομετανάστευση. Σας παραθέτω, τώρα, ορισμένα στοιχεία.

Το σύνολο των εισαγγελιών της χώρας επισημαίνει ότι μετά το 2008 από το θέρους του 2009, όταν όλες οι μορφές διευκόλυνσης της λαθρομετανάστευσης έγιναν κακουργηματικές, αυτές οι υποθέσεις δεν εκδικάζονται.

Θέλω να γνωρίζουν οι κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν προέκυψε ξαφνικά από αφέλεια ή από μία επιεική στάση η ρύθμιση την οποία επιχειρούμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, εάν θέλετε να σταματήσω, αλλά χρήσιμο θα ήταν να κατανοήσουν οι πολίτες.

Έγγραφο του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου για λογαριασμό της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πλεύρη, θα έχετε μετά τη δυνατότητα να τα εξηγήσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Να ξέρει, όμως...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έγγραφο, λοιπόν, από τις 15 Νοεμβρίου, πριν καν επιφέρω τις νομοτεχνικές βελτιώσεις σήμερα, υπογραφόμενο από τον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Κατσιρώδη. Εκφράζει τη συμφωνία των εισαγγελιών. Ξαφνικά παραφρόνησαν όλοι οι εισαγγελείς της χώρας; Για λογαριασμό, λοιπόν, της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, επισήμανε ο κ. Κατσιρώδης: «Απαντώντας στο από τάδε έγγραφό σας με το οποίο μας γνωστοποιήσατε τις προθέσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ.λπ., σας γνωρίζουμε ότι αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία απηχεί και τις απόψεις των εισαγγελιών της χώρας, όπως αυτοί μας τις γνωστοποίησαν, απαντώντας στο από 33442-5-1-2010 έγγραφό μας».

Σας διαβάζω από έγγραφο, το οποίο απευθύνει ο Εισαγγελέας Εφετών Κέρκυρας κ. Τσολοδήμος προς τον κύριο Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου –δεν είναι έγγραφο που απευθύνεται σ' εμένα, κοινοποιείται σε εμένα και αναφέρει τα εξής: «Μετά την αναβάθμιση που έγινε με το ν. 3772 της πράξης μεταφοράς των λαθρομεταναστών από πλημμέλημα σε κακούργημα» «άνευ ουδεμίας διακρίσεως, επανερχόμεστε, μετά από ικανό χρονικό διάστημα από την ημερομηνία εφαρμογής του, να θέσουμε υπό την κρίση σας τις ανακλύσες δυσλειτουργίες τούτου, που κατά τη γνώμη μας συνηγορούν στην άμεση τροποποίηση της εν λόγω διάταξης και την επαναφορά της προηγούμενης διάταξης».

Α. Η αυστηροποίηση των διατάξεων του ως άνω νόμου, δεν επέφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα, αφού δεν υπήρξε σοβαρή ανάσχεση της εν λόγω εγκληματικής δραστηριότητας, που

συνεχίζει να εμφανίζει ειδικά στην περιοχή δικαιοδοσίας μας ιδιαίτερη έξαρση και αυτό αποδεικνύεται από τις εισερχόμενες υποθέσεις, οι οποίες κατακλύζουν κυριολεκτικά τις εισαγγελίες μας και παραμένουν σε αριθμό ίδιες, αν όχι περισσότερες, σε σχέση με αυτές που εισήγοντο τα προηγούμενα έτη.

Β. Βασικό και σπουδαίο λόγο συνιστά καθ' ημάς το γεγονός ότι με τη νέα πρόβλεψη δεν υπάρχει πλέον νομική δυνατότητα εφαρμογής της αυτόφωρης διαδικασίας.

Λοιπόν, δεν υπάρχει πλέον νομική δυνατότητα εφαρμογής της αυτόφωρης διαδικασίας του τριμελούς πλημμελειοδικείου, στο οποίο εισήγето το 90% και πλέον των ανωτέρω υποθέσεων, λόγω της συμμετοχής αυτής κυρίως αλλοδαπών κ.λπ...

Από την άλλη, η χρονοβόρος, πολυετής και ως εκ τούτου μη ευέλικτη διαδικασία της κυρίας ανάκρισης ευλόγως δεν μπορεί να έχει κανένα από τα παραπάνω ικανοποιητικά αποτελέσματα, «πέραν του ότι στον ήδη υπάρχοντα φόρτο υποθέσεων, προστίθεται ένα ακόμη δυσβάσταχτο βάρος υποθέσεων που δεν εκδικάζονται. Όλος αυτός ο όγκος των υποθέσεων στοιβάζεται πλέον στο τριμελές εφετείο κακουργημάτων, που ήδη ασφυκτιά από τον αριθμό των εισαγομένων υποθέσεων». Τα ίδια ακριβώς λέει ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών της Θεσπρωτίας. Τα ισχυρίζονται Εισαγγελίες από τους νομούς της Θράκης.

Τι συμβαίνει; Παλαιότερα, προεβλέπετο ποινή πλημμελήματος πολλαπλασιαζόμενη επί τον αριθμό των μεταφερομένων. Έτσι, λοιπόν, επιβαλόνταν ποινή δέκα ετών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Φυλάκισης, όχι κάθειρξης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ωραία, ήταν δέκα χρόνια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Έχει σημασία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Επειδή προβλέπονταν η πλημμεληματική μορφή, μια υπόθεση μπορούσε να εισάγεται απευθείας στο δικαστήριο με τη διαδικασία του αυτοφώρου.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εξαγοράσιμη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εάν θέλετε να ακούσετε.

Εισήγето, λοιπόν, απευθείας στο ακροατήριο με τη διαδικασία του αυτοφώρου, ελάμβανε την ποινή των δέκα ετών και τελείωνε η διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Τώρα τι συμβαίνει; Εάν υπολογίσετε ότι έχει αυξηθεί ο αριθμός των κακουργηματικών υποθέσεων και ότι η μετατροπή σε κακουργήματα έγινε το καλοκαίρι του 2009, μη δικαζόμενων των υποθέσεων, αυτών, επειδή, όπου να είναι, λήγει το δεκαοκτάμηνο της προσωρινής κράτησης πολλοί από τους κρατούμενους θα αποφυλακισθούν.

Η σκέψη, λοιπόν, των εισαγγελέων ήταν να δικάζονται γρήγορα οι υποθέσεις στην πλημμεληματική τους μορφή, ώστε τιμωρούμενοι οι ένοχοι σε δεκαετίες ποινές, να την εκτίουν, χωρίς τη μεσολάβηση ανάκρισης και προσωρινής κράτησης όπως συμβαίνει επί κακουργημάτων.

Μετά, όμως, από παρατηρήσεις συναδέλφων για να μην απωλέσουν οι δικαστικές αστυνομικές αρχές τη δυνατότητα ειδικών ανακριτικών πράξεων, κράτησα μία μόνο πλημμεληματική μορφή της παράβασης και όλες οι άλλες παρέμειναν κακουργηματικές. Μάλιστα το αρχικό προβλεπόμενο έγκλημα συγκεκριμένης διακινδύνευσης μετέτρεψα σε έγκλημα αφηρημένης διακινδύνευσης. Ας εκτιμήσει ο Εισαγγελέας αν μια υπόθεση είναι απλή και έχει το χαρακτήρα του πλημμελήματος ή πρέπει να ασκήσει δίωξη για κακούργημα. Σε κάθε περίπτωση η συνεργασία με τις αστυνομικές αρχές θα κρίνει εν πολλοίς τον χαρακτηρισμό.

Νομίζω ότι δεν λείπει η ευφυΐα από κανέναν σε αυτήν την Αίθουσα. Πώς είναι ευμενής, επιεικής η μεταχείριση στους παραβάτες γενικά, όταν εμείς δεν επεμβαίνουμε στο ύψος των ποινών, κύριε Καρτζαφέρη; Εξορθολογίζουμε και ενισχύουμε το σύστημα των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της ποινής. Από τότε που εισήχθη ο Ποινικός μας Κώδικας προβλέπεται ότι οι ποινές φυλάκισης μέχρι δύο χρόνια μετατρέπονται σε χρηματικές ποι-

νές.

Λοιπόν, ξέρετε τι συμβαίνει σήμερα; Ένας ο οποίος έχει χρήματα και ο οποίος καταδικάζεται σε ποινή φυλάκισης μέχρι δύο χρόνια, επειδή έχει η τσέπη του, τα πληρώνει και βγαίνει έξω. Ποιος μένει μέσα; Αυτός ο οποίος δεν έχει τη δυνατότητα να καταβάλει τη χρηματική ποινή. Υπάρχουν εκατόν πενήντα άνθρωποι σήμερα, που δεν είχαν να πληρώσουν τα δικαστικά έξοδα και είναι «μέσα». Εκατόν πενήντα άνθρωποι! Υπάρχουν χίλιοι τριακόσιοι άνθρωποι από τους «φτωχοδιάβολους», από τους κοινωνικούς ερμηίτες, οι οποίοι είδαν να μετατρέπεται -όχι επειδή το ζήτησαν αλλά επειδή το προβλέπει ο νόμος- η πλημμεληματική τους παράβαση σε χρηματική ποινή και επειδή δεν είχαν να πληρώσουν έμειναν «μέσα». Οι άλλοι βγαίνουν έξω, γιατί έχουν να πληρώσουν. Ε, αυτός, λοιπόν, είναι ο εξορθολογισμός που επιχειρούμε! Τους δίνεις τη δυνατότητα τούτη: αντί να πρέπει να πληρώσεις την ποινή εφάπαξ, σου δίνω μια περίοδο δύο έως τρία χρόνια να εξοφλήσεις με δόσεις. Και εάν ούτε στα δυο ή τρία χρόνια μπορείς να το πληρώσεις με δόσεις, να συνταχθείς σε κοινωνική εργασία.

Τέτοιες ρυθμίσεις επιχειρούμε, που ενισχύουν τους εναλλακτικούς τρόπους έκτισης της ποινής. Και είναι σωστές ρυθμίσεις. Πρέπει όλοι μαζί να βοηθήσουμε στον εξορθολογισμό του συστήματος απονομής των ποινών. Πρέπει να βοηθήσουμε στον εξορθολογισμό της ποινικής δικαιοσύνης. Οι ρυθμίσεις της Κυβέρνησης είναι ρηξικέλευθες και γενναίες, εμπεριέχουν κοινωνική δικαιοσύνη και ανθρωπιά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρτζαφέρης, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, αν κατάλαβα καλά, επειδή δεν έχετε αρκετούς εισαγγελείς, νομοθετείτε έτσι. Επειδή βαρύνονται οι εισαγγελίες ή κουράζονται ή δεν τους φτάνει χρόνος για τη δουλειά των Εισαγγελέων, σας λένε: νομοθετήστε, να μας απαλλάξετε από τη δουλειά! Περί αυτού πρόκειται.

Εγώ σας λέω: Εάν πρόκειται να αποδοθεί δικαιοσύνη, να βάλετε άλλους πέντε εισαγγελείς και άλλους τρεις ανακριτές, εάν χρειάζεται. Είναι πολύ απλά τα πράγματα.

Σοβαρολογείτε τώρα ότι θα πιάσετε αυτόν που μεταφέρει κατ' επάγγελμα; Πότε θα τον πιάσετε και πού ξέρετε ότι είναι κατ' επάγγελμα και αν δεν το κάνει τριακόσιες εξήντα πέντε μέρες το χρόνο; Επ' όσον δεν τον έχετε συλλάβει μια φορά, για να ξέρετε ότι είναι κατ' επάγγελμα, πώς θα τον ξέρετε; Από πού τεκμαίρεται δηλαδή; Κόβει αποδείξεις με ΦΠΑ όταν μεταφέρει λαθρομετανάστες; Το κάνει τρία χρόνια, τον πιάνατε τον τρίτο χρόνο και σας λέει «πρώτη φορά». Το κατ' επάγγελμα πού θα το αποδείξετε εσείς;

Άρα, λοιπόν, αυτή τη στιγμή αυτός ο οποίος εγκληματεί εις βάρος της χώρας, κουβαλώντας λαθρομετανάστες, στην ουσία, κύριε Υπουργέ, τη γλιτώνει. Αυτό είναι το ζήτημα και είναι τεράστιο το θέμα που φέρνετε στην επιφάνεια. Ακόμη -για να καταλάβει καλά η Κυβέρνησή σας- καταδεικνύει το κόστος των λαθρομεταναστών. Γιατί αν χρειάζεται να πάνε πέντε εισαγγελείς παραπάνω και άλλοι τόσοι ανακριτές και άλλα τόσα για τις φυλακές, είναι ένα κόστος που δεν οφείλει ο ελληνικός λαός να πληρώνει. Γιατί να πληρώσει ο ελληνικός λαός αυτό το κόστος των λαθρομεταναστών; Δεν το καταλαβαίνω. Είναι ένα τεράστιο κόστος. Και δεν περιορίζεται μόνο σε εσάς.

Είχαμε νικήσει τη φυματίωση. Το 1980 δεν υπήρχε φυματίωση και το Νοσοκομείο Πνευμονικών Παθήσεων έγινε Γενικό Νοσοκομείο. Γνωρίζετε τώρα πόσοι φυλακισμένοι έχουν φυματίωση; Γνωρίζετε πόσοι από τον πληθυσμό έχουν φυματίωση; Για ποιο λόγο ο ελληνικός λαός μπαίνει σε αυτή τη δουλειά; Τι έφταξε; Τι έκανε; Δεν πληρώνει τους φόρους του; Δεν υπηρετεί τη θητεία του; Και έρχεστε τώρα και πολλαπλασιάζετε το πρόβλημα. Ευκόλως τους δίνετε μ' ένα νομοσχέδιο την ελληνική υπηκοότητα, και ευκόλως τώρα να περνάνε μέσα. Αυτό είναι. Σε λίγο θα τους έχετε ανοίξει ταξιδιωτικό γραφείο. Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, να μπορούμε να συμφωνήσουμε σε αυτό το πράγμα. Σε μία σειρά

πραγμάτων από αυτά που φέρατε διαφωνήσαμε. Σε κάποια άλλα συμφωνήσαμε. Εδώ, όμως, είναι ακραίο σημείο. Να το καταλάβει καλά ο ελληνικός λαός. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Το λαθρομετανάστη δεν μπορείς να τον πιάσεις στα σύνορα, γιατί είναι τρύπια τα σύνορα. Ωραία. Αυτόν που τον μεταφέρει και τον μεταφέρει με κόμιστρο, δεν πρέπει να τον τιμωρήσουμε; Αυτό σας λέω. Και μου λέτε εσείς «άλλο το ένα, άλλο το άλλο».

Κύριε Υπουργέ, ξανασκεφθείτε το. Δεν είναι ότι κουράζονται οι Εισαγγελίες δυο ή πέντε ώρες παραπάνω. Δεν είναι δυνατόν να νομοθετείτε έτσι. Και αν αύριο σας πουν οι εισαγγελείς: «ότι δεν προλαβαίνουμε, υπάρχει μεγάλη διακίνηση ναρκωτικών, είναι πολλοί οι έμποροι, δεν προλαβαίνουμε, κάντε κάτι, θα κάνουμε πλημμέλημα και τους εμπούρους ναρκωτικών»;

Τι κακή «φάμπρικα» είναι αυτή η οποία ξεκινάει; Δηλαδή τι; Όπως φώναξαν πριν μερικά χρόνια, σ' σας, οι οδηγοί των τρόλεϊ: «δεν κατεβαίνουμε όταν φεύγει η κεραία». «Ωραία, πάρτε επίδομα για να κατεβαίνετε». Αυτό τους παίρνετε σήμερα. Κάπως έτσι πίεζαν άλλοι κλάδοι, όπως σήμερα οι εισαγγελίες εσάς. Πίεζε ο βήτα κλάδος λέγοντας ο άλλος ότι δεν μπορεί να ξυπνάει το πρωί. «Θα μου δώσετε επίδομα ύπνου»! Μα, είστε σοβαροί τώρα; Υπάρχει επίδομα ύπνου που έχει δώσει η Κυβέρνησή σας! Δεν μπορεί να ξυπνήσει ο άλλος, «πάρε ένα επίδομα ύπνου να πάρεις ένα καλό ξυπνητήρι»! Αυτά καταργείτε σήμερα.

Επειδή, λοιπόν, δεν μπορείτε να φέρντε τη μια χρονιά πράγματα, που τα ανακαλείτε την άλλη χρονιά κάτω από την πίεση των γεγονότων, δεν μπορείτε να νομοθετείτε σήμερα κάτω από την πίεση ότι δεν έχετε κελιά. Φροντίστε αυτή τη στιγμή να υπάρξει ευνομία και ευταξία στη χώρα γιατί σας έχει ξεφύγει και το έγκλημα προελαύνει. Το έγκλημα έχει κατακλύσει όλον τον ελληνικό λαό. Ο κόσμος, ο ελληνικός λαός, ο πολίτης, το εκλογικό Σώμα, σήμερα, περισσότερο φοβάται απ' ό,τι πεινάει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη.

Επανερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Παρακαλείται ο κ. Άγγελος Τόλκας, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ της Ημαθίας να προσέλθει στο Βήμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΛΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε συνέχεια του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη διοικητική δική που πρόσφατα ψηφίσαμε, συζητούμε σήμερα ένα ακόμη σημαντικό και προοδευτικό νομοσχέδιο για τον εξορθολογισμό και τη βελτίωση της απονομής της δικαιοσύνης στη χώρα μας.

Τα φαινόμενα παθογένειας και αδυναμιών στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης είναι λίγο-πολύ γνωστά σε όλους μας. Οι περισσότεροι πολίτες και ακόμη περισσότερο οι λειτουργοί της δικαιοσύνης, οι δικαστές, οι δικηγόροι, οι πανεπιστημιακοί, οι δικαστικοί υπάλληλοι είμαστε δυστυχώς εξοικειωμένοι, όχι μόνο με τις αρμονίες και τις αναχρονιστικές διατάξεις, αλλά κυρίως με τη βραδύτητα απονομής της ποινικής δικαιοσύνης. Απόψεις που κάνουν λόγο για αρνησιδικία και ατιμωρησία, δεν απέχουν πολύ από την πραγματικότητα και αντικατοπτρίζουν τη ζοφερή καθημερινότητα στην απονομή του δικαίου.

Το νομοσχέδιο για τον εξορθολογισμό της ποινικής δικαιοσύνης, που σήμερα υπερψηφίζουμε, στοχεύει κατ' αρχάς, στην επιτάχυνση της ποινικής δίκης με τον αποφασιστικό περιορισμό των αναβολών, αλλά και στη βελτίωση της ποιότητας της απονεμώμενης δικαιοσύνης ήδη από την πρώτη στιγμή, αυτή δηλαδή της άσκησης της ποινικής δίωξης.

Οι νεοεισερχόμενες διατάξεις στην ποινική δικονομία έχουν στόχο την αποφόρτιση των ποινικών μας δικαστηρίων. Ενδεικτικά αναφέρω τη μείωση του χρόνου προκαταρκτικής εξέτασης, προανάκρισης και κύριας ανάκρισης, τη σαφή χρονική οριοθέτηση εισαγγελικής πρότασης και της έκδοσης του αντίστοιχου βουλεύματος, την κατάργηση της δυνατότητας αναίρεσης κατά βουλεύματος, την αυστηροποίηση των όρων αναβολής της δίκης και τον εξορθολογισμό των ορίων των εκκλητού των αποφάσεων.

Παράλληλα, λαμβάνεται μέριμνα για την ενίσχυση της θέσης του αδύναμου κρίκου της ποινικής διαδικασίας, δηλαδή του κα-

ταδικασθέντος.

Η ενσωμάτωση ελαστικότερων διατάξεων για την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και την υπ' όρον απόλυση, η κατ' όκον έκταση της ποινής καταδικασθέντων πάνω από εβδομήντα πέντε χρονών και ο ευεργετικός υπολογισμός των ημερών ποινής, λόγω εργασίας για συγκεκριμένες κατηγορίες κρατουμένων, αποτελεί, όχι μόνο εκπλήρωση υποχρεώσεων μας απέναντι στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αλλά καταδεικνύει και τον φιλελεύθερο, ανθρωποκεντρικό προσανατολισμό της ποινικής δικαιοσύνης στην Ελλάδα.

Χρειάζεται να τονίσω εδώ για άλλη μία φορά αυτόν ακριβώς τον χαρακτήρα, γιατί σε αυτή την Αίθουσα, σχεδόν σε κάθε συζήτηση νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ανοίγει πάντα η συζήτηση για επιείκεια ή αυστηρότητα του συστήματος δικαίου μας. Η αυστηρότητα δεν φέρνει ασφάλεια, αλλά φέρνει φόβο.

Με το παρόν νομοσχέδιο η ποινική καταστολή αντιστοιχίζεται με τις σημερινές συνθήκες και ανάγκες και κυρίως αυτές που έχουν να κάνουν με το οικονομικό έγκλημα και άλλα μικροεγκλήματα που τιμωρούνται με βάση, όχι τόσο το κοινωνικό ή οικονομικό αγαθό που προσφέρουν, αλλά με βάση τα ήθη άλλων εποχών που έχουν παρέλθει.

Με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου πολλά πλημμέληματα γίνονται πταίσματα, καταργούνται διατάξεις διάσπαρτες σε ποικίλα νομοθετήματα, η ποινή πραγματικά διασυνδέεται με το έγκλημα και τα δικαστήρια απαλλάσσονται από την υπερφόρτωση ύλης και υποθέσεων.

Ιδιαίτερη αξία έχουν δύο ακόμη θέματα. Το πρώτο θέμα αφορά στις νέες δυνατότητες αποπληρωμής των μετατρέψιμων σε χρήμα ποινών σε δόσεις. Η νέα αυτή δυνατότητα, μολονότι υπάρχει υπό αυστηρές, όμως, σχεδόν ανεπαρκείς προϋποθέσεις σήμερα, γίνεται πρακτικά εφαρμόσιμη με το παρόν νομοσχέδιο. Έτσι, αποφεύγονται άδικες περιπτώσεις εγκλεισμού των καταδικασθέντων μόνο και μόνο αδυναμίας εφάπαξ αποπληρωμής του ποσού της μετατραπέυσης σε χρήμα ποινής. Στο ίδιο πνεύμα κινείται και η αναθεώρηση του θεσμού παροχής κοινωνικού εργασίου με νέες, ρεαλιστικότερες αντιστοιχίες ποινής σε ώρες εργασίας.

Γίνεται αντιληπτό, όπως και με πολλούς ακόμη νόμους του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ότι οι βασικές αρχές του σύγχρονου σωφρονισμού αποτελούν τον πυρήνα των πρωτοβουλιών μας, με στόχο τη λογική: ανάλογη ποινή που μπορεί να παράξει τα αποτελέσματά της για τον καταδικασθέντα, αλλά και για την κοινωνία.

Το δεύτερο θέμα αφορά την καινοτόμο εισαγωγή του θεσμού της ποινικής συνδιαλλαγής, ο οποίος όπως υπάρχει στο ισχύον δίκαιο, είναι ελλιπής και παρουσιάζει δυσχέρεια στην εφαρμογή.

Με τη συνδιαλλαγή, ένα πολύ μεγάλο ποσοστό των υποθέσεων μπορεί να επιλυθεί άμεσα, χωρίς να ταλαιπωρούνται διάδικοι και δικαστήρια και μάλιστα να πραγματοποιεί έναν από τους βασικούς σκοπούς του ποινικού δικαίου: την ταχεία και άμεση διασύνδεση ποινής και εγκλήματος.

Οι νέες ρυθμίσεις λαμβάνουν υπ' όψιν τις σύγχρονες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες και την εμπειρία της εφαρμογής του θεσμού σε άλλες χώρες, έτσι ώστε να καταστεί δυνατή, σωστή και αποδοτική η εφαρμογή του θεσμού της συνδιαλλαγής εντός των ορίων των νόμων και με σεβασμό στις αρχές του δικαίου μας.

Συνολικά, με το παρόν νομοσχέδιο αποκαθίστανται διαπιστωμένα ελλείμματα του δικαιοκρατικού μας συστήματος και αίρονται αντιφάσεις και αντινομίες στο ποινικό μας σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ποινική δικαιοσύνη, αλλά και η δικαιοσύνη γενικότερα, τυγχάνει της αμέριστης συμπαράστασης της πολιτείας. Έχουμε αποδείξει ότι σε κάθε προσπάθεια εξορθολογισμού και προόδου της δικαιοσύνης βρισκόμαστε πρωτοπόροι, ότι είμαστε πάντα μαζί και στην ίδια πλευρά με όλους αυτούς που μάχονται για ισότητα, ισονομία, υπεράσπιση των δικαιωμάτων του πολίτη και των συμφερόντων της πολιτείας μας. Και σε μία εποχή δύσκολων συνθηκών, υψηλών απαιτήσεων και μεγάλων προσδοκιών κρινόμαστε όλοι μας και μάλιστα αυστηρά.

Με το παρόν νομοσχέδιο, που υπερψηφίζουμε, παραδίδουμε

ένα ακόμη ισχυρό όπλο στους λειτουργούς της δικαιοσύνης. Χρειάζεται προσπάθεια από όλους μας, καθώς και υπερβάσεις για να εφαρμοστεί και να χρησιμοποιηθεί ορθά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Τόλκα.

Παρακαλείται ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας του Νομού Αχαΐας κ. Μιχαήλ Μπεκίρης, να λάβει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το προς ψήφιση νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο κινείται πράγματι στη σωστή κατεύθυνση. Οι βασικοί του άξονες, δηλαδή η επιτάχυνση της διαδικασίας στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης και η αποσυμφόρηση της ύλης, είναι από τα βασικά ζητούμενα, προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι παθογένειες του συστήματος της ποινικής δικαιοσύνης στη χώρα μας.

Θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε ένα αναγκαίο νομοσχέδιο, γιατί προσπαθεί να επιλύσει ζητήματα, τα οποία δεν θα χρειάζονταν την οποιαδήποτε ρύθμιση, αν πράγματι λειτουργούσαν οι θεσμοί, όπως θα έπρεπε να λειτουργούν. Όπως και με το νομοσχέδιο το οποίο ψηφίσαμε για τη διοικητική δικαιοσύνη, η απτή πραγματικότητα και η αδυναμία του συστήματος είναι εκείνη που κατευθύνει τις όποιες αλλαγές, παρά η ίδια η λειτουργία του ποινικού μας συστήματος, η οποία εδράζεται σε μία ορθολογική βάση είτε αυτή η πραγματικότητα αναφέρεται στα κενά και στις ελλείψεις που παρουσιάζει σήμερα η δικαιοσύνη είτε στα τεράστια προβλήματα των υποδομών, που παρατηρούνται σε αυτόν τον χώρο.

Ο ίδιος ο Υπουργός Δικαιοσύνης στη συζήτηση του νομοσχεδίου για τη διοικητική δικαιοσύνη πληροφόρησε το Σώμα ότι τα κενά σε έμψυχο δυναμικό στα δικαστήρια ανέρχονται σε δυόμισι χιλιάδες άτομα. Οι κτηριακές υποδομές σε πολλές περιπτώσεις –και αναφέρομαι και στη δική μου περιφέρεια, στο Δικαστικό Μέγαρο των Πατρών– ενδεχομένως να συντελούν με τον τρόπο που σε αυτή την παθογένεια. Δεν είναι, όμως, μόνο αυτά.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο που ψηφίζουμε, αναντίρρητα θα πρέπει να ομολογήσουμε ότι έχει σωστές και καλές διατάξεις, τις οποίες οφείλουμε να προσεγγίσουμε με θετική διάθεση.

Η παράταξη του ωραρίου της λειτουργίας των δικαστηρίων πραγματικά θα λειτουργούσε υπέρ της αποσυμφόρησης της δικαιοσύνης, για τον απλό λόγο ότι θα εξασφαλίζεται μεγαλύτερος όγκος εκδίκασης υποθέσεων που βρίσκονται σε εκκρεμότητα και θα ελαφρύνει ουσιαστικά η ταλαιπωρία όλων των παρώντων της δίκης, των δικηγόρων και των διαδίκων.

Η γνώση της διεξαγωγής της δίκης από πλευράς διαδίκων, μέσα σε εύλογη προθεσμία και όχι μακριά από την τέλεση της άδικης πράξης, καθίσταται ευθέως ανάλογη με την ποιότητα της απονεμόμενης δικαιοσύνης. Τα φαινόμενα των καθυστερήσεων και των συνεχών αναβολών, πολλές φορές οδηγούν στην αρνησιδικία και ενδεχομένως στην ατιμωρησία. Μία υπόθεση, η οποία συνεχώς αναβάλλεται και τοποθετείται χρονικά μακριά από την ημερομηνία τέλεσης του αδικήματος αποδίδει σε όλη τη διαδικασία των χαρακτήρα μία διεκπεραιωτικής φύσης και εγκυμονεί μεγάλους κινδύνους και μεγάλη παράταση της ταλαιπωρίας, όχι μόνο κάποιου αθώου κατηγορούμενου, αλλά και των υπολοίπων παραγόντων της δίκης και εν τέλει εκφυλίζει την ίδια την απονομή της δικαιοσύνης.

Οφείλουμε να αυστηροποιήσουμε –γεγονός που συντελείται με το παρόν νομοσχέδιο– το ζήτημα των αναβολών, το οποίο είναι φλέγον στην ποινική διαδικασία, ιδίως για τους δικηγόρους, αλλά και για τους υπόλοιπους παράγοντες της ποινικής δίκης και συντελεί πράγματι στην επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας.

Η απαγόρευση της τρίτης αναβολής της δίκης είναι πρωτοβουλία που θα έχει άμεση και ουσιαστική επιρροή στην ομαλοποίηση του ρυθμού απόδοσης της δικαιοσύνης. Προς την ίδια κατεύθυνση τείνουν και οι διατάξεις για τη μείωση του χρόνου διεξαγωγής της προκαταρκτικής εξέτασης, της προανάκρισης, αλλά και της κύριας ανάκρισης.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να επισημάνω το σημαντικό ρόλο που μπορεί πράγματι να διαδραματίσει η δικαστική αστυνομία, ένα σώμα που εσείς έχετε δηλώσει ότι προτί-

θεστε να ιδρύσετε, στο θέμα ιδίως των αστυνομικών προανακρίσεων, δηλαδή των προκαταρκτικών εξετάσεων, που σήμερα γίνονται από απλούς αστυνομικούς, χωρίς κανένα νομικό εφόδιο, αλλά και την καθυστέρηση, λόγω της γραφειοκρατίας, στη διακίνηση των εγγράφων μεταξύ των αστυνομικών τμημάτων.

Χαρακτηριστικά αναφέρω –και είμαι βέβαιος, κύριε Υπουργέ, ότι το γνωρίζετε καλύτερα από εμένα– ότι μία δικογραφία για να διαβιβαστεί από ένα αστυνομικό τμήμα προς την αρμόδια εισαγγελία, χρειάζεται ίσως τέσσερις και παραπάνω μήνες.

Οφείλουμε, επίσης, να εξάrouμε και να συμφωνήσουμε με τη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου για την τροποποίηση των άρθρων που ορίζουν τα περί αρμοδιότητας των πλημμελειοδικείων με τη σημαντική αύξηση των αρμοδιοτήτων του μονομελούς, με την ταυτόχρονη μετατροπή κάποιων πλημμελημάτων σε πταίσματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρά τις καλές και καθ' ομολογία σημαντικές διατάξεις που περιέχει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα ήθελα να αναφερθώ και σε κάποιες, που πρέπει να τις δούμε με περισσότερη περίσκεψη και ασφαλώς με επιφύλαξη.

Κατ' αρχάς, για τη διαδικασία της ποινικής συνδιαλλαγής, η οποία εισάγεται με το παρόν νομοσχέδιο, να πω ότι είναι ένας θεσμός καθαρά εισαγόμενος, τον οποίο δεν μπορούμε ασφαλώς να τον αξιολογήσουμε, από τη στιγμή που δεν έχει εφαρμοστεί, δεν έχει δοκιμαστεί. Μπορούμε, όμως, να έχουμε τις επιφυλάξεις μας στο κατά πόσο θα βοηθήσει ένας τέτοιος θεσμός στην όλη δομή του ποινικού μας συστήματος.

Οπωσδήποτε θα βοηθήσει στην επιτάχυνση της διαδικασίας, διότι θα αποτελεί ουσιαστικά μια επέκταση της έννοιας της έμπρακτης μετάνοιας, η οποία συνδυάζεται με την ικανοποίηση του ζημιωθέντος σε μια κατηγορία από αδικήματα που το προσβαλλόμενο αγαθό είναι είτε η περιουσία είτε η ιδιοκτησία. Οι επιφυλάξεις μας έγκεινται στο κατά πόσο ο θεσμός αυτός θα λειτουργήσει στις πραγματικές του διαστάσεις για να μην εκτραπεί από συνδιαλλαγή σε συναλλαγή μεταξύ των δικηγόρων, οι οποίοι θα κληθούν να συνεννοηθούν και τι είδους συνεννόηση θα γίνει και εις βάρος ποίου.

Ο θεσμός αυτός και ιδίως σε επίπεδο κακουργημάτων έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την έννοια της γενικής πρόληψης, την οποία υπηρετεί η ποινή ως βασική παράμετρος του ποινικού μας συστήματος. Οι κακουργηματικές πράξεις έχουν αναδειχθεί από το νομοθέτη ως τέτοιες, γιατί έχουν μεγάλη ηθική απαξία. Τις συμπεριφορές αυτές τις έχει αναγάγει σε επίπεδο κακουργήματος προκειμένου να υπάρχει αυστηρή ποινή ως αποτρεπτική δύναμη. Εφόσον δεν υπάρχει αποτροπή, δηλαδή γνωρίζεις εκ των προτέρων ότι δεν θα πας φυλακή, η ίδια η αποτροπή αυτοαναιρείται. Η ποινική συνδιαλλαγή θα επιτρέπει στον κακουργηματικώς παραβαίνοντα να ακολουθεί ακριβώς την ίδια συμπεριφορά, διότι θα γνωρίζει εκ των προτέρων ότι δεν πρόκειται να τιμωρηθεί.

Στο δεύτερο σημείο στο οποίο θα ήθελα να επιμείνω είναι η υπαγωγή στο βαθμό του πλημμελήματος του αδικήματος της μεταφοράς και της προώθησης των λαθρομεταναστών. Προέρχεται από την Πάτρα, μία περιοχή όπου το πρόβλημα των λαθρομεταναστών είναι πολύ μεγάλο και αντί να φθίνει, συνεχώς γιγαντώνεται. Θα συμφωνήσουμε ότι η αυτόφωρη διαδικασία, την οποία προτείνει το παρόν νομοσχέδιο, ενδεχομένως να είναι συντομότερη και αποτελεσματικότερη. Με τον τρόπο, όμως, αυτό χάνουμε την ουσία του ζητήματος.

Ο λόγος που είχε αναδειχθεί το αδίκημα αυτό στο βαθμό του κακουργήματος ήταν για να λειτουργήσει η έννοια της πρόληψης, για να είναι αποτρεπτικός παράγοντας σε εκείνον που ενδεχομένως σκεφτόταν να το διαπράξει. Τέτοια αδικήματα θα πρέπει να αντιμετωπίζονται από την πολιτεία, χωρίς καμμία έκπτωση. Το αδίκημα είναι σοβαρό και ο νομικός μας πολιτισμός δεν μας επιτρέπει να κάνουμε καμμία έκπτωση. Αντίθετα, θα έπρεπε να είμαστε πολύ πιο αυστηροί.

Η αυτόφωρη διαδικασία είναι μία καλή δικαιολογία, αλλά θα ήθελα να σας ρωτήσω σε πόσες περιπτώσεις συλλαμβάνονται επ' αυτοφώρω ο διακινητής ή οι μεγάλοι δουλέμποροι να μεταφέρουν μόνοι τους τους λαθρομετανάστες; Γιατί αυτοί οι τελευταίοι αν συλληφθούν, όχι επ' αυτοφώρω, να παραπεμφθούν για πλημμέλημα; Είναι ερωτήματα τα οποία χρήζουν απαντήσεων,

κύριε Υπουργέ.

Το μήνυμα, που δυστυχώς κατά τη γνώμη μας εκπέμπει η Κυβέρνηση με αυτή τη διάταξη δεν είναι θετικό και ξέρετε τι λέμε σε όλους και στους λαθρομετανάστες και σε αυτούς που τους διακινούν; «Μην ανησυχείτε, οι πόρτες μας είναι ανοικτές. Ελάτε προς τα εμάς». Αυτό δεν μπορούμε να το ανεχθούμε. Δεν μπορούμε να ανεχθούμε ότι στο βωμό της επιτάχυνσης της διαδικασίας θα θυσιάσουμε την αυστηρή μεταχείριση αυτού του είδους του εγκλήματος.

Κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω πως για να φτάσουμε σε μία λύση όλων των ζητημάτων που μαστίζουν τη δικαιοσύνη χρειάζεται αλλαγή νοοτροπίας σε όλα τα επίπεδα και στους δικαστές και στους δικηγόρους και γενικά σε όλους τους παράγοντες της δίκης. Χρειάζεται πνεύμα επίστευσης του ρυθμού της απονομής της δικαιοσύνης προκειμένου και οι πολίτες να ανακτήσουν την εμπιστοσύνη τους στη δικαιοσύνη και στα δικαστήρια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεκίρη.

Παρακαλείται τώρα η Βουλευτής Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ κ. Μαρία Σκραφνάκη να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κυρία Σκραφνάκη, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε είναι το τρίτο νομοσχέδιο στη σειρά που φέρνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης προς ψήφιση μετά τη διοικητική δίκη, τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και αφορά τον εξορθολογισμό και τη βελτίωση στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης.

Με το παρόν νομοσχέδιο γίνεται μεγάλη προσπάθεια βελτίωσης της ποινικής δικαιοσύνης, γίνονται βήματα προόδου και εκσυγχρονισμού του ισχύοντος συστήματος ποινών και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Το νομοσχέδιο εισάγει το θεσμό της ποινικής συνδιαλλαγής για κακουργήματα κατά της ιδιοκτησίας και της περιουσίας χωρίς χρήση βίας. Πρόκειται για εναλλακτική διαδικασία απονομής της ποινικής δικαιοσύνης.

Η εφαρμογή της ποινικής συνδιαλλαγής προϋποθέτει την άσκηση ποινικής δίωξης. Αναλυτικότερα, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μετά από αίτημα του κατηγορουμένου, που υποβάλλεται μέχρι την τυπική περάτωση της ανάκρισης, καλεί τον κατηγορούμενο και τον παθόντα να εμφανιστούν ενώπιόν του μετά ή διά των συννηγών τους για συνδιαλλαγή. Ο εισαγγελέας τάσσει προθεσμία δεκαπέντε ημερών στους συννηγούς των διαδίκων για τη σύνταξη του πρακτικού συνδιαλλαγής, στο οποίο βεβαιώνεται η απόδοση του ιδιοποιημένου πράγματος ή η εντελής ικανοποίηση του ζημιωθέντα.

Εδώ, όμως, πρέπει να προσδιορίσουμε, κύριε Υπουργέ, τι περιλαμβάνει η εντελής ικανοποίηση του ζημιωθέντα. Περιλαμβάνει το κεφάλαιο, τους τόκους, τα δικαστικά έξοδα, τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης; Και αν όλα αυτά τα προσφέρει ο κατηγορούμενος στον παθόντα; Κανονικά θα πρέπει υποχρεωτικά και ο παθών να δεχθεί να υπογράψει το πρακτικό συνδιαλλαγής, για να έχει και επιτυχία ο νέος θεσμός της συνδιαλλαγής, όπως έχει στο εξωτερικό, που το 60% έως το 80% των υποθέσεων επιλύεται με αυτόν τον τρόπο, χωρίς να φτάνουν καν στο ακροατήριο αυτές οι υποθέσεις.

Επίσης, με το άρθρο 31 αποποινικοποιούνται αξιόποινες πράξεις ήσσονος σημασίας, όπως η οφειλή μικρών ποσών στα ασφαλιστικά ταμεία και επίσης, υποβαθμίζονται μερικά πλημμελήματα σε πταίσματα, ώστε να ελαττωθεί η ύλη των πλημμελειοδικείων. Για παράδειγμα, υποβαθμίζονται σε πταίσματα όλες οι αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας και σήμερα τιμωρούνται ως πλημμελήματα με μερικές εξαιρέσεις, όπως την εγκατάλειψη αβοήθητου προσώπου τροχαίου ατυχήματος και σωστά παραλείπεται αυτό το αδίκημα.

Κύριε Υπουργέ, είσατε τολμηρός και αποτελεσματικός. Τολμήστε στην επόμενη φάση που θα έλθει ο νέος Ποινικός Κώδικας την περαιτέρω αποποινικοποίηση και άλλων παραβάσεων, για τις οποίες θα αρκούσε η πρόβλεψη διοικητικών και μόνο κυρώσεων.

Εν πάση περιπτώσει και με τη ρύθμιση αυτή, όπως εισάγεται

θα αποσυμφορηθούν πολύ τα πινάκια των δικαστηρίων αφού μόνο στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών εισάγονται κατ' έτος περίπου εξήντα χιλιάδες μηνύσεις για αδικήματα του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας και περίπου είκοσι χιλιάδες μηνύσεις για τα πλημμελήματα υγειονομικών διατάξεων, που και αυτά μετατρέπονται σε πταίσματα.

Διευρύνεται η αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου απαλλάσσοντας τα τριμελή πλημμελειοδικεία από το μεγάλο φόρτο εργασίας που σήμερα έχουν. Επίσης, με το παρόν νομοσχέδιο βελτιώνεται και επιταχύνεται η ποινική διαδικασία, αφού μειώνεται ο χρόνος διεξαγωγής της προκαταρκτικής εξέτασης, της προανάκρισης και της κυρίας ανάκρισης και οριοθετείται πλέον ο χρόνος, εντός του οποίου γίνεται η εισαγγελική πρόταση προς το δικαστικό συμβούλιο για να εκδοθεί το βούλευμα.

Επιπλέον, περιορίζονται οι αναβολές της δίκης σε δύο το πολύ, αλλά και το δικαίωμα έφεσης κατά βουλεύματος. Επίσης, με το παρόν νομοσχέδιο παίρνονται μέτρα που ενισχύουν τη θέση του κατηγορουμένου, όπως η οριοθέτηση των περιπτώσεων ανάστροφης της αρχαιοθετημένης καταγγελίας, το δικαίωμα του κατηγορουμένου για αυτοπρόσωπη εμφάνιση στο δικαστικό συμβούλιο κ.λπ..

Με τα άρθρα 1,2,3,4 και 5 εκσυγχρονίζεται το σύστημα ποινών. Γίνεται ένα σπουδαίο βήμα, ώστε η φυλάκιση να παραμείνει ως ποινή, μόνο για σοβαρά αδικήματα και για τους υπότροπους εγκληματίες, καθώς έχει αποδειχθεί ότι η βραχυχρόνια παραμονή στις φυλακές, αντί να σωφρονίζει και να βελτιώνει το δράστη έχει εντελώς τα αντίθετα αποτελέσματα, λόγω του συγχρωτισμού στις φυλακές με άτομα που έχουν τελέσει πολύ σοβαρότερα αδικήματα.

Το διαπιστώσαμε αυτό, κύριε Υπουργέ, κατά τη χθεσινή επίσκεψη της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής για το σωφρονιστικό σύστημα, στην οποία συμμετέχω, που επισκεφθήκαμε τις φυλακές του Κορυδαλλού, όπου οι συνθήκες διαβίωσης είναι πάρα πολύ άσχημες για τους κρατούμενους. Λόγω του μεγάλου αριθμού κρατούμενων δεν μπορεί να γίνει σωστά ο διαχωρισμός τους ανάλογα με τα αδικήματα και είναι σίγουρο ότι οι περισσότεροι κρατούμενοι θα έχουν χειρότερη συμπεριφορά κατά την έξοδο τους από το σωφρονιστικό κατάστημα απ' ό,τι είχαν όταν μπήκαν στη φυλακή.

Θεωρώ ότι οι μεταβολές που γίνονται με το τωρινό νομοσχέδιο στις ποινές είναι θετικές, διότι η περιοριστική της ελευθερίας ποινή, που δεν υπερβαίνει το ένα έτος, μετατρέπεται σε χρηματική ή πρόστιμο. Επίσης, η περιοριστική της ελευθερίας ποινή, που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, μετατρέπεται σε χρηματική ποινή, εκτός και αν κριθεί με αιτιολογημένη απόφαση η μη μετατροπή της, για να αποτραπεί ο δράστης από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων.

Επίσης, θετικό είναι ότι προβλέπεται η τμηματική καταβολή της χρηματικής ποινής μέσα σε προθεσμία δύο έως τριών ετών, όταν αδυνατεί ο κατηγορούμενος να καταβάλει το σύνολο του ποσού μετατροπής της ποινής. Ταυτόχρονα, αν ο κατηγορούμενος δηλώσει ότι δεν μπορεί να καταβάλει το ποσό της μετατροπής μέσα στην παραπάνω προθεσμία των δύο ή τριών ετών, το δικαστήριο μπορεί να μετατρέψει τη χρηματική ποινή ή το πρόστιμο, εν όλω ή εν μέρει, σε παροχή κοινωφελούς εργασίας σε υπηρεσίες του κράτους, των δήμων, κ.λπ., από εκατό έως επτακόσιες είκοσι ώρες, ανάλογα με την ποινή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικό το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Έτσι, ισχυροποιείται πλέον ο θεσμός της μετατροπής της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, που προβλέφθηκε στη χώρα μας ήδη από το 1991, αλλά στην πράξη δεν εφαρμόστηκε. Διότι ο αριθμός των ωρών κοινωφελούς εργασίας ήταν υπερβολικά υψηλός και έφτανε μέχρι τις τέσσερις χιλιάδες ώρες.

Δίδεται επίσης με το άρθρο 3, που αντικαθιστά το άρθρο 100 του Ποινικού Κώδικα, αναστολή εκτέλεσης της ποινής, σε ποινές άνω των τριών ετών υπό όρους και υπό την επιμέλεια και επιτήρηση Επιμελητή Κοινωνικής Αρωγής. Επιπλέον, ο εκσυγχρονισμός του συστήματος ποινών επεκτείνει την κατ' όκον έκτιση

της ποινής σε ηλικίας άνω των εβδομήντα πέντε ετών, για όλα τα αδικήματα, αλλά και τον ευεργετικό υπολογισμό ημερών της ποινής, για μητέρες με παιδιά έως τριών ετών, αλλά και για τους βαριά πάσχοντες κρατούμενους.

Με το νομοσχέδιο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνονται βελτιώσεις στην ποινική δικαιοσύνη, αντιμετωπίζονται αδυναμίες και καθυστερήσεις. Και γίνονται βήματα προόδου της δικονομίας και του ισχύοντος συστήματος ποινών, γι' αυτό και το ψηφίζω. Και σας καλώ όλους να το ψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Σκραφνάκη.

Παρακαλείται η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από τον Νομό Πιερίας, κ. Μαρία Μίχου, να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κ. Μίχου, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό σε όλους μας ότι το σύστημα απονομής ποινικής δικαιοσύνης στην Ελλάδα, βρίσκεται σε κατάσταση που δεν ικανοποιεί ουσιαστικά κανέναν από τους εμπλεκόμενους. Η πραγματικότητα δεν αρμόζει σε μια ευνομούμενη πολιτεία, η οποία οφείλει να εγγυάται ασφάλεια δικαίου στους πολίτες της.

Τα θεμελιώδη αίτια, για την κατάσταση που βιώνουμε σήμερα, εντοπίζονται στον τρόπο απονομής δικαιοσύνης, ο οποίος χαρακτηρίζεται ως δυσκίνητος και αναποτελεσματικός. Έτσι, λοιπόν, έχουμε έναν τεράστιο όγκο εκκρεμών υποθέσεων, οι οποίες εκδικάζονται με μεγάλη καθυστέρηση. Μάλιστα, δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις, όπου η εκδίκαση γίνεται λίγο πριν την παραγραφή.

Τα στοιχεία για τον αριθμό των μηνύσεων, νομίζω, ότι αποτυπώνουν ανάγλυφα το πρόβλημα, επτακόσιες χιλιάδες σε όλη την Ελλάδα, εκ των οποίων τριακόσιες χιλιάδες αφορούν την Αθήνα, ογδοντά δύο χιλιάδες την Θεσσαλονίκη, τριάντα χιλιάδες στον Πειραιά, είκοσι δύο χιλιάδες στην Πάτρα και είκοσι έξι χιλιάδες στο Ηράκλειο, ανάλογα, όπως αντιλαμβανόμαστε με την πληθυσμιακή κατανομή. Μάλιστα, στο Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων εκκρεμούν προς εκδίκαση περίπου δεκαοκτώ χιλιάδες υποθέσεις, των οποίων η εκδίκαση προσδιορίζεται το 2014.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση αυτή, προφανώς, δε διαμορφώθηκε τα τελευταία χρόνια. Για τον λόγο αυτό υπήρξαν και άλλες προσπάθειες για να λυθεί το πρόβλημα. Οι καλές προθέσεις όμως, δεν συνοδεύτηκαν από τα αντίστοιχα αποτελέσματα, καθώς οι παρεμβάσεις ήταν αποσπασματικές, με αποτέλεσμα τα οποία οφέλη, σχεδόν να μην είναι ορατά.

Η παρούσα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης προχωρά σε μια μεταρρυθμιστική προσπάθεια συνολικού χαρακτήρα, όπως έκανε πρόσφατα και στον τομέα της διοικητικής δικαιοσύνης. Μια μεταρρύθμιση η οποία απαντά στο βασικό ζήτημένο που δεν είναι άλλο από την εξεύρεση λύσεων, που όχι μόνο θα αποσυμφορήσουν τα δικαστήρια, αλλά θα δώσουν στην έννοια του σωφρονισμού το πραγματικό της νόημα.

Οι επιμέρους ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου, κινούνται σε δύο κατευθύνσεις. Πρώτον, στη βελτίωση της ποινικής δικονομίας. Και δεύτερον, στη ουσιαστική αξιοποίηση εναλλακτικών μέτρων σωφρονισμού, όπως είναι για παράδειγμα η κοινωνική εργασία. Στις ρυθμίσεις της πρώτης ομάδας εντάσσονται μέτρα πραγματικά ευεργετικά για ορισμένες κοινωνικές ομάδες.

Η υποχρέωση αξιολόγησης κατά την επιθεώρηση αποτρέπει την εύκολη άσκηση ποινικών δίωξεων, οι οποίες πολλές φορές ασκούνταν σε βάρος αθώων πολιτών. Επίσης, επισπεύδονται οι δίκες ανήλικων θυμάτων κακοουργηματικών πράξεων με την υπαγωγή τους στα Μεικτά Ορκωτά Δικαστήρια. Πρόνοια υπάρχει και για τους καταδικασθέντες άνω των εβδομήντα πέντε ετών, για όλα τα αδικήματα, οι οποίοι θα εκτίουν κατ' οίκον την ποινή, όπως και οι μητέρες με παιδιά μέχρι τριών ετών και οι βαριά πάσχοντες κρατούμενοι. Τα μέτρα αυτά θα εφαρμοστούν μάλιστα και για όσους εκτίουν ήδη την ποινή τους.

Τέλος, το νομοσχέδιο αποποινοποιεί την οφειλή μικροποσών για τα ασφαλιστικά ταμεία. Ένα μέτρο πολύ σημαντικό, ιδιαίτερα στη σημερινή, εξαιρετικά δυσμενή οικονομική συγκυρία που βιώ-

νουμε.

Θα ήθελα όμως να σταθώ και στη μεγάλη, κατά τη γνώμη μου, σημασία των εναλλακτικών μέτρων σωφρονισμού. Πρώτα απ' όλα, γιατί χρειαζόμαστε εναλλακτικά μέτρα; Δεν αρκεί η φυλάκιση του καταδικασθέντος; Προφανώς όχι. Η επιστημονική έρευνα δείχνει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο, ότι για πολλές μικροπαρανομίες, η φυλάκιση του ατόμου οδηγεί, σε εντελώς αντίθετα από τα επιθυμητά αποτελέσματα. Η συναναστροφή του με φυλακισμένους, οι οποίοι έχουν τελήσει πιο σοβαρά αδικήματα, τον επηρεάζει αρνητικά.

Όμως τα επιχειρήματα δεν σταματούν εδώ. Η αποσυμφόρηση των φυλακών δεν είναι μόνο προς το συμφέρον μόνο όσων τελικά, αποφύγουν τη φυλάκιση, αλλά είναι προς το συμφέρον και όσων συνεχίζουν να βρίσκονται στη φυλακή.

Αυτήν τη στιγμή, το Ελληνικό Σωφρονιστικό Σύστημα βρίσκεται σε κατάσταση οριακή, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να πραγματοποιήσει το σκοπό, για τον οποίο δημιουργήθηκε. Φυλακή δεν σημαίνει μόνο στέρηση της ελευθερίας. Οι κρατούμενοι πρέπει να παρακολουθούν προγράμματα αγωγής, κοινωνικής επανένταξης, κατάρτισης και απασχόλησης, εφόσον οι ίδιοι βέβαιοι το επιθυμούν. Στόχος μας θα είναι, να κάνουμε αυτόν τον άνθρωπο να συνειδητοποιήσει το λάθος του. Και ταυτόχρονα, να προσπαθήσουμε να τον επανεντάξουμε, όσο πιο ομαλά γίνεται, στην κοινωνία.

Δυστυχώς, όμως η υπερφόρτωση των φυλακών είναι ο κύριος ανασταλτικός παράγοντας, για τέτοιου είδους λειτουργίες. Οι αριθμοί είναι αμείλικτοι. Σύμφωνα με στοιχεία του 2008, ο σωφρονιστικός πληθυσμός της Ελλάδος είναι περίπου δέκα χιλιάδες κρατούμενοι, στις έξι χιλιάδες δέκα εννέα θέσεις, των τριάντα θεραπευτικών καταστημάτων της χώρας. Αυτό σημαίνει πληρότητα 168%. Το στατιστικό αυτό στοιχείο δείχνει, με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο την αναγκαιότητα υιοθέτησης νέων εναλλακτικών μορφών σωφρονισμού, όπως ο θεσμός της ποινικής συνδιαλλαγής ή τον εξορθολογισμό των ήδη υπάρχοντων, για την αποτελεσματικότερη λειτουργία τους. Ορισμένα από αυτά, είναι η μετατροπή της ποινής, η αναστολή εκτέλεσης της ποινής, η υπό όρους απόλυση, η κατ' οίκον έκτιση της ποινής και ο ευεργετικός υπολογισμός της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί προϊόν εξαντλητικού διαλόγου μεταξύ του Υπουργείου, και των εκπροσώπων της Δικαιοσύνης, οι οποίοι συνέβαλλαν ουσιαστικά με τις προτάσεις που κατέθεσαν. Η νομοθετική αυτή μέθοδος πιστεύω, ότι σε μεγάλο βαθμό εγγυάται επιτυχία κατά την εφαρμογή. Όμως νομίζω, ότι αποτελεί και ένα μεγάλο βήμα, για την ελληνική έννομη τάξη, η οποία έρχεται να απαντήσει με τρόπο ρεαλιστικό στα σύγχρονα και συσσωρευμένα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Μίχου.

Παρακαλείται η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από τον Νομό Βοιωτίας κ. Βασιλική Τσονογλου-Βυλλιώτη να προσέλθει στο Βήμα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε εισέλθει πλέον σαν κοινωνία στη φάση μεγάλων ανατροπών και ρήξεων. Σε αυτό το σημείο ακριβώς ο Γεώργιος Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ τολμά και φέρνει γενναίες ρυθμίσεις στον τομέα της δικαιοσύνης.

Είναι ένας πολύπαθος τομέας, ο οποίος καρκινοβατεί επί δεκαετίες. Οι παθολογικές του ταλαιπωρούν καθημερινά τον πολίτη. Τα υπεράριθμα πινάκια, οι οργανικές θέσεις δικαστικών υπαλλήλων, η εξοντωτική εργασία δικαστών και υπαλλήλων, η καταταλαιπώρωση του πολίτη από τις συνεχείς αναβολές και η δυσλειτουργία και η κακοδαιμονία της διοίκησης της δικαστικής δικαιοσύνης έφεραν πράγματι τη χώρα μας σε απελπιστικό σημείο.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, έχοντας εισπράξει όλη αυτήν την κακή κατάσταση από την πρακτική πλέον και την εμπειρία των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών και των δικαστικών

υπαλλήλων, αλλά και της καθημερινής πρακτικής που δημιουργεί την απογοήτευση στον πολίτη ότι δεν απολαμβάνει μια δίκαιη δίκη, εδώ και καιρό -πρόσφατα τουλάχιστον- έχει φέρει ένα μεγάλο αριθμό εξαιρετικών και γενναίων μεταρρυθμίσεων στο χώρο της δικαιοσύνης.

Ζήσαμε και ψηφίσαμε τις μεταρρυθμίσεις στη διοικητική δικαιοσύνη, στην αστική και εμπορική με το θεσμό της διαμεσολάβησης και σήμερα έρχονται με το παρόν νομοσχέδιο γενναίες μεταρρυθμίσεις στη δικαστική δικαιοσύνη.

Στη σύγχρονη εποχή, που συνταράσσεται από κρίση θεσμών και αξιών, δεν πρέπει και δεν επιτρέπεται να έχουμε αυταπάτες. Ξέρουμε ποια είναι η παθογένεια. Ξεκινάμε από τα πινάκια. Όταν έρχεται η μήνυση στον εισαγγελέα, παραπέμπεται, εφόσον διαπιστώνονται ότι υπάρχουν πραγματικές ενδείξεις, αλλιώς αρχειοθετείται. Τίθενται χρονικά όρια στα προκαταρκτικά στάδια, στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης, στο στάδιο της ανάκρισης και της περάτωσης της υποχρεωτικής εισαγγελικής πρότασης, εντός περιορισμένου χρονικού διαστήματος για το δικαστικό συμβούλιο.

Σε πολλές περιπτώσεις τελειώνει η υπόθεση παραπομπής ή όχι με το βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών. Σε πολλές περιπτώσεις καταργείται η ανάρτηση κατά των παραπεμπτικών βουλεύματων και σταματάμε στο Συμβούλιο Εφετών. Υπάρχει παράλληλη εκδίκαση υποθέσεων, όταν πρόκειται για προσαρτημένη κρίση κατηγορουμένων, διότι δεν είναι δυνατόν τα δικαστήρια να περνάνε το δεκαοκτάμηνο. Υποχρεωτικά διατάσσεται η απόλυση του κατηγορουμένου. Είναι αυτός εξορθολογισμός και επιτάχυνση της διαδικασίας της ποινικής δίκης;

Επίσης, περιορίζεται ο αριθμός των αναβολών, οι οποίες όχι μόνο δίνουν σε εξειδικευμένες περιπτώσεις ανωτέρας βίας, αλλά θα πρέπει ειδικώς να αιτιολογούνται, ώστε να σταματήσει η κατάχρησή τους και μάλιστα, με πειθαρχική ποινή των δικαστών, οι οποίοι ελέγχονται για τις αναβολές, για τη μη ειδική αιτιολόγησή τους ή την παροχή τους, όταν δεν επιτρέπεται.

Ερχόμαστε στα δικαστήρια ανηλίκων. Κακώς είχαν παραπεμφθεί στα τριμελή εφετεία κακουργημάτων, ενώ ο φυσικός δικαστής τους και η πάγια θέση της δικαιοσύνης είναι να παραπέμπονται στα μεικτά ορκωτά δικαστήρια. Εκεί είναι η πλειονότητά τους. Εκεί, επιτέλους, επανέρχονται, μάλιστα με σύντομους προσδιορισμούς δικασίμων, ώστε να τελειώνουν ευχερώς και γρήγορα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στα δικαστήρια ανηλίκων θυματοποιούνται τα ανήλικα.

Δίνεται δικαίωμα για σωφρονιστικά, αναμορφωτικά μέτρα της εφέσεως. Είναι ένας θεσμός, ο οποίος δεν υπήρχε. Βεβαίως και αντιμετωπίζεται το θέμα του δικαστηρίου των ανηλίκων με εξειδικευμένους δικαστές.

Τα φαινόμενα στην δικαιοσύνη θέλουν γενναιότητα. Όταν μιλάμε, λοιπόν, για θεσμό που εισάγει το άρθρο 84 με τις ελαφρυντικές περιστάσεις, αναγκάως ερχόμαστε και στο πεδίο της ευρύτερης έννοιας της έμπρακτης μετάνοιας και μάλιστα των εναλλακτικών ποινών έκτισης της ποινής. Εισάγεται σήμερα με τη σημερινή καινοτομία -γιατί για καινοτομία πρόκειται- η διαμεσολάβηση.

Το νομοσχέδιο αυτό έχει σοβαρότατα στίγματα, όπως τη διανομοποίηση του ποινικού δικαίου στο διεθνές γίγνεσθαι, που δεν μπορούν να αμεληθούν σήμερα. Η νομολογία του ευρωπαϊκού δικαστηρίου, η ευρωπαϊκή σύμβαση για τα δικαιώματα του ανθρώπου, αυτά όλα δεν πρέπει να ενσωματωθούν στο Ποινικό μας Δίκαιο, στην ποινική πρακτική;

Είναι δυνατόν, λοιπόν, όταν σε όλη την Ευρώπη εφαρμόζεται ο θεσμός της διαμεσολάβησης, να μην εφαρμόζεται και στην Ελλάδα, όταν έχουμε γίνει μάρτυρες απείρων υποθέσεων, που συμβιβάζονται μέχρι ως ότου εκδοθεί ακόμη και η πρωτόδικη απόφαση και όταν η υπόθεση φτάνει στο δικαστήριο, στο Εφετείο κατ' έφεση;

Είναι δυνατόν, όταν βλέπουμε δηλαδή ότι πέραν του προπαρασκευαστικού, προανακριτικού σταδίου ακόμη και στις αίθουσες των δικαστηρίων, όταν πρόκειται για περιουσιακό δικαίωμα, όταν δεν πρόκειται για πράξη βίας -που και εκεί βεβαίως υπάρχει η δυνατότητα της διαμεσολάβησης, γιατί το περιουσιακό αγαθό το διαθέτει ο παθών- να μην εφαρμόζεται και στην Ελ-

λάδα; Και εδώ θα επιτρέψουμε τη διαμεσολάβηση, όταν παρέχονται εγγυήσεις στο σχετικό άρθρο στο σημερινό νομοσχέδιο, στον αριθμό 17;

Δεν θα προβλέψουμε για τις εναλλακτικές μορφές έκτισης ποινής σήμερα όταν υπάρχει αυτή η οικονομική συγκυρία; Βλέπουμε πόσοι συμπολίτες μας πάσχουν. Πολύ σωστά επισημάνθηκε πόσοι είναι σήμερα στις δικαστικές φυλακές, επειδή αδυνατούν να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα.

Υπάρχει η διάταξη στην Ποινική Δικονομία. Είναι το άρθρο 555 για την αναβολή εκτέλεσης της ποινής. Αλλά, όταν φτάνει στον εισαγγελέα και είναι μεγάλη η ποινή, ο εισαγγελέας δεν την δίνει. Ισχυρίζεται -πολλές φορές δικαιολογημένα- ότι είναι πολύ μεγάλη η ποινή και δεν μπορώ να δώσω αναβολή εκτέλεσής της για τόσο μεγάλη ποινή. Εδώ δίνεται το δικαίωμα σε χρηματική ποινή. Όλοι όσοι έχουν περιουσία, έχουν βεβαίως την ευχέρεια να γίνεται δήλωση ότι θα εισπραχθεί από τις ΔΟΥ και μάλιστα διακινδυνεύουν την κατάσταση της περιουσίας τους, ώστε να εισπραχθεί, εφόσον βεβαιωθεί από το δημόσιο ταμείο

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα δύο λεπτά μόνο.

Δεν θα δοθεί η ευκαιρία στους «φτωχοδιάβολους», που διέπραξαν ένα οικονομικής φύσεως αδίκημα, να μπορέσουν να εξοφλήσουν την ποινή με δόσεις ή με την παροχή κοινωφελούς εργασίας με τις εγγυήσεις, που δίνει το παρόν νομοσχέδιο;

Σε ποια αναχρονιστική περίοδο πρέπει να ζούμε, ώστε να επιβάλλουμε, ντε και καλά, στον οικονομικό μετανάστη -που δεν έχει- να εκτίσει μία ποινή, για παράδειγμα παραβίασής του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, να μπει φυλακή, την ώρα που υπάρχει αποδεδειγμένος συμφορήσιμος των φυλακών μας και πρέπει να βρεθούν μέθοδοι και τρόποι να αποσυμφορηθούν;

Το παρόν νομοσχέδιο έχει εξαιρετικές καινοτομίες. Δεν διαστρέφει τα πράγματα ούτε διευκολύνει εκείνους οι οποίοι μεταφέρουν λαθρομετανάστες. Είναι εσφαλμένη αυτή η εκτίμηση.

Έρχομαι στα άρθρα, τα οποία αντικαθίστανται σήμερα. Το άρθρο 88, λέει ότι απειλείτο φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή από πέντε χιλιάδες έως είκοσι χιλιάδες ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο. Τι λέει η τροπολογία, η οποία κατατίθεται σήμερα; Λέει ότι αυτή η ποινή αυξάνεται και τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Ο ένα χρόνος γίνεται δύο και η χρηματική ποινή, τουλάχιστον, τριάντα χιλιάδων ευρώ. Οι είκοσι χιλιάδες, λοιπόν, γίνονται τριάντα χιλιάδες ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο.

Δεύτερη παράγραφος: «Με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή 15 χιλιάδων έως 50 χιλιάδων ευρώ, για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο, τιμωρείται ο κατηγορούμενος, εάν η μεταφορά ενεργείται κατ' επάγγελμα ή αν υπαίτιος είναι δημόσιος υπάλληλος ή τουριστικός ή ναυτιλιακός ή ταξιδιωτικός πράκτορας».

Τι λέει η σημερινή τροπολογία; «Με κάθειρξη και χρηματική ποινή τουλάχιστον 50 χιλιάδων ευρώ». Δηλαδή, γίνονται τουλάχιστον 50 χιλιάδες ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο. Βεβαίως, προβλέπονται οι υπόλοιπες ποινές, όταν πρόκειται για θάνατο, ισόβια κάθειρξη.

Ποια είναι, λοιπόν, η εύνοια που δείχνουμε για τους ανθρώπους που συντελούν μεταφορά λαθρομεταναστών από τα σύνορα προς την ενδοχώρα και αντίστροφα; Είναι λοιπόν, μία εσφαλμένη αντίληψη. Ίσως να υπήρξε σύγχυση. Αλλά εν πάση περιπτώσει, η διάταξη η οποία σήμερα εισάγεται με την τροπολογία, είναι πολύ πιο αυστηρή, από αυτή της οποίας προτείνεται η αντικατάσταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Γεώργιος Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ απέδειξε και αποδεικνύει έμπρακτα καθημερινά ότι είναι έτοιμος να συγκρουστεί με στρεβλώσεις, με κακοδιαποιήσεις, με την κακοδιαχείριση, με την πολυνομία. Είναι κάτι, το οποίο το εκδηλώνει καθημερινώς με τα ρηξικέλευθα και γενναία νομοθετήματα, τα οποία φέρνει και στο χώρο της δικαιοσύνης.

Αυτά τα νομοθετήματα είναι εκείνα τα οποία ανεβάζουν τον νομικό πολιτισμό μας. Σήμερα, πρόκειται μία διεθνώς ενισχυόμενη ιδέα περί ηπιότερης μεταχείρισης των δραστών, ενόψει βεβαίως και της αρχής της αναλογικότητας της ποινής προς τα

διαπραττόμενα αδικήματα. Είναι, λοιπόν, γενναίες ρυθμίσεις.

Στο στόχο αυτό, δηλαδή της εκτίμησης προς τον πολίτη, ότι πράγματι απολαμβάνει μιας δίκαιης δίκης, κινείται το παρόν νομοσχέδιο γι' αυτό και σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Βασιλική Τσόνου-Βυλλιώτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί από το Καραμούτσειο Γυμνάσιο Αιτωλοακαρνανίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κλείνουμε τον κατάλογο των τακτικών εγγεγραμμένων ομιλητών επί της αρχής του νομοσχεδίου με τον κ. Νικόλαο Τσούκαλη, Βουλευτή Αχαΐας.

Ορίστε, κύριε Τσούκαλη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εκπροσωπώντας τη Δημοκρατική Αριστερά, κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να τοποθετηθώ με σαφήνεια και κατηγορηματικότητα εναντίον του απαράδεκτου γεγονότος που έλαβε χώρα χθες, του προπηλακισμού, δηλαδή, του συναδέλφου Βουλευτή, του κ. Χατζηδάκη. Η Δημοκρατική Αριστερά διαχρονικά και πάγια καταδικάζει όλες τις πράξεις βίας, απ' όπου κι αν προέρχονται. Η Δημοκρατική Αριστερά μόνο μία «βία» αποδέχεται, τη μαζική κινητοποίηση και αγώνα των πολιτών κατά όλων αυτών των μέτρων που πλήττουν την αξιοπρέπεια τους και το βιοτικό τους επίπεδο. Και βεβαίως, αυτή η πάγια θέση μας είναι σταθερή, ανεξαρτήτως αν η βία αφορά απλούς πολίτες ή αφορά τους λεγόμενους αναγνωρίσιμους.

Όσον αφορά το παρόν νομοσχέδιο, θα ξεκινήσω πρώτα απ' όλα με τη θέση μας επί της αρχής και επί των άρθρων, κύριε Υπουργέ. Είναι θετική και ως προς τα δύο. Και ξεκινώ, βεβαίως, με τη γενική αυτή θέση μας, προκειμένου να αξιολογηθούν σωστά και οι οποιεσδήποτε στάσεις, αιτιάσεις καταθέσουμε τόσο επί της νομοτεχνικής διατύπωσης, όσο και επί της ουσιαστικής αποτελεσματικότητας του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Θα είμαι υποχρεωμένος για άλλη μία φορά, όσον αφορά νομοσχέδιο του Υπουργείου σας, να εκφράσω την ευαρέσκειά μου για την αρτιότητα της αιτιολογικής έκθεσης, η οποία πραγματικά μας δίνει μία δυνατότητα να τοποθετηθούμε επί της ουσίας και αξιολογώντας τις προσπάθειές σας.

Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, πραγματικά κάποια υποδείγματα αυτών των νομοσχεδίων να τα δώσετε και σε άλλα Υπουργεία για να σταματήσει αυτή η κοροϊδία να παρουσιάζονται ως αιτιολογικές εκθέσεις η επαναδιατύπωση των άρθρων του νομοσχεδίου.

Ας δούμε, όμως, αυτές τις γενικές και ειδικές αιτιάσεις και επιφυλάξεις επί του νομοσχεδίου. Είναι γνωστό ότι έχουν γίνει πάρα πολλές προσπάθειες, τουλάχιστον την τελευταία δεκαετία, επιτάχυνσης των διαδικασιών σε όλους τους κλάδους απονομής της δικαιοσύνης, όσο, επίσης, και στην αποσυμφόρηση των φυλακών. Όμως, σε όλες αυτές τις συγκεκριμένες περιπτώσεις ταιριάζει το γνωστό απόφθεγμα «το μεν πνεύμα πρόθυμον, η δε σαρξ ασθενής». Δηλαδή, όλοι έχουμε την καλή διάθεση να θεσπίσουμε σωστούς κανόνες, όλοι αποδεχόμαστε τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

Το ερώτημα είναι το εξής: Οι υποδομές, οι οποίες υπάρχουν - και τις οποίες τις ξέρουμε, μην τις επαναλάβουμε χάριν συντομίας - είναι ικανές να διαχειριστούν, να υποδεχθούν αυτές τις σωστές ρυθμίσεις, ούτως ώστε να γίνουν αποδοτικές; Γιατί είναι γεγονός ότι δεν μπορεί, σύμφωνα με τη μία σχολή της σκέψης, όσον αφορά το ποινικό φαινόμενο, να λέμε ότι οι δομές δεν πρέπει να αποτρέπουν τη σωστή νομοθέτηση. Όμως, το ίδιο κακό μπορεί να κάνει μια καλή νομοθέτηση, ένα καλό θεσμικό πλαίσιο, αν οι δομές είναι σαθρές.

Έχουμε, λοιπόν, αξιολόγηση των προηγούμενων νομοθετημάτων; Τι απέδωσαν και για ποιο λόγο δεν απέδωσαν; Η εκτίμηση

μου είναι ότι η αξιολόγηση αυτή είναι γενική και όχι ουσιαστική. Βασικό πρόβλημα - το γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά - είναι ότι μια από τις βασικές μεθόδους της μη εφαρμογής των νόμων - και ο συνηθέστερος τρόπος - είναι η απουσία ή - αν θέλετε - μεθοδευμένη παρέμβαση όσον αφορά τη διαμόρφωση υποδομών και δομών υλοποίησης του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Το ίδιο ισχύει και εδώ. Και κινδυνεύουμε να αποτύχουμε όσον αφορά την εφαρμογή του.

Παραδείγματος χάριν, ο θεσμός των επιμελητών κοινωνικής αρωγής - επιμελητών ανηλίκων ή όταν συζητούσαμε παλιότερα τα νομοσχέδια για την προστασία των παιδιών, ανηλικότητας κ.ο.κ. - που χρειάζεται σοβαρές κοινωνικές δομές. Υπάρχουν;

Για να πετύχει ο πολύ πετυχημένος αυτός σωστός θεσμός των εναλλακτικών ποινών απαιτούνται πάρα πολλά πράγματα σε επίπεδο υποδομής. Απαιτείται πρώτα απ' όλα η ύπαρξη αυτών των κοινωνικών δομών. Απαιτείται η προετοιμασία, η ετοιμότητα των φορέων που θα υποδεχθούν. Απαιτείται επιμόρφωση των δικαστών, όσον αφορά την επιμέτρηση των ποινών και την επιβολή των ποινών. Απαιτείται ωριμότητα της ίδιας της κοινωνίας σε ορισμένα ευαίσθητα αδικήματα. Τι ακριβώς προβλέπεται προς αυτήν την κατεύθυνση; Υπάρχουν πάρα πολλοί φορείς. Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα, το 45% έως 50% των φορέων είναι δεκτικοί στο να υλοποιήσουν τις εναλλακτικές ποινές. Όμως, όλοι δηλώνουν ανέτοιμοι. Αυτά, λοιπόν, πρέπει να μας απασχολήσουν πάρα πολύ σοβαρά.

Συγκεκριμένα, κύριε Πρόεδρε - και θα τελειώσω - όσον αφορά την έμπρακτη μετάνοια και κυρίως σ' αυτό που αφορά την πλήρη ικανοποίηση και την αποδεδειγμένη, μάλιστα, πλήρη ικανοποίηση, προκειμένου να μην ασκηθεί ποινική δίωξη, τη στιγμή που αστικοποιείται πλέον ουσιαστικά όλη αυτή η διαδικασία, δηλαδή χρησιμοποιείται αυτή η διαδικασία, προκειμένου να «εκβιάζεται» ο δράστης να ικανοποιεί το θύμα, για ποιο λόγο να μη δίνεται η ευχέρεια στους διαδίκους, στους εμπλεκόμενους, να ρυθμίζουν αυτή τη διαφορά κατά το δοκούν; Δηλαδή, γιατί θα πρέπει εφάπαξ να καταβάλει μέχρι τη στιγμή άσκησης της ποινικής δίωξης και να μη δίνεται η δυνατότητα στους διαδίκους, με ένα σύμφωνο, να συμφωνήσουν σε τμηματικές καταβολές; Πολύ απλό. Και γιατί να μην αναστέλλεται απλώς η έναρξη, η άσκηση ποινικής δίωξης για ένα χρονικό διάστημα έξι μηνών ή και ενός χρόνου; Αυτό μπορούσε να υπάρχει αυτή η πρόβλεψη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σύντομα.

Δεύτερον, στο άρθρο 9 που προβλέπονται οι προϋποθέσεις για τη μη διεξαγωγή διενέργειας προκαταρκτικής, μπορεί να προστεθούν και τα πορίσματα των εξεταστικών των πραγμάτων επιτροπών, παραδείγματος χάριν. Έχουμε την εμπειρία αυτή. Δηλαδή, αν έχει προηγηθεί ένα πόρισμα της Βουλής, για ποιο λόγο να υπάρξει προκαταρκτική;

Όσον αφορά το ανέκκλητο και τις προϋποθέσεις άσκησης εφέσεων κατά των βουλευμάτων με τους λόγους που αναφέρετε, έχω την εντύπωση ότι είναι ατελέσφορο. Είναι προτιμότερο να βάλετε προθεσμία εξέτασης, αξιολόγησης των εφέσεων, παρά αυτό το οποίο αναφέρεται μέσα. Και εξήγησα για ποιο λόγο: Προκειμένου να διερευνηθούν η βασιμότητα των λόγων αυτών που αναφέρονται στο εφετήριο, δηλαδή η απόλυτη ακυρότητα ή η μη εφαρμογή ή λανθασμένη εφαρμογή των νόμων, υποχρεωτικά το εφετήριο θα φθάσει μέχρι το συμβούλιο να εξεταστεί. Και ξέρετε ορισμένοι - για να πω και για τους δικηγόρους πώς λειτουργούν - θα κάνουν οπωσδήποτε την έφεση, αφού δεν υπάρχει προκαταρκτική διαδικασία αξιολόγησης.

Επί των αναβολών, κύριε Υπουργέ, θα είναι ανεφάρμοστη η ρύθμιση. Γιατί δεν αφήνεται την απόλυτη ευχέρεια στα δικαστήρια να αποφασίζουν επί της ουσίας για τις αναβολές και να λειτουργήσετε από εκεί και πέρα με εγκυκλίους του εισαγγελέα προς τους δικαστές, πώς ακριβώς θα πρέπει να ρυθμίζεται το θέμα αυτό και βεβαίως, να υπόκεινται στον έλεγχο των επιθεωρητών.

Αυτά ήθελα να πω όσον αφορά το νομοσχέδιο. Επειδή ακριβώς δεν θα μιλήσω και επί των άρθρων, ψηφίζουμε όλα τα άρθρα, εκτός από το συγκεκριμένο άρθρο των αναβολών.

Να είστε καλά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσουκάλη.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε Τζαβάρα. Έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αναμφίβολα, κύριοι συνάδελφοι, ζούμε στιγμές κρίσης κοινωνικής, πολιτικής και επ' εσχάτων θεωρώ ότι αυτή η κρίση έχει αρχίσει να καταλαμβάνει όλο το θεσμικό στερέωμα, το οποίο στηρίζει τις βάσεις επί των οποίων λειτουργεί η ελληνική δημοκρατία.

Χρειάζεται, πράγματι, από του Βήματος της Βουλής να θεωρήσουμε ότι αυτό που συνέβη χθες, αυτό που ενδεχομένως θα εξακολουθήσει να συμβαίνει σε αυτό τον τόπο σήμερα και αύριο, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία επίθεση εναντίον αυτών των θεσμικών λειτουργιών, οι οποίες συγκροτούν το δημοκρατικό πολίτευμα που υπάρχει και λειτουργεί σ' αυτή τη χώρα και σε όλες τις πολιτισμένες δημοκρατίες, χάρη σε μία σχέση η οποία είναι θεσμικά οργανωμένη από το Σύνταγμα και η οποία δεν είναι άλλη από τη σχέση της αντιπροσώπησης. Είναι αυτή η σχέση που αποκαθιστά ο λαός όταν προσέρχεται στις γενικές εκλογές και με την επιλογή του στέλνει ως αντιπροσώπους του σ' αυτή εδώ την ιερή Αίθουσα εκείνους τους οποίους προτιμά, αυτούς τους οποίους εμπιστεύεται, εκείνους τους οποίους χρήζει εκλεκτούς του.

Σε αυτούς ακριβώς τους αντιπροσώπους, που κάποτε τους έλεγαν και πληρεξούσιους και χάρη σ' αυτή τη λειτουργία που τους δίνει το δικαίωμα η εφαρμογή του Κανονισμού της Βουλής, στηρίζεται όλο το συμβολικό και πραγματικό στερέωμα της δημοκρατικής λειτουργίας, την οποία όλοι διακονούμε. Αυτή ακριβώς τη λειτουργία θεωρώ ότι έπληξαν αυτοί οι οποίοι προπηλάκισαν και τραυμάτισαν το συνάδελφό μας, τον κ. Κωνσταντίνο Χατζηδάκη χθες.

Αυτή, βέβαια, η διαπίστωση ή αυτή εξαγγελία, στην οποία σήμερα προβαίνω, μπορεί να χρησιμοποιεί λέξεις και εκφράσεις, που για κάποιους να θεωρούνται περισπούδαστες ή βαρύγδουπες, αλλά το νόημα όμως δεν παραλλάσσει, είναι το ίδιο. Είναι το ίδιο νόημα που συνδέει αυτές τις κρίσιμες ώρες με εκείνες τις ιστορικές στιγμές που κάποιος στη Γερμανία πυρπόλησαν τη Βουλή, σε κάποιες εποχές επίσης κρίσιμες, σε κάποιες στιγμές επίσης επικίνδυνες, που είχαν τροφοδοτηθεί ουσιαστικά από τα ίδια φαινόμενα. Ήταν ανάλογα με αυτά της κρίσης του 1929.

Είναι ακριβώς οι ίδιες στιγμές, τις οποίες έχουμε ζήσει και στο παρελθόν σ' αυτήν τη χώρα, με τη μορφή εκείνων οι οποίοι κάποια στιγμή, επικαλούμενοι τη φαυλοκρατία ή τον παλαιοκομματισμό, παίρνουν το δικαίωμα να αυθαιρετούν και να καταργούν αυτές τις διαδικασίες επί των οποίων έχει οικοδομηθεί και λειτουργεί η αντιπροσωπευτική δημοκρατία.

Οι αντιπρόσωποι του λαού δεν είναι γενικά «οι πολιτικοί», δεν είναι εκείνοι οι οποίοι μονίμως γίνονται δέκτες των μεγαλύτερων ύβρεων και της καταφοράς που εκπέμπεται από τους τηλεοπτικούς αστέρες των 20.00'. Είναι μία ξεχωριστή κατηγορία ανθρώπων που έχει το κριτήριο και το τεκμήριο της νομιμοποίησης από τη βούληση του λαού. Δεν είναι η πολιτική εν γένει η οποία φταίει ή οι πολιτικοί οι οποίοι φταίνε για όλα. Είναι οι εκλεκτοί αντιπρόσωποι του λαού, που όποιος τολμήσει ή όποιος εν πάση περιπτώσει βαιοπραγήσει εναντίον τους, δεν κάνει τίποτε άλλο από το να στρέφεται εναντίον αυτής της ίδιας της δημοκρατίας.

Και από του Βήματος αυτού θέλω να ρωτήσω εκείνους οι οποίοι κάθε πρωί ή κάθε βράδυ στρέφονται αδιακρίτως εναντίον των αντιπροσώπων του λαού και τους μέμφονται για όλα τα κακά αυτής της κρίσης: Θέλουν, άραγε, να λειτουργεί σ' αυτόν τον τόπο η δημοκρατία, ναί ή όχι;

Γιατί, εάν πράγματι θέλουν να λειτουργεί η δημοκρατία και μέσα απ' αυτή τη δημοκρατία να δίνονται οι λύσεις που επιβάλλεται να δοθούν και στις πιο κρίσιμες ακόμα στιγμές που περνάει ο τόπος, θα πρέπει όχι απλώς να το δηλώσουν, αλλά θα πρέπει να αποφεύγουν να δηλητηριάζουν ψυχές απλών πολιτών, όπως τη χθεσινή κυρία, που με την ομπρέλα επετέθη εναντίον

του Βουλευτή του ελληνικού λαού. Βεβαίως αυτή δεν είναι η κουκουλοφόρος ή ο κουκουλοφόρος, δεν είναι εκείνος ο οποίος πράγματι αναλαμβάνει μέσα στην ψυχή του, αλλά είναι εκείνη της οποίας η κρίση ή η κριτική εναντίον των αντιπροσώπων του ελληνικού λαού της δόθηκε έτοιμη από τη γνώμη του «Α» ή του «Β» τηλεοπτικού αστέρα.

Γιατί εκείνος, βεβαίως, δεν έχει το προνόμιο ή το τεκμήριο της δημοκρατικής νομιμοποίησης του λόγου του, αλλά εκφράζει τις δυνάμεις αυτές, οι οποίες έχουν αυτοχρίσται ως δυνάμεις εξουσίας και οι οποίες, κατά ένα τρόπο κυρίαρχο, επιμένουν σε αυτόν τον τόπο να προσδιορίζουν το νόημα της εμπειρίας του καθενός μας. Κάθε μέρα χιλιάδες δηλητηριάζουν τη σκέψη και το μυαλό τους, γιατί εγκολλώνονται αδιακρίτως και ακρίτως αυτές τις απόψεις, τις γνώμες και τις σκέψεις εκείνων οι οποίοι ακούγονται, κατά τρόπο που θα έλεγα ότι είναι και ιδιοτελής, αλλά και απαίδευτος να βάλουν εναντίον των θεσμών αυτής της χώρας.

Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, γιατί πράγματι έχετε δείξει δείγματα πολύ μεγάλης κοινοβουλευτικής ευπρέπειας, ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη τιμή για ένα Βουλευτή από το να έχει συνειδηση ότι η παρουσία του σε αυτό το χώρο και ο λόγος του δίνει μία μοναδική δυνατότητα σ' αυτή την κοινωνία να λειτουργεί δημοκρατικά. Και δημοκρατία δεν είναι τίποτε άλλο από τη στιγμή όπου μέσω της παρουσίας και της λειτουργίας ενός αντιπροσώπου του λαού σ' αυτήν την Αίθουσα, προσφέρεται η πιο δημιουργική μεσολάβηση μεταξύ του χώρου της πραγματικότητας και του χώρου του ισχύοντος. Είναι αυτό που λέει ο Γιούργκεν Χάμπερμας. Δεν υπάρχει πιο δημοκρατική και πιο διαλεκτική, πιο δημιουργική μεσολάβηση μεταξύ της κοινωνικής πραγματικότητας με το χώρο των αξιών και το χώρο του ισχύοντος, από εκείνη που προσφέρει αυτή εδώ η ομάδα των τριακοσίων ανθρώπων και η δυνατότητα και η αξιοπρέπεια τους να υπηρετούν τη δημοκρατία.

Πράγματι, κύριε Πρόεδρε, μπορεί να έκανα κατάχρηση του Βήματος, αλλά θεωρώ ότι η πολιτική και το δικαίο μαζί εξυπηρετούν ακριβώς αυτή την ίδια σχέση. Προσπαθούν, ξεκινώντας από μία πραγματικότητα, να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για θετικές μεταβολές, να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για συνεχείς βελτιώσεις του κοινωνικά υπάρχοντος. Γιατί και αυτό, επίσης, είναι μία αναντίρρηση αλήθεια, ότι ο άνθρωπος από μόνος του δεν μπορεί να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα κατά πρόσωπο. Έχει ανάγκη τα συμβολικά συστήματα είτε με τη μορφή των θεσμών είτε με τη μορφή της γλώσσας είτε με τη μορφή του δικαίου είτε με τη μορφή της πολιτικής.

Αυτά, λοιπόν, τα συστήματα εδώ και αρκετό καιρό κάποιοι συγκροτημένα ή και ασυνείδητα τα πλήττουν ανηλεώς και θέλουν να τα οδηγήσουν στην κατάρρευση, μόνο και μόνο για να βάλουν στη θέση τους εκείνους οι οποίοι είτε ως εκπρόσωποι των αγορών -οι οποίες δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να επιτίθενται σε αυτόν τον τόπο και σ' αυτή την κοινωνία- είτε με τη μορφή των εκπροσώπων κάποιων εξωτερικών συμφερόντων, οργανωμένων ή μη, προσπαθούν να δημιουργήσουν συνθήκες διαρκούς δυστυχίας σ' αυτή την κοινωνία.

Σ' αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο, σ' αυτήν την πρωτοβουλία που σήμερα έχουμε ενώπιόν μας θεωρώ ότι αξίζουν και τα λόγια που ανέφερα, γιατί πράγματι κάνετε μία προσπάθεια να ενσωματώσετε στο χώρο του ισχύοντος διατάξεις και ρυθμίσεις, οι οποίες αποτελούν και προσπάθεια εξορθολογισμού και προσπάθεια εκσυγχρονισμού θεσμών, οι οποίοι είτε λειτουργήσαν και από τη λειτουργία τους προέκυψαν ελλείμματα είτε έχουν ατελώς προβλεφθεί πλην όμως δεν είδαν ποτέ να γίνονται αποτελεσματικοί και χρήσιμοι στο κοινωνικό σύνολο.

Εννών, βεβαίως, ότι η διάταξη του άρθρου 82, η οποία προτείνεται να συμπληρωθεί με τις ρυθμίσεις που εισηγήσθε είναι πράγματι μία επιτυχής νομοθετική πρωτοβουλία, γιατί σ' αυτή την περιοχή της παροχής κοινωφελούς εργασίας ή της επινότησης εναλλακτικών μορφών έκτισης ποινής υπήρχε μια ατελής και ατελεστάτη νομοθεσία. Η προσπάθειά σας είναι πράγματι εκσυγχρονιστική και συμπληρωτική απολύτως τα κενά.

Το ίδιο θα ήθελα να πω και για μια σειρά από ρυθμίσεις, οι οποίες εκσυγχρονίζουν και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και

τον Ποινικό μας Κώδικα από την άποψη ότι συνδέουν σύγχρονες κατακτήσεις της φιλελεύθερης σκέψης, που σέβεται τα ανθρώπινα και τα πολιτικά δικαιώματα σε κάθε έναν πολίτη. Φέρνει ακριβώς στη διάταξη του άρθρου 171 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας το βάρος και ως κύρωση το ανίσχυρο, για κάθε περίπτωση όπου παραβιάζεται από τη διαδικασία δικαίωμα που προβλέπεται είτε από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου είτε από το Διεθνές Σύμφωνο των Ατομικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων. Πράγματι, όλοι χαιρετίζουμε αυτήν την πρωτοβουλία. Είναι δείγμα ευαισθησίας απέναντι στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Για μια σειρά από τέτοιες προτάσεις θα ήθελα να ζητήσω και από το Κοινοβούλιο να τις εγκρίνουμε και να τις ψηφίσουμε. Είναι το δικαίωμα της έφεσης σε αποφάσεις, οι οποίες αφορούν ανήλικους και επιβάλλουν αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα.

Επίσης, είναι πολύ επιτυχής η συμπλήρωση της διάταξης του άρθρου 322 και η αναγνώριση και η παροχή του δικαιώματος της προσβολής της ακύρωσης του κλητηρίου θεσπίσματος, με το οποίο ο εισαγγελέας εφετών εισάγει σε δίκη για τα συγκεκριμένα αδικήματα, που προβλέπουν ο Ποινικός Κώδικας και ειδικοί ποινικοί νόμοι κάποιοι κατηγορούμενο απευθείας στο τριμελές εφετείο κακοουργημάτων. Επίσης, θα έλεγα ότι και η παρουσία του κατηγορούμενου με το συνήγορό του κατά τη συζήτηση που γίνεται στα συμβούλια στις περιπτώσεις που το ζητήσει ο ίδιος ή ο συνήγορός του, είναι πολύ σημαντική.

Θα ήθελα να πω τούτο σαν μια βασική και θεμελιώδη άρνηση: Αυτός ο θεσμός της ποινικής συνδιαλλαγής που σήμερα μας ζητάτε να εγκρίνουμε και να τον κάνουμε θεσμό της ποινικής μας νομοθεσίας θεωρώ ότι είναι μία άστοχη ρύθμιση. Μάλιστα, θα επέμενα ότι είναι και μία ρύθμιση, η οποία δεν έχει αντίστοιχη δογματική θεμελίωση στο ισχύον ποινικό δίκαιο, γιατί από την αρχή μέχρι το τέλος η ποινική νομοθεσία διαπνέεται από μία βασική αρχή, ότι το πέραςμα από την εποχή της ιδιωτικής δίωξης στην εποχή της κρατικής δίωξης στην Ελλάδα συνοδεύτηκε από μία βασική ιδεολογία, στην οποία βεβαίως –το ξέρετε πολύ καλύτερα από μένα- ο κατηγορούμενος ή ο δράστης μιας αξιόποινης πράξης με τη συμπεριφορά του δεν διαταράσσει τις σχέσεις του μόνο με εκείνον που ζημιώνει, δηλαδή με το θύμα που προκύπτει από τη δράση του, αλλά ταυτόχρονα δημιουργεί και προβάλει ένα ανυπόφορο παράδειγμα ηθικής συμπεριφοράς, τέτοιο που να αποτελεί διαταραχή όλων των αρχών και των θεμελιών επί των οποίων στηρίζεται η κοινωνική συνοχή.

Αυτή η έννοια της αποκατάστασης ή η αντίληψη για την αποκαταστατική δικαιοσύνη, όπως λέει και το σχετικό πόρισμα του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, αυτή η λειτουργία της αποκαταστατικής δικαιοσύνης, έτσι όπως εισάγεται με τη συγκεκριμένη ρύθμιση, θεωρώ ότι είναι ξένη με τη δική μας ποινική και επιστημονική ιδεολογία γιατί εμείς, πάνω απ' όλα σ' αυτού του είδους τα αδικήματα που έχουν σχέση με την περιουσία και την ιδιοκτησία, πέραν της ζημίας που προκαλείται, έχουμε αναγνωρίσει και μία περαιτέρω σημασία και σπουδαιότητα, που αφορά το δημόσιο συμφέρον.

Αυτά, λοιπόν, το αποκαταστατικό, το οποίο εξυπηρετείτε μέσω της συγκεκριμένης συνδιαλλαγής, δεν αποκαθιστά επ' ουδενί και την «πληγή» που έχει προξενήσει με τη δράση του ο κατηγορούμενος ή ο δράστης εναντίον και εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος. Πώς αλλιώς θα μπορούσαν να έχουν γίνει τα πράγματα, όταν είναι τόσο συστηματικά οργανωμένο το δίκαιο του Ποινικού μας Κώδικα, που και την έμπρακτη μετάνοια έχει προβλέψει και πράγματι, θεωρεί ότι είναι λόγος που μειώνει την απαξία της συμπεριφοράς αλλά και την κύρωση που πρέπει να επιβληθεί στο δράστη με τη μορφή της ελαφρυντικής περιστάσεως του άρθρου 84 παράγραφος 2 εδάφιο δ'; Όποιος δηλαδή έχει μετά την πράξη του μεταμεληθεί ειλικρινώς και έχει φροντίσει να περιορίσει ή να άρει τις συνέπειες της συμπεριφοράς του απέναντι στο θύμα, αυτός δικαιούται να έχει μία επιεική μεταχείριση. Το ίδιο έχει γίνει και με τη διάταξη του άρθρου 379 για μια σειρά από λόγους, όπως επίσης το ίδιο έχει γίνει και στην απόπειρα.

Θεωρώ ότι ήταν πολύ εύστοχη η παρατήρηση που έκανε ο κ. Παυλόπουλος, όταν σας πρόβαλε πόσο δυσανάλογη είναι στην

υπόθεση της ποινικής συνδιαλλαγής η μεταχείριση αυτού, ο οποίος έχει διαπράξει μια ολοκληρωμένη αξιόποινη πράξη των άρθρων 374, 386 κ.λπ., σε σύγκριση και σε σχέση, μ' εκείνον ο οποίος έχει διαπράξει το αδίκημα σε απόπειρα. Από την αντιπαράθεση της μεταχείρισης που συμβαίνει με την εφαρμογή της συγκεκριμένης συνδιαλλαγής, είναι έκδηλη αυτή η αναντιστοιχία η οποία ομιλεί και για την αστοχία, που σας έλεγα προηγουμένως.

Τελειώνω λέγοντας κάτι που σας έχω πει και σε άλλες περιπτώσεις: Στον τόπο μας η δικαιοσύνη είναι «ο μεγάλος ασθενής». Δυστυχώς έχουμε ένα σύστημα απονομής δικαίου το οποίο δεν είναι ούτε λειτουργικό ούτε αποτελεσματικό, ενδεχομένως γιατί δεν φροντίσαμε ποτέ να κάνουμε μία οριστική εκσυγχρονιστική προσπάθεια στο σύνολό του. Όλο με «μπαλωμάτα» προσπαθούμε να αποκωδικοποιούμε κώδικες οι οποίοι από τη δεκαετία του 1950 τουλάχιστον έχουν σταθεί στο επίπεδο του κύρους και της αποτελεσματικότητας, που αξίζει να έχει ένα επιτυχές νομοθέτημα.

Είναι πολύ σοβαρή υπόθεση η δικαιοσύνη για να την εμπιστευόμαστε εξ' ολοκλήρου στη σκέψη, στη γνώμη και στις δικητικές των δικαστών, για να παραλλάξω αυτήν τη γνωστή φράση του Κλεμανσώ. Σ' αυτήν ακριβώς την υπόθεση της δικαιοσύνης υπάρχουν και άλλοι παράγοντες και πάνω απ' όλους αυτούς υπάρχει η πολιτεία, η οποία σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρεί ότι είναι υποχρεωμένη να νομοθετεί με βάση κάποιους ενάρετους ή ευπρεπείς συμβιβασμούς, που κάνει με τις συντεχνίες ή με τις οργανωμένες συλλογικότητες, οι οποίες διεκδικούν την αποδοχή πάντοτε επαγγελματικών συμφερόντων και δεν υπηρετούν ακριβώς αυτό που είναι αναγκασμένη να υποχρεωμένη να κάνει η πολιτεία, δηλαδή να έχει μία συστηματική προσέγγιση στα θέματα της δικαιοσύνης, που να υπηρετούν το αίσθημα του δικαίου και να εμπεδώνουν αξίες, όπως είναι η ακριβοδίκια και η ισότητα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Τζαβάρα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να εξηγήσω τους λόγους για τους οποίους θα καταψηφίσουμε επί της αρχής το σχέδιο νόμου. Ο πρώτος λόγος –εγώ θα δεχθώ στο σημείο αυτό την επιχειρηματολογία του κυρίου Υπουργού- είναι το κατά πόσο αυτό το σχέδιο νόμου στην πραγματικότητα παίρνει μία θέση υπέρ των λεγόμενων εναλλακτικών της φυλακίσεως ποινών.

Αυτή είναι μια συζήτηση στον χώρο της ποινικής καταστολής, που είναι αρκετά γνωστή, για όσους παρακολουθούν αυτή τη συζήτηση και για όσους ασχολούνται συστηματικά με αυτά τα πράγματα, που λέει, ούτε λίγο, ούτε πολύ, μάλιστα στην καθαρή της θέση, ότι η φυλάκιση δεν επιτυγχάνει τους σκοπούς που πρέπει να επιτυγχάνει μια ποινή και ότι στην γενικότητά της ίσως θα έπρεπε να αντικατασταθεί από άλλες ποινές. Έχουν προταθεί διάφορες. Η χρηματική ποινή είναι ένας εναλλακτικός τρόπος, η απόλυση με όρους είναι ένας εναλλακτικός τρόπος εκτίσεως, η κοινωνικής εργασίας είναι ένας άλλος. Στη Μεγάλη Βρετανία έχει εφαρμοστεί ένα είδος κατ' οίκον περιορισμός κατά τον οποίον παρακολουθούν με κάποιο ηλεκτρονικό μηχανήμα αν πράγματι εκτελείται ο περιορισμός αυτός ή όχι. Έχουν ακουστεί διάφορα.

Το μόνο που θέλω να πω είναι αν είμαστε σίγουροι κατ' αρχάς ότι αυτό κάνει το σχέδιο νόμου. Εγώ λέω ότι στο επίπεδο των πλημμελημάτων είναι ξεκάθαρο ότι αυτό κάνει. Θεωρώ πως η θέση της Κυβέρνησης είναι ότι ομολογεί ότι αυτό κάνει, ότι αυτή είναι η πρόθεσή της. Ότι η πρόθεσή της δεν είναι διαχειριστική, όπως ακούστηκε εδώ στα πλαίσια ενός ανεπαρκούς σωφρονιστικού συστήματος, αλλά όντως είναι μια ιδεολογική τοποθέτηση, μια τοποθέτηση αξιακή, μια τοποθέτηση αρχής, ως προς τον τρόπο με τον οποίον πρέπει να επιβάλλονται οι ποινές.

Εδώ, λοιπόν, εμείς έχουμε κάθε λόγο να δεχθούμε ως ειλικρινή τη θέση αυτή της Κυβέρνησης και να πούμε ότι διαφωνούμε. Και να πούμε ότι αυτή η θέση είναι μια θέση εσφαλμένη. Είναι μια θέση, η οποία θα οδηγήσει σε έξαρση της εγκληματικότητας.

Είναι μια θέση, η οποία στέλνει το τελειώς λάθος μήνυμα και είναι μια θέση, θα μου επιτρέψετε να πω, που από τα εμπειρικά πράγματα δεν έχει αποδειχθεί ορθή. Διότι εκεί και όπου υιοθετήθηκαν αυτές οι λεγόμενες εναλλακτικές ποινές, σε καμμία περίπτωση δεν είχαμε μείωση της εγκληματικότητας. Όπου έχουν εφαρμοστεί εναλλακτικές ποινές, έχουμε αύξηση της εγκληματικότητας.

Ακούω μια δεύτερη αντίρρηση η οποία συναρτάται με τον τρόπο εκτίσεως της στερητικής της ελευθερίας ποινής που λέει ότι: ναι, αλλά σε αυτές τις συνθήκες σωφρονισμού, σε αυτές τις συνθήκες εγκλεισμού, μ' αυτές τις φυλακές, μπορεί να φέρει αποτέλεσμα θετικό ως προς το σωφρονισμό η στερητική της ελευθερίας ποινή; Ναι, αλλά τώρα κάνουμε μια σύνδεση που δεν θα έπρεπε να γίνεται. Γιατί στην πραγματικότητα αυτό είναι ένα λογικό άλλο. Και το λογικό άλλο είναι συνήθως το εξής: η απόληξη ημών σε αυτό, δηλαδή, αυτών που υποστηρίζουν ότι οι ποινές της στερητικής της ελευθερίας είναι οι κατάλληλες ποινές για να επιτύχουν αντεγκληματικούς στόχους, είναι «φτιάξτε το σωφρονιστικό σύστημα». Αυτό είναι μια άλλη συζήτηση.

Ο τρόπος με τον οποίο θα εκτίεται υπό συνθήκες εγκλεισμού η ποινή είναι μια άλλη συζήτηση από το να αρνούμαστε *per se* αυτήν καθ' αυτήν τη στερητική της ελευθερίας ποινή. Άρα, λοιπόν, όχι επειδή δεν μπορούμε να φτιάξουμε το σωφρονιστικό σύστημα, που πρέπει να φτιάξουμε, να καταλήγουμε σε μια ποινή, η οποία θα είναι ατελέσφορη ως προς αυτά που πρέπει να επιτελεί μια ποινή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι το Ποινικό Δίκαιο δεν είναι χώρος παιδιάς, δεν είναι το πιο ευχάριστο πράγμα στον κόσμο. Γιατί διαχειρίζεται το έγκλημα, δηλαδή, πράξεις μεζόνος ηθικο-κοινωνικής απαξίας και επιβάλλει ποινές για την αντιμετώπιση του εγκλήματος. Η ποινή -να συνεννοηθούμε- έχει ένα βασικό χαρακτηριστικό: σε οποιαδήποτε θεωρία σκοπού της ποινής, όποια και να πάρετε -την γενική πρόληψη, τη ειδική πρόληψη, θέλετε να πάρετε την ανταπόδοση, όποια θεωρία ποινής η ποινή- πρέπει να γίνεται αντιληπτή ως κακό. Είναι επιβολή κακού. Επομένως, δεν μπορούμε να ανατρέψουμε αυτόν τον βασικό της χαρακτήρα. Πρέπει να γίνεται αντιληπτή ως πόνος. Αυτή είναι η θυσία, το τίμημα που απαιτείται να καταβληθεί από τον δράστη μιας εγκληματικής πράξεως. Δεν μπορούμε να το ανατρέψουμε αυτό.

Δεν θα αντιμετωπίσουμε μια εγκληματική πράξη, ανατρέποντας τη βασική λειτουργία της ποινής, μετατρέποντάς τη σε κάτι καλό σε μια κοινωνική προσφορά. Δεν μπορεί να γίνει αυτό, γιατί τότε αναίρεσμε την ίδια τη λειτουργία αυτής καθ' εαυτής της επιβολής της.

Άρα, λοιπόν, εδώ υπάρχει μια κάθετη αντίρρησή μας σε όλες εκείνες τις ρυθμίσεις, οι οποίες κατ' αποτέλεσμα οδηγούν στην κατάργηση της πλημμεληματικής φυλακίσεως. Κι όχι μόνο αυτό. Αλλά οδηγούν και σε έναν τρόπο απότισης ακόμα και της χρημικής ποινής, που τελικά καταλήγει να μην είναι απότιση. Και οδηγούν σε μια κοινωνική εργασία -στην πραγματικότητα αυτό κάνει- της οποίας και αυτής οι προϋποθέσεις και τα όρια γίνονται ακόμα επεικέστερες.

Στην πραγματικότητα, με τις ρυθμίσεις αυτές καταργούμε την ποινή για τα πλημμελήματα. Άρα, έχουμε, λοιπόν, μια τεράστια αντίρρηση σε όλες αυτές τις ρυθμίσεις.

Το δεύτερο κομμάτι στο οποίο θέλω να αναφερθώ στο λίγο χρόνο που έχω, είναι της ποινικής συνδιαλλαγής. Εγώ θα συμφωνήσω με την κριτική που άκουσα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, ότι πράγματι η ποινική συνδιαλλαγή, δογματικά έτσι όπως εντάσσεται στο ποινικό μας σύστημα, έχει θέματα.

Δεν ξέρω αν το αιτιολογικό της θέσης μου είναι απολύτως ταυτόσημο με αυτά που έχουν ακουστεί. Με τον κ. Υπουργό έχουμε μια παλαιά διαφωνία για τα περιουσιακά αδικήματα. Εγώ πιστεύω ότι στα αδικήματα της περιουσίας πρέπει να έχουμε πράγματι επεικέεις ρυθμίσεις, γιατί είναι πράγματα περιουσιακά αδικήματα και δεν ανήκουν κατ' εξοχήν στον ποινικό πυρήνα, δηλαδή, στον πυρήνα αυτής της μεγάλης ηθικο-κοινωνικής απαξίας, που έχουν άλλες διατάξεις που προστατεύουν την σωματική ακεραιότητα, παραδείγματος χάριν, τη ζωή, την ελευθερία του προσώπου.

Ακριβώς επειδή εγώ ξακινώ τη δική μου θέση απ' αυτό ότι καλώς υπάρχουν ποινικές διατάξεις που προστατεύουν την πε-

ριουσία δεν λέω να καταργηθούν λέω όμως ότι τελικώς το ζήτημα της προστασίας της ιδιοκτησίας είναι και ένα ζήτημα το οποίο στενά συνδέεται με ατομικά συμφέροντα. Προσομοιάζει αυτή η προστασία με τις αστικές διατάξεις.

Τώρα εδώ εγώ δεν θα είχα αντίρρηση να ανήκει και η κίνηση της ποινικής δίωξης. Και κατ' αποτέλεσμα στο σύστημα της κατ' έγκλησιν κινήσεως να το έχουμε λύσει αυτό. Γιατί δεν θα χρειαζόμασταν πια το θεσμό της ποινικής συνδιαλλαγής. Θα μας αρκούσε μια δήλωση ότι κάποιος δεν επιθυμεί περαιτέρω την ποινική δίωξη, χωρίς να εξετάζουμε τι έχει γίνει «κάτω από το τραπέζι», δηλαδή αν πήρε τα λεφτά, αν ήταν πλήρης η αποζημίωση αν ήταν μερική η αποζημίωση αν ικανοποιήθηκε έτσι, αν ικανοποιήθηκε αλλιώς, αν πήρε και τους τόκους, αν πήρε και χρηματική ικανοποίηση. Δεν θα μας ενδιέφερε όλο αυτό. Θα μας αρκούσε μια δήλωση «δεν επιθυμώ την ποινική δίωξη» και παύει οριστικά.

Εδώ, λοιπόν, έτσι όπως εισάγεται στην πραγματικότητα, εισάγονται στοιχεία τα οποία όντως δημιουργούν δογματική δυσκολία. Θεωρώ ότι θα αποτελέσουν αντικείμενο πολλών ερμηνευτικών προσεγγίσεων, καθώς θα προσπαθούν να εξηγήσουν πώς εντάσσονται αυτές οι διατάξεις μέσα στο σύστημα του Ποινικού μας Δικαίου. Και μπορώ να καταλάβω και τις επιφυλάξεις του κ. Μαρκογιαννάκη έτσι όπως τις άκουσα, ακριβώς γιατί αυτές οι επιφυλάξεις έχουν ως αφετηρία μια διαφορετική σκέψη για την ίδια τη λειτουργία του Ποινικού Δικαίου, όπου εκεί κατ' εξοχήν δεν υπάρχει δικαίωμα διαθέσεως του αντικειμένου της ποινικής δίκης. Επομένως, από εκεί ξεκινώντας προφανώς υπάρχουν αντιρρήσεις ως προς αυτό.

Παρά ταύτα, ξαναλέω ότι επειδή για ορισμένα απ' αυτά τα αδικήματα θεωρούμε ότι είναι περιουσιακά -χωρίς να υπεισέλθω- υπάρχουν και άλλα ερωτηματικά ζητήματα για τις επί μέρους διατάξεις. Δεν έχω το χρόνο να τα αναπτύξω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Η τοκογλυφία δεν πάει όμως εδώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γι' αυτό λέω τώρα. Θα αρχίσουμε η τοκογλυφία πάει εδώ, δεν πάει εκεί, οι κλοπές πάνε, δεν πάνε. Για τις κλοπές, παραδείγματος χάριν, εγώ το λέω ανεπιφύλακτα, δεν πάει εδώ. Για την τοκογλυφία έχω σκέψεις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Απιστία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Η απιστία θεωρώ ότι θα μπορούσε κάλλιστα να διατίθεται. Δεν υπάρχει ιδιαίτερο πρόβλημα. Όμως δεν καταλαβαίνω και την ανάγκη πρόσθετης προστασίας του δημοσίου. Θεωρώ ότι το δημόσιο θα μπορούσε να μπει στην ίδια διαδικασία συνδιαλλαγής. Εδώ το δημόσιο θίγεται στην περιουσία του, όχι σε κάτι άλλο. Άρα και το δημόσιο μπορούσε να πει το ίδιο. Αλλά δεν έχω το χρόνο να το αναπτύξω αυτό. Ίσως στην κατ' άρθρο συζήτηση.

Περνώ πολύ γρήγορα στην διάταξη για την οποία θα ζητηθεί από την πλευρά του ΛΑΟΣ να γίνει ονομαστική ψηφοφορία. Είναι σημαντικό σ' αυτή την Αίθουσα να μην έχουμε παρεξήγηση. Να διαφωνούμε ιδεολογικά, αλλά να μην διαφωνούμε ως προς το τι κάνουμε.

Υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι η διάταξη, την οποία φέρνει ο κύριος Υπουργός, φέρνει η Κυβέρνηση, είναι επεικέστερη διάταξη ως προς την προϊσχύουσα; Έστω και με τη νεώτερη μορφή της, τη βελτιωμένη ως το πω, την πλέον αυστηρή με τη διόρθωση, όμως, είναι σαφώς επεικέστερη από την προηγούμενη.

Τι να κάνουμε, αφού η προηγούμενη είχε καθεύξεις μέχρι και ισόβια και αυτή δεν έχει; Τι να κάνουμε, αφού η προηγούμενη δεν είχε καθόλου πλημμεληματική μορφή και ετούτη εδώ έχει; Τι να κάνουμε, αφού η προηγούμενη είχε βαριές καθεύξεις και ετούτη εδώ έχει χαμηλές καθεύξεις; Δεν είναι επεικέστερη ποινική μεταχείριση; Δηλαδή, δεν μπορούμε να διαφωνούμε ως προς αυτό. Τώρα, το να μου πει κανείς το γιατί το κάνει, αυτό είναι μια άλλη κουβέντα, αλλά μην έχουμε διαφωνία επί του πραγματικού.

Κυρίες Υπουργέ, φέρνετε μια διάταξη, η οποία έχει επεικέστερη μεταχείριση από τη μέχρι σήμερα ισχύουσα. Το γιατί το κάνετε αυτό, να μας το εξηγήσετε. Μην αρνείστε, όμως, ότι αυτό κάνετε. Αυτό κάνετε. Διότι, εδώ δεν μπορεί τώρα νοήμονες άνθρωποι μεταξύ μας να μην μπορούμε να συνεννοηθούμε ως

προς αυτό, να αμφισβητείται το καίριο.

Τώρα, όσον αφορά τις αιτιάσεις τις οποίες ακούω -γιατί γίνεται, γιατί δήθεν δεν υπάρχει αυτόφωρη διαδικασία- επίσης και αυτά δεν κάνει να ακούγονται μέσα στην Αίθουσα. Δεν υπάρχει αυτόφωρη διαδικασία στα κακουργήματα; Δηλαδή δεν υπάρχει η διαδικασία της συλλήψεως, παραδείγματος χάριν; Δεν υπάρχουν αυτόφωρα κακουργήματα;

Προφανώς, υπάρχουν αυτόφωρα κακουργήματα. Δεν υπάρχει αυτόφωρη διαδικασία, υπό την έννοια ότι δεν οδηγείται κάποιος στο δικαστήριο για να δικαστεί. Βεβαίως. Εν συνεχεία, όμως, πού πάει αυτός ο οποίος συλλαμβάνεται επ' αυτοφώρω και έχει εκτελέσει κακούργημα; Πάει στον ανακριτή. Και άμα θέλει ο ανακριτής, τον προφυλακίζει. Αυτό γίνεται. Άμα δεν θέλει, ας το κρίνει ο ανακριτής αυτό. Όχι, όμως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καταλήξτε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Καταλήγω.

Επομένως και ως προς αυτό είναι ξεκάθαρη η αντίρρηση μας και είναι σημαντικό να το υποστηρίξετε στη βάση που θέλετε να το υποστηρίξετε, όποια είναι αυτή, αλλά μη λέτε ότι αυτό δεν κάνετε. Αυτό κάνετε.

Το τελευταίο για τα δικονομικά. Εγώ, κύριε Πρόεδρε, εδώ θα πω το εξής για να τελειώνω με τη δικονομία, γιατί είναι επιμέρους διατάξεις. Θα τοποθετηθώ, αν μου δοθεί ο χρόνος και η δυνατότητα αύριο, εκτενέστερα.

Εγώ είμαι εναντίον των αποσπασματικών ρυθμίσεων στη δικονομία. Μας βλέπουν. Αφού λέτε κιόλας ότι σύντομα θα είναι έτοιμος ο νέος Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, δεν θα μας έκανε κακό να αφήσουμε αυτό, να το δούμε συνολικά. Γιατί παραδείγματος χάριν εδώ θα υπάρχουν άλλες διατάξεις οι οποίες είναι ευεργετικές, άλλες διατάξεις οι οποίες είναι αρνητικές.

Θα πω μόνο ένα. Έχουμε εμπειρία πια. Όλες οι διατάξεις, κύριε Πρόεδρε, οι οποίες ετέθησαν στη δικονομία προς σκοπό περιορισμού του χρόνου διεκπεραιώσεως μιας οποιασδήποτε εργασίας, την οποία έχουν να εκτελέσουν οι δικαστές, τα προανακριτικά όργανα, οι ανακριτές, όλες έπεσαν στο κενό. Τι τις βάζουν αυτές;

Οι διατάξεις για τις αναβολές. Οι διατάξεις για τις αναβολές έχω να σας πω ότι από ένα σημείο και μετά θα δημιουργήσουν τεράστιο πρόβλημα. Θα έχουν οι άνθρωποι πραγματικό πρόβλημα και δεν θα μπορεί να αξιολογηθεί από τα δικαστήρια.

Λέω, λοιπόν, ενώ υπάρχουν θετικές δικονομικές διατάξεις εδώ, τις οποίες θα υπερψηφίσουμε, από την άλλη μεριά υπάρχουν και οι διατάξεις, οι οποίες θα αποδειχθούν ατελέσφορες ή ακόμα χειρότερα ορισμένες φορές θα οδηγήσουν και σε άδικο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βορίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Μπεντενιώτης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα η ποινική δικαιοσύνη, όπως απονέμεται σήμερα καθ' ομολογία όλων των συντελεστών της, αλλά και των λειτουργών της, δεν εκφράζει μια υψηλής ποιότητας ευνομούμενη πολιτεία, αφού η αποτύπωση της κατάστασης δεν καταγράφει μια υψηλού πολιτισμού κοινωνία.

Καθυστερήσεις, τροχοπεδήσεις, μεθοδεύσεις διαδίκων είναι τα κύρια χαρακτηριστικά που παρακολουθούμε. Οι αριθμοί των υποθέσεων που λιμνάζουν, οι αριθμοί των πινάκων που εκδίδονται, οι αριθμοί των υποθέσεων που αναβάλλονται, διαμορφώνουν μια λαβυρινθική κατάσταση και μια χασματική εικόνα. Όταν μάλιστα ο αριθμός των εγκλήσεων ξεπερνάει τις επτακάσιες χιλιάδες στις εισαγγελίες της χώρας, τότε το ζήτημα είναι καίριας σημασίας.

Για να κατανοηθεί απόλυτα η κατάσταση, ακριβώς όπως παρουσιάζεται σήμερα, αλλά και εδώ και χρόνια, είναι σκόπιμο να αναφερθούμε, για την ιστορία και την καταγραφή στα Πρακτικά της Βουλής, σε δύο ενδεικτικές περιπτώσεις.

Για έναν επίορκο δημόσιο υπάλληλο, δασάρχη, χρειάζονται

μέχρι και δέκα χρόνια για να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες των καταγγελιών εναντίον του, ώστε να αποδειχθεί ότι έχει 4.700.000 ευρώ καταθέσεις σε είκοσι δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, αλλά και μετά τρία χρόνια από αυτήν την αποκάλυψη, με το πόρισμα των Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, δεν έχει φτάσει η υπόθεση του στο ακροατήριο. Αντίθετα, η έγκληση του επίορκου δημόσιου υπάλληλου, δασάρχη, κατά δέκα επτά πολιτών, οι οποίοι είχαν την τόλμη, την παρρησία και το υψηλό αίσθημα ευθύνης με αναφορά τους να καταγγείλουν μια σειρά παραβάσεων κανόνων δικαίου και την αυθαδία συμπεριφορά του, φτάνει άμεσα στο ακροατήριο του τριμελούς για συκοφαντική δυσφήμιση και αυτό παρότι η διάταξη του άρθρου 10 του Συντάγματος είναι σαφής ότι καθέννας ή πολλοί μαζί έχουν δικαίωμα, τηρώντας τους νόμους του κράτους, να αναφέρονται εγγράφως στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα κατά τις κείμενες διατάξεις για να απαντούν αιτιολογημένα σε εκείνον που υπέβαλε την αναφορά σύμφωνα με τον νόμο.

Και η παράγραφος 2 του άρθρου. «Μόνο μετά την κοινοποίηση της τελικής απόφασης της αρχής, στην οποία απευθύνεται η αναφορά και με την άδεια της επιτρέπεται η δίωξη εκείνου που την υπέβαλε για παραβάσεις που τυχόν υπάρχουν σε αυτήν».

Όταν, λοιπόν, συμβαίνουν αυτά τα δύο ακραία περιστατικά, τότε πράγματι η ευνομούμενη πολιτεία υφίσταται ισχυρό κλονισμό, γιατί έχουμε μια δίκη μιας έγκλησης που δεν έπρεπε να φτάσει στο ακροατήριο του τριμελούς, όταν μάλιστα δεν έχει φτάσει η υπόθεση στο ακροατήριο, της νομιμοποίησης χρημάτων προϊόντων εγκλήματος.

Ακριβώς, κυρία και κύριοι συνάδελφοι γι' αυτές τις διαπιστώσεις που είναι θέσεις, απόψεις και προβληματισμοί, όλων των αρμοδίων εμπλεκόμενων με τον τομέα, λειτουργών της ποινικής δικαιοσύνης, καθίσταται αναγκαίος μάλιστα και επιτακτικά ο εξορθολογισμός και η βελτίωση στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης.

Έτσι πολύ ορθά ο Υπουργός Δικαιοσύνης και η Κυβέρνηση προωθούν το συγκεκριμένο υπό ψήφιση σχέδιο νόμου. Αυτόν τον εξορθολογισμό, αυτήν τη βελτίωση της ποινικής δίκης επιχειρεί το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου. Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι αυτός ο εξορθολογισμός, αυτή η βελτίωση της ποινικής δίκης επιτυγχάνεται με τις διατάξεις που εισηγείται η Κυβέρνηση και ο κύριος Υπουργός. Ακόμα, όμως, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι με τον εξορθολογισμό και τη βελτίωση που επιχειρείται, διασφαλίζεται ακόμα και η διαφάνεια και τα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά διασφαλίζεται επιπλέον και η δίκαιη κρίση και η δίκαιη δίκη.

Με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου, πράγματι, εκσυγχρονίζεται το θεσμικό πλαίσιο που ισχύει σήμερα και ο εκσυγχρονισμός αυτός με τον οποίο επιτυγχάνονται οι ρυθμοί και οι διαδικασίες απονομής κάτω από τις απαιτήσεις των καιρών, αλλά και σύμφωνα με τη διεθνή εμπειρία και πρακτική.

Έτσι, μειώνεται ο χρόνος διεξαγωγής της προκαταρκτικής εξέτασης, της προανάκρισης, αλλά και της κύριας ανάκρισης, ενώ οριοθετείται ο χρόνος μέσα στον οποίο οφείλει να φτάσει η εισαγγελική πρόταση, στο συμβούλιο, αλλά και να εκδοθεί το αντίστοιχο βούλευμα.

Για την αποσυμφόρηση των ποινικών ακροατηρίων, εισάγεται ο θεσμός της ποινικής συνδιαλλαγής, του ποινικού αλλιώτικα συμβιβασμού, που ανταποκρίνεται στη βασική επιδίωξη της ποινικής δίκης για αποκατάσταση ασφαλούς, ειρηνικού και κοινωνικού βίου, υπό την κάλυψη, βέβαια, του νόμου.

Η διεθνής εμπειρία εδώ, συνηγορεί υπέρ της θέσπισης της διαδικασίας αυτής. Άλλωστε, η εφαρμογή του μέτρου στις χώρες του εξωτερικού, στις ΗΠΑ, στη Μεγάλη Βρετανία, στην Ιταλία έχει αποδείξει ότι σε ποσοστό 60% έως 86% οι σχετικές υποθέσεις, δεν φτάνουν στο σύστημα της ποινικής δίκης.

Ακόμη περαιτέρω, με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου πολλά πλημμελήματα γίνονται πταίσματα, αλλά και μεγάλο φάσμα αδικημάτων απεγκληματοποιείται, έτσι ώστε να αποκλιμακώνεται η ποινική καταστολή και να αποσυμφορούνται καταληκτικά τα ποινικά δικαστήρια, γιατί δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να φυλακίζεται ο πολίτης, επειδή αδυνατεί να πληρώσει τα έξοδα της δίκης. Αυτό είναι ισχυρός κλονισμός της ευνομούμενης πολιτείας.

Περαιτέρω, διαμορφώνεται μία νέα δομή, αφού διευρύνεται η αρμοδιότητα των πταισματοδικείων και του μονομελούς πλημμελειοδικείου, ενώ και οι τροποποιήσεις των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα που αναφέρονται στον εκσυγχρονισμό των ποινών, μεταβάλλουν το θεσμικό πλαίσιο, ικανοποιώντας και εδώ το περί δικαίου αίσθημα.

Αλλά και η καθιέρωση της κοινωφελούς εργασίας, που εφαρμόζεται δεκαετίες τώρα στις ευρωπαϊκές χώρες, στις ΗΠΑ, στην Ελβετία, είναι μία ουσιαστική κατάκτηση, ένα βήμα εκσυγχρονισμού του σωφρονιστικού συστήματος.

Η αποποινικοποίηση δε των αδικημάτων για οφειλές μικρών ποσών στα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά και η διαφοροποίηση του αδικήματος της υπεξαίρεσης των ασφαλιστικών εισφορών από τους εργοδότες, διαμορφώνει μια άλλη συμπεριφορά της ευνομούμενης πολιτείας, ειδικότερα στην τρέχουσα δυσμενή οικονομική συγκυρία.

Συμπερασματικά, το πνεύμα των διατάξεων υπακούει στις προτάσεις της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Κινείται προς την κατεύθυνση που επιβάλλει το Συμβούλιο της Ευρώπης και έτσι προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα, το δημοκρατικό πλουραλισμό και διασφαλίζει ακόμα περαιτέρω το κράτος δικαίου και την ευνομούμενη πολιτεία, που το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του είναι υποχρεωμένοι να υπερασπιστούν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεντενιώτη.

Το λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα και εγώ προσωπικά να εκφράσω τη συμπάθειά μου στο συνάδελφο πρώην Υπουργό, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστα Χατζηδάκη για τη βίαιη επίθεση που δέχθηκε χθες. Το εξέφρασαν άλλωστε και με πληρέστερο τρόπο ήδη οι συνάδελφοί μου κ. Κουράκης, κ. Κριτωτάκης και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ.

Θέλω να πω με την ευκαιρία ότι οι απόψεις του κ. Χατζηδάκη, οι πολιτικές που υπηρετεί, μας έχουν βρει κατ' επανάληψη αντίθετους και έχουμε συγκρουστεί και με τον ίδιο και με τις πολιτικές αυτές πολύ σκληρά. Στόχος πιστεύουμε της κοινωνίας, του λαϊκού κινήματος και των πολιτικών δυνάμεων, είναι να ακυρώσουν αρνητικές πολιτικές, να κάνουν μειοψηφικές τέτοιες πολιτικές.

Αυτό δεν σημαίνει, σε καμμία περίπτωση, εξουθένωση και εξαφάνιση ανθρώπων ή θέσει εν κινδύνω της ζωής τους ή τηςσωματικής τους ακεραιότητας. Αυτά δεν είναι ούτε αριστερά ούτε λαϊκά ούτε επαναστατικά ούτε ποτέ δικαιώθηκαν στην ιστορία των κοινωνικών αγώνων και των κοινωνικών εντάσεων.

Προχωρώ στο σχέδιο νόμου. Έχουμε ήδη δηλώσει ότι στη γενική του κατεύθυνση επί της αρχής το θεωρούμε θετικό και το ψηφίζουμε. Αύριο στις επιμέρους διατάξεις θα ασκήσουμε την κριτική μας και θα τοποθετηθούμε επί των άρθρων.

Όμως, όλα αυτά τα σχέδια νόμου, όλες αυτές οι μεταρρυθμίσεις στο ποινικό σύστημα έχουν πάντα ένα φορτίο, όχι απλά ιδεολογικό, αλλά και αξιακό. Ως εκ τούτου, παρά το γεγονός ότι και στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι είναι μια επιλογή επιτακτικών ρυθμίσεων επείγουσας μορφής, όπως αξιολογούνται από το Υπουργείο και άλλους παράγοντες, αλλά εκκρεμεί η αναμενόμενη από όλο το νομικό κόσμο της χώρας και από την κοινωνία και από τις πολιτικές δυνάμεις αναθεώρηση του Ποινικού Κώδικα, είναι αλήθεια ότι για να αντιμετωπίσει η ελληνική Βουλή και η ελληνική κοινωνία και όχι στενά κάποιοι παράγοντες της νομικής κοινότητας και της δικαιοσύνης, τα ζητήματα της ποινικής δίκης και της ποινικής δικαιοσύνης, αλλά και του σωφρονιστικού συστήματος, χρειάζεται να αναδείξουμε ιδεολογικές και αξιακές παραμέτρους.

Δεν είναι δυνατόν να υποχωρούμε στην τρέχουσα περίοδο της οικονομικής κρίσης, της αποδόμησης των κοινωνιών, της αύξησης της εγκληματικότητας, που διογκώνεται εντέχνως για την Ελλάδα, ενώ δεν είναι στα ίδια επίπεδα, που κινείται δεκαετίες

τώρα σε άλλες προηγμένες δημοκρατικές και άκρως κατασταλτικές χώρες, στις οποίες ισχύουν κανονισμοί καταστολής πολύ ισχυροί και πολύ αυστηροί.

Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να συζητήσουμε για την Ελλάδα αν το πρόβλημα είναι η κοινωνική πολιτική ή η αυστηροποίηση των ποινών. Πρέπει να συζητήσουμε αν αυτή η αυστηροποίηση των ποινών και η μετάδοση μιας κοινωνίας σε φόβο που αναζητά το ισχυρό κράτος, εκείνο που θα καταστείλει κάθε εγκληματικότητα που ενυπάρχει και ελλοχεύει παντού, είναι όντως ο σωστός οδηγός για να αντιμετωπίσουμε τέτοιου είδους μεταρρυθμίσεις στην ποινική δίκη.

Είναι βέβαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -το αποδεικνύουν όλες οι μελέτες- ότι ποτέ, καμμία αυστηροποίηση ποινών δεν απέφερε αποτελέσματα καταστολής της εγκληματικότητας. Αντίθετα, κλιμάκωσε τις ισχυρότερες μεθόδους, τις πλέον εγκληματικές μεθόδους που μπορεί να χρησιμοποιήσει το οργανωμένο έγκλημα, γιατί η καθημερινή παραβατικότητα δεν εντάσσεται σε αυτήν την αντιμετώπιση. Το οργανωμένο έγκλημα, όμως, όσο πιο αυστηρές είναι οι ποινές, τόσο ανεβάζει την ταρίφα, τόσο περισσότερο διαβρώνει κρατικούς και άλλους θεσμούς, τόσο περισσότερο χρησιμοποιεί ακόμη πιο ισχυρούς μηχανισμούς για την εγκληματική του δράση.

Και αν μιλάμε για το οργανωμένο έγκλημα, είναι μια άλλη ιστορία. Εάν μιλάμε για την παραβατικότητα, ακόμα και την εγκληματική, που παράγεται από την κοινωνική αδικία, από τη φτώχεια, από τις συνθήκες της κοινωνικής ανισότητας και του κοινωνικού αποκλεισμού, τότε προς τι αυτή η αντιμετώπιση;

Και άκουσα να αναδεικνύονται σε υπέρτατο ζήτημα του προβλήματος των μεταναστευτικών ροών οι περιφημοί «δουλέμποροι» οι διακινητές μεταναστών. Ανέφερε ο κύριος Υπουργός πόσο μπορεί να θεωρηθεί κακούργημα η πράξη, έστω και επ' αμοιβή, ενός ταξιτζή, που από τα αλβανικά σύνορα μεταφέρει δύο μετανάστες χωρίς χαρτιά, για να καταλάβει κανείς. Ξέρουμε αυτή τη στιγμή ότι η αύξηση των μεταναστευτικών ροών από τον Έβρο διεξάγεται στη λωρίδα των δωδεκάμισι χιλιομέτρων χερσαίου εδάφους, όπου εκεί δεν υπάρχει κανένας διακινητής.

Όταν τα πράγματα τίθενται στο μέτρο τους, μπορούμε να καταλάβουμε και τη σκοπιμότητα της διόγκωσής τους. Να φοβηθεί ο λαός, να θεωρήσει ότι χρειάζεται ισχυρούς πολιτικούς άνδρες, κόμματα και μηχανισμούς προστασίας, να ισχυροποιηθεί ένα κράτος ανεξέλεγκτο, αστυνομικοκρατούμενο, ένα κράτος που ζητά αίμα και αυτό θα είναι η προστασία των πολιτών, δηθεν, της δημοκρατίας και της ευνομίας, δηλαδή το αντίθετο ακριβώς.

Ως εκ τούτου, χρειάζονται οι εναλλακτικοί τρόποι έκτισης ποινής, η κοινωφελής εργασία, η άρση της αυστηροποίησης των ποινών με μελετημένο τρόπο, ανάλογα με τις συνθήκες που γεννούν το έγκλημα, την παραβατικότητα, τους όρους με τους οποίους μπορεί μία κοινωνία, ένα κράτος και μία πολιτεία να σωφρονίσει και όχι να τιμωρήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες -ήδη αναφέρθηκε και από άλλους συναδέλφους- έτυχε αντικαθιστώντας άλλο συνάδελφο να συμμετάσχω στην Επιτροπή της Βουλής τη διακομματική, που επισκέφθηκε τις φυλακές Κορυδαλλού. Δεν ήταν η πρώτη φορά. Έχω πάει αρκετές φορές και εκεί και σε άλλες φυλακές. Γνωρίζω τα προβλήματα. Δεν συνάντησα κάτι καινούργιο. Δεν έμαθα κάτι καινούργιο. Έχουμε, όμως, μία σειρά από σαφή δείγματα. Εκεί λειτουργεί η μονάδα του ΚΕΘΕΑ, η οποία έχει ελάχιστη δυνατότητα, μπροστά στις ανάγκες που πρέπει να καλύψει. Με ό,τι καλύπτει, όμως -μία κοινωνική λειτουργία μέσα στις φυλακές- κάνει θαύματα. Μετατρέπει ανθρώπους, οι οποίοι είναι κατά το νόμο εγκληματίες και θα ήταν ίσως εσασεί, εφόρου ζωής εγκληματίες, σε ανθρώπους που προσδοκούν να επανενταχθούν στην κοινωνία δημιουργικά. Τί να τους κάνουμε αυτούς; Και παρόλο που αυτή την ώρα βρίσκονται μέσα στο πρόγραμμα του ΚΕΘΕΑ, διαμένουν στα ίδια κελιά με τους άλλους, που δεν θα έχουν αυτήν την τύχη και την μοίρα, είτε γιατί δεν μπορούν είτε γιατί όλο το πρόγραμμα δεν επαρκεί για να τους βοηθήσει όλους και για πολλούς άλλους λόγους. Οι άλλοι είναι εγκληματίες. Αυτοί θα επανενταχθούν στην κοινωνία. Καταλαβαίνετε τη διάσταση που έχουν οι όροι που χρησιμοποιούμε, όταν τους χρησιμοποιούμε με αυτόν τον τρόπο;

Αυτήν την στιγμή, στις φυλακές Κορυδαλλού που πάνε να «σκάσουν» από το υπεράριθμο των κρατουμένων, πάνω από το 50% στους άνδρες και πάνω από το 60% στις γυναίκες βρίσκονται εκεί για το νόμο περί ναρκωτικών -και δεν είναι οι έμποροι και πολύ περισσότερο οι μεγαλέμποροι- και για την παράνομη είσοδο στη χώρα. Για τα άλλα, ληστείες, κλοπές, εγκληματική οργάνωση, ανθρωποκτονίες και σωματικές βλάβες, είναι πολύ μικρότερο το ποσοστό. Για τις ανθρωποκτονίες και τις σωματικές βλάβες είναι μόνο 5%. Αντιλαμβάνομαστε τί εννοούμε όταν μιλάμε για εγκληματικότητα και ειδικά στη χώρα μας, που ακόμα αντέχει σ' ένα βαθμό κοινωνικής συνοχής, που ήδη είναι υπό απειλή;

Προς αυτήν την κατεύθυνση λοιπόν, όντως, έχουμε να δούμε τις θετικές κατευθύνσεις αυτών των επιλογών, που εισαγάγει αυτό το σχέδιο νόμου. Διότι, πράγματι και η αρνησιδικία στην ποινική δικαιοσύνη και η συσσώρευση χιλιάδων υποθέσεων στα ποινικά δικαστήρια και η αδυναμία να γίνει δίκαιη η δίκη, όταν καθυστερεί τόσο πολύ, είναι σοβαρότατα ζητήματα.

Κύριε Υπουργέ, όμως, αναφερθήκατε και προχθές σε κάποιες νέες προσλήψεις, σε κάποιους εκσυγχρονισμούς και στο τεχνολογικό σύστημα και στην ψηφιακή οργάνωση των δικαστηρίων και σε όλα αυτά. Υπάρχει στις μέρες μας η περίφημη κατηγορία ότι το ελληνικό κράτος και ο δημόσιος τομέας είναι υπερδωγκωμένος και ότι είναι σπάταλος. Αποδεικνύεται από αυτές τις ρυθμίσεις ότι χωρούν πολλές προσλήψεις ακόμη και είναι αναγκαίες για δικαστές, για δικαστικούς λειτουργούς, για διάφορες άλλες ειδικότητες στο χώρο της δικαιοσύνης, άμεσης ή συμπληρωματικής δράσης και συμμετοχής. Και αυτό το κράτος που σε αυτόν τον τομέα -εδώ που τα λέμε- έχει και οικονομικές απολαβές, εισπράττει από αυτήν την λειτουργία της δικαιοσύνης και πολύ μεγάλα ποσά -μάλιστα, όχι τώρα στην οικονομική κρίση- πάντα θεωρούσε ότι η δικαιοσύνη πρέπει να απονέμεται με αυτόν τον αυστηρό τρόπο, που δεν εξασφαλίζει δικαιώματα. Διότι, εκτός από τους δικαστές, που όντως ταλαιπωρούνται και αυτοί πολλές φορές, εκείνος που ταλαιπωρείται είναι ο πολίτης -και ειδικά ο φτωχός πολίτης- που θέλει να βρει το δικό του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επομένως, δεν φτάνουν μόνο αυτές οι ρυθμίσεις, πολύ περισσότερο όταν οι ρυθμίσεις αυτές αγγίζουν, άλλοτε οριακά και άλλοτε καίρια, ζητήματα που μπορούν και να φθάνουν μέχρι την αμφισβήτηση της πραγματικής άσκησης των δικαιωμάτων, δηλαδή, της δυνατότητας των πολιτών να βρουν τρόπο να δικαστούν ή να διεξαγάγουν την υπόθεσή τους με δίκαιο τρόπο. Δηλαδή, τα σοβαρά πλημμελήματα στα μονομελή πλημμελειοδικεία για παράδειγμα, που συνήθως δικάζουν νεαροί δικαστές, χωρίς ιδιαίτερη πείρα, δεν νομίζουμε ότι είναι εύστοχη αλλαγή, μεταρρύθμιση και δεν νομίζουμε ότι θα φέρει αποσυμφόρηση, γιατί θα μεταφέρει όλη αυτή την ανάγκη σε άλλα επίπεδα.

Παράλληλα, με αυτές τις παρατηρήσεις, τις οποίες θα κωδικοποιήσουμε επί των άρθρων αύριο, θέλω να επισημάνω επίσης, ότι το δικαίωμα έφεσης που στερείται ο πολίτης όταν δικάζεται στο πολυμελές, για φυλάκιση κάτω από τρεις μήνες, όταν η φυ-

λάκιση των τριών μηνών, σε μία σειρά από νόμους όπως για τους αλλοδαπούς, αποτελεί τεκμήριο που τους συνοδεύει, δεν αποτελεί ακριβώς δίκαιη ρύθμιση και ρύθμιση ισονομίας απέναντι σε όλους. Από εκεί και πέρα, δεν νομίζω ότι θα έχει και την ευστοχία για να φέρει τα αντίστοιχα αποτελέσματα. Το είπα και πριν αυτό.

Όσον αφορά τα βουλευόμενα, το γεγονός ότι με τη ρύθμισή σας, περιορίζεται ή καταργείται η δυνατότητα αναίρεσης, εδώ, αναφερόμαστε στον Άρειο Πάγο. Έχει τόσο συμφορηθεί η κατάσταση στον Άρειο Πάγο, ώστε πρέπει να την αποσυμφόρησουμε και από εκεί; Δεν νομίζω ότι οι πληροφορίες λένε κάτι τέτοιο. Ενώ το αυτό δικαίωμα το διατηρεί ο εισαγγελέας. Που είναι η ισότητα των όπλων σε αυτήν την περίπτωση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτές είναι κάποιες πολύ συνοπτικές επισημάνσεις για τις ατέλειες, για τις δειλίες και για τις ελλείψεις, που έχει αυτό το σχέδιο νόμου, για τις οποίες πιο συγκεκριμένα θα μιλήσουμε αύριο. Επαναλαμβάνω, ότι η γενική του κατεύθυνση είναι θετική και την ψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της Ποινικής Δικαιοσύνης».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 17.18' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 17 Δεκεμβρίου 2010 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος : α) κοινοβουλευτικό έλεγχο: συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική Εργασία: 1. Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας Προσχώ- ρησης στο Ευρωπαϊκό Κοινό Ταμείο Δυτικών Βαλκανίων, των Γενικών Όρων του Ευρωπαϊκού Κοινού Ταμείου Δυτικών Βαλκανίων και των Όρων αναφοράς της Ενιαίας Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης του Επενδυτικού Πλαισίου Δυτικών Βαλκανίων». 2. Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

